<u>ଗୟଗୁରୁ</u>

611961191 - 9 (611961191 - 9

ନୀଳାଚଳ ସାରସ୍ୱତ ସଂଘ, ପୁରୀ ଶାଖା - ଆମେରିକା ସାରସ୍ୱତ ସଂଘ

ସଂଗୀତ୧୦
ଅତଳ ସାଗରେ ବୁଡି ଯାଉଥିଲି୧୦
ଅତୁଳ ତୁମରି ବିପୁଳ ଦାନର୧୦
ଅଦେଖା ମରମ ମନ୍ଦିରେ୧୦
ଅନନ୍ତ ଆକାଶ ଅନନ୍ତ ସାଗର୧୦
ଅନ୍ଧାରୀ ଜୀବନ ମେଘେ ୧୧
ଅଭୟ ବାଣୀ୧୧
ଅଳତା ସୁନ୍ଦର ତୁମ ଚାରୁ ଚରଣ୧୧
ଅର୍ପ ସ୍ର୍ପ ତୁମେ ବହୁ ରୂପ ଧାରୀ୧୨
ଆଉ କେତେଦିନେ ଏ ଶୁଷ୍କଜୀବନେ ୧୨
ଆଉ ରାହା କେ ବତାଇ ଦେବ୧୨
ଆଖି ଭିଜିଗଲା ଲୁହରେ ଲୁହରେ୧୨
ଆଖି ମାଗେ ଦରଶନ, ଚିତ୍ର ମାଗେ ଚେତନା୧୩
ଆଖିର ଲୁହରେ ଶକତି କାହିଁ ମୋ୧୩
ଆଜି ନବ ଶୁଭ ପ୍ରଭାତେ୧୩
ଆଜି ବାରୁଛି ମୋର ଏ ଅନ୍ତର୧୪
ଆଣିଲ ଯେବେ ଗୋ ମୋତେ ତୁମରି ପାଶେ୧୪
ଆନନ୍ଦ ଧାରା ବୁହାଇ ଦିଅ୧୪
ଆନେ ମୋର ମନ ନାହିଁ୧୪
ଆମେ ତ ସଭିଏଁ ନାନା ଜାତି ଫୁଲ୧୫
ଆଶା ମୋର ଚିରଦିନ ଦୟାନିଧି୧୫
ଆସ ସରବେ ବାହୁ ତୋଳି ୧୫
ଆସିଛନ୍ତି ଆମ ପ୍ରାଣର ଠାକୁର୧୬

ଆସିଛେ ସରବେ ଏକଠାବୁ ଯିବା	69
ଆସିବା ପଥର ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ମୋର ····	C 9
ଆଲୋକ ଦେଶର ବାରତା ଆଣିଛ	୧୭
ଆହା କି ସୁନ୍ଦର ରୂପ ମନୋହର	୧୭
ଆହା କି ସୁନ୍ଦର ମୂରତି ଆଜି ଆଖି ଦେଖିଲା	୧୭
ଆହେ ଦୟାମୟ ମହିମା ତୁମର ····	୧୭
ଆହେ ପରାଣ ଧନ	୧୭
ଆହେ ପ୍ରିୟତମ ମୋର ଶ୍ରୀଗୁରୁଦେବ	9٦
ଉଠିତେ ଜୟଗୁରୁ ବସିତେ ଜୟଗୁରୁ	9٦
ଏ କି ଦେଖିଲା ଆଖି ····	9٦
ଏ କୁଳେ ବାନ୍ଧନା ଆଉ ତରଣୀ ମୋର	୧ ୯
ଏ ବିଶ୍ ସଂସାର ଯା'ର ଚରଣେ ଆଶ୍ରିତ	୧ ୯
ଏ ନୟନ, ଅନା ଅନା	୧ ୯
ଏଇ ମୋ ମନର ଆଶା	୧ ୯
ଏଇ ବାଂଶୋରୀବାଲା ମୋତେ ବାଉଳା କଲା ····	90
ଏଇ ସଂସାରେ ଏଇ ଭଙ୍ଗ ଘରେ	90
ଏଇ ଶପଥ ମୁଁ ନେଲି	90
ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟେ ଏକ ବାକ୍ୟେ	90
ଏତିକି ମାଗୁଣି ଖାଲି	9 6
ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର ହେ ପ୍ରାଣଠାକୁର	9 6
ଏତେ ଦିନେ କି ହେ ପ୍ରିୟ	9
ଏତେ ଦିନେ କିହେ ବନ୍ଧୁ	9 6
ଏତେ ଦିନେ କିହେ ବନ୍ଧୁ	99
ଏ ଦେହ ହେଉ ହେ ପଭୁ	99

ଏ ନୟନ କର କର ଗୁରୁ ରୂପ ଦରଶନ୨୨	କେତେ ଦିନେ ଘୁଞିବ ଏ ମାୟା ମୋହ ଘୋର ୨୯
ଏ ବାଉଳା ! ଚିହ୍ନିରଖ ଅନାଥର	କେବେ ହେବି ହରିଧନେ ୨୯
ଏ ମର ସଂସାରେ ମନ ଜେହି ନୁହେଁ ଜାର୨୩	କେବେ ବୁଝିବ ମୋ ମନ କଥା୨୯
ଏମିତି ଜଣେ ସାରା ଜଗତେ	କେବେହେଲେ ଥରେ କହିନି ଠାକୁର୩୦
କ& ଭରି ତୁ କର୨୩	କୋଟି କ୍ଷ ଭରି ବାଜି ଉଠେ ଆଜି୩୦
କ&େ ସେ ସୁର ଦିଅ ମା'୨୩	କୋଟିକାମ ଜିଣା ଠାଣି କି ମନୋହର୩୦
କଥା ଦେଇ ଦେଉଛୁ ପାଶୋରି୨୪	କୋଟି ପୂଣ୍ୟବଳେ ଆଜି ପାଇଛି ଗୋସାଇଁ୩୦
କଦମ୍ବ ବନେ ବଂଶୀ ବାଜିଲା ରେ୨୪	ଖୋଜିବା ପରି ମୁଁ୩୧
କଦମ୍ବ ବନେ ସେ କାଳିଆ କାହୁ୨୪	ଖୋଜିଦେଲି ଏ ସାରା ସଂସାର୩୧
କର ମନ ନାମ-ରତନ କଣ ହାର୨୪	ଗଙ୍ଗା-ଓରଙ୍ଗରେ ଧଉତ୩୧
କହ ଦୀନବନ୍ଧୁ, କିମ୍ଧା ବନ୍ଧୁଠାରେ୨୫	ଗାଆରେ ମନ ମଧୁର ମଧୁର୩୧
କଞ୍ଜମୟ ଜୀବନ-ପଥରେ ମିନତି୨୫	ଗୁରୁ କେମନ ଧନ୩୨
କାମନା ବାସନା ସାରା ଜୀବନର୨୫	ଗୁରୁ କୃପା କରି ସମ୍ବଳ୩୨
କାହୁରେ ମୋହନ ମୂରଲୀ ୨୫	ଞ୍ଜାନ ସୂତାରେ ତୁ ଗୁଛରେ ମନ୩୨
କାହିଁକି ଏ ଛଳ କହ ପ୍ରିୟବର୨୬	ଗୁରୁ ତୋମାର ଆମି ତୋମାର ଆମି୩୩
କାହିଁକି ତୁ ଯାଉ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲି	ଗୁରୁଦେବ ପରି ଜଣେ ସାମନ୍ତ୩୩
କି ଦେଇ ପୁଜିବି କହ୍୨୬	ଗୁରୁନାମ ଅବିରାମ ଗାଇ ଯା ମନୁଆଁ୩୩
କି ଭାଷାରେ କୃତଞ୍କତା ଜଣାଇବି ମୋର୨୭	ଗୁରୁନାମ ଗାଅ ମହାନହେ ଭାଇ·····୩୩
କି ଶୋଭାରେ ଆଜି୨୭	ଗୁରୁନାମ ଗାଇ ମନ୩୪
କି ସୁନ୍ଦର ଆହା କି ମଧୁର ସତେ ୨୭	ଗୁରୁ ନାମ ରଟରେ ମନ୩୪
କିଏ ନେବରେ ସୁଧା ନାମ ରସ ଆସ୨୮	ଗୁରୁପଦେ ମାଗରେ ଯାଇ୩୪
କୁଞେ କୋକିଳ ଗାଏରେ ୨୮	ଗୁରୁ ପାଦ ପଦ୍କେ୩୪
କେତେ ସୁଧା ବୋଳା ଆଶିଷ ତୁମର	ଗୁରୁନାରାୟଣ କରି ନିବେଦନ୩୫
କେତେ ତପ କେବେ କରିଥିଲି ଗୋ୨୮	ଗୁରୁ ନାମ ତୁ ସାର କର ମାନସ୩୫

ଗୁରୁ ନାମ ସାଗର ବାରିରେ୩୬	ଜୀବନ ପାତ୍ର ମୋ ଭରିଛ	89
ଗୋପନ ମନର କଥା ଆଜି ପ୍ରିୟ୩୬	ଜୀବନ-ଯମୁନା ଯେବେ ବହିବ ଉଜାଣି	ሪ୩
ଘନ ଅନ୍ଧକାରେ ଏକା ମୁହିଁ ହେ୩୬	ଜୀବନ-ବନ୍ଧୁ ମୋ ଏତିକି କରିବ	୪୩
ଘେନ ବନ୍ଦନ୩୬	ଜୀବନ ବନ୍ଧୁଳୁ ମୋର ଏତେ ଦିନେ ପାଇଛି ରେ	୪୩
ଚରଣ ତଳରେ ତୋର୩୬	ଜୀବନର କଳପନାର	୪୩
ଚରଣ ତୁମର ସରଗୁ ବଳି ·····୩୭	ଜୀବନରେ ଫୁଲ ଫୁଟିଥିଲେ ସିନା	88
ଚାହାଁରେ ବାରେ ଚାହାଁରେ	ଜୀବନେ ଆସିବ କେବେ ସେ ଦିନ	88
ଚାହିଁନି କେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଠାକୁର	ଟିକି ମୋର ନାଆଟି	88
ଚାହେଁ ମନ ମୋର୩୮	ଡର ଲାଗେ ଏ ତରଙ୍ଗ ହେରି	88
ଚାଲ ମନ ! ଯିବା ଚାଲ୩୮	ତରକେ ସେ ମିଳେ ନାହିଁ	88
ଚାଲରେ ମନ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରଣ	ତାର ପାଦର ନୂପୁର ରୁଣୁଝୁଣୁ	88
ଚିର ଅପରାଧୀ ମୁହିଁ ଯେ ଠାକୁର୩୯	ତୁ ଏକା ନାଉରୀଆ ଅଥଳ ନୀରେ	88
ଚିର ବାଞ୍ଚିତ ତୁମେ ପ୍ରିୟତମ୩୯	ତୁମ ଇଛା ହେଉ ପୂର୍ଣ୍	88
ଚିହ୍ନିଛୁ କି ଗୁରୁ କି ଧନ୩୯	ତୁମକୁ ନିଜର କରି ପାରିଲିନି	৪৯
ଛନ୍ଦା ଚରଣ ତଳେ ବନ୍ଧା ରଖ ଏ ମନ୩୯	ତୁମରି ଚରଣେ ଶରଣ ନେଇଛି	৪৯
ଜଗବନ୍ଧୁ ହେ ! ଭବ-ବେଦନାହାରୀ୪୦	ତୁମରି ପୂଜାର ଗୁରୁ ଭାର ମୋତେ	৪৯
ଜଣକର ଫୁଲ ବଗିଚିଚାରେ ଆମେ୪୦	ତୁମ ଦରହାସ କମ ନୟନ	১୭
ଜଣାଉଛି ଯୋଡି କର ହେ ଠାକୁର୪୦	ତୁମ ପାଇଁ ଯେବେ ଫୁଟି ପାରିଲିନି	১୭
ଜୟଗୁରୁ ବୋଲ ଭାଇ ଗୁରୁ ନାମ ଗାଓ	ତୁମ ବିନେ ହେ ଗୋସାଇଁ	১୭
ଜୟ, ଜୟଗୁରୁ ଜଗଜନ ବହନ ହେ୪୧	ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣେ ପ୍ରଭୁ	১୭
ଜୟ ଜୟ ଜୟ ନିଗମ ଆନନ୍ଦ୪୧	ତୁମ ସୁନ୍ଦର ସୁଠାମ ଠାଣି	۲۲
ଜୟ ବିଶ୍ୱପତି୪୨	ତୁମେ ଜୀବନର ଧନ ମୋର	۲۲
ଜୀବଧନ ! ଏତିକି ମୋ ନିବେଦନ୪୨	ତୁମେ ତ ମୋ ଗଝି ରତନ	۲۲
ଜୀବନ କାଳ ମୋ ସରି ସରି ଆସେ୪୨	ତୁମେ ମୋ ମାତା ତୁମେ ମୋ ପିତା	۲۲

ତୁମେ ମୋ ମୁକତି ତୁମେ ମୋ ଶକତି୪୯	ଦୀନବନ୍ଧୁ ! ମୋ ବନ୍ଧୁ ହୋଇବ କେବେ	. 8 8
ତୁମେ ଯାହ ବିଚାରୁଛ ଭଲ ବୋଲି ଠାକୁର	ଦୀନବନ୍ଧୁ ହେ, କେତେ ଭାବୁଛି ମନେ	. 88
ତୁମେ ପଚାରୁଛ ମୁଁ କିଏ୪୯	ଦିନେ ହେଲେ ଥରେ ମିଳନ ତୁମର	. 8.8
ତୁମେ ଦୟାନିଧି ଥାଉ ଥାଉ୪୯	ଦୁଇ ଦିନିଆ ସଂସାର ମେଳ	. 8.8
ତୁମେ ମୋ ମନ ଆକାଶେ ପୁନେଇଁ ଚାନ୍ଦ ୫୦	ଦୁଃଖ ଘରେ ମୋର ଜନମ ଠାକୁର	.82
ତୁମେ ଶୁଦ୍ଧ, ତୁମେ ବୁଦ୍ଧ ୫୦	ଦୁନିଆଁରେ ଗୁରୁ କିଏ ଅଛି ତାର ସରି	.85
ତୁମେ ହାତ ଧରିନିଅ ୫୦	ଦିଅ ମନ ପ୍ରେମଧନ ଅରଜନରେ	.85
ତୁମେ ହେ ଜାଳିଛ ମୁକ୍ତି ମଶାଲ	ଦେଇ କି ଧନ ତୋଷିବି ମନ	. 89
ତୁମେ ହେ ଗଉରୀ ଶୀଅଙ୍ଗ ସଂଗତି ୫୧	ଦେଖ ଗୋ ବିଜେ ବିଶ୍ୱବନ୍ଦନ	.89
ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣେ ପୁଭୁ ୫୧	ଦେଖି କହିଲୁ କିଏ ସେ ତୋର	.89
ତୁମରି ବିନା କାହିଁକି ଭଲ ଲାଗେନା	ଧନରେ ମାନରେ ମନ ନାହିଁ ନାହିଁ	.89
ତେଜି ଏ ବାଯୁ ମଞ୍ଜଳ ୫୧	ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଗୁରୁଦେବ	.81
ତେଜି ମନ କଲେ ତୁମକୁ ବନ୍ଧୁ ହେ ୫୨	ଧନ୍ୟ ହୁଇଲ ଧରଣୀ ତୋମାର	.81
ଥରେ ଖାଲି ମୋତେ କହ ତ ଠାକୁର ୫୨	ନବ ବରଷର ପ୍ରଥମ ପ୍ରଭାତେ	.81
ଦରଶେ ତବ କୋଟି ରବି ୫.୨	ନବ ସୁନ୍ଦର ମୋହନ କାନ୍ତି ଧର	.80
ଦୟାମୟ ଦିଅ ଫିଟାଇ ଏ ମୋର ମନ ଦୁଆର ····· ୫.୨	ନ ଥିଲେ ଅପରାଧୀ ମୋହ ସରି	.80
ଦୟାମୟ ଘେନ ଗୁହାରି	ନ ମିଶିଲେ ବାରିବିନ୍ଦୁ କାହୁଁ ହେବ ସାଗର	· ୬(
ଦୟାମୟ ଶୀ ଚରଣେ କରେ ନିବେଦନ	ନୟନ ଧାରେ ଧାରେ	· ୬C
ଦୟାନିଧି ! ନ ନିଅ ପାଦ ଘୁଆଇ	ନୟନ–ରଞ୍ଜନ ନୟନେ ନୟନେ	· ୬(
ଦାସେର ପ୍ରାର୍ଥନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଦୟାମୟ	ନୟନ ତୁମକୁ ପାରେ ନାହିଁ ଦେଖି	· ୬(
ଦୀନ ଜନେ ଦୀନବନ୍ଧୁ ! କରନା କରନା ପର	ନନ୍ଦନବନ ପାରିଜାତ ତୁମେ	· ୬ (
ଦୀନ ନାଥ ମାଗୁ ନାହିଁ ଜିଛି ଆଉ	ନାହିଁ ନନ୍ଦନ ବନର ସୁମନ	· ୬ ୧
ଦୀନବନ୍ଧୁ ! ଏହି କଥାରେ ମୋ ମନ ୫୪	ନିଗମ ତାରକଂ	· 96
ଦୀନବନ୍ଧୁ ନାମ ଯେବେ ୫୪	ନିଝୁମ ନିଦରେ ଶୋଇ ପଡିଥିଲି	. 96

ସୃଚିପତ

ନିରାଶ ନ କର ଆଜି୬୨	ପୁଭୁ ହେ, ମୁକତି ମୁଁ ଚାହୁଁ ନାହିଁ	. DL
ନିଃଶ୍ୱାସକୁ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ ପ୍ରଭୁ !୬୨	ପ୍ରଣତି ଘେନ	. ୭୮
ନେଇଗଲ ଯେବେ ଅଜଣା ରାଇଜେ	ପ୍ରିୟଠାରୁ ବଳି ପ୍ରିୟ ତୁମେ ମୋର	. ୭୮
ପଦେ ଖାଲି ପଦରେ ଗୁହାରି୬୨	ପ୍ରେମମୟ ଜୟ ନିଗମାନନ୍ଦ	. DC
ପଚାରୁଛି ପଦେ କଥା୬୨	ପ୍ରେମମୟ ତୁମ ଚରଣ ତଳେ	. DC
ପଝାରୀ ରେ! ଡର ନାହିଁ ଆଖି୬୩	ପ୍ରେମ ବିନେ ସେ ଧନ ମିଳେ ନାହିଁ ରେ	. DC
ପଦତଳ ମନୋହର ବିକଚ ଶତଦଳ୬୩	ବନ୍ଦଇ ଗୁରୁ ଚରଣ	. DC
ପଦ ବନ୍ଦେ ଗୁରୁଦେବ୬୩	ବନ୍ଦନ ଘେନ, ହେ ଜଗତବନ୍ଦ୍ୟ	· ୭(
ପଦେ ମୋ ଗୁହାରି ଘେନ	ବନ୍ଦନା ଘେନା କର	· ୭(
ପରମ ଆରାଧ୍ୟ ଦେବ ହେ ବିଶ୍ୱବିହାରୀ	ବନ୍ଦେ ବନ୍ଦେ	· ୭(
ପରାଣ ନାଥ ହେ ନିଅ ମୋତେ ହାତ ଧରି୬୪	ବନ୍ଦେ ବନ୍ଦେ ଶ୍ରୀନିଗମାନନ୍ଦମ୍	. 90
ପରାଣ ମଧୁପ ନ ରସିଲା ଯେବେ୬୪	ବନ୍ଦେ ଶ୍ରୀଗୁରୁଦେବ ····	. 96
ପରାଣପତି ତୁ ଏକା ଅଗତିର ଗତି୬୪	ବନ୍ଦେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ	. 96
ପରାଣରୁ ବଳି ପ୍ରିୟତମ ତୁମେ୬୫	ବଛୁ! ଜୀବନ ସଖାଳି ତୁମେ ମୋର	. 96
ପାଶେ ଅଛିରେ ମୁଁ ତୋର କା'ରେ ଡର୬୫	ବନ୍ଧୁ! ତୁମେ ମୋର ପରାଣର ପ୍ରିୟ	.96
ପାଶେ ମୁଁ ତ ଅଛି ଭୟ ନାହିଁ କିଛି·····୬୫	ବନ୍ଧୁ ହେ! ତୁମେ ଏକା ମୋ ଜୀବନ ଧନ	•99
ଫୁଲେ ଯଦି ଏତେ ସରାଗ ତୁମର	ବତାଇ ଦିଅ କାହାରେ ମୁଁ ଡାକିବି ଆଉ	•99
ଫୁଲେ ଯେବେ ଏତେ ଆଦର ତୁମର୬୬	ବଇଁଶୀ ତୁମର ପ୍ରଭୁ ଯାହା ପାଇଁ ବାଜେ	.99
ଫୁଲ ଯେବେ ହୋଇଥାଆନ୍ତି୬୬	ବହୁଦିନେ ପାଇଛି ହେ ନୀଳମଣି	- ୭୩
ପଭୁ ! କେତେ ଯେ ସହିଛ ମୋ ଲାଗି	ବରଣ କରି ଶଙ୍କର	- ୭୩
ପଭୁ ତୁମ ପାଇଁ ଝରା ଶେଫାଳି ହୋଇ୬୭	ବାଇମନରେ	- ୭୩
ପଭୁ ! ନନ୍ଦନ ବନ ଇନ୍ଦ୍ରଭୁବନ୬୭	ବାଛି ବାଛି କେ ଦେଇଛି····	• ୭୩
ପଭୁ ତୁମରି ଚରଣ ତଳେ	ବାଞ୍ଛାକଲ୍ପତରୁ ଦେବ ····	· 9>
ପ୍ରଭୁ ହେ ଏତିକି ଗୁହାରି ଶିରିପଦରେ୬୮	ବାଞ୍ଛାକଲ୍ପତରୁ ଦେବ ବିଶ୍ନାଟ୍ୟକାର	· ୭১

ବାପ ତ ଆମର ଜଣେ	ମନ କଥା ଶୁଣ ମୋର ମା୮୧
ବାର ବାର ହାତ ଖସିବ ତୋହର୭୫	ମନ ଚାଲ ନିଜ ନିକେତନେ୮୨
ବାସନା ମୋହର ନାଥ୭୫	ମନଚାରୀ ରେ ! ଅଳପେ ଅନାଅଁ ଥରେ ଫେରି୮୨
ବାହୁଡି ସବୁ ଦୁଆରୁ ହେ ଦୟାନିଧି ····· ୭୫	ମନ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ବୋଲ୮୨
ବିଦାୟ ବେଳାରେ	ମନ ଜାଣୁ ଜାଣୁ ସିନା ତୁ ହେଉଛୁ ବାଇ୮୨
ବିବେକ ଆଖି ତୁ ଖୋଲରେ ମନୁଆଁ	ମନନ ଧିଆନ ଜ୍ଞାନ୮୩
ଭକତି ଭିଖାରି ଯେହୁ ନାଥ ତବ ଚରଣେ୭୬	ମନର ଗୁହାରି ଶୁଣ ଜଗତଜୀବନ୮୩
ଭକତିରେ ଧରିଥାଅ ଗୁରୁ ପାଦପଦ୍କ୭୬	ମନର ଠାକୁର ଆଜି୮୩
ଭ୍ୟବାଞ୍ଛା କଳ୍ପତରୁ୭୬	ମନର ବେଦନା କହିବି ବୋଲି ମୁଁ୮୩
ଭଲ ପାଇବାକୁ ଶିଖାଇ ଦିଅ ହେ୭୭	ମନରେ ଗୁରୁତତ୍ତ୍ୱକୁ୮୪
ଭଳୁର ସଂସାରେ ତୋର	ମନରେ ବନ୍ଦନ କର ତୁ ଅବିରତ୮୪
ଭବ ପାରାବାରେ ତୁମେ ନାଉରୀ୭୭	ମନ ହାତୀ ଆନେ ମାତି୮୪
ଭୟ ବିପଦ ଜଳନିଧି୭୮	ମନ ବାସନା ଭରି ହରି ନାମ ଗାଅ୮୪
ଭାବ ବିନୋଦିଆ ଭକ୍ତବସ୍ଳ ଘେନ	ମନେ ମୋର ଚିର ଜାଗେ ହେ ଠାକୁର
ଭାସିଗଲି ଭବଜଳେ ଠାବ ଦିଅ ପାଦତଳେ	ମନୁଁଆ ସେ ଦିନକୁ ମନେ ପକା୮୫
ଭାସି ଚାଲ ମନ ମହାକାଳର ତରଙ୍ଗେ ୭୯	ମଣିମା ଶୁଣିମା ହେଉ ଦୀନ ଗୁହାରି
ଭିକାରୀ ନୁହେଁ ମୁଁ ମାଗିବିନି କେବେ	ମଣିମା ହେ ! ମୁଁ ଯେ ଶତ ବାସନାର ଦାସ୮୬
ଭିଖ ଦିଅ, ଭିଖ ଦିଅ୭୯	ମରମ ମଝିରେ ଅଲିଭା ଦୀପାଳୀ ଜାଳି୮୬
ଭିଜା ଆଖି ଲୁହ ଝରି ପଡୁଥିଲା	ମରମ ବେଦନା କହିବି କା' ଆଗେ୮୬
ଭୁଲି ମୁଁ ପାରୁନି ପ୍ରିୟ୮୦	ମରମର ବ୍ୟଥା ପରାଶର କଥା୮୬
ମଉଳା ଜୀବନ ବେଳେ୮୦	ମହାବାହୁ ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର୮୭
ମଧୁର ମଧୁର ବଂଶୀ ବାଜେ	ମହାବାହୁ, ଏତିକି କରୁଣା ହେଉ୮୭
ମଧୁରେ ମଧୁରେ ମୂରଲୀ ବାଜିଲା	ମାଧବ ହେ ଦୀନବାନ୍ଧବ ମୋର୮୭
ମନ କଥା କହୁଛି ଶ୍ୟାମା୮୧	ମାଗୁନାହିଁ ଧନଜନ ମାଗୁଛି ମୁଁ ଶରଣ୮୭

ମାଗେ ଭବମାନବ ଆଶୀଷ ମଧୁ ଧାର୮୮	ରସନା, ଗୁରୁ ବିନେ ଆନେ ରସନା	୯୩
ମାନସେ ମନାସେ ନାଥ ଚିର ଶରଣ୮୮	ରନ୍ ସିଂହାସନେ ଉଭା ଲାବଣ୍ୟ ଠାଣିରେ	୯୩
ମିଛେ ମିଛେ ଘୁରି ମରେଁ ମୁଁ ସିନା୮୮	ରାହା ଦେଖାଅ ମୋତେ ଦୟାସାଗର	৫১
ମୂଢରେ ଦୃଢ କରିଥା	ରୂପ ତାର କି ମନୋହର କେଡେ ରୁଚିର	৫১
ମୁଁ ଦେଇ ଜି ଧନ ତୋଷିବି ମନ୮୯	ଶରଣ ଦେବ ଠାକୁର ଚରଣ ତଳେ	৫১
ମୁଁ ଗୁହାରି କରେ ମୋ ଆଖିର ଲୁହରେ୮୯	ଶ୍ରୀ ଗୁରୁଦେବ ତୁମକୁ ମୁଁ ପ୍ରଣାମ କରେ	৫১
ମୁଁ ଯେ ଏକ ବାସହୀନ କାଗଜ ଫୁଲ୮୯	ଶ୍ରୀଗୁରୁ ନାମ ତୁ ସୁମରଣ କର	
ମୁଁ ଯେ କରୁଣାକଣା ଭିଖାରୀ୮୯	ଶ୍ରୀଛାମୁରେ ଆଜି ଅଞଳି ପାତିଛି····	
ମୁଁ ଯେ ତୁମରି ସନ୍ତାନ୯୦	ଶ୍ୟାମା ଚରଣ ତଳେ ଶରଣ ଦେ ମା	
ମୁଁ ଯେ ତୁମରି ଏକା ହେ ସୁନ୍ଦର୯୦	ସକଳ ବନ୍ଧନ ତୁଟାଇ ଦେଇଛ	
ମୁଁ ଯେ ତୁମରି ବାଉଳା ବଇଁଶୀ୯୦	ସଜଳ ନୟନେ କୁସୁମ ଅଞଳି ମୋର	(4 D
ମୋ ଆଖିରେ ଲୁହ ଭରିଦିଅ ପୁଭୁ୯୦	ସଜନୀ ଗୋ ! ପରାଣୁ	d D
ମୋ ବିଧୁର ପ୍ରାଣେ୯୧	ସତ କହ ଲୀଳାମୟ କେଉଁ ଲୀଳା କରୁଛ	(4 D
ମୋ ପ୍ରଭୁ ଆଶିଷମୟ୯୧	ସହଜ ଭାବ ମୋତେ ଦିଅ ହେ ପ୍ରେମମୟ	d D
ମୋ ମନ ଫୁଲବନେ ରସିକ ଭ୍ରମର ତୁମେ୯୧	ସେ ଯେ ଭାବ ବିନୋଦିଆ ହରି ହେ	ტე
ମୋହ ଲାଗି ଏକା ଆସିଛ ବନ୍ଧୁ ହେ୯୧	ସଂପି ଦେଉଛି ପଦତଳେ ଜୀବନ ····	ტე
ମୋତେ ତୁମରି ଦୁଆରେ ଭିଖାରି କରିଛ୯୧	ସଂସାର ସାଗରେ ଭାସୁଅଛି ମୁହିଁ	
ମୋର ବୋଲି ଯା'ରେ ଆଦର କରିବି ·····୯୨	ସିଂହ ଦୁଆର ପାଶେ	······
ମୋର ବୋଲି ମୋତେ କହିବାକୁ ସତେ	ସାଗରେ ଭୂଧରେ ନଭେ ପାତାଳରେ	¢୮
ମୋର ମଥା ନତ କରି୯୨	ସାଧୁସଙ୍ଗ ମୋତେ ଦିଅ	······
ମୋଷ ମୋହର ଲକ୍ଷ୍ୟ ନୁହଁଇ ଗୁରୁ୯୨	ସାରା ବଗିଚାଟା ଫୁଲଭରା ଦେଖି	¢୮
ଯହିଁକି ଯା ସାଜେ ଭଲ୯୩	ସୁଆଦ ତା'ର କେ' ବାରିପାରେ	d d
ଯାହାଦେବ ଗୁରୁଦେବ ସେ ମୋ କୋଟି ବଇଭବ୯୩	ସୁନ୍ଦର ଫୁଲହାର	d d
ରତନ ଆସନେ ବସେ ଗୋିରୀ ଶଙ୍କର୯୩	ସେ ଚରଣ ତଳେ ଆଜି	······ 600

ସେ ଦିନ ହୋଇବ କେବେ ଅଛି ଅନାଇଁ୧୦୦
ସେ ନାମେ କି ଯାଦୁ ଅଛି କହକହ ରେ ସଖୀ୧୦୦
ସେ ମନ ମୋହନ ମୂରତି୧୦୦
ସେଇ କଜଳ ଘେନାଇ ଦିଅ୧୦୧
ସେଇ ଜଣକର ଚରଣତଳରେ୧୦୧
ସେବକ ବୃତ ତୁ ଦିଅ ଗୋ ମାଆ୧୦୧
ସ୍ନେହ୍-ପ୍ରୀତି-ଭକ୍ତି ଭରା୧୦୧
ଲେଖିଦିଅ ତୁମ ନାମ ଥରେ୧୦୨
ଲୋଡୁ ତୁ ଯେବେ ଗୁରୁ-ଆଶିଷରେ୧୦୨
ହସରେ ହସରେ ମୁକୁତା ଝରେ ୧୦୨
ହେ ଆନନ୍ଦ ! ଭୁବନାନନ୍ଦ୧୦୩
ହେ ଗୁରୁଦେବ ପରମାରାଧ୍ୟ ୧୦୩
ହେ ଜଗତଗୁରୁ ହେ ମହିମାମେରୁ
ହେ ଦୟାଳୁ! ହେ ଦରଦୀ!୧୦୪

- ହେ	ଦୁଃଖ ହାରୀ	808
ହେ	ଦୁଃଖହାରୀ, ହେ ଦୁଃଖହାରୀ!	୧୦୪
ହେ	ନିଗମାନନ୍ଦ ମୋର ପରାଣ ଠାକୁର	809
ହେ	ପରମାରାଧ୍ୟ ତ୍ରିଜଗତବନ୍ଦ୍ୟ	809
ହେ	ପ୍ରାଣ ଠାକୁର ! ପରମ ଈଶ୍ୱର	809
ହେ	ପ୍ରାଣ ଠାକୁର ପ୍ରଣତି ଆମର	809
ହେ	ଭାବନିଧି! ଭାବରେ ରଖ	୧୦୬
ହେ	ବ କି ସେ ଏ ଜନମେ	୧୦୭
ହେ	ମହାମହୀମ ଭୂବନମୋହନ ନନ୍ଦନ	୧୦୬
ହେ	ମୋର ଜୀବନବନ୍ଧୁ	୧୦୭
ହେ	ସତ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ଦେବ ପରାତ୍ପର	୧୦୭
ହୃଦ	ୟର କଥା ହୃଦୟର ଭାବ	୧୦୭
କ୍ଷମ	।ନିଧି ! କ୍ଷମା ଜମା ମାଗୁନାହିଁ	୧୦୭

ସଂଗୀତ

ଅତଳ ସାଗରେ ବୁଡି ଯାଉଥିଲି

ଅତଳ ସାଗରେ ବୃଡି ଯାଉଥିଲି ରୋଗରେ ଶୋକରେ ଦୁଃଖ ଦୁରୁଦିନେ ତୁମେ ତ ନେଇଛ କୋଳାଇ ଦେଖେ ମୁଁ ତୁମକୁ ମୋର ସନ୍ନିଧାନେ ମୋ ଭଙ୍ଗ ଦୁଆର ଜଗି ରହିଥାଅ ଦେଇଛ ଆଶରା ଅଭୟ ଚରଣେ 101 ମୋ ପାଇଁ ଦରଦ ବୃହାଇ |၅) କରୁଣା ଦୁଆର ମେଲାଇ

ମୋ ଆଖିରେ ମାଖି ଜ୍ଞାନର ଅଞ୍ଜନ ନିରତ ବାରୁଛି ଏ ପରାଣ ମୋର ତୁମେ ମୋର ସାଥୀ କୋଟି ଜନମର ଲିଭାଇ ଦେଉଛ ମାୟାର ସପନ ଜନମ ଜନମ କେତେ ଯେ ବନ୍ଧନ ତୁମେ ଏକା ମୋର ଲୁହ ପୋଛା ବନ୍ଧୁ 191 ରହିଅଛ ମୋତେ ଅନାଇ ଦେଉଅଛ ତୁମେ ତୁଟାଇ 181

କାନେ କାନେ ମୋର କହୁଅଛ କେତେ ଏତେ ସେହ ପାଇ ତେବେ ବି ଏ ମନ ମଧୁଭରା ତୁମ ପୀତି କଥା ଯେତେ ବିଷୟକୁ ଧାଏଁ ନ ମାନି ବାରଣ ମୁକତି ଧାମକୁ ନେଉଅଛ ଟାଣି ଆଖି ଲୁହ ଢାଳି କରେ ପଦେ ଅଳି ହାତ ଧରି ପଥ ମଣାଇ 191 ନିଅ ଏ ମନକୁ ମନାଇ । ୫।

ଅତୁଳ ତୁମରି ବିପୁଳ ଦାନର

ଅତୁଳ ତୁମରି ବିପୁଳ ଦାନର ପତିଦାନ ନାହିଁ ନାହିଁ ରହିଅଛ ମୋର ଜୀବନେ ମରଣେ ହାତଧରା ସାଥୀ ହୋଇ । ୨। ସୀମାହୀନ ତୁମ ଅଭୁଲା ପୀରତି କେ ପାରିବ ମୂଲ ଦେଇ ।ଠା

> ମୋହ ଲାଗି ଏକା ଆସିଛ ହେ ପିୟ-ବର ! ହସି ହସି ତୁମେ ବହିଛ ଅଧମ ଉଦ୍ଧାର ଦାରୁଣ ଭାର କୋଟି ଜନମର ଅନନ୍ତ ବନ୍ଧନ ନିମିଷକେ ମୋର ଫେଇ ।୩।

(ଆଜି) ତୁମ ଆବେଗରେ ଏ ଆଖିରୁ ଲୁହ ଝରେ ବ୍ୟଥିତ ପରାଣ ଅକୁହା କୋହରେ କୃତଞ୍କତା ଜଣା କରେ ଲୋଟିଯାଏ ତୁମ ଚରଣ ତଳରେ ଜିଣା-ଦାସ-ଆଶ ବହି ।୪।

ବୁଝିତ ନପାରେ କାହିଁକି ଏଦିନ ପାଇଁ ଦରଦ ତୁମରି ଉଛୁଳି ପଡୁଛି ଦୁଇ କୂଳ ସୀମା ଡେଇଁ କାହିଁକି କରୁଣା କୁବେର ଭ୍ୟାର ଦେଇଛ ମେଲି ମୋ ପାଇଁ । ୧।

ମାଆ ପରି ତୁମେ ସେନେହ ପରଶ ଦେଇ ମୋ ଚଲା ପଥରୁ କାଢି ଦେଇ କଣ୍ଠ ରହିଛ ମୋତେ ଅନାଇ

ଅଦେଖା ମରମ ମନ୍ଦିରେ

ପରଳ ଘେରା ମୋ ଆଖି ଦେଖେ ନାହିଁ ଏ ସବୁର ତୁମେ କରତା ।୨।

ମୂଗ ନାଭି ଗଂଧେ ମୂଗୁଣି ଆକୁଳ ବାସ ଲାଗି ଖୋଜି ବୁଲେ ବନୟଳ ସେହିପରି ସିନା ଅନ୍ତର ମୋର ଆକୁଳେ ଖୋଜଇ ସବିତା

> କରାଉଛ ବୋଲି ସବୁ ମୁଁ କରୁଛି ଶତତ ଏକଥା ପାଶୋରି ବସୁଛି ଦୟାମୟ ପଦେ ଏତିକି ମାଗୁଣି ଭୁଲାଇ ନରଖ ଏ ମଥା ପାଶେ ପାଶେ ତୁମେ ଅଛ ନିରନ୍ତର ଜଗାଅ ମନର ସତତା ।୪।

ଅଦେଖା ମରମ ମନ୍ଦିରେ ତୁମେ ବସିତ ରହିଛ ଦେବତା ଅବୁଝା ଏ ମନ ଭାଳେ ଦୂରେ ତୁମେ ମୁରୁଖ ପଣିଆଁ ମୋରତା ।ଠା

ଯାଦୁକର ପରି ଖେଳ କେତେ ଖେଳ ଅନ୍ତରାଳେ ଲୁଚି ହସି ଖଳଖଳ ତୁମ ଲୀଳା ଖେଳା ସେହିମତି ସିନା ତୁମେ ହଠ ବାଜି କରତା ନଜାଣେ ମୋଘର କୋଣରେ ଢଳୁଛି ଆଲୋକର ଦୀପ ସଳିତା ।୩। ଏତେ ପାଶେ ତୁମେ ଅଛ ବୋଲି ଜାଣି ପାଶୋରି ଦିଏ ମୁଁ ସେକଥା । ୧।

ଦ୍ର ବନଫୁଲ ବାସ ଚହଟାଇ ବାସନା ବାରେ ମୁଁ ଆଖି ନ ଦେଖଇ ଖୋଜି ବୁଲେ ଅଂଧ ନୟନ ନିରତ କି ଫୁଲ କାହିଁ ତା ମମତା

ଅନନ୍ତ ଆକାଶ ଅନନ୍ତ ସାଗର

ଅନନ୍ତ ଆକାଶ ଅନନ୍ତ ସାଗର ଆକାଶର ନୀରବତା ସାଗରର ଗଭୀରତା ମହାମହିମ ହେ ତୁମେ ତାର ସୀମା ରେଖା ସେ ଅନତେ ଅନ୍ତ ତୁମେ ଗୁରୁ ମୋର ।ଠା ଗଗନେ ରବି ବିଳସେ ତୁମରିମଧୁ ପରଶେ

ତୁମରି ଇଙ୍ଗିତେ ବିକଶନ୍ତି ଜ୍ୟୋତିରେଖା ତନ୍ତ୍ର ଯୋଗ ଜ୍ଞାନ ପେମ ସାଧନେ ତୁମେ ଅସୀମ ଭ୍ୟତ୍ତର ଦୁଃଖ ହାରୀ ପଳୟ ଜଳେ କାଣ୍ଡାରୀ ତୁମେ ବଳବତ୍ତ ଏ ବିଶ୍ୱସୂଞିର

ଦୂର ନୀଳ ଘନ କୋଳେ ଚମକି ଚପଳା ଖେଳେ କୋଟି ବହ୍ଲାଞ୍ଚ ଝୁଲଇ ପୟରେ ତୁମର ।୧।

ଭାସମାନ ନିହାରିକା ସୁଦ୍ର ଗହ ତାରକା

ଅନ୍ଧାରୀ ଜୀବନ ମେଘେ

ତୁମ ବିନେ ସାହା କେହି ନାହିଁ ପଭୁ ମୋର ତ । ୨ା

ଅନ୍ଧାରୀ ଜୀବନ ମେଘେ ତୁମେ ଧୂବ ତାରା ତ ଦରଶାଅ ପଥ ମୋରେ ହେଲେ ପଥ ହରା ତ ।ଠା

> ତୁମେ ବରାଭୟ ଦାତା ତିନି ଭୁବନ କରତା

ତୁମରି ଜିରଣେ ଭରା

ଜୀବନ ମରଣ ସବୁ ତୁମରି ବିଧାନ ତ |ബ

ପରାଣର ସାଥୀ ଏକା ତୁମେ ସିନା ଚିର ତ । ୧।

ଯାବତ ଜନମ ଭାର ଭେଟୁଛି ମୁଁ ଘେନା କର

ତୁମେ ମାତା ତୁମେ ପିତା ତୁମେ ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ଭାତା

ରବି ଶଶୀ ଗହ ତାରା

ବରଣେ ଶରଣ ଦିଅ ଗତି ଅଗତିର ତ 181

ଅଭୟ ବାଣୀ

ଅକୃତିମ ପେମବଳେ ସେ ହୃଦୟ ଶତଦଳ ରୂପେ ପୁଟିବ ବସୂ ! ପରାଣ-ଅଶାନ୍ତି ତୁଟିବ ା୮ା ଯେତେଦିନ ଥିବି ୟଳଦେହ ଧରି ମୁଖ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ମାନିବ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ପରେ ବୁକୁ-ଭାଷା ମୋର ବୁଝିବାକୁ କ୍ଷମ ହୋଇବ ବସୂ ! ଅନ୍ତରୁ ପେରଣା ପାଇବ ।୯। ଚିତ୍ର ଶୁଦ୍ଧ କର ଅଭାବେ ତାହାର ମୋ ଇଛା ବିକୃତ ରୂପରେ ଦେଖାଦେବ ସିନା, ବୁଝିବାକୁ ହେଲେ ସମାହିତ ହୁଅ ଅନ୍ତରେ ବସୂ ! ଗଭୀରୁ ଅଧିକ ଗଭୀରେ ।୧୦। ଚିଉ୍ଗୁଦ୍ଧି ପାଇଁ ଏକଦିଗେ ସର୍ବେ କର ଧ୍ୟାନ ଅବଲମ୍ବନ ଗୁଣକ୍ଷୟ ପାଇଁ ଅପର ଦିଗରେ ଆଚର ନିଷ୍କାମ କରମ ବସୂ ! ସମଭାବେ ଦୁଇ ସାଧନ ।୧୧ା ତେବେ ସିନା ମୋତେ ଲଭିବ ପକୃତେ ପୁଟିବ ପେରଣା ରୂପରେ ଅନ୍ତରେ ପାଇବା ଅସଲ ପାପତି ବୃଝିବ ସେକାଳେ ସକଳେ ବ୍ୟା: କେଭେଁ ନ କାହିବ ବିକଳେ ।୧୨

ଅଛି ଚିରକାଳ ଥିବି ଚିରକାଳ ସନ୍ଦେହ ତିଳେ ଯେ କରିବ ଅୟିତ୍ୱରେ ମୋର ନାହିଁ ତ ବିଶ୍ୱାସ ଝୁରି ଝୁରି କାଦି ମରିବ ବସୂ! ବିଫଳେ ଜୀବନ ହାରିବ ।୧୩

ଏହି ଦେହକାଳେ ଦେଖୁଛ ସକଳେ ରହିଛି ବାହାରେ ତୁମର ରକ୍ଷା କଲେ ଦେହ ସକଳ ହୃଦୟ ହେବ ମୋ ଆସନ ମହିର ବସୂ ! ଦେବତା ଆସନ ରୁଚିର ।୧୪ା

କହିଲେ ଠାକୁର ବିଦାୟ ପୂର୍ବରୁ ଶୁଣ ଏ କେତୋଟି ବଚନ ମୋର ତିରୋଧାନେ ରଖିବ ସୂରଣେ, କରିବ ଯତନେ ସାଧନ ବସୂ! ଲଫି ଯିବ ବାଧା-ବନ୍ଧନ । ୧। ପାଳିଲେ ବଚନ, ତୁମକୁ ଜଗତେ ନାହିଁ ଶକ୍ତି ରୋଧ କରିବ ହେବ ଅଗସର ବିଶ୍ୱ ରାଜପଥେ, କିଏ ବାଧା ଦେଇପାରିବ ବସୂ ! ତୁମ ଆଗେ ସିନା ହାରିବ । ୨ା ହୁଅ ଗୃହବାସୀ ଅଥବା ସନ୍ୟାସୀ ନାହିଁ ଏଥି ବାଛବିଚାର ମହତ ଇଛାକୁ ରୂପ ଦେବାପାଇଁ ଆଶୟ ନେଇଛ ମୋହର ବସୂ ! ଏକପଥେ ସଖା ସୋଦର ।୩। ମୋର ବର୍ତ୍ତମାନେ ଆଦେଶ ପାଳନେ ଦୃନ୍ଦ ନ ରହିବ କିଞିତେ ନିଜ ମୁଖେ ମୁହିଁ କରେଁ ଯା ପକାଶ ଅନୁସରି ଯିବ ସୁଚିତ୍ତେ ବସ ! ଉପଦେଶ ମାନି ନିଝିନ୍ତେ ।ଧା ମୋର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନେ ଅସଲ ପରୀକ୍ଷା ଆରମ୍ଭ ହୋଇବ ସତ୍ତରେ ମୋ ଇଛା ସେକାଳେ ପେରଣା ରୂପରେ ଫୁଟିବ ବିଶୁଦ୍ଧ ଅନ୍ତରେ ବସୂ ! ନ ଫୁଟିବ ଶୁଦ୍ଧ ନହେଲେ । ୫ । ସଦ୍ଗୁରୁ-ଅବ୍ୟକ୍ତ-ଇଚ୍ଛା ସବୁକାଳେ ପକାଶ ନିର୍ମଳ ଅନ୍ତରେ ର୍ପାୟିତ ଯେବେ କରିବ ସେ ଇଛା ସଂଘବଦ୍ଧ ହୁଅ ସକଳେ ବସୂ ! ଅଧିକ ସଂହତ ଭାବରେ ।୬। ଆପାଣ ଚେଷ୍ଟରେ ରୂପ ଦେବାପାଇଁ ମୋ ଇଛା ବ୍ୟକତ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଲାଗିଯିବ ଯେହୁ ଶିଷ୍ୟ ମୋର ସେହୁ ସେହି ସେ ପେମିକ ଭକତ ବସ୍ ! ସୁଖପାଏ ମୋତେ ପକୃତ ା୭ା କହେ ବାରମାର ମୋ ଇଛା ତାହାର ଅନ୍ତରେ ବିକଶି ଉଠିବ

ଅଳତା ସୁନ୍ଦର ତୁମ ଚାରୁ ଚରଣ

ଦେହ ମନ ସେଇ ପଦେ କଲି ଅର୍ପଣ 191

191

କୋମଳ ପୟର ଦୁଇ ପରଶ ପାଇବା ପାଇଁ ଅନ୍ତରର ଅଭିଳାଷ ଥିଲା ଯାହା ଲିଭି ନାହିଁ ସତ ହେଲା ଆଜି ପ୍ରିୟ ସେଇ ସପନ

ଅଳତା ସୁନ୍ଦର ତୁମ ଚାରୁ ଚରଣ ପଣାମ କରି ମୁଁ ନାଥ କଲି ବରଣ ।ଠା

କୋଟି କୁମୁଦ ରୁଚିର ଦେବ ଦୁର୍ଲଭ ପୟର ଅପଲକ ମୋ ପଲକ ଆହା କି ରୂପ ମଧୂର

କଳଙ୍କର ଦାଗ ସବୁ କୃପା କରି ଦେଲ ଧୋଇ ମରଣ ଜିଣା ଚରଣେ ଗଲି ଶରଣ ।ଧା

ଆହେ ପ୍ରଭୁ ଦୀନବନ୍ଧୁ ପ୍ରେମମୟ ପ୍ରେମସିନ୍ଧୁ ଧନ୍ୟ କଲ ଏ ଜୀବନ ପାଇଲି ଅମୃତ ବିନ୍ଦୁ ମାନସ କୁସୁମ କରେ ଘେନ ବନ୍ଦନ। ଧ

ଗୋଲାପ ପାଖୁଡା ସରି ଶ୍ରୀପଦ ସୁନ୍ଦର ଭରି ଅଶେଷ ମୋ ଦରଶନ ଅଭିଳାଷ ଗଲା ପୂରି ଶୂନ୍ୟ ଥିଲା ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲ ଏହି ଜୀବନ ।୩ା

ହୃଦୟ ଆବେଗ ନେଇ ଯେବେ ପଦ ଦେଲି ଛୁଇଁ

ଅରୂପ ସ୍ୱରୂପ ତୁମେ ବହୁ ରୂପ ଧାରୀ

ଅରୂପ ସ୍ୱରୂପ ତୁମେ - ବହୁ ରୂପ ଧାରୀ ତୁମେ ହେ କରୁଣାନିଧି - ଭବ ଦୁଃଖହାରୀ ।ଠା

> ତୁମେ ପୁରୁଷ ଉତ୍ତମ ବିଶ୍ୱରୂପ ସତ୍ୟକାମ ସଗୁଣ ନିର୍ଗୁଣ ତୁମେ ପାପ ନାଶ କାରି ।୩ା

ତୁମେ ଗୁରୁ ଜ୍ଞାନଦାତା ପଭୁ ଦଇତାରୀ । ୨।

ତୂମେ ହେ ମଙ୍ଗଳମୟ ତୁମେ ସୁଖର ଆଳୟ ଦୀନ ତାରଣ ଭକତ ହୃଦୟ ବିହାରୀ ।୧।

> ତୁମେ ଧର୍ମ ତୁମେ ଞାନ ତୁମେ ଜୀବର ଜୀବନ ତୁମରି ଚରଣେ ଦାସ ଶରଣ ଭିଖାରୀ ।୪।

ତୁମେ ପିତା ତୁମେ ମାତା ତୁମେ ଭବ ଭୟ ତ୍ରାତା

ଆଉ କେତେଦିନେ ଏ ଶୁଷ୍ଟଜୀବନେ

ଆଉ କେତେଦିନେ ଏ ଶୁଷ୍କଜୀବନେ ହୋଇବ ପ୍ରେମ ସଞାର ହେ ହେବି ପୂର୍ଣ୍ଣକାମ ଗାଇ ଗୁରୁ-ନାମ ବହିବ ପ୍ରେମାଶୁଧାର ହେ ଶୁଦ୍ଧ ହେବ ପାଣ ମନ ନିରେଖିବି ପ୍ରେମବୃଦ୍ଧାବନ ହେ । ୧। ସଂସାର-ବନ୍ଧନ ହୋଇବ ମୋଚନ ପାହିବ ଅମା-ରଜନୀ ହେ ଏ ପାପ ଜୀବନ ହୋଇବ ସୁବର୍ଣ ପରଶି ପରଶମଣି ହେ ସେହି ମୂରତି ମୋହନ ବିଶ୍ୱ ଦେଖିବ ସଦା ନୟନ ହେ । ୨। କେବେ ହେବ ଦୂର କର୍ମଫଳ ମୋର ଜାତିକୁଳ ଅଭିମାନ ହେ

ଲ୍ୟା-ଭ୍ୟପାଶ ହୋଇବ ବିନାଶ ଦମୃ ମାନ ଅପମାନ ହେ

ଧରି ବୈରାଗ୍ୟର ଝୁଲି
ହେବି ବୋଳି ଭକ୍ତ-ପଦ ଧୂଳି ।୩।
ହସିବି କାନ୍ଦିବି ନାଚିବି ଗାଇବି ପ୍ରେମେ ହୋଇ ଉନମଉ ହେ ପ୍ରେମ ସିନ୍ଧୁଜଳେ ବୃତିବି ଅତଳେ ବୃତାଇ ସାରାଜଗତ ହେ ଦେଖି ସେ କୁଞ୍ଜିହାରୀ ଉଛୁଳିବ ଆନନ୍ଦ ଲହରୀ ହେ ।୪। ମୋହନ ମୂରତି ସୁମଧୁର ଅତି ନିରେଖି ପରାଣ ଭରି ହେ ରୋମାଞ୍ଜିବ ତନୁ ଝରିବ ନୟନୁ ଅବିରଳ ନେତ୍-ବାରୀ ହେ ମେଞ୍ଜଇବି ଚିର ଆଶ ମାଗି ପଦସେବା ଅଭିଳାଷ ।୫।

ଆଉ ରାହା କେ ବତାଇ ଦେବ

ଆଉ ରାହା କେ ବତାଇ ଦେବ ଆନ ସାହା କିଏ ଗୁରୁଦେବ ! ାଠା ସଂସାର ଲୀଳାରେ ଅସାର ଖେଳାରେ ମାତି ଗଲା କାଳ ବହି, ଏତିକି ମିନତି ତବ ପଦେ ମତି ନିତି ନିତି ଖେଳୁଥିବ ।୨।

ମଳିନ ମରମ ମଳିନ କରମ ମଳିନ ଧରମୀ ମନ, ମଳିନର ସଙ୍ଗ ମଳିନ ଏ ଅଙ୍ଗ ମଳିନ ବାସ-ଭୁଷଣ, ସରୋବର କାହିଁ ସେ ନୀରେ ଗାଧୋଇ ଶୂଷ ହୋଇବ ଏ ଜୀବ ।୧।

ପାଶକୁ ତୁମର ଆଶ କରି ମୋର ଚିତ୍ତ ହେଲେ ଆଗୁସାର, ମଣାଏ ପବୃତ୍ତି ଖଣା-ପଥେ ନିତି ନିବୃତ୍ତି ଯାଏ ପାଶୋର, ପଙ୍କିଳ ଏ ମତି ଶଙ୍କି ଚଳେ ନିତି ଲୋଡଇ ଆଶିଷ ତବ ।୩।

ଖେଳର ଦରବ ମେଳ କରି ଦେବ ! ଦେଲ ତ ଭବେ ପଠାଇ

ଆଖି ଭିଜିଗଲା ଲୁହରେ ଲୁହରେ

ଆଖି ଭିଜିଗଲା ଲୁହରେ ଲୁହରେ

ସବୁ ଦୁଃଖ ଦେଲ ସାରି

ପାରିବି ନାହିଁ ପାଶୋରି ।। ୨।।

କୋଟି ଜନମର କଳୁଷ କାଳିମା ପଲକରେ ନେଲ ହରି ॥ଠା।

> ଯାହା ଇଛା ଏବେ ଅଛି ତୁମ ମନେ ମଧୁମୟ ହୋଇ ପୁଟ୍ର ଏ ଜୀବନେ ପରମ ପେମର ବିପୁଳ ଦାନରେ ମୋ ଅନ୍ତର ଦିଅ ଭରି ||၅||

ଅମା ରଜନୀର ଶେଷ ତାରା ଆସି କହି ଦେଇ ଗଲା ମୋତେ ହସି ହସି ଜଳି ନାହିଁ ଯିଏ ବେଦନା ନିଆଁରେ ଦୁଃଖୀ କିଏ ତାହା ପରି ? ॥୧॥

> ଏ ପାରି ମୋହର ଯାବତ ବନ୍ଧନ ଏ ପାରି ଲୁହର ସକଳ କନ୍ଦନ ଏହିଠାରେ ସବୁ ରହିଯାଉ ପଭୁ ଯିବି ଖାଲି ନାମ ଧରି 11811

ହ୍ରିଗଲା ମୋର ସକଳ ଗରବ ମାନ ସନମାନ ଧନ ଗଉରବ ଏଇ ଯେ ତୁମର ନିଠୁର କରୁଣା

ଆଖି ମାଗେ ଦରଶନ, ଚିତ୍ର ମାଗେ ଚେତନା

ଆଖି ମାଗେ ଦରଶନ, ଚିଉ ମାଗେ ଚେତନା ମନ ମାଗେ ଭୁଲିବାକୁ ଭବ ଦୁଃଖ ଯାତନା ।ଠା

> ପୀତି ମାଗେ ଅନୁରାଗ ଭାବ ଭିଜା ଅନୁଭବ ପାଣ ମାଗେ ସାଧିବାକୁ ତୁମ ସୁର ସାଧନା ।୩।

ତୁମ ଗୁଣ ଅତୁଳନ, ତୁମ ଜ୍ଞାନ ଗାରିମା ।୨।

ଶିର ମାଗେ ପଦ ଛୁଇଁ ପଣତି ଢାଳିବା ପାଇଁ କର ମାଗେ କରିବାକୁ ତବ ଶୁଭ ଅର୍ଚ୍ଚନା ।୧।

ଲୁହ ମାଗେ ଝରିବାକୁ ତୁମ ଲାଗି ଝୁରିବାକୁ ଜୀବ ମାଗେ ତରିବାକୁ ତେଜି ସବୁ କାମନା ।ଧା

କାନ ମାଗେ ଶୁଣିବାକୁ କ& ମାଗେ ଗୁଣିବାକୁ

ଆଖିର ଲୁହରେ ଶକତି କାହିଁ ମୋ

ଶକତି କାହିଁ ମୋ ଆଖିର ଲୁହରେ ସଂସାରେ ପଠାଇ ମୋତେ

ତୁମ ପାଇଁ ଝରୁଥିବ ଜୀବନ ମରଣ ମଝିରେ ରଖିଛ

ତୁମ ପାଦଦୁଇ ଧୋଇବା ପାଇଁକ କରମ ଜଞାଳ ଯେତେ ଗଙ୍ଗାହୋଇ ବହୁଥିବ ।ଠା ଅଭୟ ଦିଅ ହେ ଅରୁଣ ସୁନ୍ଦର

ଜଞାଳ ଦୂରେଇ ଯିବ ।୨ା

ସବୁ ବୁଝ ବୋଲି ତୁମକୁ ଠାକୁର ପରଖିବ ଯଦି

କଷଟି ପଥରେ କହୁଛି ଅବୁଝା କଥା ଦୁନିଆରେ ଏକା ତୁମେ ପିୟ ମୋର ହାରି ଯିବି ଏକାଥରେ

ଆଉ ସବୁ ଖାଲି ତୃଛା ଏତିକି ଅଳି ମୋ

ହେ ପାଣ ଠାକୁର ଅସହାୟ ବୋଲି ଶରଣ ପଶୃଛି ନ ଯିବ ମୋ ଠାରୁ ଦୃରେ

ପର ବୋଲି ନ ଭାବିବ । ୧। ମରଣ କାଳରେ ମଧୁ ଚାହାଣିର

ପରଶ ନିଷ୍ୟ ଦେବ ।୩

ଜୀବନ ଦେଇଛ ମରଣ ଦେଇଛ

ଆଜି ନବ ଶୃଭ ପଭାତେ

ଆଜି ନବ ଶୁଭ ପଭାତେ, ଜଣାଉଛି ମଣିମା ! ପରାଣେ ପେରଣା ଜଗାଇ ଦିଅ ଶକତି ଭରି ।୩। ପର୍ଶୁଥାଉ ଏ ଶିର ମୋ ତବ ଚରଣସୀମା । ୧।

ତୁମରି ଆଶିଷ ଘେନି ମୁଁ ଶିରେ ହେ ଆଦିମୂଳ !

ତୁମେ ତ ହୃଦୟ-ଦେବତା ପିତା ତିନିଲୋକର, ସଂସାରର କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହେ ଯାତା ମୋ ଅନୁକୂଳ 181 ତୁମେ ତ ଜଗତ-କରତା ସାର ଶୋଭା-ଆକର । ୨।

କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଡାକରା ପଡିଛି ଆନ ଗତି ତ ନାହିଁ ବୁଡ ଦେବାକୁ ତ ହେବ ହେ, ମହାସାଗର ଏହି। ୫ା ଅରୁଣ ଉଦୟ କାଳରେ ପଦେ ଏତେ ଗୁହାରି

ନ ଭୁଲାଉ ମୋତେ ସଂସାର ଭୁମ ଭଉଁରୀଜାଳ ନ ଯାଉ ପାଶୋର ମନରୁ ତୁମେ ଠାକୁର ମୋର

ાગ

ଦିଅ ଦେହ-ମନ-ପରାଣେ ମୋର ଶକତି ଭରି ଆଗୁସାର ହେବି ନିରତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ନ ଡରି । ୬।

ଆଜି ବାରୁଛି ମୋର ଏ ଅନ୍ତର

ଆଜି ବାରୁଛି ମୋର ଏ ଅନ୍ତର ଦରଦୀ ଦିଅଁ ମୋ ଲୁହର । ୨।

ତୁମରି ହାତର ଗଢା କୟେଇ ମୁଁ

ଖେଳନା ତୁମରି ଖେଳର ।ଠା ପାଶେ ପାଶେ ମୋତେ ନେଉଅଛ ଟାଣି

ଅଯୋଗା ହେଲେ ବି ପାରୁଅଛି ଜାଣି ତୁମ ସେନେହର ଅନୁରାଗ କଣା

ଏ ପରାଣ ଛନ୍ଦା ତୁମରି ପୀତିରେ ଆବେଗ ଭରେ ମୋ ଅନ୍ତର ।୩।

ତୁମକୁ ନେଇ ମୋ ଧରମ-କରମ

ଏ ଜୀବନ ବନ୍ଧା ତୁମରି ସାଥୀରେ

ତୁମେ ସରବସ୍ୱ ମୋହର ।୧। ଜନମ-ଜନମ ଆସିଛି ଗୋଡାଇ

ଆସୁଥିବି ନାଥ ! ନ ଦେବ ଆଡେଇ ବାରେଁନା ମଳରି, ବାରେଁ ତମ ମୀରି

ତୁମେ ପାଣବନ୍ଧୁ କେତେ ଜନମର ଚାହେଁ ଚାହେଁ ତୁମ ପୀତି

ତୁମେ ଦୟାସିନ୍ଦୁ ମୋ ସୁଖ-ଦୁଃଖର ରଖ କରି କିଣା କିଙ୍କର।ଧା

ଜୀବନେ ମରଣେ ହାତଧରା ସାଥୀ

ଆଣିଲ ଯେବେ ଗୋ ମୋତେ ତୁମରି ପାଶେ

ଆଣିଲ ଯେବେ ଗୋ ମୋତେ ତୁମରି ପାଶେ ମଧ୍ୟେ ଖାଲି କଲବଲ ମାୟା ଆବେଶେ । ୨।

ବାହିରଖ ଏ ମନକୁ ତୁମରି ବଶେ ।ଠା

ଏବେ ଜାଣିଲେବି ମନ ଦୂରେଇ ବସେ ।୧।

ଲେଉଟାଣି ପଥଚାହିଁ ବସିଛି ମନ ମନାଇ

ଆଦିରେ ଥିଲି ତୁମର ଅନ୍ତେ ଯିବି ତୁମ ପୁର ନେଇଯିବ କେବେ ପିୟ ବାହୁଡା ରଥେ ।୪।

ଆନନ୍ଦ ଧାରା ବୃହାଇ ଦିଅ

ଆନନ୍ଦ ଧାରା ବୁହାଇ ଦିଅ ବୁହାଇ ଦିଅ ଠାକୁର ଏ ରାସୟଳୀ ବୃନ୍ଦାବନେ ମିଳିଛୁ ଆମେ ମନ ଅଧୀରେ ଆମ ଏ ଭକ୍ତ ସନ୍ନିଳନୀ ହେଉ ସରସ ସୁନ୍ଦର ।ଠା ମିଳନାନନ୍ଦ ପୁଲକ ଆଜି ନ ଯାଉ ଆମ ଅନ୍ତର

ଶୁଣିବୁ ଆମେ ତୁମରି ବାଣୀ ହେ ପ୍ରିୟ ଆମ ଠାକୁର ।୩। ମଧୁର ହେଉ ଏ ସମାବେଶ ଏଇ ମିଳନ ବେଳା

ସବୁରି ପ୍ରାଣ ପରଶ ପାଉ ତୁମ ଅମୀୟ ଲୀଳା ତୁମରି କୃପା ଆଶୀଷଧାର ପଡୁ ହେ ଝରି ସବୁରି ପର ତୁମରି ପୂଜା ଅର୍ଜନାରେ ପୁଲକ ଜାଗୁ ମନେ ଲୀଳାରେ ତୁମ ଉଲୁସି ଉଠୁ ସବୁରି ମନ ଅନ୍ତର ମିନତୀ ଆମ ଚରଣ ତଳେ ସୁଦର ହେ ସୁଦର ।୧। ହସି ଉଠୁ ଏ ଆନନ୍ଦଧାମ ପାଇ ତୁମରି ମନ୍ତର ।୪।

କାଯ୍ୟସୂଚୀ ହେଉ ମଧୁର ସକଳ ଅନୁଷାନ ସୁନ୍ଦର ସବୁରି ମଧ୍ୟ ତୁମରି ଛାଇ ମଧୁର ଶିରି ରହିବୁ ଚାହିଁ ପତିଟି ଅଧିବେଶନ ହେଉ ସରସ ଆଉ ମଧୁର ଉଛୁଳି ଉଠୁ କଖେ ଆମ ବନ୍ଦନାର ଝଙ୍କାର

୍ୱତିଟି ଅଧିବେଶନ ହେଉ ସରସ ଆଉ ମଧୁର ଉଛୁଳି ଉଠୁ କଖେ ଆମ ବହନାର ଝଙ୍କାର ଜୟଗୁରୁ ଧ୍ୱନିରେ ଉଠୁ ଉଛୁଳି ସବୁ ଅନ୍ତର ।୨। ସନ୍ନିଳନୀ ଦିବସ ଦୁଇ ହେଉ ସରସ ସୁହର ।୫।

ଆନେ ମୋର ମନ ନାହିଁ

ନୟନ ଯେ ଦିଗେ ହେରିବ ସେ ଦିଗେ ତୁମ ଛବି ଦେଖୁଥିବ ମନ ମୋର ତୁମ ପୀରତି ବିହୁନେ ଆନ ରସେ ନ ରସିବ କାନ ଶୁଣୁଥିବ ତୁମରି ଚରଣ ନୁପୂର ମଧୁର ରବ ହୁଦୟ ମହିରେ ତୁମରି ଆରତି ବତି ନିତି ଜଳୁଥିବ

ସୁଖ ଦୁଃଖ ସବୁ ତୁମ ଦାନ ବୋଲି ଭାଳୁଥିବ ମୋର ମତି ପାଗଳ ହେବି ମୁଁ ତୁମ ବିରହରେ ସଦା ଚେତନା ହଜାଇ ।୩।

କ୍ୟ ମୋହର ହେଉଥିବ ଖାଲି ତୁମ ନାମ ଗୁଣ ଗାଇ ।୨।

ତୁମରି କରୁଣା ଦୁଆରେ ମୋ ହାତ ଅଞଳି ଥିବ ପାତି

ଆମେ ତ ସଭିଏଁ ନାନା ଜାତି ଫୁଲ

କେହି ନୁହେଁ ଏଠି ବଡ ସାନ ସକଳେ ତ ଅଯୋଗା ସନ୍ତାନ ଗୁରୁ କୃପା ବଳେ ଆମେ ବଳିୟାନ ଗୁରୁ ନାମ ଆମ ସହଚର ।୩ା ପାଣର ନିବିଡ ଆକର୍ଷଣେ ବାନ୍ଦି ହୋଇ ଅଛୁ ଟାଣ ପଣେ

ଏ ତନୁ ମନର ପତି କଣିକାରେ

ମିଳନ ଆନନ୍ଦ ତୋଳେ ସୃର । ଧା ଶୀଗୁରୁ ଶୀପଦେ ଲୁହ ଢାଳି ଏ ଶୁଭ ଲଗନେ କରୁ ଅଳି ତୁମ ସେବା ପାଇଁ ଆମ ସଂଘ ପୀତି

ଭଙ୍ଗୁର ସଂସାରେ ହେଉ ଚିର । ୫।

ଆମେ ତ ସଭିଏଁ ନାନା ଜାତି ପୁଲ ବହୁ ରଙ୍ଗ ବହୁ ମହକର ଗୁରୁ ସେବା ପାଇଁ ମନେ ଆଶା ବହି

ହୋଇ ଅଛୁ ଆମେ ଗୁଛା ହାର ।ଠା

ଆମେ ଏକ ପିତାର ସନ୍ତାନ ଏକ ଆମ ଚିନ୍ତା ଏକ ମନ ଆମେ ତ ସକଳେ ଭାଇ ଭଉଣୀ ଆମେ ଏକ ନିଗମ ସଂସାର । ୧।

ଆମେ ଏକ ମନ୍ତରେ ଦୀକ୍ଷିତ ଗୁରୁସେବା ଏକା ଆମ ବତ

ଗୋଟିଏ ପଥର ଯାତୀ ଆମେରେ ଗୋଟିଏ ଆମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଳା ହା

ଆଶା ମୋର ଚିରଦିନ ଦୟାନିଧି

ଆଶା ମୋର ଚିରଦିନ ଦୟାନିଧି !

ଆଶା ମୋର ଚିରଦିନ ଦୁଆରେ ତୁମରି ଭିଖାରୀ ପଣରେ

ଯାଉ ଏ ଛାର ଜୀବନ ।ଠା

ଶୁଣିଛି ଏ ମୋର କାନ ଦୟାନିଧି, ଶୁଣିଛି ଏ ମୋର କାନ

ପାପୀ ଲାଗି ତୁମ ଦୁଆର ମୁକୁଳା

ରହିଥାଏ ଚିରଦିନ, ଦୟାନିଧି ! ଶୁଣିଛି ଏ ମୋର ଜାନ । ୧ା

ତୁମରି ମଧୁ ବଚନ, ଦୟାନିଧି !

ତୁମରି ମଧୁ ବଚନ

ଶୁଣୁଥିବ ରୂପ ହେରୁଥିବ ଚିର

ଏ ମୋର ଅନ୍ଧ ନୟନ, ଦୟାନିଧି ! ଏ ମୋର ଅନ୍ଧ ନୟନ । ୨।

ତୁମ ବିନେ କିଏ ଆଉ, ଦୟାନିଧି !

ତୁମ ବିନେ ଜିଏ ଆଉ

ଜଗତରେ ଅଛି ଆଶୟ ମୋହର

ହରିବାକୁ ଦୁଃଖ ଦାଉ, ଦୟାନିଧି ! ହରିବାକୁ ଦୁଃଖ ଦାଉ ।୩ା

ଅଛି ମୋ ସକଳ ସହି, ଦୟାନିଧି ! ଅଛି ମୋ ସକଳ ସହି

ଜଗତର ଦୁଃଖ-ତାପ-ନାଶନକୁ

ତୁମବିନେ ସାହା ନାହିଁ, ଦୟାନିଧି !

ତୁମବିନେ ସାହା ନାହିଁ ।୪ା ରଖିଲେ ରଖ ବା ମାର, ଦୟାନିଧି !

ରଖିଲେ ରଖ ବା ମାର ଖାଲି ତୁମ ନାମ ଗାଇ ଦିନ ଯାଉ

> ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର, ଦୟାନିଧି ! ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର ।୫ା

ଆସ ସରବେ ବାହୁ ତୋଳି

ପାପ ତାପ ଯା ସଂସାରେ

ଦୂରେ ଯିବ ସେ ନାମରେ

ଭାଇ ବନ୍ଧୁ ନୁହେଁ କେ ତୋହରି ହୋଇଣ ମେଳି ଶୀଗୁରୁ ବୋଲି ।୩।

ଧନ ଧାନ୍ୟ ତୋ ଅସାର ସବୃତ ଦୁଇ ଦିନର

ଗୁରୁନାମ ନ ଦିଅ ପାଶୋରି ହୋଇଣ ମେଳି ଶୀଗୁରୁ ବୋଲି ।ଧା

ପାର ହେବୁ ଏ ଜଗତ ହୁଅ ତୁ ଗୁରୁ ଭକତ

ଆସ ସରବେ ବାହୁତୋଳି ହୋଇଣ ମେଳି ଶୀଗୁରୁ ବୋଲି ।ଠା

ଜୟଗୁରୁ ନାମ ସାର ସକଳ ପେମ ଆଧାର ତାଙ୍କ ନାମ ସମ ନାହିଁ ସରି ହୋଇଣ ମେଳି ଶୀଗୁରୁ ବୋଲି ।୧।

> ଯେବେ ଚାହଁ ମୋକ୍ଷ ଧାମ ଧର ଧର ଗୁରୁନାମ

କିବା ଦିବସ ବିଭାବରୀ ହୋଇଣ ମେଳି ଶୀଗୁରୁ ବୋଲି ।୨।

ଆସିଛନ୍ତି ଆମ ପାଣର ଠାକୁର

ଆସିଛନ୍ତି ଆମ ପାଣର ଠାକୁର କରୁଣା-ବାରିଦ ବାହି ହେ ଏ ମରୁ-ହୃଦୟେ ଢାଳି ପେମବାରି ପତିଛାପିତ ପାଇଁ ହେ ।ଠା

କରି ତାଙ୍କ କଥା-ଅମୃତ ପାନ ଜାଗିଅଛି ଆମ ଅବଶ ପରାଣ ହତାଶ ପରାଣେ, ତୀବ ଆଶା ଜାଗେ, 'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ ଗାଇ ହେ । ୨ା

'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ ଅମୀୟବୋଳା ଦେଖିଲେ ସେ ମୁଖ ଘୁଅଇ ଜ୍ୱାଳା ତୋଙ୍କ) ଅଭୟ ଚରଣ ଆଶୟ କରିଲେ ଭବଭୟ ରହେ ନାହିଁ ହେ । ୧।

ସର୍ବେ ତାଙ୍କ ପଦେ ନେବାରେ ଆଶୟ ଶୀତଳ ହୋଇବ ତାପିତ ହୃଦୟ ଆନନ୍ଦ-ସାଗରେ ବୃଡି ରହିଥିବା ସେ ରୂପ ମାଧୁରୀ ଧ୍ୟାୟି ହେ |ബ

ଆସିଛେ ସରବେ ଏକଠାବୁ ଯିବା

ଆସିଛେ ସରବେ ଏକଠାକୁ ଯିବା ଏକ ଠାବକୁ ତ ପୁଣି ଏକଇ ପିତାର ସନ୍ତାନ ସଭିଏଁ ଏ କଥାକୁ ମନେ ଗୁଣି ଆସିଛେ ସରବେ ଏକଠାକୁ ଯିବା ଏକ ଠାବକୁ ତ ପୁଣି

ଆସ ମିଳି ସକଳେ ଗାଅ 'ଜୟଗୁରୁ' ସଦା କାଳେ । ୧। ଯା'ର ପେମରସେ ନିମଗନ ହୋଇ ପେମ ଧାମେ ଯିବା ଚଳି ତାହାରି କରୁଣା ରସପାନେ ଚିତ୍ର ରହିଥାଉ ସଦା ଭଳି ଯହିଁ ଭକତ ଜନ ନାମ ଗାଏ ତହିଁ ଶୀଭଗବାନ ।୩ା

 ଏକ ମନ ଏକ ପ୍ରାଣ ହୋଇ ଗାଅ ଗାଅରେ କଣ ମିଳାଇ
 ପ୍ରେମମୟ ଗୁରୁ ଜ୍ଞାନର ବିଗ୍ରହ

 ଜୀବନ ମରଣ ସାଥୀ ହେବାକୁ ତ ଆଉ ଜଣେ କେହି ନାହିଁ
 ଆଶୀଷ ତାଙ୍କର ଇହ ଜଗତର

 ଜ୍ଞର ବିହଳେ କେହି
 ଅର ବହଳ ବାସଟି

 ଗୁରୁ ବିହୁନେ କେହି ଏ ଜଗତେ ତାଣକର୍ତା ନାହିଁ ।୨ା

ଭବଭୟ ନିବାରକ ଚିତ୍ର ସଂକଟ ନାଶକ ଗୁରୁ ନାମଟି ଗାଇ

ଜୀବ ଯାଉ ଗୁରୁଦାସ ହୋଇ ।୪।

ଆସିବା ପଥର ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ମୋର

ଆସିବା ପଥର ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ମୋର ଫେରିବା ପଥର ସାଥୀ ଜୀବନ-ପୋଥିରେ ତୁମେ ହେ ଲେଖିଛ ଅମର ପେମର ଗୀତି ।ଠା

ପାଣବନ୍ଧୁ ବୋଲି ଡାକୁଥିବି ନିତି ତୁମ ଛବି ଦେଖୁଥିବି ଅଲିଭା ଗାରରେ ଲେଖୁଥିବି ବସି ତୁମରି ଅଭୁଲା ପୀତି । ୧।

ପିତା ହୋଇ ମୋର ଦଃଖ ହର ମାତା ହୋଇ କୋଳେ ତୋଳି ଧର ଅମଡା ବାଟରେ ଚାଲି ଯିବି କାଳେ ମାୟା ସପନରେ ମାତି ।୨।

ତୁମ ଭାବ ନଈ ନୀରଧାର ବାହି ନେଇ ଯାଉ ନାଆ ମୋର ତୁମେ ଧୁବତାରା ପାଶେ ଥିଲେ ପରା ହାରିଯାଏ ଅମାରାତି । ୩

ଆଲୋକ ଦେଶର ବାରତା ଆଣିଛ

ଆଲୋକ ଦେଶର ବାରତା ଆଣିଛ ଅନ୍ଧାର ଏଇ ରାଇଜ ପାଇଁ ତୁମରି ପେମର ଅମର ମଧୁରେ

ଜୀବନ କଳୁଷ ଦେବାକୁ ଧୋଇ ।ଠା

ନିଗମ ର ମଧୁ ମମତା ଭୁଲି ଭାସି ଯାଉଥିଲା ଭବ ଜଳଧି ରେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ରେ ତାରେ ନେଇଛ ତୋଳି ଆଶିଷ ତୁମର ବରଷି ଦେବାକୁ ପରଷି ଦେବାକୁ ଆସିଛ ଧାଇଁ

ଭାନ୍ତ ପଥିକ କାୃନ୍ତ ଜୀବନେ ଶାନ୍ତି ଅମୀୟ ଦେଇଛ ଢାଳି ନୀର ଖୋଜୁ ଥିଲା ପିଆସୀ ପରାଣ କ୍ଷୀର ଦେଇ ତାର କଞ ଭରି ମରଣ ଦୂଆର ରୁଦ୍ଧ କରିଛ

ମୁକତିର ମହା ମୟ ଗାଇ । ୧ା

ଏପାଖେ ଅନ୍ଧାର ସେପାଖେ ଆଲୋକ ମଝି ଦରିଆରେ ବାନ୍ଦିଛ ଭେଳା ମର ମାନବର ହାତ ଧରି ନେବ ଚଖାଇବା ପାଇଁ ଅମର ଲୀଳା ଚକିତ ନୟନେ ତୁମ କୀରତିରେ ଜଗତ ଜୀବନ ରହିଛି ଚାହିଁ

ଚେତନା ହରାଇ ଅମୃତ ଶିଶୁ

ଆହା କି ସୁନ୍ଦର ରୂପ ମନୋହର

ଆହା କି ସୁନ୍ଦର ରୂପ ମନୋହର ମଣି ମରକତ ଝରେ ନ ଦେଖିଲା ଆଖି ଖୋଜି ବୁଲେ ତାକୁ, ଦେଖିଲା ନୟନ ଝୁରୋଠା

ମଦନ ମୋହନ ବଦନ ଦେଖି ନ ରହିବ କାହା ନୟନ ଲାଖି ? ପାଷାଣ ପରାଣ ତରଳି ପଡେ ତା ପୀତି ବୋଳା ଚାହାଣୀରେ । ୧।

ରୁପ ଲାଗି ଯେବେ ଏତେ ଆକୁଳତା ବିରହ ଜାଗଇ ମନେ କେତେ ପୁଲକିତ ନହେବ ପରାଣ ଅପରୂପ ଦରଶନେ ! ଭାବମୟ ତା'ର କମ ମୂରତି ଜାଣିହୁଏ ନାହିଁ, ଟାଣେ ତା' କତି କିଏସେ କଳିବ ସେ ଲାବଣ୍ୟ ଠାଣି ଅନୁଭବ ଯା'ରେ ହାରେ ତାହାରି ପାଇଁ ତ ରାଧା ଝୁରି ମଲା ଯମୁନା ରହିଛି ସାକ୍ଷୀ ଲାଜ ଡର ସବୁ ଭୁଲି ଯାଇ ତାକୁ ଛାତିରେ ଧରିଲା ଜାକି ବଇଁଶୀ କହିଲା ଶୁଣ ଗୋ ରାଇ ତୁମେ ମୋ ପାଇଁ, ମୁଁ ତୁମ ପାଇଁ ଗହନ ମନର ଦହନ ନାଶିବା ପୀତି ରତି ସୁଖ ସାରେ

ତା' ପେମ ପାଶରେ ବାନ୍ଧି ହେଲେ ଥରେ ସେ ବନ୍ଧନ ଫିଟେ ନାହିଁ ଅଧୀର ମନର ମଧୁର ଗଞ୍ଜି ସେ ପେମ ଦିଆ ନିଆ ପାଇଁ ମିଠା ମିଠା ଲାଗେ ମୂରତି ଯା'ର ଆହୁରି ମଧୁର ପୀରତି ତା'ର ଭାବ ନଉକାରେ ବସି ପଡିଲେ ସେ ଭବ-ନଈ ପାର କରେ

181

ଆହା କି ସୁନ୍ଦର ମୂରତି ଆଜି ଆଖି ଦେଖିଲା

191

ଆହା କି ସୁନ୍ଦର ମୂରତି ଆଜି ଆଖି ଦେଖିଲା କୋଟି ରୂପ ଜିଣି ପଦ୍ମାସନ ଠାଣି,

ପାଣ ନେଲା କିଣି, ମନ ମୋହିଲା 101

ସତେ ସଂସାର ସାର ସୁଷମା, ତାର କିଏ ବା ଦେବ ଉପମା ଯିଏ ବିଶୃ ବଗିଚାର ମାଳୀ, ତାକୁ କିଏ ବା ପାରିବ କଳି ଶୃତି-ସୃତିକୁ ଯେ ନ ହୁଏ ଗୋଚର

କବି, ମୁନି, ଜ୍ଞାନୀ ବୃଦ୍ଧି ହୁଜିଲା। ୧।

ପାଦ ପଙ୍କରେ ରଙ୍ଗ ଅଳତା, କିଏ ପକାଇଛି ସତେ ଚିତା ଯିଏ ସମରପେ ଦେହ ମନ, ତାକୁ ବରାଭୟ କରେ ଦାନ କଟୀକି ଶୋଭୁଛି ସୁଝୀନ ବସନ

ଶତ ଶୃେତପଦ୍ ନିହା ପାଇଲା 191 କେତେ ସୁପଶୟ ବକ୍ଷ ଅଳ, ସତେ ଲବଣୀ ପରି କୋମଳ କେତେ ସୁଦୀର୍ଘ ସୁଚାରୁ ଷ୍ଟନ୍ଧ, ହୁଞ୍ଚେ ସୁଲଳିତ ମଣିବନ୍ଧ ପୃତ ଉପବୀତ ବକ୍ଷରେ ଲମ୍ବିତ

> ଭୁଜପାଶ ମନ ବାହି ରଖିଲା |എ|

ସେହି କମନୀୟ ମୁଖ କାନ୍ତି, ଗଞ୍ଜେ କୁଞିତ ଅଳକାପନ୍ତି ସେହି ସୁରଙ୍ଗ ଜବା ଅଧର, ତହିଁ ଝରୁଛି କରୁଣା ଧାର ଚନ୍ଦନର ବିନ୍ଦୁ ଲାଗେ ସତେ ଇନ୍ଦୁ

> ଲଲାଟ ଗଗନେ ଉଇଁ ଆସିଲା 181

ଘେନ ପାର୍ଥନା ମୋ ପାଣେଶ୍ୱର, ଚିର ଦାସ ପଣେ ଘେନା କର ଶିର ମୋର ପଦେ ଲୋଟୁଥାଉ, ମୁଖ ନିରନ୍ତର ନାମ ଗାଉ ଏହି ମାତ ଅଳି କରେ ନିଉଛାଳି

> କଞ୍ଯଦେ ଚିଉ ଲାଖି ରହିଲା 181

ଆହେ ଦୟାମୟ ମହିମା ତୁମର

ଆହେ ଦୟାମୟ ମହିମା ତୁମର ଗାଉଛି ତିନି ଭୁବନ ଜୟ ଜୟ ଜୟ ଭୁବନ-ନନ୍ଦନ ଜୟ ପରାଣର ଧନ ବିଶ୍ୱ ସମଗରା ଯହିଁ ଦେଖେ ତହିଁ ସବୁ ତୁମ ସରଜନ ।୧।

ଘରେ ପରବାସେ ମୁଖେ ଅବା ଦୁଃଖେ ତୁମରି କରି ଚିନ୍ତନ ଅପାର ଆନନ୍ଦ ଲଭେଁ ଅବିରତ ତୁମେ ସଖା ଜୀବଧନ

ଯହିଁ ତହିଁ ଥାଏ ସଂପଦେ ବିପଦେ ସାର ହେଉ ଗୁଣ ଗାନ ।୨।

ମୂତ ସଞିଜନୀ ତୁମ ନାମ ଘୋଷି ସଞ୍ଚରେ ପିଞ୍ଚେ ପରାଣ ସମରପି ତବ ପଦେ ଦେହମନ ମାଗୁଛି ଅଧମ ଜନ ଯାଉ ଏ ଜୀବନ କରି ଚିର ଦିନ ତୁମ କରମ ସାଧନ ।୩।

ଆହେ ପରାଣ ଧନ

ଆହେ ପରାଣ ଧନ ମୋର ରଙ୍କରତନ ଗଳାମାଳି ଦୃଃଖହାରୀ ଜୀବଜୀବନ ।୧।

ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଠାକୁର ବାଞ୍ଛା ପୂରଣ କର ଯାହା ମାଗିଥିଲି ପ୍ରଭୁ କରିଛ ଦାନ । ୨।

ତୁମେ ଭବ୍ତ ଠାକୁର ଭକ୍ତ ପାଇଁ ଅଛିର ଭକ୍ତ ଭାବ-ବିନୋଦିଆ ଭକତ ଧନ ।୩।

ଯେବେ ଡାକେ ଭକତ ତୁମେ ଶୁଣ ତୁରନ୍ତ ଧାଇଁ ଆସ ପାଶେ ଯେବେ ଘୁଞେ କଷଣ ।୪।

ତୁମ ଇଛା ଭୁଲିଲି ନିଜ ଇଛାରେ ଚାଲି

ସବୁ ବିପଦ ମୁଞ୍ଚେଇ ଗଲି ଶରଣ ।୭ା

ମୋର ଭୁଲ କ୍ଷମା କରି (ପଦେ) ଦିଅ ଶରଣ ।୮।

ଭବପାରେ ଯେତେ ବଲେ - ଏମନ ସମ୍ବଲ ଆର କି ଆଛେ । ୫।

ଠେଲି ଭବ କଷଣ ହେ ଶରଣ ରକ୍ଷଣ

ଯେବେ ମୁଁହି କାନ୍ଦିଲି ତୁମ ରୂପକୁ ଭାଳି ପେମ ଡୋରି ଲଗାଇଲ ବାନ୍ଦିଲ ମନ ।୬।

ସବୁ ତୁମେ ଦେଇଅଛ ମୋତେ ହେ ଦାନ । ୫।

ଅବା କିଛି ମାଗିଛି

ଆହେ ପିୟତମ ମୋର ଶୀଗୁରୁଦେବ

ତେଣୁ ଅଧମ ତୁମର ରଣୀ ରହିବ ।୨ା

ଆହେ ପିୟତମ ମୋର ଶୀଗୁରୁଦେବ ତୁମ ବିନା ମୋର ଆଉ କିଏ ସେ ହେବ ? ।ଠା

ଯେବେ ମୁହିଁ ଡାକିଛି

ଆଣିଛ ଠାକୁର ମୋତେ ତୁମେ ଇଛାକରି ଫେରିବି ସ୍ୱଧାମେ ପୂଣି ତୁମ କାମ ସାରି ତୁମ ମନ ଲାଖି ସେବା କରାଇ ନେବ ।୩।

ଆସିଥିଲି ଖାଲି ହାତେ ମୁଁ ଏକା ଏକା ଯବି ଚାଲି ନୀରବରେ ହୋଇ ମୁଁ ଏକା ଯିବାବେଳେ ଧନ ଜନ କି କାମ ଦେବ ? ।୧।

> ଏ ଜୀବନେ କିଛି ଯେଣୁ ନ ପାରିବି ଦେଇ ତୁମ ରୂପ ଧ୍ୟାୟି ଯିବି ଲୋତକ ଝରାଇ 'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ ଖାଲି ସଙ୍ଗେ ମୋ ଯିବ ।୪।

କିଛି ମୋର ନାହିଁ ଲୋଡା ସବୁ ଦେଇଛ ସୁଖେ ଦଃଖେ ସବୁବେଳେ ପାଶେ ରହିଛ

ଉଠିତେ ଜୟଗୁରୁ ବସିତେ ଜୟଗୁରୁ

ଉଠିତେ ଜୟଗୁରୁ ବସିତେ ଜୟଗୁରୁ - ଜୟଗୁରୁ ଜପେର ମାଲା ଜପ ସବେ ଅନିବାର

ଝୁଲିତେ ଜୟଗୁରୁ ଫିରିତେ ଜୟଗୁରୁ – ଜୟଗୁରୁ ପାନେର ଆଲା ଶୟନେ ଜୟଗୁରୁ ସପନେ ଜୟଗୁରୁ –

> ସାର କରେଛି ଜୟଗୁରୁ ବେଦେର ପାର ଜୟଗୁରୁ ନାମ ସାର କରେଛି ଆର କି ଆଛେ

ପେମେ ରସାୟନ ଆର କି ଆଛେ ଆମାର ରୂପାର ସୋନାର ମହାମନ୍ତ -

> ଜୟଗୁରୁ ନାମ ସାର କରେଛି ।୧। ରୋଗେ ଶୋକେ ଶାନ୍ତି ଦିତେ -

ପେମେ ରସାୟନ ଆର କି ଆଛେ । ୪।

ଦର୍ଶନେ ଜୟଗୁରୁ ୟର୍ଶନେ ଜୟଗୁରୁ – ଜୟଗୁରୁ ମନ୍ତ୍ରେର ସାର ନିଶ୍ୱସେ ଜୟଗୁରୁ ପଶ୍ୱସେ ଜୟଗୁରୁ - ଜୟଗୁରୁ ପାନେର ହାର ଜୀବନେ ଜୟଗୁରୁ ମରନେ ଜୟଗୁରୁ – ଜୟଗୁରୁ ସେ ମହାନାମ

> ହାର କରେଛି ଜୟଗୁରୁ ବଲିଆ ଏ ତନୁ ତେଜିଲେ - ପ୍ରୟହିବେ ମନ୍ୟାମ ଆର କି ଆଛେ

ଜୟଗୁରୁ ନାମେର ହାର କରେଛି ଏମନ ସମୂଲ ଆର କି ଆଛେ ପୁଣ୍ୟ ଭୁଶନ ଚାୟନା ଆମି -

ଜୟଗୁରୁ ନାମେର ହାର କରେଛି ।୨। ତାରକ ବହୁ ମହାନାମ - ଏମନ ସମ୍ବଲ ଆର କି ଆଛେ

ସଂପଦେ ଜୟଗୁରୁ ବିପଦେ ଜୟଗୁରୁ - ଜୟଗୁରୁ ପରମ ଧନ ହରସେ ଜୟଗୁରୁ ବିଷାଦେ ଜୟଗୁରୁ - ପେମାନନ୍ଦ ରସାୟନ ସବେ ଜୟ ଗାଅରେ ଆର କି ଆଛେ ଜୟଗୁରୁ ମହାମନ୍ତେ ସବେ ଜୟ ଗାଅରେ

ଏମନ ରତନ ଆର କି ଆଛେ ଜୟଗୁରୁ ମହାନାମେ ସବେ ଜୟ ଗାଅରେ

ପାନାରାମ ଶାନ୍ତିଧାମ -ପେମାନନ୍ଦେ ନେଚେ ନେଚେ ସବେ ଜୟ ଗାଅରେ

ସକଲ ବେଦେର ସାର ପେମେର ପାରାବାର ଗୁରୁ ଜୟ ଗୁରୁ ଜୟ ଗୁରୁ ଜୟ ଗୁରୁ ଜୟ ।୬। ରୋଗେତେ ଜୟଗୁରୁ ଶୋକେତେ ଜୟଗୁରୁ -

ଏ କି ଦେଖିଲା ଆଖି

ଏମନ ରତନ ଆର କି ଆଛେ ।୩।

ଏ କି ଦେଖିଲା ଆଖି ଭାବିଲେ, ସୁଧା ଧାର ପଡଇ ଝରି ବିହି ଆଣିଲା ଧରା ତଳେ ଚାନ୍ଦ କି ! ମନ କହେ ନିରତ ହେରୁଥିବ କି ।୧। 101

ଅତୁଳ ଶୋଭା ଦିଏ ଆନନ୍ଦ ଭରି ସଜାଇ ହଦୟର ଆସନ ମୋର ବସାଇ ପାରିଲେ ମୁଁ ବନ୍ଦି ପୟର ପାଆନ୍ତି ପରା ସତେ କୋଟିନିଧି କି। ୨।

ବଚନରେ ଅଛି ସେ କି ମଧୁରତା ! ନୟନରେ ପୁରିତ ସ୍ନେହ-ମମତା ଅଧର ହସ ଢାଳି ଦିଏ ସୁଧା କି ? ।୩। ସେ ନାମଟି ଶୁଣିଲା ଦିନୁ ଏ କାନ ହରାଇ ବସିଲାଣି ବିବେକ ଜ୍ଞାନ ହେରି ନୟନ ମନ ଉଠେ ପୂଲକି ।୪ା

ସେ କ୍ୟସ୍ବର ସତେ କେତେ ମଧୁର ଭବ-ମାୟା, ଜଞାଳ ଯାଏ ପାଶୋର ସଙ୍ଗ ଲଭିବ ଏତେ ଭାଗ୍ୟ ହେବ କି ? ।୫।

ଏ କୁଳେ ବାନ୍ଧନା ଆଉ ତରଣୀ ମୋର

ଏ କୁଳେ ବାନ୍ଧନା ଆଉ ତରଣୀ ମୋର ଉଛୁର ହେଉଛି ବେଳ ଯିବି ମୁଁ ଘର ।ଠା

> ଆସିଥିଲି ନେବାପାଇଁ କିଛି ସୁଖ କିଛି ହସ ଏ ପାରିର ଦୁନିଆରୁ କିଛି ଫୁଲ କିଛି ବାସ ଏ ଫୁଲ ଦେଇଛି କଣା ଏ ସୁଖ ବେଦନା ଭାର ।୧।

ଏ ପାଖେ ଉଆଁସି ରାତି ସେ ପାଖେ ପୁନେଇ ଚାନ୍ଦ ଏ କୂଳ ବିରହ ଝୁରେ ସେ କୂଳ ମିଳନ ଛନ୍ଦ ସେପାରିକି ଯିବାପାଇଁ ମନ ମୋର ତରତର । ୨।

ଏ ପୁର ଜୀବନ ମାୟା ସବୁ ସେ ପାରିର ଛାଇ ରୂପ ମୋର ଖୋଜି ବୁଲେ ସ୍ୱରୂପ ଲାବଣ୍ୟ କାହିଁ ବାହାରେ ନାଉରୀ ନାବ ବେଗେ ପାଲ ତୋଳିଧର

|എ|

ଏ ବିଶ୍ୱ ସଂସାର ଯା'ର ଚରଣେ ଆଶିତ

ଏ ବିଶ୍ୱ ସଂସାର ଯା'ର ଚରଣେ ଆଶିତ ଆଶିତମାନଙ୍କ ଯେହୁ ବରାଭୟ ହୟ ସେହି ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରଣ ବନ୍ଦନା କର୍ଛୁ ଆମେ ଦୀନ ଭକ୍ତଗଣ ।୧।

ପରମବହୁ ରୂପରେ ନିତ୍ୟ ବିରାଜିତ ମନ ବୃର୍ଦ୍ଧି ଇନ୍ଦିୟର ଯେ ଅଟେ ଅତୀତ ସହି ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରଣ ବନ୍ଦନା କରୁଛୁ ଆମେ ଦୀନ ଭକ୍ତଗଣ ।୨।

ଞ୍ଜାନପ୍ରେମଘନର ଯେ ଅଟନ୍ତି ମୂରତି ସଦ୍ଗୁରୁ ରୂପରେ ଜୀବେ ଦିଅନ୍ତି ମୁକତି ସେହି ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରଣ ବହନା କରୁଛୁ ଆମେ ଦୀନ ଭକ୍ତଗଣ ।୩।

191

ଏ ନୟନ, ଅନା ଅନା

ଏ ନୟନ, ଅନା ଅନା ଭୁବନ ମୋହିନୀ ବାମା ନୀଳ ନୀରଦ ଜିଣି ତିନ୍ୟନ-ମୋହିନୀ ନୀଳନୟନୀ ରୂପ ଶ୍ୟାମା ।ଠା

ନୀଳ-କମଳ ପଦ ଦଳିତ ଶମୁ-ମଦ ନୀଳବସନା ହରନାରୀ ନୀଳ କଣେ ନୀଳ ନାଗ-ହାର ଝଳି ଆନନ ଶଶୀ-ଶିରୀହାରି ଚାରୁ ନିତମ୍ବିନୀ ରାମା । ୧।

କାଳୀ କରାଳିନୀ ନର-ଶିର-ମାଳିନୀ

ଲୋଳ-ରସନା ଜନ-ମାତା ଡାକିନୀ, ଯୋଗିନୀ- ସଙ୍ଗ ବିଳାସିନୀ ଶକ୍ତିମୟୀ ଜଗତ ଜିତା ଖପରଧାରିଣୀ ଭାମା

ପାପ ବିନାଶିନୀ ତି୍ରଭୁବନ ପାଳିନୀ ଜୟ ଜନନୀ ଜଗଛାତ୍ରୀ ସତତ କୃପାଳିନୀ ଭବ-ଭୟ ବାରିଣୀ ଶରଣାଗତ-ଗତି ଦାତ୍ରୀ ରଟତୁ ନିରତ ମୁଖେ ମାଁ ମାଁ ।୩ା

ଏଇ ମୋ ମନର ଆଶା

> କାନ ଶୁଣୁ ତୁମ ଚରଣ ନୁପୁର ରୁମୁଝୁମୁ ରୁମୁଝୁମୁ ଝୁମୁ ସ୍ବର

ନୀଳାଚଳ ସାରସ୍ୱତ ସଂଘ, ପୁରୀ ସଂଗହିତା - ଆମେରିକା ସାରସ୍ୱତ ସଂଘ

ଯେତେକ ଅଛି ମୋ କଣର ସୁର

ଚିରଦିନ ଲାଗି ହୋଇଥାଉ ଖାଲି ଥାଳମୋର ପୂରି ଯାଉ ଏ ଥରକ ତୁମରି କରୁଣା ଦାନେ ଦୀନବଛୁ ।୩

ପାଦ ମୋର ଚିର ଅନୁସରୁ ଥାଉ ତୁମ ଚଲାପଥ ଯେଣେ ଦୀନବନ୍ଧୁ । ୨ା

ବାରଦୁଆରିଆ ଭିଖମଗା ଝୁଲି

ଏଇ ବାଂଶୋରୀବାଲା ମୋତେ ବାଉଳା କଲା

ସେ ଦିନ ସଂଜବେଳେ ଏଇ ବାଂଶୋରୀବାଲା ମୋତେ ବାଉଳା କଲା ପେମ ଯମୁନା କୂଳେ ତା ସୂର ମଧୁରେ ମତି ଭିଜାଇ ଦେଲା 101 ବୁକୁରେ ବୁକୁ ଥାପି ଜୀବନ ଦେଲି ବିଜି

ସୋହାଗ ସାଗରେ ମୋତେ ହଜାଇ ଦେଲା

ଏଇ ଜଣକ ମୋର ଚିତ୍ର ଚୋରା ନାଗର

ତାହାରି ଲାଗି ଖାଲି ନିଦ ସପନ ଭୂଲି ଏ ଗୁଣମଣି ମୋତେ ବାହି ରଖିଲା ଚିତ୍ତେ କୋଟି ସରଗ ସୁଖ ଦିବସ ରଜନୀ ମୋର ସମାନ ହେଲା 191 ଦେଲା ଏ ପଦୁମୁଖ

> ଜୀବନ ଜଂଜାଳ ସବୁ ଛଡାଇ ନେଲା |၅)|

ଏଇ ସଂସାରେ ଏଇ ଭଙ୍ଗ ଘରେ

ନ ଥିଲା ସଂସାରେ ଯାହା ଥିଲା ମୁଁ ଦେଲି ଏଇ ସଂସାରେ ଏଇ ଭଙ୍ଗା ଘରେ

> ମାଟିର ଦୀପାଳି ଜଳେ ରଷିବ ନାହିନ ଦେବତା ଅଳପ ବୋଲି

ଆଖିର ଲୁହରେ ମାଟିର ମଣିଷ ଗିରି ଶିରେ ଚାହାଁ ବଡି ଆସେ ବେଲ

> ତୁମ ଅରଚନା କରେ ॥ଠାା ଜୀବନ ବାରୁଣୀ ତୀରେ ॥ ୨॥

ମଳିନ ମାଟିର ଏଇ ମଣିଷ ପାଇଁ ଆସିଥିଲି ତବ ଶଭ କରମ କରି

> ଆସିଛ ଠାକୁର କେତେ କରୁଣା ନେଇ ଗଲା ବେଳେ ଯିବି ତୁମ ଚରଣ ଧରି

ଭଗବାନ ହୋଇ ବସିଛ ମୋ ଲାଗି ତ୍ମେ ଚଉବାହା ହେବନି କି ସାହା

> ଧୂଳିର ଧରଣୀ ପରେ ॥୧॥ ଭବ-ପାରାବାର ନୀରେ ॥୩॥

ଏଇ ଶପଥ ମୁଁ ନେଲି

ଷମା ଆଉ ସତେ ମାଗିବି କିପରି, ଶଙ୍କି ନିଶିଦିନ ମଲି ଏଇ ଶପଥ ମୁଁ ନେଲି 191

ସେଦିନ ମାଗିବି କ୍ଷମା, ପାରିବି ମୁଁ

ଯେବେ 'ତୁମେ ମୋର' ବୋଲି ନାଗରା ବାଜୁଛି ତୁମେ ତ' ଅଜ୍ଳ କ୍ଷମା-ପାରାବାର-ପତି 101

> ଅପରାଧ ମୋର ସୀମା ନାହିଁ ବୋଲି, ବାରୁଛି ମୁଁ ନିତି ନିତି ଅଧମଜନରେ ତୁମ ବିନେ ଆଉ ଶମିବ କିଏ କିପରି ? । ୩।

> > |എ|

ଅଳି କରିବାର ସାଜେ ସିନା ଏକା ଆପଣା ଜନ ପାଶରେ ମୁଖ ପିଟିବ କି ଯେତେ ଦୁଃଖୀ ହେଲେ, ଠାଏ ଯେବେ ଦ୍ରେ ଡୁରେ

ନଉକରପଣେ ସିଉକାର ମିଳୁ, ଏତିକି ମିନତି କଲି 191 ଦଞ୍ଚିବା ଶକତି ଯାର ଥାଇ ପରା, ସେ ପୁଣି କ୍ରମା ଆଚରେ

ମିଛ କି ଏ କଥା କହ କୃପାନିଧି । ଅନାଇଁ ଅଧମେ ଥରେ

ଜାଣି ବା ନ ଜାଣି, ବୁଝି ବା ନ ବୁଝି, ଆବରିଛି ଯେତେ ଦୋଷ କୋଟି ଅପରାଧ କ୍ଷମାକର ନାଥ ! ଚରଣେ ଶରଣ ଗଲି ।ଧା

ଜଣାଇବାକୁ ତ' ଛାତିରେ ମୋହରବଳ ପାଉନାହିଁ ଲେଶ

ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟେ ଏକ ବାକ୍ୟେ

ନୟନେ ଲୋତକ ଭର, ଅନ୍ତରେ ଭକତି ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟେ ଏକ ବାକ୍ୟେ ଏକ ହୁଅ ଭାଇ !

ହାତେ ଅଶିଥିଳ ମୁଝି, ବାହୁରେ ଶକତି, ଧର ବଜ ଦୃଢ ମତି ଧନ୍ୟ ହୁଅ ମୃତ୍ୟୁ ଜିଣା ମହାମନ୍ତ୍ର ଧ୍ୟାୟି, 'ଜୟଗୁରୁ' ଜୟ ଗାଇ 101

ଜୀବନର ଯେତେ କାଳ ଗଲା ହୁସି ଖେଳି ବହୁମୂଲ୍ୟ ଉପଚାରେ ନାହିଁ ପୟୋଜନ

କର୍ମ ହେଲା ଶେଷ ଆସ, ଆସ ବେଗେ ଚଳି, ସର୍ବେ ଏକ ଇଛା ଧରି । ୧। ଥିଲେ ଆଣ ଦୁଃଖୀ ପାଇଁ ହୁଦେ ଏକ କୋଣ, ଥିଲେ ତିଳେ ହେଲେ ଛାନ 181

ନୁହଁ କେହି ପାପୀ ତାପୀ ସର୍ବେ ଭାଗ୍ୟବାନ ନିଜେ ଅରଜିବା ଦବ୍ୟେ କର ଅରଚନା

କ୍ଷା କି କୁସୁମ ହେଉ ନ କର ଶୋଚନା, ଖାୟି ହେଲେ ନାହିଁ ମନା । । । ଦେଉଛନ୍ତି ଡାକ, ଉଠ, ଜାଗ ଭଗବାନ, ଜାଗ ଅମୃତ ସନ୍ତାନ 191

ଅଛି ଯେବେ ତତ୍ତ ରକ୍ତ କି ସମବେଦନା ଆସ ଧରି ଯିବା କରି ସଂଗାମ ସାଧନା, ଏହି ଚରମ ସାଧନା

।୬।

ଏକ ମନେ ଚାଲ ଭୟ ହୋଇବ ଖଞିତ ବିଜୟ ଗୌରବେ ପଥ ହେଲାଣି ମଞିତ, ଗାଅ ବିଜୟ ସଙ୍ଗତ 191

 $|\Gamma|$

ନାହିଁ ପରାଜୟ ଏଥି ନାହିଁ ଅପମାନ

ଏତିକି ମାଗୁଣି ଖାଲି

ଏତିକି ମାଗୁଣି ଖାଲି ଘୁମର ଅମଳ ତୁଟାଇ ଦିଅ ହେ ଚାହିଁବି ନୟନ ମେଲି ।ଠା ରହି ଦୂରେ ଦୂରେ ଅଗୋଚରେ କାହିଁ ସୁଖ ଦୁଃଖ ଭଲ ମନ୍ଦ ବୁଝ ସାଇଁ ଦେଖି ତ ନ ପାରେ ଆଖିରେ ମୋହର ଭରିଛି ମୋହର ବାଲି ।୨।

ପିତା ପରା ତୁମେ ନ ହୁଅ ନିଠୁର ଭେଟିବି ବୋଲି ମୋ ଅନ୍ତର ଆକୁଳ ଆଶିଷ ତୁମର ପାଉଛି ନିରତ ଖୋଜେ କାହିଁ ତୁମେ ବୋଲି ।୧।

ଏ କି ଜାତି ପ୍ରେମ ବୁଝି ତ ନ ପାରେ କଳନାକୁ ଜ୍ଞାନ ବୁଛି ମତି ହାରେ ଛଳନା ନ କର କରୁଣାମୟ ହେ ଝୁରି ଝୁରି ନିତି ମଲି ।୩।

ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର ହେ ପାଣଠାକୁର

ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର ହେ ପ୍ରାଣଠାକୁର ! ତୁମୈ ତ କାଞ୍ଜାରୀ କର ଭବ-ନଦୀ ପାର

ତୁମ ପଦ ଧ୍ୟାୟି ଧ୍ୟାୟି ଯାଉ ପ୍ରାଣ ମୋର ।ଠା ମହିମା ତୁମର ଗୁଣି

ଏ ସଂସାର-ଯାତା ଶେଷ ହେଉ ଜୀବନର ।୧।

ତୁମେ ମୋ ପରାଣ ପତି କୃପା କରି ଦିଅ ପଦସେବା ଅଧିକାର । । । । ।

ଏତେ ଦିନେ କି ହେ ପିୟ

କେଡେ ଭାଗ୍ୟ ସତେ ଆମ ଆଜି ଜୀବନେ ।

ରଖିଛୁ ନୟନ ଭରି ମରମ ଉଛୁଳା ବାରି ଦୂରେ ଦୂରେ ଥିଲ କାହିଁ କେଉଁ ଦେଶେ ଭାବଗାହୀ ଧୋଇଦେବୁ ଆଜି ନାଥ ଢାଳି ଚରଣେ ।୪।

ଏବେ ପଡିଲା କି ଆମ ଡାକ ଶ୍ବଶେ ।୧।

ସୁଦର ଏ ଲୀଳା ଦେଖି ହେଉ ସତେ କେତେ ସୁଖୀ ତୁମ ପାଇଁ କେତେ ପରା ବହିଛି ଲୋତକ ଧାରା ତୁମ ଛବି ହେରୁ ଆଜି ପତି ନୟନେ ।୫।

ବୃଝିଲୁ ପାରିଛ ବାରି ଶେଷରେ ଦିନେ ୨ା

କୋଟି କୋଟି ପଣିପାତ ଘେନା କର ପାଣନାଥ

ଅନ୍ତର ଦେବତା ତୁମେ ବିଜେ ହେ ଆନନ୍ଦଧାମେ ମାଗୁଣି ଚରଣେ ଆମ ଏ ଶୁଭ ଦିନେ ।୬।

ଏତେ ଦିନେ କିହେ ବନ୍ଧୁ

ଗୋପନ ମରମ ତଳେ ଏବେ ପଡିଲା କି ମୋର ଡାକ ଶ୍ରବଣେ ? ସପନ ବେଦନା ଖେଳେ ନୀର ଆଖି ତଳେ ମୋର ଭିତି ଗୋଧରଣ ସୋଟା ଆଧି ନମନ୍ତ

ମଣିଥିଲି ସେ ଏକା ମୋ ସାଥି ଜୀବନେ; ଧରା ପଡିଛ ଏଥର କାହିଛି କେତେ ମୁଁ ସତେ ଆଉ କାହିଁ ପଳାଇବ କହ୍ ବଦନେ ? ।୨।

ବହି ମୁଁ କରିଛି କେତେ ଆତୁର ମୋ ଲାଗି ପରା ନାଶ ମୋ ବିରହଜ୍ୱାଳା, ଆସ ସଦନେ । ୧। ଆହେ ତ ଲୋତକ ଧାରା ବୁଝିଲି, ପାରିଛ ବାରି ମୋର ମରମେ ।୩। ସତ କହ ହେ ଠାକୁର ଆଉ ନ କରିବ ପର

ଠାବ ଦେବ ନିରବଧି ରଙ୍ଗ ଚରଣେ, ଜନମେ ଜନମେ ଥିବ ସାଥି ଜୀବନେ । ୪।

ଏତେ ଦିନେ କିହେ ବନ୍ଧୁ

ଏତେ ଦିନେ କିହେ ବନ୍ଧୁ ପଡିଲା ମନେ କେତେ ଭାଗ୍ୟ ସତେ ମୋର ଆଜି ଜୀବନେ ।ଠା

> ରଖିଛି ନୟନ ଭରି ମରମ ଉଛୁଳା ବାରି

ଧୋଇଦେବି ଆସ ନାଥ ଢାଳି ଚରଣେ । ୧।

ମନର ଦେବତା ଆସ ଏ ଦୀନ କୁଟିରେ ବସ ଗୋଟି ଗୋଟି ମନ କଥା କହିବି କାନେ । ୨।

ବିପଦ ବାରଣ ନାମ ତୁମର ତ ଭଗବାନ ତେଣୁ ତୁମ ଛାୟା ହେରେ, ବିପଦ ଦିନେ ।୩।

ସଂପଦ କାଳରେ କାହିଁ ତୁମ ଛବି ଭେଟେ ନାହିଁ

ବିପଦ ତେଣୁ ମନାସେ ଲୋଭ ତୁମ ଦରଶନେ ।୪।

ସୁନ୍ଦର ଏ ଧରା ଦେଖି ହୁଏ ମନେ ବଡ ଖୁସୀ ବିହାଣୀର ଭେଟ ପାଇଁ ଖୋଜିହୁଏ ଅନୁଦିନେ ।୫ା

କୋଟି କୋଟି ନମୟାର ଚରଣେ ମୋ ଘେନା କର ଶରଣ ଦିଅ ଚରଣେ ଅନ୍ତିମରେ ଏଇ ଦୀନେ ।୬।

ଏ ଦେହ ହେଉ ହେ ପ୍ଭୁ

ଏ ଦେହ ହେଉ ହେ ପଭୁ! ତୁମ ଆସନ ମନ୍ଦିର ମୁଦିଲେ ନୟନ ଯେହେ ଦେଖଇ ରୂପ ତୁମର ।ଠା

> କେତେ କେଉଁ କାଳ ଧରି କଳୁଷ ରହିଛି ପୁରି ନିତି ନୂଆ ଆବର୍ଜନା ହେଉ ଅଛି ତହିଁ ଜମା

କିପରି କରିବି କୁହ, ସେ ସବୁକୁ ପରିଷାର ।୧।

ଶୁଣିଛି ମାତର ଥରେ

ନାମ ଯେତେ ପାପ ହରେ ସେତେ ପାପ ଅରଜିବ ପାପୀ ପକ୍ଷେ ଅସମ୍ବ

ଶିଖାଇ ଦିଅ ଠାକୁର ! ସେ ନାମର କଉଶଳ । ୨।

ହୃଦୟ ବେଦୀ ଉପରେ ରାଜୁଥାଅ ନିରନ୍ତରେ ତୁମ ପଦ ସେବୁଥିବି ତୁମ ଜୟ ଗାଉଥିବି

ଶୁଣୁଥିବି କାନେ କାନେ, ତବ ବାଣୀ ସୁମଧୁର ।୩।

ଏ ନୟନ କର କର ଗୁରୁ ରୂପ ଦରଶନ

ଏ ନୟନ, କର କର ଗୁରୁ ରୂପ ଦରଶନ ଭୁବନ-ନନ୍ଦନ, ମନ ବିମୋହନ, ଭବ ସଙ୍କଟ ନାଶନ ।ଠା

ଚରଣରୁ ଝର ଅମୀୟ ନିର୍ଝର ଲିଭାଇ ଦିଏ ଯେ ଭବ ଦାବାନଳ ତୃଷିତ ଚାତକ ସମାନ ଭକତ ଲୋଡେ ଯେଉଁ ସୁଧାପାନ ।୧।

ଅଧରେ ବିକଶେ ହାସ ମନୋହର ଉଲସାଇ ଦିଏ ବିଶୃ ଚରାଚର ଶିରେ ବିରାଜଇ କେଶ ମନୋହର ତିନି ଜଗତପାବନ । ୨।

ଅକଳଙ୍କ ଶଶୀ ପୂଣି ଝଲମଲ ଞ୍ଜାନ, ପେମ ଭରା ନେତ ସୁମଞୁଳ ଅମାନାଶୀ ତେଜ ଫୁଟି ତହିଁ କରେ ଜଗତ ଦୁଃଖ ନାଶନ ।୩ା

ଏ ବାଉଳା ! ଚିହ୍ନିରଖ ଅନାଥର

ଏ ବାଉଳା ! ଚିହ୍ନିରଖ ଅନାଥର ସେ ଯେ ନାଥ ଶିରିମୁଖରୁ ତା ଝରେ ସୁଧାଧାର ମାଗ ତୁ ପତାଇ ହାତ ।ଠା

ପସରା ତିଳେକ ନ ରଖ ତୁ ମନେ ଦିଅରେ ଅଜାଡି ସବୁ ତା ଚରଣେ ନୁଆଁଇ ନିତି ତୋ ମାଥ । ୧।

ସୁଖ ଦୁଃଖ ଯେତେ ଆସୁ ତୋ ଜୀବନେ

ପାଶୋରି ଦିଅ ତୁ ଆଖିର ପଲକ

ଫାଙ୍କି ଆନ ଯେତେ ଦିଶେ ଝଲମଲ ଭାଇ ବନ୍ଧୁ ଦାରା ସୁତ । ୩।

ରବିରେ ଶଶୀରେ ହେର ତା ଝଲକ ଚାନ୍ଦ ମୁଖେ ତାର ଭରିଛି ପୁଲକ ଉଛୁଳାଇ ଦେବ ଚିତ୍ର ।୨।

> ଜାକି ଧର ରଂଗ ଚରଣ ଯୁଗଳ ଡାକି ନାମ ମାଗ କରୁଣା କେବଳ

ଆଖିରେ ତାର ତୁ ମିଶାଇ ଦେ ଆଖି ସପନ ଚେତନ ସବୁରି ସେ ସାକ୍ଷୀ ଯିବାବେଳେ ଉଡି ତୋର ପାଣପକ୍ଷୀ ମଣାଇ ନେବ ସେ ପଥ ।୪।

ଏ ମର ସଂସାରେ ମନ କେହି ନୁହେଁ କାର

ଏ ମର ସଂସାରେ ମନ କେହି ନୁହେଁ କା'ର 'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ ଏକା ସାଥୀ ବନ୍ଧୁ ତୋର ।ଠା

ତିନି ଭୁବନେ ସେ ନାମ ସାଧନାର ଧନ ରେ ତା' ବିନା ମୁକତି ପଥ ନାହିଁ ନାହିଁ ଆନ ରେ ସଂସାର ମାୟାରେ ବୁଡି ନ ହୁଅ ବିଭୋର ।୧

ଅନା ଅନା ଭବ-ନଈ କେତେ ଖରେ ବହେ ରେ ଅସାର ସଂସାର କଥା କହି କହି ଯାଏ ରେ ଦି'ଦିନିଆ ଦୁନିଆରେ ଗୁରୁ ନାମ ସାର

ଅନ୍ଧ ଏ ନୟନ କିଛି ଦେଖି ପାରେ ନାହିଁ ରେ କାଳ ଆସେ, ଚାଲିଯାଏ କୋଟି ପ୍ରାଣ ନେଇ ରେ ଏ ଜଗତେ ଆଜି କଥା କାଲିକି ଅନ୍ତର

ବାଭଳା ନ ହୁଅ ଆଉ, ଗୁରୁ ନାମ ଜପ ରେ ସରିଯିବ ଜୀବନର ସବୁ ଦୁଃଖ ତାପ ରେ ପାର କରି ଦେବେ ଗୁରୁ ଭବ-ନଈ ଧାର ।ଧା

ଏମିତି ଜଣେ ସାରା ଜଗତେ

ଏମିତି ଜଣେ ସାରା ଜଗତେ ପାଇବା ନାହିଁ କାହିଁ ରେ ଆମ ଦୁଃଖ ରେ ତାପରି ଦୁଃଖୀ ଆଉ କେ ନାହିଁ ନାହିଁ ରେ ॥ଠା।

ପଥ ଅନେକ ବହୁତ ଦୂର

ଦେଖିଲା ତା'ର ଆଖି

ଅରମା ବୋଲି ବାଟ ଉଗାଳି

ବୁଳୁ ରେ ନେଲା ଜାକି

କହିଲା କାନେ ଧୀର ବଚନେ, 'ଟିକିଏ ସୁଖ ପାଅ ରେ, ସେବକ-ପଣେ ଜୀବନ-ରଣେ ଧନ୍ୟ ହୋଇ ଯିବୁରେ ॥୧॥

ଭକତ ତାର ଗଳା ର ମାଳି

ଭଜତ ଭଗବାନ

ଭକତ ବିନୁ ସନ୍ୟାସୀ ଟିଏ

ସମୂଳ ଜଉପୀନ

ଭକତ ସାଥେ ନରକ ପଥେ ଯିବାକୁ ବାଟ ଚାହିଁ ରେ

ଭକତ ହିତ ସାଧନେ ରତ ନିଜକୁ ଭୂଲି ଯାଇ ରେ ॥୨॥

ହୃଦୟ ଭରା ପୀରତି ତାର

ମମତା ମଧୁଝରା

191

|၅)|

ଆଶିଷ ତାର ସେନେହ ମଖା

ବଚନ ଅପାସୋରା

କରୁଣା ଭରା ନୟନ ଝରା ଚାହାଣି ଛୁଇଁ ଛୁଇଁ ରେ ମନ ଗହନ ଯୁଗ ସପନ ଜାଗଇ ଚେଇଁ ଚେଇଁ ରେ ॥୩॥

ସଞ୍ଜ ସଜାଳେ ନାହିଁ ଦେଖିଲେ

ଅଧୀର ତାର ମନ

ଅଳି ଅଝଟ ନାହିଁ ଶୁଣିଲେ

ବିକଳ ତାର ପାଣ

ପରାଣ ଭରି ଆନନ୍ଦ ଶିରୀ ଦେବାକୁ ଅଛି ରହି ରେ ଦୁଃଖର ସାଥୀ ସୁଖର ସାଥୀ ଜୀବନ-ସାଥୀ ହୋଇ ରେ ॥୪॥

କଣ ଭରି ତୁ କର

କ୍ଷ ଭରି ତୁ କର ଗୁରୁନାମ ଗାୟନ ନାହିଁ ନାହିଁ ଏ ଜଗ ଭୂମାନନ୍ଦ ରସ ପାନ କରୁଥା ରେ ମନ ।ଠା ଗୁରୁ ବିନେ ନ ହୋଇଣ

ବାଇମନ ! ନିରବଧି ଗୁରୁନାମ ଗାଅ ରେ ଜଗତ-ଜଞାଳୁ ତୁହି ଗତି, ମୁକ୍ତି ପାଅ ରେ ପୁରିବ ମନକାମନା, ଜୀବ ହେବ ଧନ୍ୟ ରେ ।୧। ନାହିଁ ନାହିଁ ଏ ଜଗତେ ଦୟାମୟ ଆନ ରେ ଗୁରୁ ବିନେ ନ ହୋଇବେ କେହି ନିଜ-ଜନ ରେ ମଧୁରୁ ମଧୁର ନାମ ଅମୃତ ସମାନ ରେ ।୨।

ଗତି, ମୁକତି-ବିଧାତା ଏକା ଗୁରୁ ନାମ ରେ ଗୁରୁନାମ ଜପ, ତୋ ପୁରିବ ମନୟାମ ରେ ଡର ନ ଥିବ ତୋହର ଯମର ଭୁବନ ରେ ।୩।

ଜଣ୍ଠେ ସେ ସୁର ଦିଅ ମା'

କଞ୍ଜେ ସେ ସୁର ଦିଅ ମା' ଦିଅ ମା' ଗାଇବି ତାଙ୍କରି ନାମ ଝଙ୍କାର ତୋଳୁ ସେ ସୁର ଲହରୀ ମନେ ମୋ ଦିବସ ଯାମ ।ଠା

ଅମୃତମୟୀ ନାମଟି ତାଙ୍କରି

ସଂପଦେ ବିପଦେ ସାହା ସେ ସବୁରି ଦେ ମା' ଅଭୟ 'ଜୟଗୁରୁ' ଜୟ ଜସୁଥାଏ ଅବିରାମ ।୧।

> ଶକତି ଦିଅ ମା' ସେବିବି ପୟର ଭକତି ଦିଅ ମା' ଅନ୍ତରେ ମୋହର

ଅପରୂପ ରୂପ ହେରି ତାଙ୍କ ସଦା ନାଚି ଉଠୁ ପ୍ରାଣ ମନ ।୨।

ତୁହି ମା' ଅରୂପା ତୁହି ଅପରୂପା ଜଗଜନନୀ ମା' ତୁହି ବିଶ୍ୱରୂପା ବରାଭୟକରୀ ତୁହି ମା'ଶଙ୍କରୀ ପୂରାଅ ବାସନା ମମ ।୩।

କଥା ଦେଇ ଦେଉଛୁ ପାଶୋରି

କଥା ଦେଇ ଦେଉଛୁ ପାଶୋରି ଏତେ ଭୁଲାମନ ହେଲୁ. ସତେ ତୁ କିପରି ରେ ।ଠା

ଆସିବା ବେଳେ କହିଛୁ ଭୁଲି ଯିବୁ ନାହିଁ ତୁ ତାଙ୍କ ପଦ-ସେବକ ସେ ତୋହର ସାଇଁ ଦୁନିଆଁକୁ ଆସି, ମନୁ ଦେଲୁ ଦୂର କରି ରେ ।୧। ଚିଦାନନ୍ଦମୟ ସେ ଯେ ନିତ୍ୟ ସନାତନ ଗୁରୁରୂପେ ବିରାଜିତ ସେହି ଭଗବାନ ଗତି, ମୁକତି କାରଣ, ସବୁ ସେ ତୋହରି ରେ ।୨।

ଆଶେ-ପାଶେ ଘଟେ ଘଟେ ଅଦେଖାରେ ଥାଇ ସୁଖ, ଦଃଖ, ଭଲ, ଭେଲ, ସବୁ କରେ ସେହି ନ ଖୋଜି ତାହାଙ୍କୁ ହେଉ ତୁ ବାଉଳା ପରି ରେ ।୩।

କଦମ୍ବ ବନେ ବଂଶୀ ବାଜିଲା ରେ

କଦମ୍ବ ବନେ ବଂଶୀ ବାଜିଲା ରେ ସଜନୀ ! ଦମ୍-ଶିଖରୀଚୂଳ ଭାଜିଲା ରେ ।ଠା

କି ଆଚମ୍ବିତେ ଆସି ଗଲା ଶ୍ରୁତି ପରଶି କୁଳ-ଧରମ-ମାନ ତେଜିଲା ରେ ।୧।

> ଚିଉ ଚିର ବିକଳ ନୟନୁ ଝରେ ଜଳ

ନାସା ତ ଅନିଳ ବରଜିଲା ରେ ।୨।

କି ସୁରେ ସେ ବଜାଏ ମରମ ଦହିଦିଏ ବିବେକ, ଚେତନା ତ ହଜିଲା ରେ ।୩।

ସେ ରୂପ ନ ହେରିଲେ ଜୀବ ଥିବ କି ଭଲେ କେ ବିଧି ତାହାରେ ସରଜିଲା ରେ ।୪।

କଦମ୍ବ ବନେ ସେ କାଳିଆ କାହୁ

କଦମୃ ବନେ ସେ କାଳିଆ କାହୁ

କି ମଧୁର ସ୍ୱରେ ବଜାଏ ବେଣୁ

ପତର ଗହଳେ ପୀତି ରସିଆ

ଦେଖିଲେ ସେ ଛବି ନ ଯାଏ ମନୁ ।ଠା

ରଙ୍ଗିମା ଅଧରେ ଭଙ୍ଗ ଦେଖାଇ ରସିକ ନାଗର ଉଭା ଲୋ ସହି ! କେତେ ମନ ଲୋଭା ଶ୍ୟାମଳ ତନୁ

ଅଦେଖାରେ ନୀର ଝରେ ନୟନୁ ।୧।

ଫୁଲଠାରୁ ତାର କୋମଳ ଦେହ ବଜଠୁ କଠିନ ତାର ହୁଦୟ କୁହୁକ ପାଠରେ ପଞିତ ଯେଣୁ

ଭାରି ଡର ଲାଗେ ବାଇଲେ ବେଣୁ । ୨ା

(ସେ) ଭଗାରୀ ହସାର ହସ ମୁଖକୁ

ଦେଖିଛି ଯେ ଥରେ ପଚାର ତାକୁ

ବରତିଛି କି ତା ପେମ ବନ୍ଧନୁ

ଝୁରି ଝୁରି ଯୀଣ ହୋଇଛି ତନୁ ।୩୮

ଭୁଲିଛି ସହି ଲୋ ସକଳ ଆଶ ପତି ଶାଶୁଗୃହ ସଂପଦ ବାସ

ନାଶ ଗଲେ ଯାଉ ଅସାର ତନୁ

ଅଭିଳାଷ ଶ୍ୟାମ-ଚରଣ-ରେଣୁ ।ଧା

କର ମନ ନାମ-ରତନ କଣ ହାର

କର ମନ ନାମ-ରତନ କ**ଞ ହାର** ମନ-ସୁତାରେ ଗୁଛ ତୁ ପଦକ ତାହାର ।ଠା

> ଧରି ଗୁରୁ ନାମ ଗୋଟି ସୂତା ମୂଳେ କର ଗൿ

ବୁକୁରେ ଦୋଳାଇ ନାଚ, ନାଚ ନିରନ୍ତର ।୧।

ଜୟଗୁରୁ ସ୍ୱର ଧର ଗଳା ତୁ ସାଧନ କର ଗାଇ ସେହି ନାମ, ତୋଳ ସ୍ୱରର ଝଙ୍କାର ।୨। ଶୁଣି ତୋର ମଧୁ-ଜଣ ଦଃଖ କାଟିବ ରେ ବାଟ

ଦୂରରେ ଲୁଚିବେ ଯାଇଁ ମୋହ, ମାୟା ଘୋର ।୩।

ଗଡିଯାଏ ପରା ଦିନ

କର ମନ, ଗଣିଧନ ଗୁରୁ ନାମ ରନୁ ସଞି ପୁରାଅ ଅମାର ।ଧା

ଏ ମର ସଂସାରେ ଭାଇ ଆନ କେହି ସାହା ନାହିଁ ଜ୍ଞାନ–ବତୀ ଜାଳି, ଗୁରୁ ହେବେ କର୍ଣ୍ଣଧାର ।୫।

କହ ଦୀନବନ୍ଧୁ, କିମ୍ୟା ବନ୍ଧୁଠାରେ

କହ ଦୀନବନ୍ଧୁ, କିମ୍ୟା ବନ୍ଧୁଠାରେ ଏତେ ଛଳନା ମନଟା କହୁଛି ପାଶେ ପାଶେ ଅଛ

ଏ ତିନି ଭୁବନେ ଶକତି କାହାର କରିବ ତୁମକୁ କଳନା ।ଠା ମିଳନର ବେଳ ଭୁଟେନା

କିମାଇଁ କାରଣ ପାଏନା । ୨ା

ତୁମ ପରା ବନ୍ଧୁ ଥାଉ ଥାଉ ମୋର

> ପୁରୁ ! ତୁମ ଦରଶନ ପାଏନା ।୧। ପୂରାଅ ମୋ ମନ-ବାସନା ଆଉ ମୋତେ ପର କରନା

ବହୁଦିନେ ଭେଟ ପାଇଛି ଗୋସାଇଁ ପଭୁ ! ତୁମ ବିନା ଦିନ ଯାଏନା ।୩।

ଭୁଲାଇବା କଥା ଭୁଲିଯାଅ ସାଇଁ

କଞ୍ଜମୟ ଜୀବନ-ପଥରେ ମିନତି

ତୁମେ ହାତ ଧରି ନିଅ ।ଠା

ଆମ୍ ସ୍ୱାର୍ଥ ରକ୍ଷା ଲାଗି ଯେବେ ମନ ଶୋକେ ବା ଆନନ୍ଦେ ଆଶା ନିରାଶାରେ ଆନ ପ୍ରାଣେ କଷ୍ଟ ଦିଏ ଅନୁକ୍ଷଣ ତୁମେ ପାଶେ ଅଛ ଅତି ନିକଟରେ ଟାଣେ ବାହି ତାକୁ ମଣ କରି ନିଅ

ଜାଣଇ ସେ କଥା ଆହେ ଜ୍ଞାନଦାତା ଦାସ-ସାଜ ତାକୁ ଦିଅ ତୁମେ ପାଶେ ପାଶେ ଥାଅ ।୩।

ତୁମେ ପାଶେ ପାଶେ ଥାଅ ତୁମେ ହାତ ଧରି ନିଆ । ୧।

ଅବଶ ତନୁର ଘୁମ ଘେରା ଆଖି ମୋ ସଂଶୟେ ଯେବେ ହେ ମଙ୍ଗଳମୟ ! ଶେଷ ଶୟନରେ ହାତ ଦେଲେ ଟେକି ନାମ ଭୁଲି ମନ ହୁଅଇ ଅଥୟ ଆହେ ଚିତ୍ତଚୋର କରୁଣା ସାଗର !

ପାସୋରା ମନକୁ ସ୍ନେହ ଡୋରେ ବାହି ହାତ ଧରି ସାଥେ ନିଅ ହେ ପିୟ ଆନନ୍ଦମୟ । । ଧ

କାମନା ବାସନା ସାରା ଜୀବନର

କାମନା ବାସନା ସାରା ଜୀବନର ତବ ପଦ ଦରଶନ ମାଗୁଣି ମାତର କରୁଣାର ବିନ୍ଦୁ ଅନ୍ତିମଦିନେ ତୁମେ ଦୟାମୟ ! ଚାହିଁବ ମେଲି ନୟନ ।ଠା ଚାଖିଛି ଥରେ ଯେ ତବ ପଦ ମଧୁ, ସେ କି ଆଶାକରେ ଆନ ? ନାମ-ମକରନ୍ଦ ପାନେ ବିଭୋର ସେ, ଛାର ତା' ସଂସାର ଞାନ ।୨।

ଶେଷ ହେଉ ସେହି ନିଃଶ୍ୱାସ ମୋର, କରି ତୁମ ନାମ ଗାନ ।୧। ।୧। ତୁମବିନେ ପ୍ରେମ-ବାରିଧି ଜଳରେ ଭସାଇବ କିଏ ଆନ ? ନିରାଶ ନ କର ଜଗବନ୍ଦନ ହେ ! ଅଭିଳାଷ ଏତେ ଘେନ ।୩।

ଆଶା ମୋର ଆନେ ନାହିଁ କୃପାସିଛୁ !

କାହୁରେ ମୋହନ ମୂରଲୀ

କାହୁରେ ମୋହନ ମୂରଲୀ ଆଉ ବଜାନା ସେ ସ୍ପର ମୋ କାନେ ପଶି

ସରମ ଦେଲାଣି ନାଶି ସହିବି ମୁଁ କେତେ ନିହା ଗଞ୍ଣା ।ଠା

କରିଛି ବୋଲି ଜୀବନେ ତୋତେ ଭରସା ଛଡାଇ ନେଲୁ ତୁ ମୋର ସକଳ ଆଶା କେତେବେଳେ କିଏ ଆସି କହୁଛି ମରମେ ପଶି ସେ ପରା ତୋହର, ଲୁହ ଝରାନା । ୧।

ତୋହରି ପାଇଁକି ଶ୍ୟାମ କଳଙ୍କ ହାର ପିନ୍ଧିଛି ଗଳାରେ କରି କେତେ ଆଦର ଦେବାକୁ କଳଙ୍କ ଦାଉ କାହିଁକି ତୁ ଭଲ ପାଉ ନେବାକୁ ତୋ ମନ କିଂପା ଚାହେଁନା ।୨।

କାହିଁକି ଏ ଛଳ କହ ପିୟବର

କାହିଁକି ଏ ଛଳ କହ ପିୟବର

ବୁଝିତ ପାରେନା ମନ ମୋର

ଅନ୍ତର ମଝିରେ ଖେଳ ଲୁଚକାଳି

କାହିଁକି ସତେ ଏ ଛଳକର ।ଠା

ମନ ଘରେ ଫୁଟେ ତୁମ ଛାଇ

ଆଖିରେ ଛବିର ଭେଟ ନାହିଁ

ବାରୁଛି ମୁଁ ନିତି ମନ ମନ୍ଦିରେ ମୋ

ନିଶିଦିନ ବସି ଖେଳାକର ।୧।

ମୋତେ ତୁମେ ସୁଖ ପାଅ ବୋଲି

ଅନୁଭବ କରେ ନିତି ଖାଲି

ଆର୍ଶିଷ ତୁମର ଚଲାପଥେ ମୋର

ବାରି ମୁଁ ପାରୁଛି ଅନିବାର ।୨।

ଛଳନା କାହିଁକି କର ଆଉ

ଦିଅ ପରିଚୟ ଖେଦ ଯାଉ

କିଏ ତୁମେ ମୋର ଜନନୀ ପିଅର

କି ବୋଲି ଡାକିବି ମନଚୋର ।୩। ଯାହା

ଇଛା ତୁମେ ହୁଅ ତାହା

ସୁଖରେ ଦୁଃଖରେ ଚିର ସାହା

ଯାହା ପଛେ ହୁଅ ସମୃନ୍ଧରେ ମୋର

ତୁମେ ଏକା ମୋର ମୁଁ ତୁମର ।ଧା

କାହିଁକି ତୁ ଯାଉ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲି

କାହିଁକି ତୁ ଯାଉ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲି

କାହିଁକି ତୁ ଯାଉ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲି

ଯେ ତୋହର ଗଞିଧନ ଜୀବନ ଶଙ୍ଖାଳୀରେ ।ଠା

ଦୁଇଦିନିଆଁ ସଂସାରେ ମାତି ଅନ୍ଧ ହେଲୁ

ପରକୁ ନିଜର ବୋଲି ଆଦରି ଧରିଲୁ

ଅତି ଆପଣାର ଜନେ ଦ୍ରେ ଦେଲୁ ଠେଲି ରେ । ୧।

ସିଏ ଯେତେ ପିୟ ବୋଲି କୋଳରେ ଧରିଲୁ

ସେଁତିକି ଦୁଃଖର ବୋଝ ଶିରେ ଚଢାଇଲୁ

କାହିକାହି ଶେଷେ ତୋର ଜୀବ ଯିବ ଚାଲିରେ । ୨।

ନିଦା ଜାଗରଣ ସ୍ୱପନରେ ତୋର ଜଣେ

ଇହ ପରକାଳ ଜଗିଛନ୍ତି ଅନୁଷଣେ

ତାଙ୍କ ପରି ଆପଣାର କିଏ ହେବ ସରିରେ ।୩।

ଏବେ ତା ଆଦର ଲାଗି କର ତୁ ଯତନ

ମନଭରି କର ସଦା ଗୁରୁ ଗୁଣ ଗାନ

ଶତ ଅପରାଧ କ୍ଷମି ନେବେ କୋଳେ ତୋଳିରେ

181

191

ബ്ര

କି ଦେଇ ପୁଜିବି କହ

କି ଦେଇ ପୁଜିବି କହ?

ମନ , ଧନ ଯାହା ଆରପିବି , ତାହା

ତ୍ମେ କି ହେ ଦେଇ ନାହଁ ? ।ଠା

ତୁମେ ତ' କହୁଛ , ତୁମେ କୁହାଉଛ

ତୁମେ ତ' କରୁଛ , ତୁମେ କରାଉଛ

କି ବୋଲି , କିପରି ଡାକିବି ତୁମକୁ

ତୁମେ ତେବେ କହି ଦିଅ ।୧।

ମନ ଭରି ଯେବେ ଡାକିବି ବିଚାରେଁ କାହୁଁ କିଏ ଆସି ଚଉଦିଗ ଘେରେ

ମାୟାର ମୋହିନୀ ମୋହ ଜାଲେ ଛନ୍ଦି

ବନ୍ଦୀ କରେ ମୋର ଦେହ

ଦୟାମୟ ତୁମେ ବୋଲଉଛ ପରା

ପସାରିଛି କିପାଁ ମୋହର ପସରା?

ନିରିମମ ବୋଲି କହିଲେ ତୁମକୁ

ଦୋଷ ଲେଖିବ କି ଦିଅଁ ?

ଡରି ଯାଅ ନାହିଁ ଜୀବନର ସାଇଁ ବେଶି କିଛି ମୋର ମଗିବାର ନାହିଁ

ପୂଜା ବଦଳରେ ଦିନ ଅନ୍ତେ ଥରେ

ମନର ପଣତି ନିଅ ।୪ା

କି ଭାଷାରେ କୃତଞ୍ଜତା ଜଣାଇବି ମୋର

କି ଭାଷାରେ କୃତଞ୍ଜତା ଜଣାଇବି ମୋର କାହାରି ରୋଷରେ କେବେ ହୋଇଲେ ଶିକାର

ସହଜେ ମୁଁ ନିରିମାଖି ଅଞ୍ଜାନୀ ମାତର ।ଠା ତୁମର ଦରଦୀ ପାଣ ହୁଅଇ କାତର

ତୁମ ପରଶେ ନିମିଷେ ହୋଇଯାଏ ଦ୍ର ।୩।

ହୀନ ଜନ ବୋଲି ମୋର ଜଗତେ ପଚାର ସାଧନ ଭଜନେ ନାମ ଲେଖା ନାହିଁ ଯାର

ତଥାପି ଶରଧା ତୁମେ ବହିଛ ଠାକୁର ।୧।

ତୁମ ପୀତି ମୂଲ ପାଇଁ ନାହିଁ କିଛି ମୋର

ଦୁନିଆଁ ହାଟରେ ଏକା ତୁମେ ଆପଣାର

ଭରିଛ ଆଶିଷ ଦାନେ ଏ ମୋର ଅନ୍ତର ।ଧା

ସୋତରେ ମୁଁ ଗଲେ ପଡି ତୁମେ ଟାଣି ଧର ବିପଦେ ଛାଡିଲେ ରଡି ହୋଇଛ ହାଜର

ପତି କ୍ଷଣେ ରଖିଅଛ ମୋଠାରେ ନଜର । ୨।

ମାୟା ଭଉଁରୀରେ କାଳେ ଛାଡିଯିବ କର ସଦ୍ଗୁରୁ ଇଲାକା ନାମେ ଟାଣିଅଛ ଘେର

ବିଶ୍ୱ ବନ୍ଦନୀୟ ତବ ପୟରେ ଜୁହାର ।୫।

କି ଶୋଭାରେ ଆଜି

କି ଶୋଭାରେ ଆଜି ରତନ ଆସନେ ରସିକ ନାଗର ଉଭା ।ଠା

କୋଟି ପଭା ଜିଣି ପଦ୍ମାସନ ଠାଣି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶରଦ ଶୋଭା ଲାଜ ପାଉଛି କିବା ଲାଗେରେ ମୋତେ ସହୀ ମରମ ଦିଏ ଦହି ଗଢିଛି କେଉଁ ବିହି ଉପମା ତା'ର ନାହିଁ

ତଓ କାଞ୍ଚନ ବର୍ଣ୍ଣ ଆହା କି ମନଲୋଭାରେ 191

ଶିରେ କୁଞିତ କେଶ ଅଧରେ ମୃଦୁ ହାସ ଗଳେ ରୁଦାକ୍ଷ ମାଳ ଦିଶେ କେତେ ମଞ୍ଚଳ ନାସା, କର୍ଣ୍ଣ, ଗଣ୍ଡଦେଶ ସକଳ ଶୋଭା ଶେଷ

ପତି ବରତା ବତ ବୃଦ୍ଧି କରେ ନିରତ ନିୟତ ତା' ପସଙ୍ଗ ଲୋଡେ ମୋ ମନଭୂଙ୍ଗରେ । ୨।

ଚିଉଚୋରା ମୂରତି ସତୀକୁଳକୁ ଗତି ଛଡା∀ ଭବ ଭୀତି ବଢାଏ ବିଭୁ ପୀତି ସେ ରୂପ କି ମାଧୁରୀ ରହିଛି ସତେ ପୂରି ହେରି ନୟନ କୋଣୁ ଆନନ୍ଦେ ବହେ ବାରି ମନ ଚାହେଁ ନିରତ ଖଟନ୍ତି ପଦ ସେବାରେ

ଅଷୟ ଶାନ୍ତିଧାମ ସୁଧାଝରା ଚରଣ ସକଳ ତୀର୍ଥ ଠୁଳ ତିଜଗତେ ଅତୁଳ ସେ ପଭୁ ପଦତଳେ ପୀତି ପଣତି ଢାଳେ ଏକାନ୍ତେ ଚିତ୍ତେ ଭାଳେ ମୋ ପଭୁ କେତେବେଳେ ଲେଖିବେ ମୋ କପାଳେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ମହାନାମରେ।ଧା

କି ସୁନ୍ଦର ଆହା କି ମଧୂର ସତେ

କି ସୁନ୍ଦର ଆହା କି ମଧୁର ସତେ ବହେ ବାହୁଣର ବଳ

> ନୟନଯୁଗଳ ପେମେ ଢଳ ଢଳ ବଚନ ଜିଣେ ପରାଣ 191 ତୁମ ରୂପ ଦରଶନ

ପରାଣେ ପୁଲକ ଜଗାଏ ଝଲକ

କଟି ତଟେ ଶୋହେ ସୁବର୍ଣ ମେଖଳା

ଆଣେ ମୋ ବେନି ନୟନ ।ଠା ବଙ୍କିମ ଭୂଲତା କହେ କେତେ କଥା

ଓଷେ ମଧୁ ମକରନ୍ଦ

ପଦଯୁଗ ତୁମ ମୁନିଜନ ବନ୍ୟ ଶୀମୁଖ ସୁଷମା ନାହିଁ ତା ଉପମା

ସତେ ପୂର୍ଣ୍ଣିମାର ଚାନ୍ଦ

ସରସିଜ ସମ ଚାରୁ

ଆଶିଷଭରା ଏ ମଧୁର ବଚନେ ତୃୟ ଦେହ ମନପାଣ |എ|

ପାଟ ପୀତାମୃରୀ ସରୁ

ଶୋହେ ରୁଦାକ୍ଷର ମାଳ

କିଙ୍କିଶି କଙ୍କଶ ବାଜେ କଣ କଣ ପେମେ ଶୁଣେ ବେନି କର୍ଣ୍ଡ । ୧। ଯୋଗୀ ମୁନିଋଷି ଧ୍ୟାନ ନେତେ ବସି

ଦେଖନ୍ତି ଯାହା ନିରତେ

ସୁଦୀର୍ଘ ବିଶାଳ ତୁମ ବ୍ୟୟଳ ଲଭୁଛି ଆଜି ମୁଁ ସେ ରୂପ ଦର୍ଶନ

କେଡେ ସଉଭାଗ୍ୟ ସତେ

ଝୀନ ଉପବୀତ ୟନ୍ଦେ ସୁଶୋଭିତ ଏତେ କୃପା ମୋତେ କରିଛ ଠାକୁର ପଣମେ ତୁମ ଚରଣ ।୪।

କିଏ ନେବରେ ସୁଧା ନାମ ରସ ଆସ

କିଏ ନେବରେ ସୁଧା ନାମ ରସ ଆସ ଏ ରସ ପିଇଲେ ହେବ ଭୋକ ଶୋଷ ନାଶ ।ଠା

ନାମ ତରୁ ଡାଳେ ଡାଳେ ଭକତି ସୁମନ ଦୋଳେ ମୁକତି ଫଳ ଚାଖ ତୋ ମେୟିବ ପିଆସ ।୨।

ମୁକ ବାଚାଳ ହୋଇବ ପଙ୍ଗୁ ଗିରି ଲଙ୍ଘି ଯିବ ଅନ୍ଧ ଆଖି ଦେଖିବରେ ପରମପୁରୁଷ ।୧।

ଭବସିନ୍ଧୁ ଉମିମାଳା ନାମ ତୋ ତାରଣ ଭେଳା ନାମ ଗାଇ ହୁଅ ବାଇ ନାମରେ ବଳାଅ ଆଶ ।୩ା

ଜୁଞ୍ଜେ କୋକିଳ ଗାଏରେ

କୁଞ୍ଜେ କୋକିଳ ଗାଏରେ ଅଜଣା ବଂଶୀ କେ ବାଏ ।ଠା ଶ୍ୟାମ ପୀରତି ଯେତିକି ମିଠା, ତହିଁ ରହିଛି ଅନେକ କ୍ଷା ଯିଏ ପାଇଛି ତାହାରେ ଭଲ, ତାର ଜୀବନଟା କଲବଲ (ସେ) ଭରା ଲୁହ ଆଖି ଭଲ ପାଏରେ (ସେ) ଅସଲି ନାଗରଟିଏ ।୨।

ଶିହରଣ ଖେଳେ ପରାଣେ ସହୀ ରେ ତା ପାଶେ ମୋ ମନ ଧାଏଁ ରେ । ସେ ଯେ) ପୀରତି ଚତୁର କାହୁ, ବାର ବାର ବାଏ ବେଣୁ ଉଛୁଳାଏ ତନୁ ମନ ନବୀନ ପୁଲକେ ପ୍ରାଣ ମୋର ହୁଦୟ ନଚାଇ ଦିଏ ରେ ।୧।

ପ୍ରୀତି ସୁଆଦ ଚଖେଇ ଦେଇ ଧରା ଦେଇ ପୁଣି ଦିଏ ନାହିଁ ସେ ଯେ ସୁଆଦିଆ ପ୍ରେମଖଣି ଯିଏ ଭାବରେ ପାରିଛି କିଣି (ତାର) ପରମବନ୍ଧୁ ବୋଲାଏ ରେ (ଭବେ) ଭାଗ୍ୟବାନ ଏକା ସିଏ । ୩

କେତେ ସୁଧା ବୋଳା ଆଶିଷ ତୁମର

କେତେ ସୁଧା ବୋଳା ଆଶିଷ ତୁମର,

ଭକତ ପାଇଁକି ବ୍ୟଥା ପାଉଥାଅ,

ମୋ ପରି ଅଧମ ଜନ ପାଇଁ

ତା କରମ ଫଳ ବୋଝ ବୋହି॥୨॥

ଚଲାପଥ ମୋର କଣ୍ଟଳମୟ,

କୁସୁମିତ କଲ ପାଣ-ସାଇଁ ॥ଠା।

ଏଡେ ଦରଦିଆ ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ବୋଲି ମରମେ ମରମେ ଏବେ ମୁଁ ବୂଝିଲି

ଘୁଆଇଛ ଦୁଃଖ ଯାତନା ସକଳ ତପତ ପରାଣ କରିଛ ଶୀତଳ ଭରମରେ ଜିଛି ମାଗିବିନି ଆଉ,

ସିଞି ଦେଇ ପାଣେ ବିନ୍ଦୁଏ କରୁଣା,

ସରମେ ହୃହୟ ହୁଏ ଦହି ॥୩॥

ଁ ଅପସରି ଗଲା ଦୃଃଖ କାହିଁ ॥୧॥

ଗୋଟି ଗୋଟି କେତେ କହିବି ଠାକୁର କୋଟି କୋଟି ଜୀବ କରୁଛ ଉଦ୍ଧାର

ମାଗିବା ଆଗରୁ ଦେଇଅଛ ସବୁ ଭଜତ ଜୁ ଜେତେ ଭଲ ପାଅ ପଭୁ

ରଟି ରଟି ମୁଖେ 'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ

ଦିନ ଯାଉ ପାଦପଦୁ ଧ୍ୟାଇ ॥୪॥

କେତେ ତପ କେବେ କରିଥିଲି ଗୋ

କେତେ ତପ କେବେ କରିଥିଲି ଗୋ

ହାତ ପାତି କଲ ଅଳି ଗୋ ।୧।

ପୁଭୁ ପାଇଲି ମୁଁ ତୁମ ସରି

ସୀମାହୀନ ମୋର ଦୁଃଖ ଜଞାଳକୁ

ସୁଖ ଦୁଃଖ ରୋଗ ଶୋକ ଆଦି ମାନ

ନେଲ ଆପଣାର କରି ଗୋ ।ଠା

ତୁମକୁ ପାଇବା ସୋପାନ ସମାନ

ପାଶେ ପାଶେ ରହି ଶିଖାଇ ମଣାଇ

ଗୋଟିକରେ ପାଦ ଦେଲେ ଡୁମେ ଆସି ନେବ ପାଶେ ହାତ ଧରି ଗୋ । ୨।

ମୁକତିର ପଥ ଦେଲ ତ ଦେଖାଇ

51. 4 G100 £10 G0 001 1

ଟିକିଏ ମାତର ଭଲ ପାଇବାକୁ

ଲୋଡା ଏଥି ପାଇଁ ନାହିଁ କିଛି ଆନ

କି ଦିବା ଜାମିନୀ ତୁମ ନାମ କରି ଅନ୍ତର ଜପା ମାଳି ଗୋ ପଭୁ ପାଇଲି ମୁଁ ତୁମ ସରି ।ଧା

ମନ୍ତ୍ର ପୋଗ ଜାଗ ଆୟୋଜନ ସକଳ ଆନନ୍ଦ ମୂଳ ପରା ତୁମେ ତୁମ ପଦ ସୁଖ ଝୁଲି ଗୋ ।୩।

କେତେ ଦିନେ ଘୁଞ୍ଚିବ ଏ ମାୟା ମୋହ ଘୋର

କେତେ ଦିନେ ଘୁଞ୍ଚିବ ଏ ମାୟା ମୋହ ଘୋର ଜଗତ ସୁଖ ଦୁଃଖରେ ମଜିରହେ ଚିତ୍ତ କେବେ ଆଉ ନାଶିବ, ଏ ମନ ଅନ୍ଧକାର - ଘନସୁଦର ହେ ।୧। ଭୁଲାଏ ଜୀବରେ ତୃଛ-ଅରଜନ ବିଭ - ଜଗଜୀବନ ହେ ।୬।

କେବେ ଅପସରିବ ମୋ କାମ, କୋଧ, ଆଶା ଅନ୍ତର ମଝିରେ ଥାଇ ଦେଖା ତ ନ ଦିଅ କେବେ କହ ଘୁଞିବ ଏ ମନର ପିପାଶା - ଦୀନବାନ୍ଧବ ହେ ।୨। ଅମୀୟ-ଝରା ସେ ସୁରେ ମୂରଲୀ ବଜାଅ - ନଟଶେଖର ହେ ।୭।

ପାଶୋରି ସଂସାର ହେବ ତବ ପଦେ ଲୟ ପରାଣର ପିୟତମ ତୁମେ ଜଗବନ୍ଧୁ ତୁଟିବ କେବେ ହେ ସତେ ପ୍ରପଞ୍ଚର ଭୟ - ମଧୁସୂଦନ ହେ ।୩। ଅଘ-ତମସା ନାଶନେ ତୁମେ ପୂର୍ଣ୍ଇନ୍ଦୁ - ପ୍ରାଣଠାକୁର ହେ ।୮।

ଅନାଥ ବସ୍ତଳ କେବେ ଆସିବ ସେ ଦିନ ଚରଣେ ଶରଣ ଦିଅ, ହେ ମଧୁସ୍ଦନ ! ଶୀପଦ ନଳୀନ କେବେ ହେରିବ ନୟନ - ମନମୋହନ ହେ । ଧା ଅଞ୍ଜାନ-ଅନ୍ଧାର ନାଶ କର ଜନାର୍ଦ୍ଧନ - ପାଣବଲୁଭ ହେ । ୯।

ଅପଘନ ତବ ନବଘନ -ଛବି ହୁରା କୋଟି ପଣିପାତ ଘେନ, ଦୋଷ କର କ୍ଷମା

କେବେ ହେବି ହରିଧନେ

ବସନ ଭୂଷଣ ଅଶନ ବ୍ୟସନ ତହିଁ ତୁଲେ ମୋର ମନ ସବୁ ସମରପି ତବ ନାମ ଜପି ହୋଇବି ମୁଁ ନିରିଧନ ମନ ଘର ହେବ ନାମ ଖଣି ହେ ।୨।

ବେଉସା ମେଲିବି ଧନୀ ବୋଲାଇବି ତୁମ ପଦ ମୂଳଧନେ ସୁଧ ବଢାଇବି ଭ୍ୟାରେ ରଖିବି ସାଇତି ନାମ ରତନେ ଏତେ ମାତର ମୋର ମାଗୁଣି ହେ ।୩।

ହରି ପେମାମୂତ ପାନେ ମୁଁ ନିରତ ଷୁଧା ତୂଷା ପାଶୋରିବି ଭାଇ, ବନ୍ଧୁ, ଜାୟା ଜଗତର ମାୟା ମନୁ ଦୂରେ ବରଜିବି ବାୟା ହେବି ହରିନାମ ଶୁଣି ହେ । ୧।

କେବେ ହେବି ହରିଧନେ ଧନୀ ହେ

ତୁମେ ହେବ ଗଳା ରନ୍ ମଣି ।ଠା

କେବେ ବୁଝିବ ମୋ ମନ କଥା

କେବେ ବୁଝିବ ମୋ ମନ କଥା କାମନା ଚତୁରୀ ନଣନ୍ଦର ନିନ୍ଦା

> ଅପବାଦେ ନଇଁ ଯାଏ ମଥା ॥୩॥ ଯା ଲାଗି ଏ ମନେ ଏତେ ବ୍ୟଥା

ତୁମ ପୀତି ଭାଳି ଆଖି ନୀର ଢାଳି ଆକୁଳ ନୟନେ ତୁମ ପାଇଁ

> ଷୀଣ ହେଲାଣି ଏ ତନୁଲତା ।।୧।। ବାତାୟନ ପଥେ ଚାହିଁ ଚାହିଁ

ଆଶା ଆଶା ରେ ନିଶିଦିନ ସରେ

ସରେ ନାହିଁ ଖାଲି ଆକୁଳତା ॥୪॥ ଯମୁନା ଘାଟକୁ ଜାଣି ଜାଣି ମିଛେ ମିଛେ ଯାଏ ଜଳ ଆଣି

ଆପଣା ରେ ଭୁଲି ନିରେଖିବି ବୋଲି ଝୁରି ଝୁରି ଗଲା ଏତେ ଦିନ

> ତୁମ କମନୀୟ ରୂପ ରେଖା ॥ ୨॥ ନିଠୁର ନହୁଅ ଜୀବଧନ

କୂପା କରି ଆସ ପୂଜିବି ପୟର

ଭାବ କୁଞ୍ଜବନେ ଯିବି ବୋଲି ଗାଇ ଗାଇ ତୁମ ଗୁଣ ଗାଥା ॥ ।।।

ଦିନେ ଅଧେ ଯେବେ ମନ କଲି

କେବେହେଲେ ଥରେ କହିନି ଠାକୁର

କେବେହେଲେ ଥରେ କହିନି ଠାକୁର ପାରବ୍ଧ କରମ ଭୋଗିଛି ଯେବେ ମୁଁ ତୁମେ ମୋତେ ଭଲ ପାଅ ବୋଲି ଦୁଃଖର ପାହାଡ ଛିଡିଛି ଭାବେ ମୁଁ ଅଭିମାନ ଭରେ କହିଛି ଖାଲି ଯା ସୁଖ ସାଗରରେ ପହଁରିଛି ଯେବେ ତୁମେ ମୋତେ ଦୁଃଖ ଦେଲ ବୋଲି ।ଠା କହିନି ମୁଁ ତୁମ କରୁଣା ବୋଲି ।୪।

ଏତେ ଭଲପାଅ ଜାଣି ମୁଁ ନଥିଲି ବିପଦେ ଆପଦେ ପାଇଛି ପରଶ ମିଛେ ମିଛେ କେତେ ଅନୁଯୋଗ କଲି ଜାଣି ଅଜଣା ମୁଁ ସେ ତୁମ ଆଶିଷ ଅସାର ସଂସାରେ ଦୁଃଖ ପାରାବାରେ ପରଖିଛି କେତେ ନିଜ ବୁଛି ତୁଲେ ତୁମେ ନାଉରିଆ ଭୂଲି ମୁଁ ଗଲି ।୧। ଜାଣି ଜାଣି ଦୁଃଖ କାରଣ ହେଲି ।୫।

ଜୀବନେ ଯେବେ ମୁଁ ପାଇଅଛି ଦୁଃଖ ପ୍ରତି ଲୁହ ବିନ୍ଦୁ ତୁମକୁ ଦେଇଛି ଦେଖିଛି ତୁମରି ପୂର୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ରମୁଖ ତୁମେ କନାଉଛ ବୋଲି ମୁଁ କହିଛି ଭୂଲି ମୁଁ ଯାଇଛି ନିମିଷକେ ପୂଣି କହିନାହିଁ କେବେ ହସିଛି ମୁଁ ଯେବେ ତୁମେ କିଏ ମୋର ଥିଲ ବୋଲି ।୨। ତୁମରି କରୁଣା ପାଇଛି ବୋଲି ।୬।

ଲୁହ ଟୋପେ କେବେ ଝରିଗଲେ ମୋର ପଛେ ପଛେ ଅଛ ଜଗୁଆଳ ହୋଇ ଲାଗିଛି ଯେମିତି କେହି ନାହିଁ ମୋର କୃତଞ୍କତା କେବେ ଜଣାକରି ନାହିଁ ସୁଖରେ ତୁମକୁ ଭୂଲିଛି ଠାକୁର ଷମା କରିଦିଅ ସବୁ ଅପରାଧ କାହିଛି ମୁଁ ଦୁଃଖ ଦେଲ ବୋଲି ।୩। ତୁମ ପାଦେ ଦିଅଁ ଶରଣ ନେଲି ।୭।

କୋଟି କଣ ଭରି ବାଜି ଉଠେ ଆଜି

କୋଟି କଣ ଭରି ବାଜି ଉଠେ ଆଜି ସତ୍ୟ ଲୋକ ପାରେ ଅରୂପ ମନ୍ଦିରେ ଚିର ବିରାଜିତ ନିତ୍ୟ ଜଗତରେ ଶୀଗୁରୁ ବନ୍ଦନା ସୁରେ ସୁରେ ଗୁରୁ ପେମମୟ ପଦ ଦରଶନ ସେ ନିର୍ଗୁଣ ବହୁ ନୟନାଭିରାମ ପେମମୟ ଆଜି ଧରା ତଳେ ॥ ୨॥ ଜୀବ ଜୀବନ ର ତାପ ହରେ ।।ଠା। ନାହିଁ ତାଙ୍କ ସମ କରୁଣା ନିଧାନ ପାପୀତାପୀ ଜନ ଉଦ୍ଧାରିବା ପାଇଁ ଜୀବନ ଭୂବନ ତାଙ୍କରି ବିଧାନ ତାଙ୍କ ବିନା ଦୟାମୟ ଆଉ ନାହିଁ ପରମ ପୂରୁଷ ସେହି ଜଗଦୀଶ ତାଙ୍କରି ଅମଳ କମଳ ଚରଣେ ପ୍ରରି ରହିଛନ୍ତି ତିନି ପୁରେ ॥୧॥ ବିଶ୍ ନିତି ପଣିପାତ କରେ ||എ||

କୋଟିକାମ ଜିଣା ଠାଣି କି ମନୋହର

କୋଟିକାମ ଜିଣା ଠାଣି କି ମନୋହର ନଧର ଅଧରେ ହାସ କେଡେ ରସାଳ ।୩ା

ଦରଶନେ ସବୁ ଦୁଃଖ ଘୁଞିଲା ମୋର ।ଠା ଜଳଦ୍ ଗମ୍ବୀର ବାଣୀ ଧନ୍ୟ ହେଲା କାନ ଶୁଣି

ସୁରଙ୍ଗ ପଦଯୁଗଳ ଦରଫୁଟନ୍ତା କମଳ ସରଜିଲା ହୃଦକୋଣେ ଦିବ୍ୟ ଝଙ୍କାର ।୪। ମନଭ୍ଙଟ ଗଲାଲାଖି ହୋଇ ବିଭୋର ।୧।

ସତେ ଏତେ ଭାଗ୍ୟ ହେବ ନୟନ ନିରେଖୁଥିବ କାନ୍ତି ଚମ୍ୟକବରଣ ଅଙ୍ଗରଛ ମୋହେ ମନ ସନ୍ତାପ ହରା ରୂପ ସେ ନିଶି ପାଶୋର ।୫। ବକ୍ଷକୁ ଲମିଛି ଚାରୁ ଯୋଡା କୃତ୍ତଳ ।୨।

ଜୀବନର ଅଭିଳାଷ ତା ପଦ ଯୁଗ ପରଶ ମୁଖମ&ଳ ଭଙ୍ଗିମା ଜଗତେ ନାହିଁ ଉପମା ପି&ରୁ ପରାଣ ହେବା ବେଳେ ବାହାର ।୬।

କୋଟି ପୂଣ୍ୟବଳେ ଆଜି ପାଇଛି ଗୋସାଇଁ

କୋଟି ପ୍ଣ୍ୟବଳେ ଆଜି ପାଇଛି ଗୋସାଇଁ କିପରି କରିବି ସେବା ବୁଝି ପାରୁନାହିଁ ।ଠା

ଏ ଭବ ସାଗରୁ କେବେ କରି ଦେବ ପାରି ବସି ରହିଲି ମୁଁ ସେହି ଶୁଭ ଦିନ ଚାହିଁ । ୨।

ଏତିକି ଗୁହାରି ପଦେ ଘେନ ହେ ଠାକୁର ତୁମ ପାଶେ ଯିବି ବୋଲି ମନ ତର ତର ଆଉ କିଛି ମାଗିବାକୁ ମନ ବଳୁ ନାହିଁ ।୩।

ଇଛା ଥିଲା ତବ ପାଶେ କାଟିବି ଜୀବନ ମାତ୍ର କାଟି ପାରୁନାହିଁ ସଂସାର ବଛନ ବିତିଯାଉ ଏ ଜୀବନ ତୁମ ନାମ ଗାଇ ।୧।

ଜୀବନ ନାବରେ ପରା ତୁମେ ହେ କାଣ୍ଡାରୀ

ଖୋଜିବା ପରି ମୁଁ

ଖୋଜିବା ପରି ମୁଁ ଖୋଜି ନାହିଁ ପ୍ରଭୁ ପାଇବା ପରି ମୁଁ ପାଇଛି

ବୁଝିବା ପରି ମୁଁ ବୁଝି ନାହିଁ ସିନା

ଚାହିଁବା ପରି ମୁଁ ଚାହିଁଛି ।ଠା

ଭିଜିନାହିଁ ତବ ଭାବଜଳଧିରେ ଅରଜି ନାହିଁ ମୁଁ ତବ ସେବାଧର୍ମ

ମଊି ନାହିଁ କେବେ ଭକତି ବିଭୋରେ

ଭଜିବା ପରି ମୁଁ ଭଜିନାହିଁ ସିନା

ତବ ଗୁଣଗାନ ଗାଇଛି ।୧।

ପୂଜା ଆରାଧନା ନ ଜାଣେ ତ କିଛି ମାଜି ମୋ ହୃଦ୍ୟ ସଜାଇ ରଖିଛି ନେବାପାଇଁ କେବେ ମାଗି ନାହିଁ କିଛି ଯାହାଥିଲା ସବୁ ଦେଇଛି । ୨।

ପରୀୟ ଧାରୀ ଧି ଦ୍ୟ ହମଣାପଧା

ବରଜି ପାରିନି କୁବୁଦ୍ଧି କୁକର୍ମ

ରାଜୀବ ଯୂଗଳ ପଦକୁ କେବଳ

ଭରସା କରି ମୁଁ ରହିଛି । ୩।

ଖୋଜିଦେଲି ଏ ସାରା ସଂସାର

ଖୋଜିଦେଲି ଏ ସାରା ସଂସାର

ନିରାଶ୍ୟ ଜନପାଇଁ ଛାୟା କାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ

ଖୋଜିଲି ଗିରି, କାନନ , ଭୀମ ମରୁଥଳ ଦଇବ ଭେଟିଲେ ଶେଷେ କଲ୍ତରୁ ମୂଳ ସମ୍ବଦର ସାର ସେ ଯେ ଗୁରୁପଦତଳ ।୧।

ବୃତିଗଲି ସୁଖୁ ଧୀଆନରେ ସମାଧି ରସର ଳାଗି, ମନ ଅତି ଅନୁରାଗୀ ଏତେକାଳ ପରେ ଆଜି ଆଖିମେଲି ହେରେଁ ରସ ପରିଣତି ଯେଉଁ ଦିବ୍ୟ ମୂରତିରେ ଆମାରାମ ଗୁରୁ ମୋର ସେ ଯେ ଧରତିରେ ।୨। ମନ୍ଧ ଜପେଁ ମୁକତି ଆଶରେ ଫଲ ନାହିଁ ତହିଁ କିଛି ଏବେ ମୁଁ ମନେ ବାରୁଛି ମୁକତି ସହଜ ଗୁରୁନାମ ଭଜନରେ କିବ ଫଳ ଯାଗ , ଯଞ୍ଜ , ତୀର୍ଥ ସ୍ନାହାନରେ ? ସବୁ ପର ଠୁଳ ଗୁରୁ ପଦ-ସରୋଜରେ । ୩

ନୟନରେ ସେ ଅଙ୍ଗ ଝଲକ -ବିଳାସ ନ କଲେ ତହିଁ ମନ-ଭା୍ ଚି ଘୁଞେ ନାହିଁ ଚିନ୍ୟୁ ର ଚଇତନ୍ୟ ହେଲେ ଜାଗରୁକ ଅପସରି ଯିବ ହେଳେ ସବୁ ଚିନ୍ତା ଦକ ଅମାଘେରା ଏ ପରାଣ ଲଭିବ ଆଲୋକ ।ଧା

ଗଙ୍ଗା-ତରଙ୍ଗରେ ଧଉତ

ଗଙ୍ଗ-ତରଙ୍ଗରେ ଧଉତ ନାରାୟଣ ପିୟ ରୂପେ ଯେ

ଜଟା କଳାପ ଯା' ର ପୂଜ୍ୟ ତିନି ଭୁବନେ

ଅତି ରମଣୀୟ ଦିଶଇ ମଦନ-ଗରବ ନାଶି ସେ

ଶୋଭା ସମ୍ବାର ସାର । ୧। ଖ୍ୟାତି କାମ- ଦହନେ । ୩

ବାମ ଅଙ୍ଗେ ବାମାଗଉରୀ ବାରାଣାସୀପୂରେ ବିରାଜ

ମୋଦେ ବିରାଜି ଯହିଁ ବିଶ୍ୱନାଥ ପୟର -

ଉପମା ଦେବାକୁ ଷିତିରେ ପ୍ରଜନ କରୁଛି ନିରତ

ଶିରୀ ସମ୍ବଦ ନାହିଁ ।୨। ଭେଟି କୋଟି ଜୁହାର ।୪।

ଗାଆରେ ମନ ମଧୁର ମଧୁର

ଗାଆରେ ମନ ମଧୁର ମଧୁର ଗାଆ କୋଟି ପାରିଜାତ ମଧୁରୁ ମଧୁର

ପେମବୋଳା ଗୁରୁ ନାଆଁ ।ଠା

ନାରଦ ବୀଣାରେ ଗୁରୁ ନାମ ସୁର ଶୁଣୁଛନ୍ତି ବହୁ, ବିଷ୍ଟୁ ମହେଶ୍ୱର ନାମ-ତରୁ ଡାଳେ ଘୁମୁରି ପାରା ତୁ

ଘୁମୁ ଘୁମୁ ଗାଇ ଯାଆ । ୧।

କଳସୀ କାଖରେ ଭାବମୟୀ ରାଈ

ବାଇ ହେଲା ଦିନେ ସେଇ ନାମ ଗାଇ ଖସି ପଡିଲା ତା ଦୋହଲା କଟୀରୁ

ଚହଲା ଜଳସୀ ଆହା ।୨।

ଅମୃତମୟ ସେ ଗୁରୁ ନାମ ଏକା ତା ବିନା ଜୀବନ ଲାଗେ ଫିକା ଫିକା ପାଣଭରା ପେମ, ପେମଭରା ନାମ

ବତାଇ ଦେବରେ ରାହା ।୩।

ଗୁରୁ କେମନ ଧନ

IOI

ଗୁରୁ କେମନ ଧନ ଚିନ୍ଲିନାରେ ମନ

ଅମୂଲ୍ୟ ରତନ ସେ ଯେ ପତିତପାବନ

ସେ ଯେ) ବିନ୍ଦୁନାଦ କଲାତୀତ ନିତ୍ୟ ନିରଞ୍ଜନ ଗୁନାତୀତ ଧ୍ୟାନାତୀତ ସତ୍ୟ ସନାତନ ଭାଗ୍ୟବାନ୍ ଯେଇ ଜନ ପାୟ ତାଁର ଦରଶନ ଯାଁର ଲାଗି ଯୋଗୀ ରଷି ଧ୍ୟାନେ ନିମଗନ । ୧।

(ସେ ଯେ) ଅହେତୁକ କୃପାସିନ୍ଧୁ ପତିତଜନାର ବନ୍ଧୁ ବିତରିୟେ କୃପାବିନ୍ଧୁ ପାର କରେ ଦୀନଜନ (ଯଦି) ପାର ହବି ଭବନଦୀ ଚିନ୍ତ ନିରବଧି ତାଁର କୃପାର ନାଇ ଅବଧି ଅକ୍ଳେର୍ କାୟାରୀ ଜନ୍ମ ଜନ୍ନେର୍ ପୁଣ୍ୟଫଳେ ସଦ୍ଗୁରୁର୍ ଚରନ୍ ମିଳେ ତରେ ଯାୟ ସେ ହେସେ ଖେଲେ, ଧନ୍ୟ ତାର ଜୀବନ । ୨।

ପୁଣ୍ୟବଳ ନା ଥାକିଲେ ତା'ର ଜୀବନ ଯାୟ ବିଫଲେ ତା'ର ଭାଗ୍ୟେ ନାହିଁ ମିଲେ ଶ୍ରୀଗୁରୁର ଚରନ୍ (ଗୁରୁର) ଅଭୟ ଚରନ୍ ପେଲେ ପରେ କାଲେର ଭୟ ଯାବେ ଦ୍ରେ

କାଲେର କାଲ ମହାକାଲ, ଓଇ ଚରନେର ଭରସା କରେ ଉମେଶ ତୋର୍ ନାଇରେ ଭୟ ପେୟେଛିସ ତାଁର ଚରନ୍ ଅଭୟ (ଏଖନ୍) ଶମନ ତୋରେ କର୍ବେରେ ଭୟ କରିସ୍ରେ ଯତନ ହୃଦ୍ ମାଝାରେ ରେଖେ ତାଁରେ କରିସ୍ରେ ପୂଜନ ।୩ା

ଗୁରୁ କୂପା କରି ସମୁଳ

ଗୁରୁ କୃପା କରି ସମ୍ବଳ ପଙ୍କୁ ଲଘଂଇ ଗିରି ଜଳରେ ଭାସଇ ପଥରସୋଲ ଖଞଚି ପରି । ୧। ମୂକ ହୋଇଯାଏ ବାଚାଳ ପଦ୍ମ ଗିରି ଶିଖରେ ଫୁଟି ପାରେ ଗୁରୁ କୃପାରୁ ନାହିଁ ସନ୍ଦେହ ତିଳେ । ୨। ଦୁୟର ଏ ଭବ ଜଳଧି ଗୁରୁ କୃପା ହୋଇଲେ ଗୋୟଦ ସମାନ ହୁଅଇ ଜୀବ ତରଇ ହେଳେ । ୩। ଗୁରୁ କୃପା କରି ସମ୍ବଳ ଜୀବ ଶିବ ହୁଅଇ ତାଙ୍କ କୃପା ହେଲେ ଦୁଃସାଧ୍ୟ କିଛି ତିଲୋକେ ନାହିଁ । ୪। ପଶୁତ୍ୱଳୁ ଧ୍ୟୁସ କରଇ ଗୁରୁ କୃପା କେବଳ ଦେବତ୍ୱ ଲଭିବା ପାଇଁକି ଦେଇ ପେରଣା ବଳ । ୫।

ସବୁ ଅସମୃବ ସମୃବ ହୁଏ ଗୁରୁ କୃପାରୁ

ଦାରୁ ହୁଏ ଦୁବ ପଲକେ ଦୁବ ହୁଅଇ ଦାରୁ ।୬। ନିରକ୍ଷର କୃପା ଲଭିଣ ବୁହୁଞ୍ଜାନୀ ହୁଅଇ ଶ୍ରୁତ ସୃତି ଶାୟ ସକଳ ତାର ମୁଖୁ ୟୁରଇ ।୭। ସାଧନ ଭଜନ ଅଟଇ ଉପଲକ୍ଷ୍ୟ ମାତର ସିଦ୍ଧି ଲାଭ ହୁଏ ଲଭିଲେ ଗୁରୁ କୃପା କେବଳ ।୮। ଧନ ମାନ ବିଦ୍ୟା ଗୋିରବ ଲୋଡା ହୁଅଇ ନାହିଁ କୃପା ଆକର୍ଷଣ ପାଇଁକି ଭକ୍ତି ମୂଳ ଅଟଇ ।୯। କାମନା ବାସନା ବରଜି ଶୁଦ୍ଧ କରି ଅନ୍ତର ବ୍ୟାକୁଳ ଅନ୍ତରେ ଡାକଇ ତାଙ୍କୁ ଯେ ନିରନ୍ତର ।୧୦। ଗୁରୁ କୃପା-ବାରି ବରଷେ ସଦା ଶିରେ ତାହାର

ଜ୍ଞାନ ସୂତାରେ ତୁ ଗୁଛରେ ମନ

ଜ୍ଞାନ ସୂତାରେ ତୁ ଗୁଛରେ ମନ

ଗୁରୁ ନାମ ରୂପୀ ଫୁଟା ସୁମନ

ସୂତାଗଲେ ଛିଡି ପଡିବରେ ଝଡି

ସେ ଫୁଲର ଯେତେ ପାଖୁଡା ମାନ ।ଠା

ଉଛର ନକରି ନିତି ତୁ ଭଜରେ

ନାମ ହେବ ସାହା ଜୀବନ ସଂଜରେ

ମରଣ ଦୁଆରେ ଉଭାହୋଇ ବାରେ

ଦେଖା ଦେବେ ଗୁରୁ ପରମ ବ୍ହୁ ।୧।

ବାର ଚିନ୍ତା ଛାଡି ତାର ଚିନ୍ତା କର

ଭବରେ ନବୁଡି ଭାବରେ ତୁ ବୁଡ

ହୂଦ ସିଂହାସନେ ବସାଇ ପାରିଲେ

ଦୂରେ ଘୁଞିଯିବ ଭବ ବନ୍ଧନ । ୨।

ମିତ ସଙ୍ଗ ଛାଡି ସତ୍ସଙ୍ଗ କର

ଚାରୁ ରୂପ ଛାଡି ଗୁରୁ ରୂପ ହେର

ବିଷୟ ବରଜ ଗୁରୁବାଣୀ ହେଜ

ଗୁରୁ ତୋମାର ଆମି ତୋମାର ଆମି

ଗୁରୁ ତୋମାର ଆମି ତୋମାର ଆମି ତୋମାରି-ଇ ତୋ ଆମି (ତେମନି) ଲତାର ମତନ ଆମାର ହିଦୟ ରତନ ଜଡିୟେ ଥାକି ଆମି --।୩। (ଆବାର) ତୁମି ଆମାର ଆମି ତୋମାର ଆମାର ସକଲ ତୁମି -- ।ଠା

> ତୋମାର ଧନେ ଆମି ଧନୀ ତୋମାର ଜ୍ଞାନେ ଆମି ଜ୍ଞାନୀ

ଆମାର ସକଲ କାଜେ ତୁମି ସାଥି (ଆମାର) ପିତା ମାତା ବନ୍ଧୁ ଭାତା, ସକଲ-ଇ ତୋ ତୁମି -- ।୪।

(ଗୁରୁ) ତୋମାର ବଲେ ସବାଇ ଚଲେ, ଯେମନ ଚାଲାଓ ତୁମି --।୧।

(ଆମାର) ପାନ ତୁମି, ପିୟ ତୁମି (ଆମାର) ଭକ୍ତି ତୁମି, ମୁକ୍ତି ତୁମି

ବାରି ବିନା ମୀନ ଯେମନ ସାଧନ ତୁମି, ଭଜନ ତୁମି, ତୁମି ହିଦୟ ସ୍ୱାମୀ --।୫। (ଗୁରୁ) ତୋମାର ଛାଡା ଆମି ତେମନ

ପାନେ କତ ଜ୍ୱାଲା ଜୟକି ବୋଲା, ସବ ଯାନ ଅନ୍ତରଯାମୀ --।୨।

(ଆମାର) ତୁମି ବିନା କେ ଆର ଆଛେ (ଗୁରୁ) ଆମାର ଯା'ସବ ତୋମାର କାଛେ

ଲତା ଯେମନ ତରୁ ଘିରେ ଓସେ ଜଡିୟେ ଧରେଥାକେ ତା'ରେ (ଏବାର) ଆମାର ଆମି ନିଲେ ତୁମି, ତୋମାର ହଇଲାମ ଆମି --।୬।

ଗୁରୁଦେବ ପରି ଜଣେ ସାମନ୍ତ

ଗୁରୁଦେବ ପରି ଜଣେ ସାମନ୍ତ, ନାହିଁ ନାହିଁ ତ ପିତା ପରି ଭଲ ପାଇ ତ

କୁପଥରୁ ଟାଣି ସୁପଥେ ନିଅନ୍ତି ଭକତ ଜନର ଇହ ପରକାଳ ତାରଣ କାରଣ ସେହିତ ।ଠା

> ପଛେ ପଛେ ସଦା ଧାଇଁ ତ |എ|

ଗୋଟିଏ ରୂପରେ ଜନମ ହୋଇଣ

(ଗୁରୁ) ଆମି ରଥ ତୁମି ରଥୀ

କୋଟି ରୂପେ ପରକାଶ ତ ହୃଦୟ-ଜନ୍ଦରେ ତାମସ ବିନାଶି

ଞ୍ଜାନର ଆଲୋକ ବିକଶିତ **କ**ରି କୁଞ୍ଜିନୀ କରେ ଜାଗତ

> ପେମବାରି ବୁହାଇଲେ ତ 191 ତାଙ୍କ କୃପା ବଳେ ପଦୃପୂଲ ପରି

> > ପ୍ଞା କେନ୍ଦ୍ର ଫୁଟି ଉଠେ ତ 181

ତାଙ୍କରି ଆଶିଷେ ମୃକ ଗୀତ ଗାଏ

ପଙ୍ଗୁ ଲଫେ ଗିରିମାଳ ତ ଏମନ୍ତ ସାମନ୍ତ ତିଭୁବନେ ନାହିଁ

ଦୁଃଖ ତାପହାରୀ ସେ ଏକା ସବୁରି ପରାବର ବହୁ ସେହି ତ

> ତାଙ୍କ ପରି ସାହା ନାହିଁ ତ ମୁଁ ଜଣେ ପତିତ କର ଯୋଡି ମାଗେ 191

> > ଚିତ୍ର ରହୁ ପଦେ ନିରତ

ଶିଷ୍ୟ ବୋଲି ଯା'ରେ ଗହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ନାହିଁ ତ … 181

ଗୁରୁନାମ ଅବିରାମ ଗାଇ ଯା ମନୁଆଁ

ମଲାବେଳେ ବାଇ ହୋଇ ହେବୁ ଖାଲି ଛାନିଆ । ୧। ଗୁରୁନାମ ଅବିରାମ ଗାଇ ଯା ମନୁଆଁ

ସବୁଲୀଳା ସବୁଖେଳା ମାତ ଦିଦିନିଆ

ଏଇ ଭବ ସଂସାରେ

ଜାଣିଥା ଏଇ ମିଛ ମାୟାଘେରା ଦୁନିଆଁ ।ଠା ଯେବେ ପାରିବୁ ଭବୁ ତରିବୁ ଦିଅ ନାମରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ

ନାମ ରତନ କଲେ ଯତନ ଯାଇ ହୋଇବୁ ମୋଷ କେହି ନୋହିବେ ତୋର ଢଳିଗଲେ ଶରୀର ନାମ କରି ଗଳାହାର ଏ ମାୟା ସଂସାରୁ ତର

ଶୀଗୁରୁ ପୟରେ ନିଜେ ତୁ ନୋହୁ ନିଜର କିଏ ବା ହୋଇବ ତୋର ଗୁରୁପଦେ ମନ ଦେଇ ନ ହୁଅ ଅମାନିଆ । ୨।

ବୂଥା କୁ-କରମେ ମାତି ଗଲାଣି ତୋ ଦିନ ବିତି

ଭଲ କହି ଯା କିଛି ଦେଇ ଯା

ନାମ ଗାଇ ଯା ମନ ଦେଇ ଯା

ଗୁରୁନାମ ଗାଅ ମହାନହେ ଭାଇ

ଗୁରୁଚରଣ ବିନେ ମୋକ୍ଷଧାମ କାହିଁ ଗୁରୁନାମ ଗାଅ ମହାନନ୍ଦେ ଭାଇ ଭଜ ମୁଢ ମତି ଗୁରୁ ନାମ ତୁହି ।ଠା ନାମ ଗାଇ ନାଚ ଛନ୍ଦେ ଛନ୍ଦେ ତୁହି

ଗୁରୁ କୂପା ବିନେ ଜ୍ଞାନ ଭକ୍ତି କାହିଁ ଗୁରୁ ସେବା ବିନେ ସୁଖ ଶାନ୍ତି ନାହିଁ ଗୁରୁ ଚରଣରେଣୁ ଅଙ୍ଗେ ବୋଳି ହୋଇ ପଦେ ପଣତୀ କର ଭବ୍ତିଅୟାଁ ଦେଇ ।୧।

ଗୁରୁ ଚିନ୍ତା ବିନେ ସିଦ୍ଧ ଯତି କାହିଁ ଗୁରୁ ଭଜନ ବିନେ ଗତିମୁକ୍ତି ନାହିଁ

ଗୁରୁ ସଖା ସମ ଆନ ସଖା କାହିଁ ଗୁରୁଚରଣେ ମାଗ କୂପା ଭିକା ତୁହି। ୨ା

ଗୁରୁ ନାମ ସୁଧା ମଧୁ ପିଇ ପିଇ ହେଳେ ତରିବୁ ଭବସିନ୍ଧୁ ନାମ ଗାଇ ଗୁରୁ ନାମ ଗଙ୍ଗ ଜଳ ପୁଣ୍ୟ ମୟୀ ବୃଡି ରହ ତୁ ମନ ଗୁରୁ ପଦ ଧ୍ୟାୟି ।୩

ଗୁରୁନାମ ଗାଇ ମନ

ଗୁରୁନାମ ଗାଇ ମନ ତାଳେ ତାଳେ ନାଚରେ ଯେତେ ତୋର ଭୟ ସବୁ ପଡିଯିବ ପଛରେ ।ଠା

ପେମସୁଧା କରି ପାନ, ହୁଅ ମତୁଆଳ ମନ ମାୟା ମୋହ ପାଠ ଯେତେ ପଢିଛୁ, ତୁ ପୋଛରେ । ୧।

ଜାଣୁ ଜିନା ଏ ସଂସାର - ଦି'ଦିନର ଖେଳଘର ଆଖି ଥାଉଁ ଥାଉଁ ସିନା ଅନ୍ଧ ହେଉ ମିଛରେ । ୨। ଅଜଣାତେ କାଳ ଆସି ଦେବ ତୋ ଗଳାରେ ଫାଶୀ ରଖିବେ ଏକା ସେ ଗୁରୁ, ପତାଅ ତୁ ହାତରେ ।୩।

ଅଙ୍ଗେ ଗୁରୁପଦ ଧୂଳି - ଏତେ ବେଳୁ ହୁଅ ବୋଳି ଗୁରୁନାମ ଦିବାନିଶି ଭଜ ଧୀର ଚିତ୍ତରେ ।୪।

ବୋଲ ମାନ, ବାଇମନ ! କର ଗୁରୁ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ସେ ଏକା ଜୀବନ ସାହା, ଆଉ ସବୁ ତୁଛ ରେ । ୫।

ଗୁରୁ ନାମ ରଟରେ ମନ

ଗୁରୁ ନାମ ରଟରେ ମନ ଗୁରୁ ବିନେ ନାହିଁ ଆନ ଶରଣ 101

ତୁଛ ସୁଖ ଆଶା କରି, ମରୀଚିକା

ପଛରେ ନ କର ଅନୁଧାବନ

ଭୋଗରେ ତୁ ନ ରଖ ମନ

ପାପୀ, ତାପୀ ଅଛ ଯେ ଯହିଁ ଗୁରୁ ନାମ ଗାଅ ରେ ଭାଇ ! ସାରା ଜନମର କଳୁଷ-କାଳିମା ଧୋଇଯିବ ନାମ କଲେ ଭଜନ 191

ଦି' ଦିନର ସୁଖରେ ଭୁଲି ମିଛେ ମିଛେ ନୁହଁ ବାଉଳି ପିଇ ନାମାମୃତ, ରସେ ଅବଗାହି, ନିଶି ଦିନ ରହ ପେମେ ମଗନ

ତେଜ ମନୁ ଗରବ, ମାନ

ଗୁରୁପଦେ ମାଗରେ ଯାଇ

ଗୁରୁପଦେ ମାଗରେ ଯାଇ ବାଇ ହେବୁ ବୋଲି ସେ ନାମ ଗାଇ ।ଠା

ଗାଇବୁ ତୁ ସେ ନାମ ଯେବେ ଶୁଣି ଜନେ ପାଗଳ ହେବେ !

ସେଇ ସୁର-ଛନ୍ଦ ତାଳମାନ ଜଗି ଗାଇ ଜଗତରେ ଦିଅ ମତାଇ ।୧।

କଠିଣ ସେ ପୀରତି-ଗୀତି ନ କଲେ ତୁ ପଥର ଛାତି ଗାଇଲା ବେଳକୁ ରିପୁକୁଳ ଆସି ତାଳମାନ ତୋର ଦେବେ ଭଙ୍ଗାଇ । ୨।

191

|എ|

ରହିବାକୁ ଭଗାରି ଦୂରେ ଅଳି କର ଗୁରୁ ଛାମୁରେ ଗୁରୁ ଚାହିଁଦେଲେ ଆଖି ପିଛୁଳାକେ ଛାଏଁ ସେ ତୋ ପାଶୁଁ ଯିବେ ପଳାଇ ।୩।

ଏଥର ତୁ ଗୁରୁଙ୍କ ଭେଟି-ଦେବୁ କହ ତୋର କେଉଁଟି ଧନ, ମାନ ଯାହା ସବୁ ତାଙ୍କ ଦାନ ମନ ତୋର ଦିଅ ଗୁରୁଙ୍କ ଧ୍ୟାୟି ।୪।

ଗୁରୁ ପାଦ ପଦ୍ମେ

ଗୁରୁ ପାଦ ପଦ୍କେ ଚିତ୍ର ଥାଉରେ କୋଟି ଜନ୍ଭର କଳୁଷ ଯାଉ ।ଠା

ଏ ଭବ ସାଗରେ ଅଥଳ ଜଳ

ଗୁରୁ ପାଦ ପଦ୍କେ ମିଳଇ ଥଳ, କାମ କୋଧ ଆଦି ରିପୁ କବଳରୁ ଯାହା ଯୋଗେ ରକ୍ଷା ପାଉରେ ।୧।

ଦ୍ୱିତ ଭାବ ଦୂର ହୁଅଇ ତୋର ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୃହ୍କ ହୁଏ ଗୋଚର ଯୋଗ ପଥେ ତୋତେ ଦେଖାଇ ଦିଅନ୍ତି ଆମୃଜ୍ୟୋତି ଦାଉ ଦାଉରେ ।୨।

ଗଙ୍ଗା ଗୟା କାଶୀ ପ୍ୟାଗ ପୁରୀ

ବୃଥା କେତେ ତୀର୍ଥ ଆସିଲୁ ଘୁରି ଗୁରୁ ପଦ ଭୁଲି ବହି ଜଟା ଝୁଲି ବୂଥା କେତେ କଞ୍ଚ ପାଉରେ ।୩ା

ପଢି ଗୀତ। ବେଦ ପୁରାଣ ନିତି ତର୍କେ ନ ତୋର ଯାଉଛି ବିତି ଅସଲ ହଜାଇ ନକଲରେ ମାତି ପଞ୍ଚିତ ପଣ ଦେଖାଉରେ ।ଧା

ଗୁରୁ ବାଜ୍ୟ ସର୍ବ ବେଦର ସାର ଗୁରୁ ପଦ ତୀର୍ଥ ମୁକତି ଦ୍ୱାର ସବୁ ନାମ ତେଜ ଗୁରୁ ନାମ ଭଜ ଅଛି ଯେତେ କାଳ ଆଉରେ ।୫।

ଗୁରୁନାରାୟଣ କରି ନିବେଦନ

ଗୁରୁନାରାୟଣ କରି ନିବେଦନ ଥାକେ ଯେନ ମନ ତବ ଶ୍ରୀଚରନେ ଆମି ଅତି ଦୀନ ଭଜନ ବିହୀନ କୃପା କର ପଭୁ ତବ ନିଜ ଗୁନେ ।ଠା

(ଥାକି) ଯେ ଭାବେ ଯେଖାନେ ଜୀବନେ ମରନେ ମଜେ ଥାକି ଯେନ ତବ ଗୁନ ଗାନେ (ତବ) ପ୍ରେମମୟ ମୂରତୀ ଯେନ ନିରବଧି ଲେଗେ ଥାକେ ଆମାର ଏ ଦୁ'ଟି ନୟନେ । ୧।

(ଆମାର) ଦେହ ମନ ପ୍ରାନ କରି ସମର୍ପନ ଅବିଚାରେ କରି ଆଦେଶ ପାଲନ (ତାତେ) ଯାୟ ଯାକ୍ ପ୍ରାନ ଓହେ ଭଗବାନ (ଯେନ)ଭୁଲିନାଁ, ଭୁଲିନାଁ, ତୋମା ହେନ ଧନେ । ୨।

(ଆମି) ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ -

ତୋମା ହେନ ଧନେ ଯେନ - ଭୁଲିନାଁ ଭୁଲିନାଁ ଓ ରାଙ୍ଗା ଚରନ ଯେନ - ଭୁଲିନାଁ ଭୁଲିନାଁ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁର ନାମ - ଭୁଲିନାଁ ଭୁଲିନାଁ ସଂପଦେ ବିପଦେ ଯେନ - ଭୁଲିନାଁ ଭୁଲିନାଁ ଭୁଲିନାଁ ରୋଗେ ଶୋକେ ମହାଦୃଃଖେ - ଭୁଲିନାଁ ଭୁଲିନାଁ ଶୟନେ ସ୍ୱପନେ ଯେନ - ଭୁଲିନାଁ ଭୁଲିନାଁ ଉ୍ଲିନାଁ ପତାମାର) ପ୍ରୀତି ଭରା ନାମ ଯେନ - ଭୁଲିନାଁ ଭୁଲିନାଁ ପାତକୀ ତାରନ ନାମ - ଭୁଲିନାଁ ଭୁଲିନାଁ ପତାବୀ ତାରନ ନାମ - ଭୁଲିନାଁ ଭୁଲିନାଁ ସ୍ୟଗୁରୁ ଜୟ ନାମ ଯେନ - ଭୁଲିନାଁ ଭୁଲିନାଁ ଯଖନ ଯେଖାନେ ଥାକି ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ତାକି ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ତାକି ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ଆନ୍ଦେଥ

ତୋମାରି ସେବାୟ ଯେନ ଦିନ ଯାଏ (ଆମାର) ଅନ୍ୟ ଆଶା ଯେନ ନାଥାକେ ଜୀବନେ ।୩।

ଗୁରୁ ନାମ ତୁ ସାର କର ମାନସ

ଗୁରୁ ନାମ ତୁ ସାର କର ମାନସ ଦୂର ହେବରେ ଭବ-ଦୁଃଖ-ପରାଶ ।ଠା

ଜୟଗୁରୁ ନାମ ଗୁଣ ଧିଆନେ ମନେ ଅନନ୍ତ ବୁହ୍ମାଣ୍ଡ ରଟେ ଯାହାର ନାମେ ସେହି ତ ପାଣଧନ ତ୍ରିଭୁବନ କାରଣ ପାପୀ ତାପୀ ତାରଣ ସେ ଯେ ଦୟା ନିଧାନ ଗାଅ ଗାଅ ସେ ନାମ ନିଶି ଦିବସ ।୧।

ଚେତନରେ ଜୟଗୁରୁ ହେଜ ରେ ତୁହି ସପନରେ ହେର ଗୁରୁ ସ୍ୱରୂପ ଛାଇ ସକଳ କରମରେ ସେ ନାମ ସୁମରରେ ସଳଖ ବାଟ ସେହି ଦେବେ ତୋତେ ବତାଇ ଅବାଟେ ଯିବା ପାଇଁ ଆଶା ବଳିବ ନାହିଁ ଗୁରୁ କୃପାରେ ଲଭିବୁ ରେ ସନ୍ତୋଷ । ୨। ସୁମନ କୁମନ ଦୁହେଁ ଜଗିଆ ଥାଇ କାହାରି ତୁଲେ କାହାରି ପଡଇ ନାହିଁ ସୁମନ ରାହା ସାହା କୁମନ ଭାଙ୍ଗେ ତାହା ଗୁରୁ ଭରସା ଏକା ତୁଟିବ ସବୁ ଧୋକା ସେ ଏକା କରିବେ କୁମନରେ ବିନାଶ ।୩।

ସୁମନ କହୁଛି ତର ଭବ-ସାଗର କୁମନ ପଛରୁ ପାଦ ଟାଣୁଛି ତୋର ଗୁରୁ ତୋ ନାଉରିଆ କାତ ଧରି ସେ ଠିଆ କଲେ ତୁ ତାଙ୍କ ଆଶ କୁମନ ଯିବ ନାଶ ସହଜେ ପହଞିବୁ ତୁ ମୁକତି ଦେଶ ।ଧା

> ଗୁରୁନାମରସ ପିଇ ପାଗଳ ହୁଅ ଆଶିଷ ଆଶାରେ ଭିଖ ଥାଳ ପତାଅ

ନିଆଁ ପୋଡିବ ନାହିଁ ଖଞ୍ଚ ଲୁଟିବ ନାହିଁ ମାଗ ରେ ମନ ହୋଇ ତୁ ଗୁରୁଦାସ ।ଧ

ଧନ ଜନ ଗରବ ଦି'ଦିନିଆଁ ପରବ ଗୁରୁପଦ ଶରଣ ଏକା ଅମୂଲ ଧନ

ଗୁରୁ ନାମ ସାଗର ବାରିରେ

ଗୁରୁ ନାମ ସାଗର ବାରିରେ ବୃଡି ରହ ମନ ନିଶି ଦିନରେ ସଂସାର ନଦୀ ଦୁୟର ଅକ୍ଷୟ ଆନନ୍ଦ ଲଭିବୂ ତୁ ଦ୍ରେ ଘୁଞିଯିବ ତୋର ଦୂରୁଦିନ ରେ ।ଠା କ୍ଳରେ ଲା

ଦୀ ଦୁୟର ସହଜେ ହୋଇବୁ ପାର କଳରେ ଲାଗିବ ନାଆ ଏଡାଇ ପବନରେ

|၅)|

ପଲ୍ବିବ ଶୁଷ୍ଠତରୁ ନୀରଭରା ହେବ ମରୁ ଜନ୍ଳିକ ସେମ-ଜେଜ ନୀରସ ଜୀବନରେ ।ହା ଁ ଉଛୁଳିବ ପ୍ରେମ-ଢେଉ ନୀରସ ଜୀବନରେ । ୧।

ଗୋଟିଏ କଉଡି ତୋର କୋଟିଏ ଧନ ସମ୍ହାର ପାଲଟିବ ନେଲେ ତୁହି ଗୁରୁର ଶରଣରେ ।୨ା

ଗୋପନ ମନର କଥା ଆଜି ପିୟ

ଗୋପନ ମନର କଥା ଆଜି ପ୍ରିୟ କହିବି ମୁଁ କାନେ କାନେ କହିବି କହିବି ବୋଲି ଗୁମରୁଛି ଯାହା ମୋର ମନେ ମନେ ।ଠା ସେବେ ଦଃଖ ଭୋଗିଥାଏ ସାରାଦିନ ଉପବାସୀ ତୁମେ ପ୍ରିୟତମ ଦଃଖ ଦୁରୁଦିନେ ହୁଅ ମୋ କୁଟୀର ବାସୀ କିଏ ତୁମେଁ ମୋର କିଏ ମୁଁ ତୁମର ଏ ବିଚାର ଥାଉ ମନେ ।୨।

ଯେବେ ବିପଦ ମଝିରେ ହୁଏ ମୁଁ ଅଧିର ଅତି ଧିର ହୁଏ ଆଖି ପଲକରେ ତୁମ ପଦତଳେ ମଥା ପାତି ଶୁଖିଯାଏ ମୋର ଆଖି ଲୁହ ଧାର ହେରି ତୁମ ଚନ୍ଦ୍ରାନନେ ।୧।

ଯେବେ ଛାଡିଯିବି କୁଟୁମ୍ବ ବାନ୍ଧବ ଦୁନିଆଁ ମାୟାବନ୍ଧନ ଆରପୁରେ ଥାଇ ନ ଦେଖିବି ମୁହିଁ ଆଉ କାହାରି ବଦନ ପାଣବନ୍ଧୁ ମୋର ମାଗୁଣି ମାତର ସଙ୍ଗେ ଥିବ ଅନୁଦିନେ ।୩।

ଘନ ଅନ୍ଧକାରେ ଏକା ମୁହିଁ ହେ

ଘନ ଅନ୍ଧକାରେ ଏକା ମୁହିଁ ହେ ଦିଅ ଦୟାବହି ବାଟ କହି ହେ ।ଠା

ଏ କାନ ଶୁଣିଛି ଦୁନିଆଁ ମୁଖରୁ ଜିଇ ରହିଛି ସେ ଆଶା ନେଇ ହେ ଦିଅ ଦୟାବହି ବାଟ କହି ହେ ।୨।

ଆଖି ଆଗେ ଆଗେ କାଳ ବିଭାବରୀ ଡରାଉଛି ମୋରେ ଚିଉ ଯାଏ ଥରି ତୁମ ବିନେ ସାହା କେହି ନାହିଁ ହେ ଦିଅ ଦୟାବହି ବାଟ କହି ହେ ।୧।

ଅନ୍ଧାରେ ଝଲସେ ତୁମ ଆଖିତାରା ତୁମ ଭକତଟି ନୁହେଁ ପଥହରା ପାଣ ମନ ତୁମକୁ ଖୋଜଇ ହେ ଦିଅ ଦୟାବହି ବାଟ କହି ହେ ।୩।

ଭକତ ବସ୍ଳ ତୁମେ ବୋଲି ଗୁରୁ

ଘେନ ବନ୍ଦନ

ଘେନ ବନ୍ଦନ ଘେନ ବନ୍ଦନ ସୁଃଖ ଦୁଃଖ ଦୃନ୍ଦ ରସ ସୂଷ୍ଟେକର ଆସ୍ୱାଦନ ॥୨॥

ସଦ୍ଗୁରୁ ରୂପରେ ତୁମେ ଜଗତଗୁରୁ ମହାନ ॥ଠାା

ତ୍ରୀୟ ଞ୍ଜାନେ ବଳାସୀ ସକଳ ବେଦ ବିନାଶୀ

 ବିଶ୍ୱେ ପରମାତାୁ ରୂପେ କରୁଛ ଅବଲୋକନ ॥୩॥

ଜାଗତରେ ସବୁ ତୁମେ ନେଇକର ଆପ୍ୟାୟନ ॥ ୧॥

ହେ ଚୈତନ୍ୟ ସର୍ବାତୀତ ହେ ଗୁରୁ ଦେବ ନିରତ

ପୂଣି ସ୍ପ୍ରପନରେ ବୃତି ମନ ଶକ୍ତି ଅନୁସରି

ସ୍ୱରୂପେ ଆମକୁ ଦେବ ଦିଅ ବାରେ ଦରଶନ ॥ଧା।

ଚରଣ ତଳରେ ତୋର

ଚରଣ ତଳରେ ତୋର ସବୃତକ ଠୁଳ ମୋର । ୧।

ଧନ-ମାନ-ଯଶ-ପଉରୁଷ ବୋଲି

ସୁମରିଲେ ତୋର ଶୀପଦ-ପଙ୍କଜ

ସଂପଦ ଯାହା ବୋଲ,

କୁବେର-ଭ୍ଞାର ପାଏଁ ତେଣୁ ସିନା ମାଆ ତାରା ତ୍ରିନୟନୀ ! ମଧୁର ତୋ ନାମ ଗାଏଁ ପାଶୋରିଲେ ତିଳେ, ଜୀବନ-ମେଘରେ ଘେରି ଆସେ ଅମା ଘୋର ।୨। ଦିଅ ଶ୍ରୀଚରଣେ ଛାଇ ତିନି ଜଗତର ସଂପଦ ବଦଳେ ଆଉ କିଛି ଲୋତା ନାହିଁ ଚରଣ-ଶରଣ-ଗତି ହେଉ ମୋର ନିବେଦନ ଘେନା କର ।୩ା

ମାଗୁଣି ମାତର ଘେନ ମାଆ ମୋର,

ଚରଣ ତୁମର ସରଗୁ ବଳି

ଚରଣ ତୁମର ସରଗୁ ବଳି କେଉଁ ସରଗ ମୁଁ ମାଗିବି ଆଉ ଅନ୍ୟ କିଛି ପୂଣ୍ୟ ଦିଅ କି ନଦିଅ ଶିର ଶିରିପଦ ପରଶ ପାଉ ।ଠା ଜଗତକୁ ଦେଲ ଅମୂଲ୍ୟ ଦାନ ତୁମ ଞ୍ଜାନପ୍ରେମ ମଣିକାଞ୍ଜନ ମୁଢଜନ ଠାରୁ ଆହୁରି ମୁଢ ମୁଁ ମୋଠାରେ କିଷିତେ କରୁଣା ହେଉ ।୨।

ତୁମେ ସତ୍ୟଶିବ ଚିରସୁଦର ତିନିଭୁବନର ରତନ ସାର ମୁଁ ତୁମର ପ୍ରିୟ ଅମୃତ ସନ୍ତାନ ଏତିକି ବିଶାସ ମନରେ ଥାଉ ।୧।

ବୁଣିଦେଲେ ତୁମେ କରୁଣା ମୁଠେ ଶୁଖିଲା ମରୁ ରେ କମଳ ଫୁଟେ ସେହି କରୁଣା ତ କୋଟି କଇବଲ୍ୟ ଗୋଟିଏ କଣିକା ମୋ ଲାଗି ଥାଉ ।୩।

ଚାହାଁରେ ବାରେ ଚାହାଁରେ

ଚାହାଁରେ ବାରେ ଚାହାଁରେ ଉଇଁ ଆସଇ କି ନବ ନୀରଦ ।୩।

କୁଞ୍ଜେ କି ଶୋଭା ଆଜ ! ଅଧରେ ମୁରଲୀ ଅଧୀରେ ବାଜେ ବିରାଜନ୍ତି ଗୁରୁ ବରଜରାଜ ।ଠା କଟି ତଟେ ଝୀନ ବସନ ସାଜେ

ହାରେ ଚନ୍ଦ୍ରହାସ ତନୁ ଠାଣିକି ମଣ୍ଡିଛନ୍ତି ସଜ-କୁସୁମ ଶେଯ ।ଧା

ତନୁ ଠାଣି ନିଏ ମନ କିଣି କି ! ଜିଣି ପାରିଜାତ ଅଳସ ଗଛ ମଣି ମରକତ ମଣଇ ଲାଜ ।୧। ଅଙ୍ଗ ସୁବାସ ବହେ ମହ ମହ

ପଦଯୁଗେ ନବ କମଳ କାନ୍ତି ପରଶି ଯାଏ ଗୋ ପରାଣ ଆଜ ।୫।

ଦଶନ ଯେସନ ମୁକୁତା ପତ୍ତି ଏଇ ଚିଉ୍ଚୋରା ପ୍ରୀତି ପାଇଁକି ଜିଣଇ ଅଧର ତରୁଣ ତେଜ ।୨। ମନ ହୁଏ ଦେବି ଜୀବନ ବିକି

ନୀଳ ଇନ୍ଦିବର ନିନ୍ଦେ ନୟନ ବରଜି ସକଳ ସରମ ଲାଜ ।୬। କେଶ କାନ୍ତି ଆହା କି ଶୋଭାବନ

ଚାହିଁନି କେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଠାକୁର

ଚାହିଁନି କେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଠାକୁର କେତେ ସତେ ଭଲ ପାଉଛ ।୨।

ତୁମେ ଅଭାଗାରେ ଚାହିଁଛ

ମାଗିନି କିଛି ମୁଁ ଲୋଡିନି କେବେ ମୁଁ ପାଶେ ପାଶେ ରହି ମଣାଉଛ ପଥ

ଜୀବନ-ପାତ୍ର ମୋ ଭରିଛ ।ଠା ଅମଡା ମାଡି ମୁଁ ଧାଏଁ ଅବିରତ ଫେରାଇ ଆଣିବା ପାଇଁ ତୁମେ ପରା

ଦେହ ମନ ପାଣ ତୁମ ଦୟାଦାନ ପଛେ ପଛେ କେତେ ଧାଇଁଛ ।୩।

ଅନୁଭବ କରେ ଏ ଷୁଦ୍ର ଜୀବନ

ଅନ୍ତର ଭରି ମୁଁ ତାକିନାହିଁ ଦିନେ କୁହ ଛଳ ଛଳ କରିଛ ? ।୪।

ଅନ୍ତର ମହିରେ ବସିଛ ମଉନେ

କେତେ କଥା କାନେ କହୁଛ ଗୋପନେ ନ ଭୂଲେ ତୁମକୁ ଜୀବନେ ମରଣେ

ଚାହେଁ ମନ ମୋର

ଚାହେଁ ମନ ମୋର

ଗାଆନ୍ତି ସେ ନାମ ନିରନ୍ତର ।ଠା

ମନ ବୀଣା ତାରେ ସୁର ବାଛି, ଧରଣୀର ରେଣୁ ରେଣୁ ଭେଦି

ନିଶି ଦିବସରେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଜାଗରେ ଗାଉଥିବି ସେ ନାମ ମଧୁର । ୧।

ବନେ ବନେ କୁଞେ କୁଞେ ବୁଲି କୋକିଳର ସୁରେ ସୁର ମେଲି ଭମର ଗୁଞ୍ଜ ତାଳେ ଗୁଞ୍ଜଣେ କରୁଥିବ ସେ ସୁର ଲହର ।୨।

ନୀଳ ପାରାବାର ଫେନରାଶି ସୁନୀଳ ଅମ୍ବର.ରବି.ଶଶୀ

ଶୁଣି ସେ ସଙ୍ଗୀତ ହେବେ ପୁଲକିତ ଆନନ୍ଦରେ ହୋଇବେ ବିଭୋର ।୩।

ବନାନୀ ପାଦପ ଛାୟା କୋଳେ ଗିରିଦରି ଝରଣାର ଜଳେ ସେ ନାମ ମାଧୁରୀ ପତିଧିନି ଭରି ଖେଳି ଯାଉଥିବ ବହୁଦୂର ।୪।

ବସନ୍ତର ଅନ୍ତହିନ ଶିରୀ ଜୋଛନା ଧଉତ ବିଭା ବରୀ ସେ ସୁର ଲହରୀ ୟଦନରେ ଥରି ଗାଉଥିବ ସଙ୍ଗତ ମଧୁର ।୫।

ସେ ପଦ ସରୋଜ ସ୍ମରି ସ୍ମରି ନାମ ଭଜନକୁ ଆଶା କରି ଯାଉ ଏ ଜୀବନ ଆଡେ ଜନାର୍ଦ୍ଦନ ଏତିକି ପଦେ ମିନତି ମୋର ।୬।

ଚାଲ ମନ ! ଯିବା ଚାଲ

ଚାଲ ମନ ! ଯିବା ଚାଲ, ଶୀଗୁରୁଚରଣ ତଳେ ଧର୍ମ, ଅର୍ଥ, କାମ, ମୋଷ ଲଭିବାରେ ଅବହେଳେ ।ଠା

ନାହିଁ ଇହ-ପରକାଳ ନାହିଁ ଯାତନା ଜଞାଳ ସତ୍ୟ ନିତ୍ୟ ତହିଁ ଠୁଳ ବିହରିବା ସୁଖଭୋଳେ ।୧।

ଶୋକ-ତାପ ମୋହ-ମାୟା ପରଶିବ ନାହିଁ କାୟା ଅଞ୍ଜାନ-କୁହୁଡିଛାୟା ଭୁଲାଇବ ନାହିଁ ଛଳେ ।୨।

> ଅନନ୍ତ ଆଶିଷଧାର ବହେ ଯହିଁ ନିରନ୍ତର

ସନ୍ତରଣ କର ବନ୍ଧୁ! ସେହି ମହିମା-ସଲିଳେ ।୩।

ଦି'ଦିନ ଭବ-ବନ୍ଧନ ସାର କେବଳ କୁନ୍ଦନ ନିତ୍ୟ ପ୍ରେମ-ଆନନ୍ଦରେ ସନ୍ତରିବା ଅବହେଳେ ।ଧା

ଗୁରୁନାମ ରଟି ମୁଖେ ଗୁରୁପଦ ସେବି ସୁଖେ କାମନା-ବାସନା ଦିଅ ଢାଳି ସେହି ପଦତଳେ ।୫।

ପୂରିବରେ ମନୋରଥ ସେହି ଏକା ମୋଷପଥ ଗୁରୁ ଏକା ସାହାହେବେ ଜୀବନର ସଞ୍ବେଳେ ।୬।

ଚାଲରେ ମନ ଶୀଗୁରୁ ଚରଣ

ଚାଲରେ ମନ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରଣ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ଧାମକୁ ।ଠା

ଛଅରାଗ ସଙ୍ଗେ ଛତିଶ ରାଗିଣୀ ହୋଇ ମୂର୍ତ୍ତିମନ୍ତ ଅଘ୍ୟଥାଳି ଘେନି ପାଛୋଟି ନେବେରେ ଦେଉଳ ଦୁଆରୁ ଲଭିବୁ ପରମ ପଦକୁ ।୧।

ରୋଗ ଶୋକ ଜରା ଜନମ ମରଣ ସଂସାର ଲୀଳାର ନିତ୍ୟସଙ୍ଖମାନ ପାରିବେ ନାହିଁରେ ତୋତେ କାବୁକରି ଲଭିବୁ ପରମ ସୁଖକୁ ।୨ା

ଅହଂ ଅଭିମାନ ମିଥ୍ୟା ଭୟ ଛଡା କାମ କୋଧ ଲୋଭ କପଟ ବେଭାର ହୋଇ ଉପେଷିତ ପଳାଇ ଯିବେରେ ଛାଏଁ ସେ ଆପଣା ମନକୁ ।୩ା

ସୁଖଦୁଃଖ ହାନିଲାଭ ଦ୍ୱୃଦ୍ୱମାନ ସକଳ ହେବେ ସେ ତୋ ପକ୍ଷେ ସମାନ ଆନନ୍ଦ ସାଗରେ ବୁଡି ରହିଥିବୁ ତୃଛକରି ମୋଷ ପଦକୁ ।ଧା

ଚିର ଅପରାଧୀ ମୃହିଁ ଯେ ଠାକୁର

ଚିର ଅପରାଧୀ ମୁହିଁ ଯେ ଠାକୁର ! ଗରବେ କହେ ମୁଁ 'କଲି ମୁହିଁ' ଚିର ଅପରାଧୀ ମୁହିଁ ସୁଖବେଳେ ତୁମ ନାଆଁ ଧରେ ନାହିଁ

18 MOAI (000)

ଦେଖୁ ଦେଖୁ, ଦେଖୁ ନାହିଁ ।ଠା ଶପଥ କରି ମୁଁ କହୁଛି ଠାକୁର !

ଅବୁଝା ମୋ ପରି ନାହିଁ କେହି

ଆଖି ଆଗେ ମାୟାଜାଲ ଘେରା କୂଟ-କପଟରେ ମନ ଭରା ଚିର ଚଞ୍ଚଳ ଚିଉ ସତତ

ପର ଜନେ ମୋର ବୋଲି ମୁଁ ଆଦରି ଅଭିମାନେ ଖାଲି ଫୁଲୁଥା

ଆପଣା ଜନରେ ପାଶୋରଇଁ ।୧ା ଦୟାମୟ ! ତୁମେ ଯାହାରେ ଯା' ଦିଅ

ଷମାଟିକ ଥାଉ ମୋହପାଇଁ ।୩।

କରାଉଛ ତୁମେ ଛପି ରହି

ଚିର ବାଞ୍ଛିତ ତୁମେ ପିୟତମ

ଚିର ବାଞ୍ଚିତ ତୁମେ ପିୟତମ ବହଇ ମଳୟାନୀଳ ପଞମେ ଗାଏ କୋକିଳ ସୁରଭିତ କୁଞ୍ଜେ ତବପଦ କଞ୍ଜେ ମଧୁପର ଗୁଞ୍ଚରଣ ଶଶୀକର ସୁଶୀତଳ ବନ୍ଦନା ଘେନ ବାରେ ମମ ।ଠା ମନ୍ଦେ ହସେ ବସନ୍ତ ସରବେ ସେବା ନିରତ ହେରି ତବ ରୂପ ଅନୁପମ ।୨।

ଝରଣାର କଳକଳ ମଧୁର ସଙ୍ଗୀତ ତାନ ବନ୍ଦନା କରେ ତବ ଅଭୟ ପଦ ରାଜୀବ ବିକଶିତ କୁସୁମ ଶୋଭଇ ଅତି ସୁଷମ ହେ ମୋର ଚିର ବାଞ୍ଚିତ! କରୁଣା କର କିଞିତ

ଚିହ୍ନିଛ୍ଲ କି ଗୁରୁ କି ଧନ

ଚିହ୍ନିଛୁ କି ଗୁରୁ କି ଧନ ? କରି, ତାରେ ଦୀନ ଅଧମ ରେ ।୩। ସେ ତ ନର ଦେହେଁ ବହୁଘରମ ରେ ।ଠା

ଠୁଳ ହୁଏ ଯାର କୋଟି ଜନ୍ମ ପୁଣ୍ୟ ଗୁରୁ ବହୁ। ଶିବ, ଗୁରୁ ନାରାୟଣ ସଫଳଜନ୍ନା ସେ ତିନି ଲୋକ ଧନ୍ୟ ଅଖଞ୍ଜ ମଞ୍ଜଳେ ବ୍ୟାୟ ତ୍ରିଭୁବନ ମିଳଇ ଅମୂଲ୍ୟ ସଦ୍ଗୁରୁ ଚରଣ ପରମାମ୍ ପଦ କରାନ୍ତି ଦର୍ଶନ ହସି ହସି ବରେ ମରଣ ରେ ।୪।

ଘଟଣା ବଳରେ ଅଭୟ-ଚରଣ ବିନ୍ଦୁନାଦ କଳାତୀତ ନିରଞ୍ଜନ ପାଇ ଧନ୍ୟ ଯେହୁ କରେ ନର ଜନ୍ମ ଧ୍ୟାନର ଅତୀତ ସତ୍ୟ ସନାତନ ମହାକାଳ ଭୟେ କରେ ପଳାୟନ ଜ୍ଞାନତତ୍ତ୍ୱମାଳା ଅଙ୍ଗର ଭୂଷଣ ନିଅ ଗୁରୁପଦେ ଶରଣ ରେ ।୫।

ଭୁତ୍ତିମୁଦ୍ତି ଲାଭେ କାରଣ ରେ । ୨।

ଯାହା ଧ୍ୟାନେ ଯୋଗୀ ମଗନ ରେ । ୧।

ଛନ୍ଦା ଚରଣ ତଳେ ବନ୍ଧା ରଖ ଏ ମନ

ଛହା ଚରଣ ତଳେ ବହା ରଖ ଏ ମନ ଦ୍ରି ନ ପାରିବ ଆଉ ରବିନହନ ।ଠା

ବିଷୟ-ମୋହରେ ମନ ମଜାଇ କରୁଣାର ଧନ ଦେଲି ହଜାଇ ଅସରା ଲୁହରେ ଭିଜେ ନୟନ ।୨ା

ଦୂର କରିବନି ପଦ-ସେବାରୁ ପର ଭାବିବନି କୃପା ଦେବାରୁ

> ଗଲାବେଳେ ଉଡି ମୋ ପାଣପକ୍ଷୀ ରହିଥିବ ଏକା ତୁମେ ତା ସାକ୍ଷୀ ଅଭୟ ପଦରେ ଦେବ ଶରଣ ।୩ା

ଏ ଭବ-ସାଗରେ ମୁଁ ମୀନ ପରି ଜଞାଳ ଜାଲରେ ପଡି ମୁଁ ମଲି ଉଦ୍ଧାର କର ହେ ମନମୋହନ ।୧।

ଧର୍ମହୀନ-ଚିତ୍ର ଅଞ୍ଜାନ ହୋଇ କର୍ମହୀନ-ବିତ୍ର ସଞି ରଖଇ

ନଶ୍ର ଶରୀର ଆଶୟ କରି

ତ୍ମକୁ ଜୀବନେ ଦେଲି ପାସୋରି

ଜଗବନ୍ଧୁ ହେ ! ଭବ-ବେଦନାହାରୀ

ଜଗବନ୍ଧୁ ହେ ! ଭବ-ବେଦନାହାରୀ ଦୁଃଖ ଦିନେ ତୁମ ଶ୍ରୀମୁଖ ଅଥଳ ଅକୂଳ ସଂସାର-ସାଗରେ ଚାହିଁ ଚାହିଁ ଭୁଲିବି ଦୁଃଖ ତୁମେ ଏକା ମୋର ତାରଣ ତରୀ ।ଠା ଅମଳ କମଳ ପଦ ରଜ ବିନା

ମାଗିବି ଆଉ ମୁଁ ଜି ସୁଖ ଶିରୀ । ୨ା

ଏ ଦୁନିଆ ଅନ୍ଧାରୀ ଘରେ

ଦୁରୁ ଦୁରୁ ହୃଦୟ ଥରେ ଡାକି ଦେବି ଯେବେ ରଖ ରଖ ବୋଲି ଶୁଣିବ ମୋ ଡାକ ଶବଣ ଡେରି ।୧। ଏ ଜୀବନ ମଉଳା ଫୁଲ ମାଗେ ଖାଲି ଏତିକି ମୂଲ ତୁମ କୁଂଜବନେ ଫୁଟି ଚହଟିବ ଅରୂପ ସୁନ୍ଦର ସ୍ୱରୂପ ଧରି

ଜଣକର ଫୁଲ ବଗିଚିଚାରେ ଆମେ

ଜଣକର ଫୁଲ ବଗିଚାରେ ଆମେ ନାନା ଜାତି ରଙ୍ଗ ବେରଙ୍ଗ ଫୁଲ ଆସରେ ସକଳେ ତା'ଆ ପାଆ ତଳେ ଲୋଟିଯିବା ହୋଇ ଗୋଟିଏ ମାଳ ।ଠା

ତା' ରୂପ ଜୋଛନା ଆମରି ସୁଷମା ତା' ଗୁଣ ଗାରିମା ଆମ ମାଧୁରିମା

ତା' ପ୍ରେମ ପୀୟୂଷି ଆମରି ଆୟୂଷ ବାଟ ଅବାଟରେ ସେ ଜଗୁଆଳ । ୧।

ନାହିଁରେ ଭାବନା ଏପାର ସେପାର ଆମେ ତା'ର ନିତ୍ୟ ଲୀଳା ସହଚର ତା' ଭାବ ଭାବନା ନବ ନବ ରୂପେ ରୂପାୟିତ ହେଉ ନିତ୍ୟ ଉଜ୍ଜଳ ।୨।

> ତା' ଇଛା ବ୍ୟାପକ ରୂପ ଦେବା ପାଇଁ ସଂଘବଈ ହୋଇ ଆସ ତ୍ୟାଗୀ ଗୃହୀ

ଆମେ ତ ସକଳ ଏକଇ ପିତାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଆମ ଏକ ତା' ପଦତଳ ।୩।

|എ|

ସେଦି ତା' ଇଛା ଭୁଲିଯିବୁ ଭାଇ ସେ ଦି ବୁଝିବୁ ସେ ଅନ୍ତରେ ନାହିଁ ଆମ ନିଜ ଇଛା ହୋଇଲେ ବିଲୟ ତା' ଇଛା ଫୁଟିବ ହୋଇ କମଳ ।ଧା

ଦୁଃଖ ଦୁରୁଦିନେ ଜୀବନେ ମରଣେ ଶୋକ ସାନ୍ସ ।ରେ ବିରହ ମିଳନେ ଇହ ପରକାଳ ପୀତିର ସମ୍ବଳ ଦେବତା ସେ ସତ୍ୟ-ଶିବ-ସୁନ୍ଦର ।୫।

ଚିଉ ଶୁଦ୍ଧି ପାଇଁ ମରମେ ଧିଆନ ଗୁଣକ୍ଷୟ ପାଇଁ ନିଷ୍କାମ କରମ

ବିଶୁଦ୍ଧ ଅନ୍ତରେ ତା' ଇଛା ସକଳ ବ୍ୟକତ ହୋଇବ ହୋଇ ମଧୁର ।୬।

ଜଣାଉଛି ଯୋଡି କର ହେ ଠାକୁର

ଜଣାଉଛି ଯୋଡି କର ହେ ଠାକୁର ! ଜଣାଉଛି ଯୋଡି କର ଅକିଞ୍ଚନ ଜନ ବୋଲି ପାଦ ତଳୁ କରି ଦିଅନାହିଁ ଦୂର ।ଠା

ବୁଝି ତ ନ ପାରେ ତୁମେ କାହିଁ ପାଇଁ ଧରା ଦେଇ ପୁଶି ଧରା ଦିଅ ନାହିଁ ଯେତେ ଅପରାଧ କଲେ ମୁହିଁ ପରା ତୁମ ପୟର କିଙ୍କର ? ।୧।

> ବିଜୁଳି-ଝଲକ ପରି ଥରେ ଥରେ ତୁମ ରୂପ ଫୁଟି ଲିଭେ ଏ ଆଖିରେ

ଘେରି ଆସେ ପଲକରେ ଏ ଜୀବନ–ଆକାଶରେ ଘନ ଘୋର ।୨।

ଅତି ଭଲ ତୁମ ପ୍ରେମ ମୋହଠାରେ ବଳ କାହିଁ ତୋଳି ରଖିବି ଛାତିରେ କହି ଦିଅ ଆଖି ପତା ତଳେ ମୋର କିପରି ରହିବ ଚର ।୩।

ତୁମ ବିନେ ଆଖି ନ ଚାହିଁବ ଆନେ ଜୀବଧନ କରି ରଖିବି ଜୀବନେ ତୁମ କଥାରେ ମୁଁ ବିଷୟ ବାସନା ପଲକେ କରିବି ଦୂର ।୪। ଥରେ ଯେବେ ସଉଭାଗ୍ୟବଳେ ମୋର ଦରଶନ ନାଥ ପାଇବି ତୁମର

ଛାଡି ଦେବି, ଶୁଣି ମନ କଥା ମୋର ମନମତ ଯେବେ ହୋଇବ ଠାକୁର ! ପଦଯୁଗ ଛନ୍ଦି ଧରିବି, ନଥିବ କାହିଁ ପଳାଇବା ବଳ ।ଃ। ପାର କରିବ ଏ ଭବନଦୀ, ମୂଲ ଦେଇ ନ ପାରିବି ତାର ।୬।

ଜୟଗୁରୁ ବୋଲ ଭାଇ ଗୁରୁ ନାମ ଗାଓ

ଜୟଗୁରୁ ବୋଲ ଭାଇ ଗୁରୁ ନାମ ଗାଓ ଜୟଗୁରୁ ବୋଲେ ସବେ ପାରେ ଚଲେ ଯାଓ	101	ଜୟଗୁରୁ ସଂଘକରି ହୋଲେ ସନ୍ଧ୍ୟାବେଲା ଜୟଗୁରୁ ଭକ୍ତ ମାଝେ ଚଲେ ଲିଲାଖେଲା	181
ଜୟଗୁରୁ ମହାମୟ ଜପି ମନେ ମନେ ଜୟଗୁରୁ ଡାକି ମୋରା ଆକୁଲ ପରାନେ	191	ଜୟଗୁରୁ ମହାନାମ ସର୍ବନାମ ସାର ଜୟଗୁରୁ ମୂଲାଧାର ଉପାୟ ସବାୟ	।୭।
ଜୟଗୁରୁ ସଚନ୍ଦନେ ଚରନ ସାଜାଏ ଜୟଗୁରୁ ଦରଶନେ ଜୀବନ ଝୁରାଏ	191	ଜୟଗୁରୁ ସକଲେରେ ପ୍ରିୟତମ ହଏ ଜୟଗୁରୁ ନିରନ୍ତର ବୋଲ ସୁଖମୟ	୭
ଜୟଗୁରୁ ଭକ୍ତି ରସେ ଭାସି ଅଶ୍ରୁଜଲେ ଜୟଗୁରୁ ବାହୁ ତୁଲେ ନାଚି ତାଲେ ତାଲେ	। ୩	ଜୟଗୁରୁ ଆଦିଗୁରୁ ଜାନି ଏଇ କ୍ଷନ ଜୟଗୁରୁ ତ୍ରିବେନିତେ ଆମ୍ ନିମଜ୍ଜନ	ורו
ଜୟଗୁରୁ ନାମ ନିଏ ଉଠି ଶଯ୍ୟା ହତେ ଜୟଗୁରୁ ମୁଖେ ବୋଲି ପଥେ ଯେତେ ଯେତେ	١١	ଜୟଗୁରୁ ପିତାମାତା ଆମିୟ ସ୍ୱଜନ ଜୟଗୁରୁ ସଂସାରେତେ ବନ୍ଧନ କାରନ	I (ી

ଜୟ, ଜୟଗୁରୁ ଜଗଜନ ବନ୍ଦନ ହେ

	•	`α α	 _	
ଜୟ, ଜୟଗୁରୁ ଜଗଜନ ବନ୍ଦନ ହେ			ତୁମେ, ରିପୁଦଳ-ମଦ-ଗର-ଗଞଳ ହେ	
ଜୟ, ଭକତ ହୃଦୟ-ତଟ ଚନ୍ଦନ ହେ			କର, ଅମୀୟ ବରଷି ଭବରଞ୍ଜ ହେ	ബ
ଜୟ, ମରତ-ଭୁବନ ରୁଚି-ନନ୍ନ ହେ				
ଘେନ, ଶରଣାଗତ ଅଭିନନ୍ଦନ ହେ।୧।			ତୁମେ, ବ୍ହୁ ସନାତନ ଈଶ୍ବର ହେ	
			ତୁମେ, ପାଣବଛୁ ତିନି ବିଶ୍ୱର ହେ	
ତୁମେ, ଶ୍ୟାମକାନ୍ତ ରୁଚି ସୁନ୍ଦର ହେ			ତୁମେ, ନିିତ୍ୟ, ଆନ ସବୁ ନଶ୍ବର ହେ	
ତୁମେ, ପ୍ଳୟ ପୟୋନିଧି ମନ୍ଦର ହେ			ତବ, ଆଶିଷ ସଂପଦ ନିଃସ୍ୱର ହେ ।୪।	
ତୁମେ, ସୂଁକ୍ତ ମନ୍ତ ବେଦ ଛନ୍ଦର ହେ				
କର, ଉଜ୍ଜଳ ମୂଢମନ-କନ୍ଦର ହେ ।୨।			ଦିଅ, ଶୁଦ୍ଧ ପୂତ ମତି ଅନ୍ତର ହେ	
			ଦିଅ, ପେମ-ଭତ୍ତି-ଯୁକ୍ତ ମନ୍ତର ହେ	
ତୁମେ, ଅନ୍ଧ ନୟନ ଯୁଗ ଅଞ୍ଜନ ହେ			ଦିଅ, ଅନ୍ତେ ଠାବ ପଦପାନ୍ତର ହେ	
ତୁମେ, ଶଙ୍କିତ ମନ ଭୟ-ଭଞନ ହେ			ଗୁରୁଦେବ ! ଗୁହାରି ନିରନ୍ତର ହେ ।୫ା	

ଜୟ ଜୟ ଜୟ ନିଗମ ଆନନ୍ଦ

ଜୟ ଜୟ ଜୟ ନିଗମ ଆନନ୍ଦ	ତୁମେ ହିଁ ଅନନ୍ତ ତୁମେ ହିଁ ଅବ୍ୟକ୍ତ
ଜୟ ହେ ବିଶ୍ୱ-ବରେଣ୍ୟ !	ତୁମେ ଶାନ୍ତ ଦାନ୍ତ ତୁମେ ହିଁ ପ୍ଶାନ୍ତ
ବନ୍ଦନା କରେ ନିଖିଳ ବିଶ୍ୱ	ନାହିଁ ଥଳ କୂଳ ନାହିଁ ଆଦି ଅ୕ନ୍ତ
ଭକତି ପ୍ଣତି ଘେନ ।ଠା	ସ୍ୱରୂପ ଦର୍ଶନେ ଦିଅ ଦିବ୍ୟଞ୍ଜାନ ।୨।
_	
ତୁମେ ନିରାକାର ତୁମେ ହିଁ ସାକାର	ଜୟ ବହୁା ବିଷ୍ଟୁ ଶିବ ସ୍ୱରୂପ ହେ
ତୁମେ ମୂଳାଧାର ବହୁ ପରାତ୍ପର	ଆଦି ଅନାଦିର ବିଶ୍ୱରୂପ ହେ
ତୁମେ ହିଁ ମଧୁର ତୁଁମେ ହିଁ ବିଧୁର	ତୁମେ ହିଁ ଅରୂପ ତୁମେ ହିଁ ସ୍ୱରୂପ
ଜ୍ୟୋତି-ପାରାବାର ଭୂବନ ନନ୍ଦନ ।୧।	ଅପର୍ପ ତୁମେ ଘେନ ବନ୍ଦନ ।୩ା

ଜୟ ବିଶ୍ୱପତି

ଜୟ ବିଶ୍ୱପତି ଶିବ ସ୍ୱରୁପ ହେ ଜୟ ନୟନ ତାରକା ଜ୍ଞାନାଧାର ପରମାନନ୍ଦ ଦାୟୀ ଚନ୍ଦ ରୂପ ହେ ଜଗତ୍ପତି ! ଘେନ ମୋର ନମୟାର ।୩। ଜୟ ଶାନ୍ତ ଦାନ୍ତ ଜଗତ ଈଶୃର

ଜଗତ୍ପତି । ଘେନ ମୋର ନମୟାର । ୧। ଜୟ ପତ୍ନୀ ଆନନ୍ଦ ପଦାୟକ ହେ ତ୍ମେ ବହା ଶିବ ଲୋକପାଳକ ହେ ଜୟ ସକଳ ବିବୁଧ ଆଶୟ ହେ ପତି ବହୁ ସ୍ୱରୂପ ନିର୍ଗୁଣାଧାର

ଜୟ ବହୁସ୍ବରୂପ ସଦାଶୟ ହେ ଜଗତ୍ପତି ! ଘେନ ଦୀନା ନମୟାର ।ଧା ସତୀ ପାଣାଧିକ ପିୟ ପତୀଶୃର

ଜଗତ୍ପତି ! ଘେନ ମୋର ନମୟାର । ୨। ଜୟ ଭୁବନ ମୋହନ ପୂର୍ଣ୍ଣଇନ୍ଦ୍ର ଜୟ ପତ୍ନୀପାଣାଧିକ ଦୟାସିନ୍ଧ୍ ଦାସୀ ସର୍ବ ଦୋଷ ନାଥ କ୍ଷମାକର ଜୟ ପୂଜ୍ୟ ନମସ୍ୟ ହୃଦୟାଧାର ତବ ପଦକଞ୍ଜେ କୋଟି ନମୟାର । ୫।

ଜୟ ସ୍ୱାମୀ ପଞ୍ଚପାଣ ଅଧୀଶ୍ୱର

ଜୀବଧନ ! ଏତିକି ମୋ ନିବେଦନ

ଜୀବଧନ ! ତୁମ ବାଣୀ ଶୁଣି ସେ ସୁଖ ସୃପନ ଏତିକି ମୋ ନିବେଦନ ଭାଙ୍ଗିଗଲେ ହେଲେ ଚିରାଭ୍ୟୟ ମନ ପୂର୍ବ କୁସଂୟାର ହେଉନାହିଁ ଦୂର, ହତାଶ ମଣେ ଜୀବନ ସୁମରି ତୁମରି ଗୁଣ ଅସୁମାରୀ, ବିତୁ ଏ ସାରା ଜୀବନ 191 181

ଜନମି ଥିଲେ ହେଁ ତବ ସେବା ପାଇଁ ହୃଦୟର ପୂଞିଭୂତ କୁ-ସଂୟାର ଇଦିୟଗଣଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବହ ହୋଇ ଦ୍ର କରି ଆହେ ଦୟାର ସାଗର

181

191

ଚଳାଉଛି ମୋର ଜୀବନ-ନଉକା, ହୋଇ କାଞ୍ଜାରୀ ବିହୀନ 191 ବ୍ୟର୍ଥ ଜୀବନରେ ଆଶାର ଆଲୋକ ଜାଳିଦିଅ ଅନୁଦିନ

ଜୀବନର ଯେଉଁ ଭାର ଗୁରୁତର ତୁମ ଇଚ୍ଛା ସଦା ସତ୍ୟ ସୃରୂପରେ ଦେଇଅଛ ଆହେ ପାଣର ଠାକୁର ! ପୁଟି ଉଠୁ ମୋର ହୁଦୟ ମନ୍ଦିରେ

ଅବହେଳା କରି ଦୂରେ ଦେଲି ଠେଲି ହୋଇ ମନର ସୃଜନା୩ା ତୁମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ପଥେ ଅବିରାମ ଗତି କରୁ ଏ ଜୀବନ

ଜୀବନ କାଳ ମୋ ସରି ସରି ଆସେ

(ଦେବ) ଜୀବନ କାଳ ମୋ ସରି ସରି ଆସେ

ସଂସାରକୁ ଦିଏ ମୁଁ ଉଚ୍ଚ ଆସନ ନ ସରେ ନୟନୁ ସପନ ତୁମ କାମ ପାଇଁ ମୁଁ ଦିନ ଅଷମ ପତାରଣା କରି ପତାରିତ ହୁଏ ତେବେବି ନ ବୁଝେ ଏ ମନ ॥ଠା। ପତିଶୃତି ମୋର ଗତ ସୁତି ହୁଏ

ନ-ମାନଇ ଅନୁଶାସନ

ଷମତା ର ମୋହ କରଇ ପାଗଳ ସମ୍ମନ ପାଇଁ ମୋ ପରାଣ ଆକୁଳ ମନ ମୋର କେଉଁ କାମନାରେ ଭରା ଅଭିମାନ ମୋର ପାହାଡ ସମାନ ହଦୟ ବିଷ୍ୟ ଭୋଗର ପସରା ମଥା ନୋଇଁବାକୁ ବିମନ ॥୧॥ ଇନ୍ଦିୟ ସକଳ ବିଷୟ ରସରେ

ରହିଥାଛି ସଦା ମଗନ ॥୪॥

କୀରତି ଆଶାାରେ ମନ୍ଦିର ତୋଳାଏ ଭାଙ୍ଗିଦିଅ ମୋର ଗରବ ଗୁମାନ ପାଞ୍ଚିତ୍ୟ ପଣର ବିଞ୍ଜାପନ ଦିଏ ଲିଭାଇ ଦିଅ ଏ ମାୟାର ସପନ କରମ ନାମରେ ଅକରମ କରେ ତୁମେ ହୁଅ ମୋର ପିୟାଦପି ପିୟ ଏତିକି ଚରଣେ ଜଣାଣ ॥୫॥ ତୁମ ପାସେ କରି ଗୋପନ ॥ ୨॥

ଜୀବନ ପାତ ମୋ ଭରିଛ

ନ ଦେଲ କିଛି ବୋଲି କହିବି କି ହେ ଆଉ ? ଜୀବନ ପାତ ମୋ ଭରିଛ କେତେ ମୋତେ

ଜୀବନ ପିୟତମ ହରିଛ ମୋ ଭରମ ଅଦୂରେ ପଥେ ଆଜି ମିଳନ ତା'ର ସାଥେ

ତରଣୀ ମୋର ତବ ସାଗରେ ବହିଯାଉ ।ଠା ବିଜୟ ରଥେ ତୋର ଜୀବନ ଆଲୋକରେ ।୨।

କୂଳର ଜନପାଣୀ କେତେ ମିଳାଅ ଆଣି ଯାତା ପଥ ତୋର ପଲକେ ହେବ ଶେଷ

ବ୍ଥା ମୁଁ ଅଭିମାନୀ ହୂଦେ ଧରଇ ଟାଣି ଧନ୍ୟ ହେବୁ ଆଜି ପୂଣ୍ୟ ଦର୍ଶନେ

ମରତ ପ୍ରବାସୀ ମୁଁ ନଜାଣି ଆଣେ ଦାଉ ।୧। ସୁର୍ଣ୍ଣ ସବୁ ପାପ ଦୁଖୃତିର ରାହୁ

ଜୀବନ ଦେବତା ମୋ ଜୀବନ ପଥେ ବିଜେ -

ଚାଲରେ ଚାଲ ମନ ନିତ୍ୟ ମଧୁବନ ଦେଖିବୁ ପିୟ ରାସ, ଅଦ୍ରେ ଗୋଲକରେ

ଜୀବନ-ଯମୁନା ଯେବେ ବହିବ ଉଜାଣି

ଜୀବନ-ଯମୁନା ଯେବେ ବହିବ ଉଜାଣି ଟେକି ଦେଲି ଆହୁଲାଟି ତୁମ ହାତକୁ ଏ ଥର ତୁମେ ନାଉରିଆ ମୋର ବାହିବ ତରଣୀ ।ଠା ଆଜି ଯାଏ ଯାହାକୁ ମୁଁ କହୁଥିଲି ମୋର ମୋର

ତୁମ ହାତ ଲାଗି ହେବ ସୁନ୍ଦର ମୋ ସରଣୀ । ୨।

ମରମ କଥାଟି ଆଜି ଫିଟାଇ କହୁଛି ସାଇଁ ଫଗୁଣ ଗଲାଣି ଚାଲି, ଆଉ ତ ଫେରିବ ନାହିଁ ଏତିକି ଭରସା ମୋର ତୁମ କର କରଣି । ୧।

ଏ ଜୀବନ ଆର ପାଖେ କାମନାର ପର ପାରେ ଥାପି ଦେବି ପାଦ ମୋର ସେ ଆଲୋକ ମୁଲକରେ ପଛକୁ ପକାଇ ଦେଇ ଧୂଳିର ଏ ଧରଣୀ ।୩।

ଜୀବନ-ବନ୍ଧୁ ମୋ ଏତିକି କରିବ

ଜୀବନ-ବନ୍ଧୁ ମୋ ଏତିକି କରିବ ଆନ କଥାକୁ ମୁଁ ଥିବି ବଧିର ଜୀବ ଯିବା ବେଳେ ପାଶେ ପାଶେ ଥିବ ।ଠା ନୟନର ନୀର ହେ ଶୀପଦେ ଝରିବ ମୋ ଲାଗି ଖାଲି ଏତିକି କରିବ ।୨।

ଦେଖୁଥିବି ତୁମ ରୂପ ସୁନ୍ଦର

ଜୀବନ ବନ୍ଧୁକୁ ମୋର ଏତେ ଦିନେ ପାଇଛି ରେ

ଜୀବନ ବହୁକୁ ମୋର ଏତେ ଦିନେ ପାଇଛି ରେ ଶିରେ ବହିଥିଲି ଯାହା ସବୁ ତ ସେ ନେଇଛି ରେ । । ।

ଅଭାଗା ଜୀବନେ ଆଜି କେତେ ଭାଗ୍ୟ ହୋଇଛି ରେ ।ଠା

ତା ମୋହନ ବେଣୁ ସୁରେ ନୟନରୁ ଦୁଃଖ ବାରି ପାଗଳ କରିଛି ମୋରେ

ଦିନେ ପଡ଼ୁଥିଲା ଝରି ସେଇ ସୁର ପଛେ ପଛେ ମନ କେତେ ଧାଇଁଛି ରେ ।୩ା

ଅଦେଖା କର ପରଶେ ଲୁହ ପୋଛି ଦେଇଛି ରେ । ୧।

ତା ଗୁଣ ଗାଇବି କେତେ କରମ କଷଣ ଗାର ପେମରେ ବାହିଲା ମୋତେ

ଜୀବନ ଜଞାଳ ଭାର କୋଳେ ତୋଳି ନେବ ବୋଲି କଥା ମୋତେ ଦେଇଛି ରେ । ଧ

ଜୀବନର କଳପନାର

ଜୀବନର କଳପନାର ତ ତୁମେ ବାହାର ନର ଦେହ ରୂପରେ ସତେ ଦେଖାଦେଲ ସିନା ମରତେ କାହୁଁ ଚିହ୍ନିବି ମୁଁ ଛାର ମାତର ।ଠା ଏ ତୁମର ଲୀଳା କିଏ ସେ କଳିବ, ଭାଳିଲେ ତ ଘୁରି ଯାଉଛି ଶିର ।୧। ଯୋଗୀ ମନ ଧୀଆନେ ଯୋଗୀ ତ୍ୟାଗୀ ଜନ ଗହଳେ ତ୍ୟାଗୀ ବିବେକର ତୁମେ ବିବେକ ଗୋସାଇଁ, ଜଗତ ଜନର ଜାଣ ଅନ୍ତର ।୨।

ଆପଣାରେ ଆପେ ପ୍ରକାଶ ଜ୍ଞାନାଲୋକେ ଜ୍ୟୋତି ବିକାଶ କୋଟିଶଶୀଜିତ ବଦନ ସୂଦ୍ରର, ପେମ ପାରାବାର ରତନ ସାର ା୩ା ଚେତନର ତୁମେ ଚୈତନ୍ୟ ତତ୍ତ୍ୱମୟ ବିଶ୍ୱ ବରେଣ୍ୟ ରସରାଜ ତୁମେ ସରାଗ ସୋହାଗ, ତୁମରି ରୁପରେ ଠୁଳ ସକଳ ।୪।

ପାଗଳ ମୁଁ ତୁମ ନାମରେ ଆନ ଆଶା ନାହିଁ ମନରେ, ଯାହା ଇଛା କର ତିଳେକ ମାତର, ଶୋଚନା ତହିଁକି ନାହିଁ ଠାକୁର ।୫।

ଅନାଥର ନାଥ ଅଗତି ଗତିଙ୍କି

ଜୀବନରେ ଫୁଲ ଫୁଟିଥିଲେ ସିନା

ଜୀବନରେ ଫୁଲ ଫୁଟିଥିଲେ ସିନା ମରଣରେ ବାସ ଚହଟିବ ନଥିଲେ ଗଗନେ ନିବିତ ନୀରଦ ନୀରଧାର କାହ୍ଁ ବରଷିବ ।ଠା

ଅମର ମହିରେ କିଏ ନେଇ କହ

ପ୍ରୀତିପଲଙ୍କରେ ବସାଇବ । ୨ା

ଜୀଇଁ ଥାଉଥାଉ କରିଥିଲେ ଗାନ

ଦୁଃଖହାରୀ ଗୁରୁ ନାମ ଗୁଣ ମାନ

ପୂଜିଥିଲେ ସିନା ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରଣ

ମରଣେ ସେ ନାମ ଗାଇ ଗାଇ ମନ

ମରଣ ହୋଇବ ଅମୃତ ସୋପାନ

ପର ପୁଲକରେ ପୁରିଯିବ ।୧। କୋଟି ଜନମର ଶୂନ୍ୟଭିଷା ଝୁଲି

କର୍ଣା ଦାନରେ ଭରିଯିବ ।୩।

ପର କରିଦେଲେ ପରମ ପତିଙ୍କି

ଜୀବନେ ଆସିବ କେବେ ସେ ଦିନ

ଜୀବନେ ଆସିବ କେବେ ସେ ଦିନ କହ ଦୟାମୟୀ କର୍ଣା ସାଗରୀ ତୋ ପଦେ ମିଳିବ ଛାନ ।ଠା ଆନନ୍ଦମୟୀ ଗୋ ତୋ କରୁଣା ବିନେ ସୁଖ ଲେଶ ନାହିଁ କାହାରି ଜୀବନେ ତକାଇ ରହିଛି ସେ ଦିନ ଯେବେ ଗୋ ପୂଜିବି ତୋର ଚରଣ ।୨।

ଭୋଗଇ ଯେ ଜନ ଘୋର ଦୁରୁଦିନ ମାଆ ତାକ ଏକା ତା'ର ଜୀବଧନ ବିପଦ ସାଗର ତରଣୀ ତାରିଣୀ ଦୟାମୟୀ ତୋ ଶରଣ ।୧।

ପୁଲକେ ନାଚିବି ତୋହ ନାମ ଗାଇ ମାଆ ବିନା ମୋର ଜଗତେ କେ ନାହିଁ ଅସାର ସଂସାରେ ସୁସାର ଏକା ତୋ ମାଆ ଭଜନ ପୃଜନ ।୩।

ଟିକି ମୋର ନାଆଟି

ଟିକି ମୋର ନାଆଟି

ତନୁ ଛୁଇଁ ଯାଏ ଶେଷେ ସୁଲୁ ସୁଲୁ ବାଆଟି ।

ସାଧନା ତା' ନାଆଁଟି ତୁମେ ନାଉରିଆ ମୋରେ ବତାଇଲ ରାହାଟି ।ଠା

ଶିଖାଇଲ ଯେଉଁ ଗୀତ ଯେଉଁ ସୁର ତାନ ପାଶୋରି ନ ଦେଉ ଏଇ ଅଭିମାନୀ ମନ

ତର ଲାଗୁଥିଲା ଦେଖି ଭବ ଜଳ ରାଶି ଆହା ବୋଲି କହି ତୁମେ ସାହା ହେଲ ଆସି ତୁମ ପେମ ଆଦର

ଦାଲ ଜ୍ୟ ତୁଚ୍ମ ସାହା ଚହ ଦର ହସି ଚାହିଁଲ ସତେ କେତେ ମଧୁର ତୁମ ବିନା ସାଥୀ ମୋର ଆଉ କେହି ନାହାନ୍ତି ।୩।

ଦର ହୁସ ଟାହୁଲ ନଉକାଟି ବାହିଲ

ଭରା ଦରିଆ ତ ଖାଲି ଢେଉ ଛଳ ଛଳ

ଜାଣେ ନା ମୁଁ କେତେ ଦୂରେ ତୁମ ଘର ଗାଆଁଟି

ଆଗରେ ଅଥଳ ଜଳ ପଛରେ ଅଥଳ କହ ମୋର ନାଉରୀ କେତେ ବାଟ ଆହୁରି ?

ଝଡ ବରଷା ବେଳରେ ନାଆ ଯାଏ ଥରି କିଛି ଭୟ ନାହିଁ ବୋଲି କୁହ ଆଖି ଠାରି

ମନ ହୁଏ ତୁମ ପେମ ଗୀତି ନିତି ଗାଆନ୍ତି ।ଧା

ଜହୁ ଉଇଁ ଆସଇ ନାଆ ଭାସି ଚାଲଇ

ଡର ଲାଗେ ଏ ତରଙ୍ଗ ହେରି

191

ଡର ଲାଗେ ଏ ତରଙ୍ଗ ହେରି ଥଳକ୍ଳ ନ ଦିଶଇ କେସନେ ହେବି ମୁଁ ପାରି ।ଠା

ସାହା ନାହିଁ, ସାଥୀ ନାହିଁ ବଳହୀନ ଭାରି । ୧।

માંમાંમાં ૧૧ વહાજા હતા રાહ્યા હતા હતા. હતા કર્યા હતા હતા.

ଦେଖି ମୋତେ ଦୀନ ଅତି କେ ଅଛି ଦୟାଳୁମତି? ମୂଲ ବିନା କରିଦେବ ପାରି ଭବବାରି ।୨।

କୁହୁଡି ଘେରା ଏ ମେଘ ପବନ ବହଇ ବେଗ ଶୁଣିଛି ସାଧୁ ବଚନ ତାକିଲେ ଧରି ତା ନାମ ଅଛି ଜଣେ ଦୂର୍ଦିନେ ଶୁଣେ କାନ ତେରି ।୩। ତେଣୁ ନଦୀ ତୀରେ ବସି 'ଜୟଗୁରୁ' ବୋଲି ଘୋଷି ଡାକେ ଗୁରୁଦାସ ପାର କର ହେ ନାଉରୀ ! ।୪।

ତରକେ ସେ ମିଳେ ନାହିଁ

ତରକେ ସେ ମିଳେ ନାହିଁ ମିଳେ ନାହିଁ ନାହିଁରେ ସେ ସେ ସହଜ ମନରେ ବାସ ରଚଇ ପାଶେ ଥାଇ ପାଶେ ଥାଇ ଥାଇ ରେ ।ଠା କାହୁ ରୂପେ ଦ୍ୱାପରରେ ଗୁଆଳିଏ ଗୋପପୁରେ ବାନ୍ଧିଥିଲେ ତା'ରେ ପ୍ରେମତୋରି ଦେଇ ରେ ମିଳେ ନାହିଁ, ମିଳେ ନାହିଁ, ନାହିଁ ରେ ।୩।

ଭାବକୁ ସେ ନିକଟରେ ତରକେ ସେ ବହୁ ଦୁରେ ପଞ୍ଚିତ କି ତରକରେ ତାକୁ ପାଇ ରେ ମିଳେ ନାହିଁ, ମିଳେ ନାହିଁ, ନାହିଁ ରେ । ୧। ପ୍ରେମିକର ବାନ୍ଧବ ସେ ପ୍ରେମିକ ମନରେ ରସେ ଦଃଖ ଶୋକ ତାପ ତାର ହରି ଦେଇ ରେ ମିଳେ ନାହିଁ, ମିଳେ ନାହିଁ, ନାହିଁ ରେ ।ଧା

ରସିକ ଭକତ ସଙ୍ଗେ ବିହରେ ସେ ନାନା ରଙ୍ଗେ ଭକତ ମନ ସେ ସୁଖେ ଯାଏ ବହି ରେ ମିଳେ ନାହିଁ, ମିଳେ ନାହିଁ, ନାହିଁ ରେ । ୨। ସେ ଦିନ କେବେ ହୋଇବ ସିନ୍ଧୁରେ ବିନ୍ଦୁ ମିଶିବ ଗୁରୁଦାସ ନିଶିଦିନ ଅଛି ଚାହିଁ ରେ ମିଳେ ନାହିଁ, ମିଳେ ନାହିଁ, ନାହିଁ ରେ । ଧ

ତାର ପାଦର ନୂପୁର ରୁଣୁଝୁଣୁ

101

ତାର ପାଦର ନୂପୁର ରୁଣୁଝୁଣୁ ମୋର କାନରେ କଲାଣି ଗୁଣୁଗୁଣୁ ଭୁଲି କି ସତେ ପାରିବି ତାରେ ନିତି ନିତି ଶୁଣୁ ଶୁଣୁ ଆଦର ତାର ମଧୁର ଭାରି, ତୁଟାଇ ଦେଲା ଜଞାଳ ତାର ବଇଁଶୀ ଡାକଇ ରାଇ ରାଇ ମୁଁ ଯେ କେମିତି ପାରିବି ଘରେ ରହି ? ଯାଉ ମୋ ଦିନ ତାହାରି ଗୁଣ ଭକତି ସୂତାରେ ବୁଣୁ ବୁଣୁ ।୨ା

ପୀରତି ତାର ଅତି ଉଦାର ପରାଣ ଦେଲା ଭିଜାଇ ସରମ କଲେ ସୋହାଗ ତାର ବସିନି ସିନା ହଜାଇ ତାର ପ୍ରେମର ଯମୁନା ଛଳ ଛଳ ତାର ପାଦର ପଦୁଅଁ ଢଳ ଢଳ ଗଲେ ପଛକେ ଜୀବନ ଯାଉ ପୀରତି ମଧୁ କିଣୁ କିଣୁ । ୧।

ହସଟି ତାର ମୁକୁତା ଝରା ଦେଖିଲେ ମନ ପୂରଇ ଦରଦ ଭରା ମରମ କୋଣେ ବିରହୀ ତାରେ ଝୁରଇ ମୋର କାନରେ ମନ୍ତର ଫୁଙ୍କି ଦେଲା ମୋର ଛାତିରେ ତା ଛବି ଆଙ୍କି ଦେଲା ପର କି ଆଉ ମଣିବି ତାରେ ପରମ ବନ୍ଧୁ ଜାଣୁ ଜାଣୁ ? ।୩।

ଆଖିରେ ଦେଲା ନୂଆ କଜୁଳ, ରାତିକି କଲା ଉଜ୍କଳ

ତୁ ଏକା ନାଉରୀଆ ଅଥଳ ନୀରେ

ତୁ ଏକା ନାଉରୀଆ ଅଥଳ ନୀରେ ତୋ ବିନେ କେ ସାହାରେ ମୋ ତରୀ ଲଗାଏ ତୀରେ ।ଠା ଭରମେ ଥରେ ହେଲେ ଧରି ନାହିଁ ତୋ ନାଆଁ ଶୁଣିଛି ଲୋକ ମୁଖେ ତୋ ଘର ସବୁରି ଘରେ ।୨।

ଏକେ ତ ମେଘ ଭରା ଅମାଘେରା ରାତି ଏ ମେଘେ ନାହିଁ ତାରା ନାହିଁ ଚନ୍ଦ୍ରାବତୀ ଉତ୍ତରା ପିଟେ ବାଆ ପାଣି ଥରେ ଲହରୀରେ । ୧।

ସୁଖରେ ଖୋଜି ନାହିଁ ଡାକୁଛି ଦୁଃଖରେ ଆଜି ମୋ ଟାଣ ଦମୃ ଯେତେ ସବୁତ ଗଲାରୁ ଭାଜି ସଁପିଲି ପଦେ ପାଣ ରଖ, ମାର ତୋ ଖୁସିରେ ।୩।

ଜାଣେନା କାହିଁଥାଉ କେତେ ଦୂରେ ଗାଆଁ

ତୁମ ଇଛା ହେଉ ପୂର୍ଣ

ତୁମ ଇଛା ହେଉ ପୂର୍ଣ ହେ ଠାକୁର ତୁମ ଇଛା ହେଉ ପୂର୍ଣ ଚୂର୍ୟ କରି ଦିଅ ମୋର ଷୁଦ୍ର ଇଛା ତବ ପଦେ ହେଉ ଲୀନ ।ଠା

ତୋଳି ନେଇ ପଦେ ଦେଇଅଛ ଛାନ

ଧନ୍ୟ ହୋଇଛି ଜୀବନ ।୨।

ଇଛାମୟ ପୂଭୁ ତୁମରି କରୁଣା ଜନମେ ଜନମେ ନ ହେଉ ହେ ଉଣା ସେବକ ପଣରେ ଯାଉ ଏ ଜୀବନ

ଏତିକି ମୋ ନିବେଦନ ।୩ା

181

1૭1

କେତେ ଜନମର କାମନା ବାସନା ଦଳି ଦେଇ ପଦେ କରିଦିଅ ଚୁନା ଫୁଟି ଉଠ ନାଥ ସକଳ କରମେ ଏ ଜୀବନ ତବ ଦାନ ।୧।

ମୋହ ସିନ୍ଧୁ ଗର୍ଭେ ବାସନା ତରଙ୍ଗେ ଖେଳିଛି କେତେ ମୁଁ ଏହି ଭବରଙ୍ଗେ

ତୁମକୁ ନିଜର କରି ପାରିଲିନି

ତୁମକୁ ନିଜର କରି ପାରିଲିନି କାନେ ମୋର ଯାଏ ଭରି

ଜୀବନ ଗଲା ମୋ ସରି ନଚାନ୍ତି ଅଥୟ କରି ।୩

ଏ ଜୀବନ ଶେଷେ ଆହେ ପାଣଧନ

ମରଣ ଦୁଆରେ ନେଇଯାଏ ମୋତେ

ଛାଇ ଆଲୁଅର ରଙ୍ଗ ଆଣି କିଏ ମୋ ଆଖିରେ ଦିଏ ଭରି ଜୀବନେ ତୁମକୁ ଭଲ ପାଇବି ମୁଁ

ମୋ ମନ ମୋର ବଇରୀ ।୧ା କେତେ ଆଶା ଥିଲି କରି

ପାରେନା ଶୀପଦ ଧରି ଅପରାଧ କରି କରି

ସୁନ୍ଦର-ସୁମନ ତୋଳେ ପଦେ ଦେବି

ପାଏ ନାହିଁ ପାଣ ଭରି ଆଉ କିଛି ରାହା ନାହିଁ ହେ ଠାକୁର ବିବେକ ଯାଏ ମୋ ହାରି । ୨ା ବାର ବାର ଗଲି ହାରି

ଗୁହାରିଆ ତବ ଦୁଆରେ ପଡିଛି

ପଞ୍ଚମ ତାନରେ ପକୃତିର ଗାନ

ତୁମରି ଚରଣେ ଶରଣ ନେଇଛି

ତୁମରି ଚରଣେ ଶରଣ ନେଇଛି ନାହିଁ ମୋ ଭକତି ନାହିଁ ଦୃଢ ମତି

ମହାନ ଇଛାର ପୂରଣ ॥ଠା। ସକଳ ଅସାଧ୍ୟ ସାଧନ ॥୨॥

ହେଁ କରୁଣାମୟ ! ନାହିଁ ଆନ ଆଶ ମୁଁ ମାଟି ମଣିଷ ତୁମେ ତ କୁଶଳି

ତୁମେ ତ ପୁରୁଷ ଉତ୍ତମ ॥୧॥ କାରିଗର ବୁଝେ ମରମ ॥୩॥

ତୁମରି ପୂଜାର ଗୁରୁ ଭାର ମୋତେ

କି ଦେଇ ପୂଜିବି ଚରଣ ଯୂଗଳ ନିସ୍ତ ଆଜି ତ ମୁହିଁ ।୧।

ନିତି ନିତି ଢାଳୁ ଅଛି ଆଖି ଜଳ ଭାବୁ ଅଛି ସେହି ମୋର ପୁଣ୍ୟ ବଳ କରୁଣା ନିଧାନ ଧନ୍ୟ ହୋଇଯିବି କଟାକ୍ଷରେ ଦେଲେ ଚାହିଁ ।୩।

ସିଂହାସନ ତଳେ ନଇବେଦ୍ୟ ପାଇଁ ମୋର ହୋଇ ଭବେ କିଛି ମାତ ନାହିଁ ଯେଣେ ଚାହେଁ ଦେଖେ ସବୁ ତୁମ ଦାନ ତୁମେ ତ ଜଗତ ସାଇଁ । ୨।

ତୁମ ଦରହାସ କମ ନୟନ

ତୁମ ଦରହାସ କମ ନୟନ

ଭାର୍ତ୍ତିଦେଲା ମୋର ଅନନ୍ତ ଜନମ

ମାୟା ଘେରା ମୋହ ବନ୍ଧନ । ଠା

ବିନା ଶୁଳୁକରେ ବିକି ହେବା ପାଇଁ ତନୁ ମନ ମୋର ଚେତାହରା ହୋଇ ଆସିଛି ହେ ନାଥ ନ କର ନିରାଶ

ଦିଅ କଞ୍ପଦେ ଶରଣ । ୧।

ଆନ କିଛି ଲୋଡା ନାହିଁ ଏ ଜୀବନେ

ଶୀଚରଣ ସେବା ଅଭିଳାଷ ବିନେ

କି ଆଞ୍ଜା ମିଳିବ ଜାଣେନା ଛାମୁରୁ (ଡରେ) ଛୁଇଁ ନ ପାରଇ ଚରଣ । ୨।

ସଂସାର ଖେଳାରେ ଯାହା ବା ସରିଲା ତୁମ ପାଇଁ ପଭୁ ଏତିକି ରହିଲା

ଏ ତୁମ କରୁଣା ପଥେ ନୋହି ବଣା

ଆଣିଛି ତୁମ ସନୃଧାନ ।୩।

ଏକା ନିଶ୍ୱାସରେ ଆସିଛି ମୁଁ ଧାଇଁ ନିରାଶ ନ କର ପଭୁ ଭାବଗାହୀ

ବୁକୁ ଫାଟି ଯାଏ ଜାଳେ ଦୀନବନ୍ଧୁ

ନ ନେଇ କରିବ ବାରଣ

ଶ୍ରଣିଛି ଜାଣିଛି ତୁମ ପୀରତିର

ରୀତି କାଳେ କାଳେ ଏସନ ।ଧା

ତୁମ ପାଇଁ ଯେବେ ଫୁଟି ପାରିଲିନି

ତ୍ମ ପାଇଁ ଯେବେ ଫୁଟି ପାରିଲିନି ଲାଗି ପାରିଲିନି ସେବାରେ ତୁମର

ବଗିଚାର ଫୁଲ ହୋଇ ସେ କଥା ମନରେ ଗୁଣି

ହସି ହସି ପଛେ ମଉଳି ଯିବି ମୁଁ ସନ୍ତାପିତ ଅଶୁ ଢାଳେ ମୁଁ ଚରଣେ

ବେଦନାର ଅର୍ଘ୍ୟ ଘେନି । ୨। ଘାସ ଫୁଲଟିଏ ହୋଇ ।ଠା

ଚଲା ପଥେ ତୁମ ଲୋଟିବି ପ୍ଭୁ ହେ ତୁମ ପଦ ରେଣୁ ମୋ ଉପରେ ପଡୁ

ଦଳି ପଛେ ହୋଇଯାଏ ଚରଣ ପରଶ ପାଇଁ

ଖୁସିରେ ନାଚିବି ଖୁସିରେ ଗାଇବି କୋଟି ଜନମର କଳୁଷ କାଳିମା

> ପୋଛିବି ପରାଣ ସାଇଁ ।୩। ଏ ଜୀବନ ଥିବା ଯାଏ ।୧।

ତୁମ ବିନେ ହେ ଗୋସାଇଁ

ତୁମ ବିନେ ହେ ଗୋସାଇଁ! ମୋର ତିନି ଜଗତେ କେ ନାହିଁ ନାହିଁ ପଡିଲେ ତୁମରି କଥା ରଖ, ମାର, ତୁମ ମନ ଏତେ ଜଣାଉଛି ପଦେ ମଥା ନୋଇଁ ।ଠା ଆଉ ସବୁ ଲାଗେ ପିତା

ପଳାଏ ସଂସାର ଚିନ୍ତା ମୋଦେ ପୁଲକି ଉଠଇ ସାରା ଦେହି । ୩।

ଜନମ ମରଣ ମୋର କୋଳରେ ଏକା ତୁମର ମୋର ମୋର ବୋଲେ ଯାହା ତୁମ ତୁଲେ ଖେଳ ବୁଲ ତୁମେ ଏକା ସିନା ମାଆ, ବାପ, ଭାଇ ।୧। ସବୃତ ତୁମରି ଦିଆ

ମୋର ଏକା ତୁମ ପାଆ ସତେ ଅସରା କୁବେର ଧନ ସେହି ।ଧା

ଆଖି ତୁମ ରୂପ ଚାହେଁ କ୍ଷ ତୁମ ଗୁଣ ଗାଏ ମାଗୁଣି ଶୁଣ ଠାକୁର ! ମୁଖ ତୁମ କଥା କହେ ମନ, ମଥା ସଦା ତୁମ ଲାଗି ବାଇ । ୨। ନ କରିବ କେବେ ପର ଏ ମିଳନ ରହୁ ଚିର ମୋର ଜନମ ମରଣ ସାଥୀ ହୋଇ ।୫।

ତୁମ ଶୀଚରଣେ ପ୍ଭୁ

ତୁମ ଶୀଚରଣେ ପଭୁ ଆଜି ଏହି ଅଳି ତୁମ ରୂପ ହେଉ ମୋର ନୟନ ସଙ୍ଖଳି ହେ

ପୂ୍ଟାଉ ଅନନ୍ତ ଭାଷା ଅମୂତର ଲେଖା ହେ ପାନ କରି ଅବିରତ କରୁଣାର ବାରି ନାଚିବି ପୁଲକ ଭରେ ଜୟଗାନ କରି ହେ । ୨ ।

ତ୍ରମଛଡା ଆଉ କିଛି ନ ଆସିବ ମନେ ଦେଖୁଥିବି ତୁମ ଛବି ନୟନ ଦର୍ପଣେ ହେ ଏଡିକି ମୋ ଅନୁରୋଧ ତୁମଠାରେ ହେବ

ଚାହିଁଥିବି ଯେତେ ଦିନ ଆଶା ନ ପୁରିବ ହେ ।୩।

ତୁମ ସୁନ୍ଦର ସୁଠାମ ଠାଣି

ତୁମ ସୁନ୍ଦର ସୁଠାମ ଠାଣି ସତେ ନେଲା ଏ ମନକୁ କିଣି

ଅନ୍ତର ହେଉ ବିଭୋର ସଦା ତୁମ ଗାନେ

ଶିହରିତ ହେଉ ତନୁ ତୁମ ସଂଦର୍ଶନେ ହେ ।୦ ।

କର ପରଶରେ ଖୋଲୁ ହୃଦୟ କବାଟ ବିରାଜ ପରାଣେଶୃର ପରାଣ ନିକଟ ହେ

ଦ୍ରେ ଯାଉ ସଂସାରର କଳୁଷ କାଳିମା

ଦୁଃଖ ଶୋକ ତାପ ଭୟ ଯେତେକ ଗାରିମା ହେ । ୧ ।

ପେମଅଶୁ ଧୋଇ ଦେଉ ସବୁ ଅହମିକା

ନ ହେରିଲା ଆଖି ଭବେ କାହିଁ କିଛି ତୁମ କମ ଶିରୀ ଜିଣି ।ଠା

ସଜ ସରସୀଜ ଲାଜେ ଗଲା ସରି ସରମରେ ପଦତଳ ନେଲା ବରି ଏକ ପୂନେଇଁରେ କୋଟି ଚାନ୍ଦ ଶୋଭା ମନ କୁଞ୍ଜେ ହସିଲାଣି ।୧।

କାହିଁକାହିଁ ବୋଲି ଖୋଜିଖୋଜି ସୁଖ ନାହିଁ ନାହିଁ କହି ଫେରାଇଲୁ ମୁଖ

କରୁଣା ସାଗର ପାଶେ ପାଶେ ଥିଲ ମୃଢ ନ ପାରିଲୁ ଜାଣି । ୨।

ଏତେ ସୁଖ ଏତେ ଆନନ୍ଦ ସାଇତା ତୁମ ପାଶେ ଅଛି ଜାଣି ନ ଥିଲୁ ତା ତୁମ ପାଶୁଁ ଦୂରେ କାହିଁ ଆନ ପୂରେ ଯିବା ମନୁ ହଜିଲାଣି ।୩।

ପେମ କରୁଣାର ନୟନ ଯୁଗଳ ଆମ ପାଇଁ ସତେ ସଦା ଛଳଛଳ ଆଉ ତେଜି କାହିଁ ନ ଯାଅ ଗୋସାଇଁ ମାଗୁ ପଦେ ଯୋଡି ପାଣି । ଧା

ତୂମେ ଜୀବନର ଧନ ମୋର

ତୁମେ ଜୀବନର ଧନ ମୋର ଶୟନେ, ସପନେ, ଜୀବନେ, ମରଣେ

ତୁମେ ହେ ଭରସା ଚିର ।ଠା

ପାଶୋରି ତୁମକୁ ଭୁଲି ମୋହଜାଲେ

ପାଶରୁ କରୁଛି ଦୂର

ତୁମେ ହେ ପିଅର, ପରାଣରେ ମୋର

ଡାକ ଦିଅ ନିରନ୍ତର ।୧।

ଦୟାମୟ ବୋଲି ଗୁହାରି ଜଣାଏଁ

ବିପଦେ ହେଲେ କାତର

ମା ଭୈ, ମା ଭୈ, କହ ତୁମେ ପିତା

ମରମେ ଜାଗି ମୋହର । ୨।

ପରାଣର ପିୟ ! ଜୀବନ ଯୋବନ

ସବୁ ତ ଦାନ ତୁମର

କି କରି ପାଶୋରି ପାରିବୁ ହେ ତବ

କରୁଣା ସ୍ନେହ ଆଦର ।୩।

ଚରଣପଙ୍କରେ ମାଗୁଛି, ତିଳେ ହେଁ

ମନରୁ ନ ହୁଅ ଦୂର

ସୁଖେ, ଦୁଃଖେ ଅବା ସଂପଦେ, ବିପଦେ

ପଣତି ଘେନ ଠାକୁର ! ।୪।

ତୁମେ ତ ମୋ ଗୟି ରତନ

ତୁମେ ତ ମୋ ଗଞ୍ଚି ରତନ - ଜୀବନଧନ

ଅଗତି ଗତିର କାରଣ - ମନମୋହନ ।ଠା

ତୁମେ ମୋର ଚଇତନ୍ୟ

ଜୀବନ କରିଛ ଧନ୍ୟ ଜଗତ ଜନ ପାଣରାମ - ଜୀବଜୀବନ ।୧। ଅନ୍ଧାରର ତୁମେ ଦୀପ ତୁମେ ଅନାଦି ସ୍ୱରୂପ

ବିପଦ କାଳେ କୋଳେ ଘେନ - ଚନ୍ଦ୍ବଦନ ।୨।

ଆସେ ଯେବେ କୁବାସନା ତୁମେ ତ ଦିଅ ଚେତନା

ମାଗୁଛି ଚରଣେ ଶରଣ - ପଣତି ଘେନ ।୩।

ତୁମେ ମୋ ମାତା ତୁମେ ମୋ ପିତା

ତୁମେ ମୋ ମାତା ତୁମେ ମୋ ପିତା

ତୁମେ ମୋ ବନ୍ଧୁ ସଖା

ତୂମେ ମୋ ବିଦ୍ୟା ତୁମେ ମୋ ବୁର୍ଦ୍ଧି

ତୁମେ ମୋ ପଞ୍ଜା ଶିଖା । ଠା

ମଧୁ ସକାଳର ତୁମେ ହିଁ ଆଶିଷ ସଞ୍ଜ ନଇଁଲେ ତୁମେ ମୋ ବିଶ୍ୱାସ ସଂପଦେ ତୁମେ ବିପଦେ ତୁମେ

ତୁମେ ମୋ ମାନରଖା ।୧। ମଧୁର ବାଣୀରେ ହୁଦୟ ଭରିଛ

ତ୍ମରି କଥା ଜୀବନେ ମୋର

ଅମତା ପଥରେ ପାଦ ପଡିଗଲେ ସେହ-ଶାସନ ଶିକ୍ଷା ।୩ା

ତୁମ ପଥ ଛାଡି ଅପଥରେ ଗଲେ

ଆଦରବୋଳା ଶାସନ କରି ମାନିବି ଠାକୁର କଥାଟି ତୁମର

ସେବା କରିବି ସେବକ ହେବି

ଅଝଟ ହୋଇଲେ ଆକଟ କରିଛ ସେହି ମୋ ମହା-ଦୀକ୍ଷା ।୪।

ତୁମେ ମୋ ମୁକତି ତୁମେ ମୋ ଶକତି

ତୁମେ ମୋ ମୁକତି ତୁମେ ମୋ ଶକତି ସାଥୀ ତୁମ ବିନା କେ ମୋର ବିପଦର ଭୟେ ନ ଯିବି ମୁଁ ଦୂରେ ତୁମରି ଆଲୋକ ମଧୁ ଝଲକରେ ଚଳୁଅଛି ପାଦ ନିଶିବାସର ।ଠା ଥିଲେ ନାଥ ସଦା ତୁମେ ମୋ ପାଶରେ

ବନ୍ଧୂର ପଥରେ ନ ଝୁଞିବି ବାରେ ଲଭୁଥିବି ତୁମ ସ୍ନେହ ଆଦର ।୨।

ତୁମ ଗୀତ କରି କ& ତଟ ମାଳି ଦୁରୁଗମ ପଥ ଯିବି ମୁହିଁ ଚଳି ଅଭୟ ମନ୍ତର ଦିଅ ଦୟାକରି ପାର ହେବି ମୋହ ମାୟା ସାଗର ।୧।

ପୂର୍ଣ୍ଣକର ପୁଭୁ ସକଳ ବାସନା ସଂପଦେ ବିପଦେ ସାହା ତୁମେ ସିନା ବାଞ୍ଛାକଲ୍ତରୁ ପଦେ କରେ ଜଣା କ୍ଷମ ଯେତେ ଅପରାଧ ମୋହର ।୩।

ତୁମେ ଯାହ ବିଚାରୁଛ ଭଲ ବୋଲି ଠାକୁର

ତୁମେ ଯାହା ବିଚାରୁଛ ଭଲ ବୋଲି ଠାକୁର ସବୁ ପାଶୋରିଲେ ହେଲେ କୋଳେନିଅ ଟାଣି ଗେଲେ ସବୁ ଦିଅ ମୋତେ ବାଛି ବାରିଲିଣି ଏଥର ।ଠା ତେବେକେ ଏ ଭୁଲା ମନ ତୁମକୁ କରୁଛି ପର

ଅଜାଣ ପଣର ମୋର ନାହିଁ ନାହିଁ ପଟାନ୍ତର ।୨।

ମୁଁ ଯେବେ ଚାହିଁଲି ଲିମ୍ବ ତୁମେ ଆଣି ଦିଅ ଆମ୍ବ କେତେ ସୁଖ ପାଅ ସତେ କେତେ କର ଆଦର କହ କହ ଦୟାସିଛୁ ତୁମେ ତ ପରାଣ ବଛୁ ପ୍ରିୟଠାରୁ ବଳି ପ୍ରିୟ ତୁମେ ସିନା ମୋହର ।୧। କହ ମୋତେ କେବେ ହେବି ତୁମ ଲାଗି ପାଗଳ ଭାଳିବି ତୁମ କରଣି ସବୁ ମୋର ମଙ୍ଗଳ ।୩।

ତୁମେ ପଚାରୁଛ ମୁଁ କିଏ

 ତୁମେ ପଚାରୁଛ - ମୁଁ କିଏ ?
 ମୁହିଁ କୋମଳ, ମୁହିଁ ମଧୁର

 ସିଏ ପଚାରୁଛି ମୁଁ କିଏ ?
 କେବେ କଠିନ, କେବେ କଠୋର

 ମୁହିଁ ସେ ବହୁ ପରମ ଆମା
 ମୋହରି ପୋଥି ପୁରାଣ ଶୁଶି

ଘର କରିଛି ଏ ମର ଦେହେ ।ଠା ସବୁରି ଆଖି ଫିଟି ଯାଏ ।୨।

ନୁହେଁ ମୁଁ ଦେହ, ନୁହେଁ ମୁଁ ପ୍ରାଣ ମୋହରି ପ୍ରେମ ସଭିଙ୍ଗି ଦେଇ ନୁହେଁ ମୁଁ କାନ ନୟନ ମନ ସବୁରି ପ୍ରେମ ବନ୍ଧା ମୁହିଁ ଦେହରେ ଥାଇ ତୁମରି ମୁଖେ ଭକତ ପାଣେ ବସି ମୁଁ ନିତି

ମୋହରି ଗୀତ ମୁଁ ଗାଏ ।୧। ସୁଖ ଦୁଃଖର କଥା କହେ ।୩ା

ତୁମେ ଦୟାନିଧି ଥାଉ ଥାଉ

ମୁଁ କି ଭବ−ଜଳଧିରେ ଯିବି ଭାସି ? ତଳକୁ ତଳକୁ ଯାଏ ଖସି ।୧।

ତୁମ ବିନା ଆଉ ଷମତା କାହାର

ଷମିବ କିଏ ମୋ ଦୋଷ ରାଶି ? ।ଠା ଚରଣ ସେବାରେ କରି ଅଣହେଳା

ହରାଇ ଦେଇଛି କେତେ ମଧୁବେଳା ଅନୁତାପ କରି ଜୀବନ ବିତୁଛି

ପାଶୋରି ତୁମକୁ ବାସନା ବଶରେ ଅନୁତାପ କରି ଜୀବନ ବିତୃଛି ମଊି ଗଲି ସିନା ଅସାର ସଂସାରେ ବାରେ ମୋତେ ଚାହିଁ ଦିଅ ହସି ।୨।

ତୁଟିଯାଉ ସବୁ ବାସନା ଜଞାଳ ଫିଟି ଯାଉ ସବୁ ମାୟା ଫାଶି

ଅପରାଧ ମୋର ନ ଧର ଠାକୁର ରଖ କରି ମୋତେ ଚରଣ କିଙ୍କର

ତୁମେ ମୋ ମନ ଆକାଶେ ପୁନେଇଁ ଚାନ୍ଦ

ତୁମେ ମୋ ମନ ଆକାଶେ ପୁନେଇଁ ଚାନ୍ଦ ମୁଁ ତୁମ କରୁଣାଜଳେ ଫୁଟା କୁମୁଦ ।ଠା ନାଚିବ ପରାଣ ମୋର ଝରିବ ନୟନୁ ନୀର ବାଇ ହେବି ପାଇ ତୁମ ପୀତି ସୁଆଦ ।୩ା

ତୁମ ପେମ ଜଳେ ଭାସି ଶିହରିବ ତନୁରାଶି ମିଜି ଯିବି ଶୁଣି ତୁମ ମୂରଲୀ ନାଦ ।୧।

ଜନମ ଜନମ ଧରି ତୁମେ ମୋର ମୁଁ ତୁମରି ତୁମେ ମୋ ଜୀବନ ମରୁ ନବନୀରଦ ।ଧା

ଆଖିରେ ଆଖି ମିଶାଇ ଦେଖିବି ପରାଣ ସାଇଁ ପିଇବି ମୁଁ ରୂପମଧୁ ହରାଇ ନିଦ ।୨।

ଆସିଲେ ସେ ଅମାରାତି ପାଶୋରି ନ ଦେବ ସାଥୀ ମୋ ଆଶା ଭରସା ଏକା ତୁମରି ପଦ ।୫।

ତୁମେ ଶୁଦ୍ଧ, ତୁମେ ବୁଦ୍ଧ

ତୁମେ ଶୁଈ, ତୁମେ ବୁଈ, ତୁମେ ଅମୃତମୟ ଓଁକାର ତୁମେ ସୃଗି, ଅପବର୍ଗ, ତୁମେ ଜୀବନର ମଧୁ ଝଙ୍କାର ।ଠା ତୁମେ ସୁଷା, ତୁମେ ଦୁଷା, ତୁମେ ଚିନ୍କୁୟ ଚିର ସୁନ୍ଦର । ୨।

ତୁମେ ନୂଆ ଫଗୁଣର ସୂର୍ଯ୍ୟ

ତୁମେ ତିନି ଭୁବନର ତତ୍ତ୍ୱ ତୁମେ ମର ହୃଦୟର ସତ୍ୟ ତୁମେ ଆମାର ଅଇଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ତୁମେ ଶାନ୍ତ, ତୁମେ କାନ୍ତ, ତୁମେ କୋଟିଏ କରୁଣା ଆଧାର ।୩ା

ତୁମେ ଭକ୍ତି, ଅନୁରକ୍ତି, ତୁମେ ପରମାନନ୍ଦ କନ୍ଦର । ୧।

ତୁମେ ପୀରତି ରସର ସାର ତୁମେ ଭକତର ଗଳାହାର

ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣ ମହା ତୀର୍ଥ ତୁମେ ନିଖିଳର ପରମାର୍ଥ

ତୁମେ ଧର୍ମ, ତୁମେ କର୍ମ, ତୁମ କଞ-ଚରଣେ ଜୁହାର ।୪।

ତୁମେ ହାତ ଧରିନିଅ

ତୁମେ ହାତ ଧରିନିଅ ଜାଣେ ତୁମେ ଦୟାମୟାଠା

ମଣେ ଯେବେ ନିରାଶ୍ୟ

191

181

ତୁମ ବାଣୀ ଶୁଭେ ଶୁଭେ କି ଅଶୁଭେ ଯେତେ ଦୂର ଯାଏ ଆଖି ଚାହିଁ ରହେ ଷୀଣ ଦୀପ ଶିଖା ଜଳି ଉଠି ଲିଭେ ମୁଦିଲେ ନୟନ ଜଣେ କିଏ ଆସି ହସି ହସି ଦିଏ ମଥା ମୋ ପରଶି ମେଲିଲେ ଆଖି ସେ ଦୂର ପରବାସି ତା ଠାବ ବତାଇ ଦିଆ ।୩ା

ସବୁ ତ ଅନ୍ଧାରମୟ । ୧।

ଦୋଳି ଖେଳେ ମନ

ସୁଖ ବେଳେ କାହିଁ ଖୋଜୁଛି ତୁମକୁ କି ବିଚିତ୍ର ସତେ ତାକି ନାହିଁ ଥରେ ଦୁଃଖର ଅନ୍ଧାରେ ଦେଇ ଠେଲି ମୋତେ

କେବେ ମିଳେ କେବେ ନ ମିଳେ ସନ୍ଧାନ ଆଶୀଷ ତୁମରି ଲଭୁଛି ମାତର

କେବେ ତ ଦୂରେ ନ ରହ

ତୁମେ ହେ ଢାଳିଛ ମୁକ୍ତି ମଶାଲ

ତୁମେ ହେ ଜାଳିଛ ମୁକ୍ତି ମଶାଲ ଅମାଘେରା ଏହି ଘରେ ବିଭୋର କରିଛ ବିଶ୍ୱମରମ ମହା ସଙ୍ଗୀତ ସ୍ୱରେ ।ଠା

ସଂଶୟ ଦୋଳାରେ

ନବ ଆଦରଶ ଦରଶାଇ ତୁମେ ଦୀକ୍ଷା ଦେଇଛ ମୋରେ ବିଞ୍ଚି ଦେଇଛ ଶାନ୍ତି ଅମୀୟ ବେଦନା ଆତୁର ଘରେ ସାରା ଜୀବନର ଭକ୍ତି ପଣତି ଘେନାକର ପଦତଳେ । ୨।

ରୁଦ୍ଧ ଦୁଆର ମୁକ୍ତ କରିଛ ଶୁଦ୍ଧ ସାଧନ ବଳେ କାନେ କାନେ ତୁମେ ଶୁଣାଇଛ ଗୁରୁ ! ଓଁ କାର ମନ୍ତରେ ସାରା ଜୀବନର ଭକ୍ତି ପଣତି ଘେନାକର ପଦତଳେ ।୧।

କୁପଥ ବିପଥ ବାରି ଚଳାଉଛ ସୁପଥେ ଏ ଜୀବନରେ ଆଲୋକ ଆଲୋକ ଆଲୋକ ଜାଳି ମୋହ୍ଘେରା ନୟନରେ ସାରା ଜୀବନର ଭକ୍ତି ପ୍ଣତି ଘେନାକର ପଦତଳେ ।୩ା

ଘନ ବନ୍ଧୁର ସଂସାର ପଥେ ଦୁରୁଦୁରୁ ବୁକୁ ଥରେ ଘୁଅ ଯାବତ ବାଧାବନ୍ଦନ ତୁମରି କରୁଣା ବଳେ ସାରା ଜୀବନର ଭକ୍ତି ପଣତି ଘେନାକର ପଦତଳେ ।୫।

ଜୀବନର ଏଇ ଅଭିଯାନ ମୋର ସଫଳ କର ହେ ବାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଏ ଶୂନ୍ୟ ପରାଣ ପୀରତି ରସର ଧାରେ ସାରା ଜୀବନର ଭକ୍ତି ପ୍ଣତି ଘେନାକର ପଦତଳେ ।ଧା

ତ୍ମେ ହେ ଗଉରୀ ଶୀଅଙ୍ଗ ସଂଗତି

ତୁମେ ହେ ଗଉରୀ ଶୀଅଙ୍ଗ ସଂଗତି ତୁମେ ଜଗତର ତାତ ଶରଣାଗତରେ କରୁଣା ବିତର ତୁମେ ମୋ ପରାଣ ନାଥ ।ଠା

ଦୀନହୀନଜନ ବିପଦ ବାରଣ ତୁମେ ଏକା କୂପାସିଛୁ

ନିଖିଳ ଭୁବନ ଜନର ତୁମେ ତ ଏକମାତ ପାଣ ବଂଧୁ ।୧।

କୋଟି ପଣିପାତ ଅଧମ ଦାସର ଘେନାକର ଦୟାମୟ ଚରଣତଳରେ ଶରଣ ମାଗୁଛି ନିବାର ଏ ଭବଭୟ ।୨।

ତୁମ ଶୀଚରଣେ ପଭୁ

ପେମଅଶୁ ଧୋଇଦେଉ ସବୁ ଅହମିକା ପୂ୍ଟାଉ ଅନନ୍ତ ଭାଷା ଅମୃତର ଲେଖା ହେ ପାନକରି ଅବିରତ କରୁଣାର ବାରୀ ନାଚିବି ପୁଲକ ଭରେ ଜୟଗାନ କରି ହେ ।୨ ।

ତୁମଛଡା ଆଉ କିଛି ନ ଆସିବ ମନେ ଦେଖୁଥିବି ତୁମ ଛବି ନୟନ-ଦର୍ପଣେ ହେ ଏତିକି ମୋ ଅନୁରୋଧ ତୁମଠାରେ ହେବ

ତୁମ ଶୀଚରଣେ ପଭୁ ଆଜି ଏହି ଅଳି ତୁମ ରୂପ ହେଉ ମୋର ନୟନ ସଂଖାଳି ହେ ଅନ୍ତର ହେଉ ବିଭୋର ସଦା ତୁମ ଗାନେ ଶିହରିତ ହେଉ ତନୁ ତୁମ ସଂଦର୍ଶନେ ହେ ।୦ ।

କର ପରଶରେ ଖୋଲୁ ହୃଦୟ କବାଟ ବିରାଜ ପରାଣେଶ୍ୱର ପରାଣ ନିକଟ ହେ ଦୂରେ ଯାଉ ସଂସାରର କଳୁଷ କାଳିମା ଦୁଃଖ ଶୋକ ତାପ ଭୟ ଯେତେକ ଗାରିମା ହେ । ୧ । ଚାହିଁଥିବି ଯେତେ ଦିନ ଆଶା ନ ପୁରିବ ହେ । ୩।

ତୁମରି ବିନା କାହିଁକି ଭଲ ଲାଗେନା

ମୋ ମନ ବୀଣାର ତୁମେ ସାତ ସୁର ଝଙ୍କାର ନୟନରେ ନୀର ଭରେ ମନଝୁରେ ସେଇ ସୁରେ ନ ଗାଇଲେ ତୁମ ନାମ ବଞ୍ଚିପାରେନା

ତୁମରି ବିନା । ୨।

ଜୀବନ ସଳିତା ଲିଭିଗଲେ ଇହ୍କାଳରୁ କରିବନି ଦ୍ର ତୁମରି ମମତା କୋଳରୁ ତୁମ ଅପରୂପ ଛବି ସଦା ମୁହିଁ ଦେଖୁଥିବି ଚରଣ ସେବକ କରି ରଖିବ ସିନା

ତୁମରି ବିନା ।୩ା

କୁମୁଦ ହସଇ ଦେଖି ଚନ୍ଦ ମଧୁ ଜ୍ୟୋଛନା ମୋ ମନ ନାଚି କରେ ତବ ପଦ ବନ୍ଦନା ନିତି କେତେକଥା ଭାଳେ ଗୋପନ ମରମ ତଳେ

ତୁମରି ବିନା, କାହିଁକି ଭଲ ଲାଗେନା

ଦିନେ ନ ଦେଖିଲେ ଆଖି ରହି ପାରେନା

ଭାବେ କହି ଦେବି ଖୋଲି ମନ ବେଦନା ତୁମରି ବିନା ।୧।

ତୁମରି ବିନା ।ଠା

ଜୀବନ ବେଦର ତୁମେ ପରା ମହାଓଁକାର

ତେଜି ଏ ବାୟୁ ମୟକ

ଅଶୁ ରାଶି ମୁଦେ ଆଖି ନଇଁ ଯାଏ ମଥା ।୪।

କିପରି କହିବି ଯିବି ଏତେ ସେହ ଛାଡି ? ଶୋକର ଉଚ୍ଛାସ ଆସେ ବୁକୁ କ& ମାଡି । ୫।

କିଏ ଜାଣିଥିଲା କ୍ଷଣକର ଆସ୍ତାଦନେ ଏତେ ସୁଖ ଢାଳି ଯିବ ପଙ୍କିଳ ଜୀବନେ ।୬।

ବୃତି ନ ଯିବ ସଂସାର ଥିଲେ ଆଉ କ୍ଷଣେ (କିନ୍ଧୁ) ମୂଢ ମନ ସାଧେ ଦାଉ ଏ ଶୁଭ ଲଗନେ ।୭ା

ତେଜି ଏ ବାୟୁ ମଣ୍ଡଳ କି ଆନନ୍ଦମୟ ! ଆବିଳ ସଂସାରେ ଯିବା ଆସିଛି ସମୟ । ୧।

ନ ଗଲେ ଅଚଳ ହେବ ମୋ ସଂସାର ବୋଲି

କୁସଂୟାର ସିନା ଆସି ନିଏ ଠେଲି ପେଲି । ୨।

ଯେଉଁ ଆକର୍ଷଣେ ଆସି ରହିଥିଲି ପାଶେ ଆନନ୍ଦ ପାଇଛି ଏତେ ମୁହ୍ର ସକାଶେ ।୩।

ଛାଡି ଯିବି ଏ ଭାବନା ରୁଦ୍ଧ କରେ କଥା

(ତେବେ) ନିଅ ଟାଣି ଏ ମନକୁ କର ପଦେ ଲୀନ

ତେଜି ମନ କଲେ ତୁମକୁ ବନ୍ଧୁ ହେ

ତେଜି ମନ କଲେ ତୁମକୁ ବନ୍ଧୁ ହେ ତୁମେ ତ ନ କର ଅନ୍ତର ମଖ ଖୋଲି ମଦିଁ ନ କଦିଲେ ଦେଲେ ତମେ ତ ବଝଛ ଅନ୍ତର ।୦ ତିଳେ ହେଲେ କାହିଁ ସ୍ୱାର୍ଥ ନ ଥାଇତ ନାହିଁ କେ ବାନ୍ଧବ ମୋହର ।୨।

ମୁଖ ଖୋଲି ମୁହିଁ ନ କହିଲେ ହେଲେ ତୁମେ ତ ବୁଝୁଛ ଅନ୍ତର ।ଠା

ଘେରି ଅଛି ଚଉଦିଗେ ମୋ ଅନ୍ଧାର ଭବ ପାରାବାର ନାହିଁ କୂଳ ତାର ଯେତେ ଡାକ ଦେଲେ ତବ ଶିରୀ ମୁଖ ନ ଦେଖି ହୁଏ ମୁଁ କାତର ।୩।

ଜୀବନର ଯେତେ ବେଦନା କଷଣ ନ କହିଲେ ହେଲେ ସବୁ ତୁମେ ଜାଣ ଅଦେଖାରେ କାହିଁ ଥାଇ ପିୟବର ଭଣ ତ ମୋହନ ମନ୍ତର ।୧।

> ଜଳାଇ ଆଲୋକ ଜୀବନେ ନିରତେ ରଖିଛ ତୁମେ ହେ ଅପାଶୋରା ସତେ ମାୟା ମୋହ ଘନ ତମସାରେ ଘେରା ଚଉଦିଗେ ଏହି ସଂସାର ।ଧା

ସୁଖ ନ ପାଇଲେ ତୁମକୁ ମୁଁ ହେଲେ ଜାଣୁଛି ମୁଁ ତୁମେ ସୁଖ ପାଅ ଭଲେ

ଥରେ ଖାଲି ମୋତେ କହ ତ ଠାକୁର

ଥରେ ଖାଲି ମୋତେ କହ ତ ଠାକୁର କଲ କି ମନ ପାଶୋରା ଘେନ କି ନ ଘେନ ମନ ନିବେଦନ, ଭକତି-ମିନତିଭରା ।ଠା

ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ପୁଣି ଗୁରୁ ତୁମେ ଗୁଣୀ, ଆପଣାର ଜନ ପରା ? ।୨।

ପୁଣ୍ୟ ଭାରତମାତାର ତୁମେ ତ ସନ୍ତାନ ବୋଲି ଉଡେ ଖ୍ୟାତିନେତ ଧରମର ତୁମେ ବିଜୟ-ତିଳକ ଲେପିଦେଲ ଦେଶସାରା ଗଲ ତୁମେ ତୁମ ଶୁଭବାଣୀ ଭଣି ସେ ତ ଦୀନ-ହୀନ - କ୍ଷର ମଣି ଅବୋଧ ମନର ଆମା-ଗଗନର ତୁମେ ଉଜ୍ଜଳ ତାରା, ମହିମା ସୁମରି ପୁଲକରେ ବେନି-ନୟନ ଲୋତକଭରା ।୩ା

ଭେଦାଭେଦ ବୁଲି ମିଶାଇ ଯାଇଛ

ମନର ମିଳନ ଧାରା ।୧। ଦୂରେ ଥିଲେ ତୁମେ ପାଶେ ଥିଲାପରି

ଅନୁଭବେ କର-ପରଶ ତୁମରି ସୁଖେ ଅବା ଦୁଃଖେ ଶିରପରେ ରହି ଘୁଞାଏ ଭବ-ଭାରା,

ତୁମେ ତ ଯୋଗର ପରମ ସାଧକ ପ୍ରେମ-ତନ୍ତ୍ରର ତୁମେ ଆରାଧକ ସବୁ ମତବାଦୀ ସାଦରେ ସଂପାଦି

ଯେତେ ଦୋଷ କଲେ ଷମିବ ନାହିଁ କି

ତୁମେ ଚିର ଅପାଶୋରା

କ୍ଷମାର ସାଗର ପରା ।୪।

ଦରଶେ ତବ କୋଟି ରବି

ଦରଶେ ତବ କୋଟି ରବି ବିଜିତ କମ କାନ୍ତି ତୁଟିଲା ମନ ପରାଣୁ ମମ ସକଳ ଭମ ଭା୍ତି ।ଠା

ବନଗହନ ଲତାପତର ଚାମର ଢୁଳାଏ ମଧୁମଳୟ ସମୀରେ ଚାଳି ଆଲଟ ଚଳାଏ ବିହ୍ରପଦଳ କାକଳିରେ ଗାଏ ଜୟ ଗୀତି ।୨ା

ତବ ନୟନ ଜ୍ୟୋତି ଲଭି ନବ ଅରୁଣ ଜାଗେ ବିଶ୍ୱଜନ କର ପ୍ରସାରି ଆଶୀଷ ତବ ମାଗେ କାନନ ଭରି କୁସୁମ ଦଳ ପଣମେ କର ପାତି ।୧।

ସାଗରର ଉମିଁ ତବ ଚରଣ ପଖାଳେ ବରଣକରେ ଗଗନ ରବି ଶଶୀ ତାରକା ମେଳେ ନିଖିଳ ଭବ ଶରଣ ତବ ମାଗେ ଶୀର ପାତି ।୩।

ଦୟାମୟ ଦିଅ ଫିଟାଇ ଏ ମୋର ମନ ଦୁଆର

ଦୟାମୟ ଦିଅ ଫିଟାଇ ଏ ମୋର ମନ ଦୁଆର ଅଭକତ ବୋଲି ମୁହିଁ ହୁଦ ମୋର ଅନ୍ତକାର ॥ଠା।

ଗୁରୁନାମ ରଟୁଥାଉ, ଏ ପରାଣ ନିରନ୍ତର ॥୧॥

ତବ କୃପାଲୋକ ପାଇ, ଘନକାଳିମା ଘୁଞଇ

କର ମଙ୍ଗଳ ବିଧାନ, ଅପସରୁ ଦୂରୁଦିନ ଫେଡି ଦିଅ ମାୟାଜାଲ, ଦୂରେ ଯାଉ ଅହଂକାର ॥୨॥ ଭେଦାଭେଦ ଭୁଲିଯାଇ, ନାମ ରସେ ହୁଏ ବାଇ ସମ ନିରେଖୁ ନୟନ, ନ ହେରି ନିଜ ବା ପର ॥୩॥ ତୁମେ ତ ଜୀବନ ସାଥୀ, ତୁମ ବିନେ କେ ନାହାନ୍ତି ସାହା ହୁଅ କୂପାନିଧି, ଏତିକି ମିନତି ମୋର ॥୪॥

ଦୟାମୟ ଘେନ ଗୁହାରି

ଦୟାମୟ ଘେନ ଗୁହାରି, ଦିଅ ମୋତେ ତୁମ ପେମ ପାଗଳ କରି ।ଠା

ପଲକ ପାଶୋରା ହେଉ ଆଖି ତୁମ ରୂପ ଚାହିଁ ବାଉଳା କର ହେ ମୋତେ ସରଗ ଶୋଭା ଦେଖାଇ ତୁମ ନାମ ଗୀତ ସୁର କାନରେ ମୋ ଦିଅ ଭରି । ୧। ହାତକୁ ଚଳାଅ ମୋର ତୁମରି ଚରଣ ତଳେ ଭୋକ ଶୋଷ ମେଞ୍ଜି ଯାଉ ପିଇ ନାମ କୃପା ଜଳେ ସୁଖ ଦୁଃଖ ଏକା ହେଉ ତୁମରି ଦାନ ସୁମରି । ୨ା

ଯାହ ତୁମେ କର ସବୁ ମୋହରି ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ତୁମ ବିନେ ନ ମାଗିବି କାହାକୁ ହାତ ପତାଇ ଶୟନେ ସ୍ପପନେ ଖାଲି ତୁମ ଲାଗି ହେବି ଝୁରି ।୩।

ଦୟାମୟ ଶୀ ଚରଣେ କରେ ନିବେଦନ

ଦୟାମୟ ଶୀ ଚରଣେ ଏହି ନିବେଦନ ନିରତ୍ତର ତବ ନାମ କରିବି ସୁରଣ ।ଠା

ଏହା ଛଡା ନ ରହିବ ଇତର କାମନା ଏହି ମାତ ଭିକ୍ଷା ମୋର ଏତିକି ପାର୍ଥନା ।୧।

ତୁମେ ପୁଭୁ ମୁହିଁ ଦାସ ଏହି ଅହଙ୍କର ଏକମାତ ଅରଜିବ ପବଳ ସଂୟାର ।୨।

ଏଥିଲାଗି ଯେବେ କାଳେ ନ ମିଳେ ମୁକତି ତଥାପି ରଖିବି ମନେ ଅନନ୍ତ ତୂପତି ।୩।

ତୁମରି ଦୃଷି ଭିତରେ ତୁମରି ଜଗତେ

ପଡିଥିବି ସହିଁ ତହିଁ ତୁମରି ଇଙ୍ଗିତେ ।ଧା

ଧ୍ୱଂସ ପରେ ରଚନାର ଅଭିନବ ରୂପ ଦେଖି ଦେଖି ଆସିଯିବ ଅସଲ ସ୍ୱରୂପ ।୫।

ମିଳାଇ ନ ପାରେ ଯେବେ ତବ ଯନ୍ତ୍ରେ ସ୍ୱର ତବ ନାମେ ବାଇ ଯିବି ଭଙ୍ଗ ବୀଣା ମୋର ।୬।

ଶୁଣୁ ବା ନ ଶୁଣୁ କେହି ଥିବ ଅହଙ୍କାର ତୁମେ ପଭୁ ମୁହିଁ ଦାସ ଏତିକି ସଂୟାର ।୭।

ପ୍ରେମମୟ ଶ୍ରୀ ଚରଣେ କରେ ନିବେଦନ ତୁମ ଜୟ ଗାଉଥିବି ଏ ସାରା ଜୀବନ ।୮

ଦୟାନିଧି ! ନ ନିଅ ପାଦ ଘୁଆଇ

ଦୟାନିଧି ! ନ ନିଅ ପାଦ ଘୁଞାଇ ଜୀବନର ସୁଖ ଦୃଃଖ ଠୁଳ କରି କର ଦେଉଛି ବଢାଇ ।ଠା

ଜୀବନେ ପୁରଣ ନ ହେଲା କାମନା କେତେ ମୁଁ ଫେରିବି ଦୁଆରୁ କୁହନା ଦୂରେ ଦୂରେ ଆଉ ନ ରଖ ଦାସରେ, ମିନତି ଶୁଣ ଗୋସାଇଁ । ୧।

> ବାସନା ବେଦନା ହେଲା ଗୁରୁଭାର ସହି ନ ପାରୁଛି ଆଉ ହେ ଠାକୁର

କରି କଲବଲ କହ କିବା ଫଳ, କାହିଁକି ରଖ ବଞାଇ ।୨।

ଆଶା ପିପାଷା ମୋ କେବେ ନ ମେୟଇ ଖୋଜିଲିଣି ଆଉ ଦାନୀ କେହି ନାହିଁ କାହାର ଦୁଆରେ ମାଗିବି ଭିଖ ମୁଁ, ଦିଅ ହେ ମୋତେ ବତାଇ ।୩।

ରଖ କରି ମୋତେ ଚରଣର ଦାସ ଜୀବନ ଯାକର ଯେତେ ଭୋକ ଶୋଷ ମେୟିଯାଉ ନାଥ ପୁରୁ ମନୋରଥ, ତୁମକୁ ହାତ ପତାଇ ।୪।

ଦାସେର ପାର୍ଥନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଦୟାମୟ

ଦାସେର ପ୍ରାର୍ଥନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଦୟାମୟ ତବ ପଦେ ମତି ରତି ସଦା ଯେନ ରୟ । ୧।

ତବ ପଦ ହତେ ଯେନ ଦୂରେ ନାଇଁ ଯାଇ ଯଖନ ଯେ ଭାବେ ଥାକି ତବ ଗୁନ ଗାଇ ।୨। ନିବାରିତେ ନାରି କଭୁ କୁମତି ପ୍ରବଲ କୃପାନାଥ କୃପା କରେ ଦାଓ ହୁଦେ ବଲ ।୩।

ପରନିନ୍ଦା ପରଚର୍ଚ୍ଚା ହତେ ରାଖ ଦୂରେ ତବଗୁନ ଗାଥା ଯେନ ପାନେ ସଦା ଷ୍ଟୁରେ ।୪। ଅହଙ୍କାର ଅଭିମାନ କିଛୁତେ ନା ଯାୟ କରୁନାର ଦାସ କରେ ରାଖ ରାଙ୍ଗ ପାୟ ।୫।

ବିଷୟେ ସହଜେ ହୟ ଆସନ୍ତି ଯେ ମନ ତେମତି ତୋମାତେ ଯେନ ଲିୟ ଥାକେ ମନ ।୬। ଲୋକମାନ୍ୟ ନାଇଁ ଚାଇ କର ଦୀନହୀନ ଦୀନନାଥ ଏସ ହୁଦେ ଫୁରାଇଲା ଦିନ ।୭।

ଅସଂଖ୍ୟ ଆମାର ତୃଟି କରି ସଂଶୋଧନ କୃତାର୍ଥ କର ହେ ଦାସେ ଏହି ଅକିଞ୍ଚନ ।୮।

ଦୀନ ଜନେ ଦୀନବନ୍ଧୁ ! କରନା କରନା ପର

ଦୀନ ଜନେ ଦୀନବନ୍ଧୁ ! କରନା କରନା ପର

ଦୂମେ ମୋ ଦୁଃଖପାଶୋରା ମୋ ଜୀବନ ଗଳାହାର ।ଠା

ଧର୍ମ, ଅର୍ଥ, କାମ, ମୋକ୍ଷ ସବୁ ତ ତୁମେ ମୋହର

ତାରିଲଣି କେତେ ପାପୀ

191

ମୁଖେ ଧରି ତୁମ ନାଁ କେତେ କେତେ ଅନୁତାପୀ

କେତେ ଦୂର ତୁମ ଗାଁ ମୁଁ ଜଣେ ପାତକୀ ବୋଲି କେମିତି ପାଶୋରି ଦେଲ ?

ପଚାରି ପଚାରି ବାଟ ଆସିଛି ତୁମ ଦୁଆର । ୧।

କଷଣ ନାଶନ ବୋଲି

ତୁମେ ଗୁରୁ ନିରଞନ ତୁମକୁ ଆଶରା କଲି

ଭକତ ଗ୍ରିଷ ରତନ ଦିନେ ତ ତାରିବ, ଯେତେ ଉଛୁର କରୁଛ କର ।ଧା

ଦୀନ ନାଥ ମାଗୁ ନାହିଁ କିଛି ଆଉ

ଦୀନ ନାଥ ମାଗୁ ନାହିଁ କିଛି ଆଉ ।ଠା

ଦୀନ ହୀନ ଏଇ ଦୁର୍ବଳ ସନ୍ତାନ

ଶୟନେ ସ୍ୱପନେ ଥିର କରିମନ

ଜନମେ ଜନମେ ଜୀବନେ ମରଣେ

ଆଦେଶ ତୁମର ହେଉ ଶୀର ତାଜ

ଦୁିଆଁ ଜଞାାଳ ମଣି ମନେ ବ୍ୟାଜ

ନିରତେ ଜଣାଇ ଦୂରରୁ ଜୁହାର

କର ଯୋଡି ମାଗୁଥିବି ମୁହିଁ ଛାର ତୁମରି ଅଭୟ ଚରଣ ସେବାରେ ଅଧିକାର ମହାବାହ ।୩।

ତୁମ ନାମ ରଟୁଥାଉ ।୧।

.

ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ମୁଖେ ରଟି ସାରା ଜୀବନଟା ଯାଉ ମୋର କଟି ତୁମରି କରୁଣା ଜଳ ବିନ୍ଦୁ ପାଇ

କେବଳ ତୁମରି ଶ୍ରୀଚରଣ ଧୂଳି ଲଭିବାରେ ଆଶା ରହୁ ।୨। ତୃଷାମୋର ମେଝୁ ଥାଉ ।ଧା

ଦୀନବନ୍ଧୁ ! ଏହି କଥାରେ ମୋ ମନ

ଦୀନବନ୍ଧୁ ! ଏହି କଥାରେ ମୋ ମନ

ତୁମ ମଣିମୟ ଦେଉଳ ଦୁଆରେ ନିଶି ହେବ ଅବସାନ । ୨।

ଭୁଲି ଭବମାୟା ଲଭି ତବ ଦୟା ଜୀବନ ହୋଇବ ଧନ୍ୟ ।ଠା

ହେରିବି ନୟନେ ହିରଣ୍ଟୟ ରୂପ

ଭାସିଯିବା ବେଳେ ସବୁ ଭବ ତାପ ମାନ ଅଭିମାନ ବେଦନା ବିଳାପ ଭୁବନ ମୋହନ ଆନନ୍ଦ ସ୍ୱରୂପ କୋଟି ଜନମର କାଳିମା ତୁଟିବ ଭାବରେ ଲୋଟିବ ମନ ।୩।

ବଜାଉଥିବି ମୁଁ ଶେଷ ବଁଇଶୀରେ ତୁମ ନାମ ଜୟ ଗାନ ।୧।

ଲଭିବି ସେ କାଳେ ଅମର ଜୀବନ

ସରି ଆସୁଥିବ ଦ୍ର ଯାତା ପଥ ଶୁଣୁଥିବି ଖାଲିଁ ମଙ୍ଗ ସଂଗୀତ

ଦୀନବନ୍ଧୁ ନାମ ଯେବେ

ଦୀନବନ୍ଧୁ ନାମ ଯେବେ ବହିଛ ତୁମେ ଠାକୁର ଶିରେ ମୋର ଲଦି ଦିଅ ଦୁନିଆଁର ଦୁଃଖ ଭାର ।ଠ। ସୁଖ ମୋର ଲୋଡା ନାହିଁ, ଚିର ଦୁଃଖୀ ମୋତେ କର । ୧ ।

ହେରି ତୁମ ଶିରୀ ମୁଖ ନ ବାରିବି ସୁଖ-ଦୁଃଖ

ଦୁଃଖୀ ପାଶେ ତୁମେ ଯେବେ ଉଭା ହୁଅ ନାଥ ତେବେ-

ଆଲୋକ ଆଲୋକ ଖାଲି ଦିଶିବ ସାରା ସଂସାର । ୨ ।

ବୁକୁଭରା ଖରଶ୍ୱାସ ରଖିଛି, ବିଞ୍ଚିବି ଆସ ପାଦ ଧୋଇ ଦେବାପାଇଁ ସାଇତିଛି ଆଖି ନୀର ।୩।

ହସି ଖାଲି ଦିଅ ଚାହିଁ ଆଉ କିଛି ଲୋଡା ନାହିଁ ମୁଁ ଜଣେ ଦୀନ ଭିଖାରୀ, ଝୁଲିରେ ମୋ ଦୟା ଭର ।୪।

ଦୀନବନ୍ଧୁ ! ମୋ ବନ୍ଧୁ ହୋଇବ କେବେ

ଦୀନବନ୍ଧୁ ! ମୋ ବନ୍ଧୁ ହୋଇବ କେବେ ସବୁ ଦୀପ ଶିଖା ଲିଭେ 191

କେବେ ମୁଁ କହିବି ତୁମେ ମୋ ବାନ୍ଧବ

101 ଚାରି କାତ ମୋର ଭାଙ୍ଗିତ ଗଲାଣି ତୁମେ ଏକା ସାହା ଭବେ

ଅବାଟେ ପଡିଛି ଏକା

ଅବହେଳା କରି ଅପସରି ଗଲେ ସାତପର କରି ସଭିଏଁ ଗଲେଣି

ଗଲେଣି ସଇ ସଙ୍ଗୀତ ଅଲୋଡା ହେଲି ମୁଁ ଯେବେ |എ|

କେମିତି ବଞ୍ଚିବି କା ହାତ ଧରିବି

ଦ୍ରେଇ ଦିଅନ୍ତି ସର୍ବେ 191 ଏତେ ଦୁଃଖ ଦେଖି ନୀରବ ରହିଛ

କଥା କୁହ କଥା କୁହ

ଏକୁଟିଆ ହୋଇ ପଥ ପଚାରେ ମୁଁ ଦ୍ରରେ ଥାଅ ପଛେ ଧୀରେ କହି ଦିଅ

> ପଚାରେ କିଏ ନିଜର ମୋ ପାଣବାନ୍ଧବ ଏବେ 181

ସାତ ବାଙ୍କ କରି ଶତ ମୁଖ ଫେରେ

ଦୀନବନ୍ଧୁ ହେ, କେତେ ଭାବୃଛି ମନେ

ଦୀନବନ୍ଧୁ ହେ, କେତେ ଭାବୁଛି ମନେ ନିରେଖିଲେ ସେ ରୂପ ଥରେ କି କରି ତୁମକୁ ବସାଇବି ପଭୁ ପେମନୀର ନୟନୁ ଝରେ

ମଳିନ ଏ ମୋର ହଦ ଆସନେ ।ଠା ବଚନ ମୁଖରୁ ନ ଫୁଟଇ ଖାଲି

ଚାହିଁ ରହିଥାଏ ଥକା ନୟନେ । ୨।

ଆନ ମନେ ତୁମକୁ ଯେବେ

ଅନାଁଏ ମୁଁ ପଭୁ ହେ ତେବେ ପୁରି ଉଠେ ହୃଦୟ ମୋର ବହି ଯାଏ ଆନନ୍ଦ ନୀର ପେମେ ଭୋଳ ହୋଇ ଆପଣାକୁ ଆପେ ପାଶୋରି ଯାଏ ତ ମୁହିଁ ଜୀବନେ । ୧। ଗଭୀର ପେମର ତରଙ୍ଗରେ ବୃତି

ଖୋଜି ବୁଲେ ଖାଲି ନାଉରୀ ଜଣେ ।୩

ଦିନେ ହେଲେ ଥରେ ମିଳନ ତୁମର

ଦିନେ ହେଲେ ଥରେ ମିଳନ ତୁମର ଲୋଡିନାହିଁ କେବେ ଜୀବନେ, ଆଦରେ କୋଳରେ ବସାଇଛ ମୋରେ ବାହି ପେମଭୂଜ- ବହନେ । ୨।

ଅମା ନିଶୀଥରେ ଡାକିଛ ଦୁଆରେ ଭାଳିନାହିଁ ଯାହା ସପନେ

ଭ୍ଲା ପଥୁକୀ ମୁଁ ପଥ ଯାଏଁ ହୁଡି ଡାକ ଦେଇଛ ମୋ ଶବଣେ, ଫେରି ଆସ ବୋଲି କେତେ ଥର ସତେ ଅମୀୟ ମଧୁର ବଚନେ ।୩।

କିଳିଛି ଦୁଆର ଅତିଥିରେ ମୁହିଁ ସେଦିନ ନିଠୁର ପରାଣେ, ତେବେ ହେଲେ ତୁମେ ରୁଷି ନାହଁ ବହା ଶରଣ ଦେଇଛ ଚରଣେ । ୧।

ଶତ ଅପରାଧେ ଅପରାଧୀ ମୁହିଁ ବିକଳ ଧରମେ କରମେ

ପାଶରୁ ତୁମର ପଳାଇଲେ ଦୂରେ ଆସି ହସ ହସ ବଦନେ,

ବିପଦ-ତମସା ନିବାରିଛ ତୁମେ ବିସାରି ବିମଳ କିରଣେ ।ଧା

ଦୁଇ ଦିନିଆ ସଂସାର ମେଳ

ଦୁଇ ଦିନିଆ ସଂସାର ମେଳ ଖାଲି ଯିବା ଆସିବାର ଖେଳ ପାଉନାହିଁ ଥଳକୁଳ ।୧

କୋଳି ଖାଇ ମଞ୍ଜି ପୋତିବୁ ପାଞ୍ଚିଛୁ

ମନ ତୁ ଏଡେ ପାଗଳ ।୦ ତଳୁ ତଳ ବରଡା ଖସୁଛି ଥାଇ ଉପରେ ଆନ ହସୁଛି

ମଝି କହେ ଭାଇ ତୋ କାମ ସରିଲା

କିଏ ଯାଉଛି କିଏ ଆସୁଛି କିଏ ଗଣିଲି ବାହି ଚାହିଁଛି ଆସୁଛି ମୋ ବେଳ କାଳ । ୨

ମଝି ଦରିଆରେ କିଏ ଉବୁଟୁବୁ

କେବେ ହେଲେ ତ ଚିନ୍ତିଲୁ ନାହିଁ ଆସିଥିଲୁ ଭବେ କାହିଁ ପାଇଁ କିସ କରି ଯିବୁ କିସ ଘେନି ଯିବୁ

ବେଳହୁଁ ବିଚାର କର ।୩

ହାତ ଧରି ପଥ ମଣାଇ ନେବେ ସେ

ଦିନେ ଆସିଥିଲୁ ତୁ ଲଙ୍ଗଳା ପୁଣି ଫେରିବୁ ହୋଇ ଫୁଲୁଳା ଏ ପାରି କରମ ସେପାରିରେ ତୋର

ଜୀବନର ସବୁ ଅପରାଧ ଯାଏ ସରି

ତରେ ହେଳେ ପାପୀତାପି

ଯମଦ୍ୟ ନ ବାଧଇ ଯାରେ ଅନୁସରି ରେ । ୨।

ହେବ ନିୟନ୍ତା ଭୋଗର ।୪

ତୋର ଜୀବନ ହୋଇବ ଧନ୍ୟ ପୁଣି ସାର୍ଥକ ହେବ ଜନମ ଆନନ୍ଦ ଧାମରେ ତାଙ୍କରି ସେବାରେ

ସଦଗୁରୁଙ୍କ ଆଶରା କର ସାଥୀ ଇହ ପର କାଳେ ତୋର

କାଟିବୁ ଅନନ୍ତ କାଳ 19

191

|എ|

ବାହିରଖ ମନଚୋରେ

181

181

ସଂପି ଦିଅ ପାଣ ତାରେ ଅନୁକ୍ଷଣରେ

ଲଭି ତା ପଦରେଣୁକୁ ହେବୁ ଧନ୍ୟରେ ।୬।

ମାଡି ଯିବୁ ଢିପ ଖାଲ । ୫

ଦୁଃଖ ଘରେ ମୋର ଜନମ ଠାକୁର

ଦୁନିଆ ହସଇ ଦୁଃଖ ଦେଖି ମୋର ଦୁଃଖ ଘରେ ମୋର ଜନମ ଠାକୁର ! ଦୁଃଖୀ ହେଲି ବୋଲି ଦୁଃଖ ନାହିଁ ଅପବାଦ ବୋଝ ଅଜାଡି ମଥାର ତ୍ମ ପାଦ ତଳେ ମଥା ମାଡି ଦେଲେ ଦଃଖ ଲିଭିଯାଏ ଆଖିର ଲୁହରେ

191

କାହା ନାମ ଧରି ରେ ।୩ା

ଦୁଃଖ ମୋର ଯାଏ ଦୂର ହୋଇ ।ଠା ତୁମ ମୁଖ ଥିଲେ ଚାହିଁ ମୁଁ ଯେ ଦୁଃଖୀ ବୋଲି ତୁମେ ଦୁଃଖୀଧନ ଦୁଃଖ-ସୁଖର ଏ ଅଜବ ଦୁନିଆଁ ପତିତ ବୋଲି ମୁଁ ପତିତପାବନ ସଂସାରର ସାର ଖାଲି ଦିଆନିଆ ତୁମ ପାଦେ ପଡି ଭକତି ମାଗୁଛି

ମୁଁ ଯେ ବିନ୍ଦୁ ବୋଲି ହେ କରୁଣାସିନ୍ଦୁ ! ଦୁଃଖକୁ ସହିବା ପାଇଁ ଆସିଛ ମୋ ବନ୍ଧୁ ହୋଇ 191

ଦୁନିଆଁରେ ଗୁରୁ କିଏ ଅଛି ତାର ସରି

ଦୁନିଆଁରେ ଗୁରୁ କିଏ ଅଛି ତାର ସରି ଜଗତେ ବୋଲାଅ ସିଦ୍ଧ ତା ନାମ ସୁମରି ରେ । । ଧରିଲେ ଯା' ନାମ ଥରେ ପାପୀ ଯାଏ ତରି ।ଠା

ସେହି ଜଗତ କରତା ସେହି ଏକା ପିତା ମାତା ଚରଣେ ମାଗିଲେ ଯାରମିଳେ ଷମାର ଭ୍ୟାର ଭଗାରି ନୁହଁଇ କାର ସେ ପରା ସବୁରି ରେ ।୬।

ସବୁରି ମଙ୍ଗଳ ଚାହେଁ ହେଉ ଯେତେ ଦୋଷୀ ଯିଏ ନାମ ଧରି କଲେ କାମ ନାହିଁ ଯା ଆଶିଷ ସମ ଅପରାଧ କ୍ରମା କରେ କିଏ ତାର ପରି ରେ ।୭।

ତାର ସରି ଗୁରୁ ଆଉ ଜଗତେ ମିଳିବେ କାହୁଁ କୋଟି ପାପ ଥିଲେ କରି ଷମା ଶବଦ ଯାହାର ପଦେ ଅଛି ଭରି ରେ ।୮। କା ନାମ ଗାଇଲେ ସରି

ଯେତେ ଦୋଷ କରିଥିଲେ ଥରେ ତା ନାମ ସୁରିଲେ ଜାଣି ରଖ ସବୁ ପାପୁ ହୋଇଯିବୁ ପାରି ରେ ।୯। ଯାହା ଇଛା ତାହା କର

ନାମଟି ତାର ସୁମର ସେହି ଏକା ବୃଦ୍ଧିଦାତା ନିଏ ପାପ ହରି ରେ ।ଧା

କୋଟି ଅପରାଧ କରି ଥରେ ବୋଲ ଗୁରୁ ହରି କରି ସେ କରାଉ ଥାଇତା ବିନା କେ ଆନ ନାହିଁ ଯମ ଜଞାଳ ଯେତେକ ନେବେ ଗୁରୁ ହରି ରେ ।୧୦।

ଦିଅ ମନ ପେମଧନ ଅରଜନରେ

ନ ହୁଅ କଠୋର ମତି ଶୁଣାଅ ମଧ୍_ଭାରତୀ ଦିଅ ମନ ପେମଧନ ଅରଜନରେ ସମାନ ଦେଖୁ ଜଗତି ତୋ ନୟନ ରେ ଲୁଟିବାରେ ସମରଥ ନୋହେ ଆନରେ ।ଠା ନିଗୁଢ ପୀରତି-ଡୋରେ

ଏ ଧନ ଲଭିବା ପାଇଁ କରଣୀତ ଲୋଡା ନାହିଁ ନାହିଁରେ ବିଚାର ତହିଁ ନିଶି ଦିନ ରେ 191 ସେ ତୋର ତୁ ତାର ବୋଲି ଟାଣ କରି ମନେ ଭାଳି ଦୂର କର ଭେଦ, ବାଦ ନିର୍ମଳ କର ହୃଦ ଚାଲତୁ ଜଞାଳ ଠେଲି ତା ଚରଣରେ କର ଗୁରୁ ଶିରୀପଦ ବିଭୁ ଜ୍ଞାନ ରେ 191 ଗଞାଘର ଭରିବାକୁ ମାଗତୁ ସେ ଦେବତାକୁ

ନୀଳାଚଳ ସାରସ୍ପତ ସଂଘ, ପୁରୀ ସଂଗହିତା - ଆମେରିକା ସାରସୃତ ସଂଘ

ଦେଇ ଜି ଧନ ତୋଷିବି ମନ

ଦେଇ କି ଧନ, ତୋଷିବି ମନ ? ।ଠା

ସୁବାସ ଚୁଆ-ଚନ୍ଦନ - କରିବାକୁ ଅରପଣ କୁସୁମ କାନନେ ବୁଲି - ବାସଫୁଲ ମୁଁ ବାଛିଲି ଭାଳିଲା ମୋର ଏ ମନ - କରିଗଲି ଆହରଣ ସରାଗେ ପରାଗ ବୋଳି - ଅଛି ସେ ପାଖୁଡା ମେଲି ସବୁଥିରେ ବାରିଲି ମୁଁ

ଏ ପରା ତୁମରି ଦାନ ।୧।

ଯାହା ଦେଖୁଛି ନୟନ - ସବୁ ତ' ତୁମରି ଦାନ ପଖାଳିବି ପାଦ ବେନି - ଭାଳି, ଗଲି ଜଳ ଆଣି କି ଘେନି ମୁଁ ଅରଚନ - କରିବି ଭଲା ଚରଣ ? ଶୁଣିଲି ସେ କୁଳୁ ଭଣି - ଗୀତ ଗାଇ ନାଚେ ପୁଣି ନାହିଁ କାଛି ଆନ

ତୁମେ ତାର ଜୀବଧନ ।୨ା

ଦେଖ ଗୋ ବିଜେ ବିଶ୍ୱବନ୍ଦନ

	ସେନେହ ମମତା ମଥା ନୟନ	୩
IOI	ନ ଧର ଅଧର ପାଶ ମଣ୍ଡନ	
	ଘନ କୃଷ୍ଣ କେଶ ଜଟା ସୋହନ	181
161	ନିରେଖିଲେ ଥରେ ରୂପ ନୟନ	
	ବିକି ହୋଇଯାଏ ମନ ପରାଣ	181
191	ରଙ୍ଗ ଚରଣରେ କରେ ଜଣାଣ	
	ନ ଲିଭୁ ନୟନୁ ସେ ଅପସନ	ાહા
	191	।ଠା ନ ଧର ଅଧର ପାଶ ମୟନ ଘନ କୃଷ କେଶ ଜଟା ସୋହନ ।୧। ନିରେଖିଲେ ଥରେ ରୂପ ନୟନ ବିକି ହୋଇଯାଏ ମନ ପରାଣ ।୨। ରଙ୍ଗ ଚରଣରେ କରେ ଜଣାଣ

ଦେଖି କହିଲୁ କିଏ ସେ ତୋର

ଦେଖି କହିଲୁ କିଏ ସେ ତୋର ସପନକୁ ସତ ମଣିରେ ମନୁଆଁ ! ମନୁଁ ତାକୁ ନ ପାଶୋର । ୨। ସାରା ଦୁନିଆଁ ତ ଯେ ଯାହାର । । ।

ସବୁଠାରୁ ସୁଖ ପାଏ ସେ ତ ତୋତେ

ସୁଖ ପାଏ ତୋତେ ସେଇ ଏକା ତୋର ସୁଖ, ଦୁଃଖ ସାଥୀ ଚିର

ଦେହଟାକୁ ଲୋଭ ଯା'ର ଦିନକ ଭିତରେ ବାରେକ ମାତର

ରଖେ ବୋଲି ତୋର ଘର ମନର ଆସନ ପାତିରେ ମନୁଆଁ ! ତା ପାଦ ଠାପନ କର ।୩ା

ମଡା ପୋଡା ବାସିଦିନରେ ମନୁଆଁ, କିଏ ସେ କହ କାହାର ? । ୧। । ୧।

ଫୁଲ ଫଳ ଲାଅ ଦେଇ ତାକୁ ସତେ

ବେଳ ଥାଉଁ ଥାଉଁ ଥିରକର ବାବୁ ! କରିବୁ କି ଆପଣାର ?

ଆପଣାର ଯେ ତୋହର, ଆଖି ମେଲି ଯାହା ବହୁାଞ୍ଚେ ଦେଖୁଛୁ

ସାଥୀ ଏକା ଜୀବନର କି ଦେଲେ ତୋର ସେ ହେବରେ ମନୁଆଁ ! ତାକୁ ଏକା ତୁ ପଚାର ାଧା

ଧନରେ ମାନରେ ମନ ନାହିଁ ନାହିଁ

(ମୋର) ଧନରେ ମାନରେ ମନ ନାହିଁ ନାହିଁ ଭିଖାରୀର ଆଶା ଖାଲି କରୁଣା କଣାକ ପାଇଁ । ୧।

(ମୋର) କମଳ ଚରଣ ଧୂଳି ଚାହିଁ ଚାହିଁ ।ଠା

କାହିଁକି ଲୋଡିବି ଆଉ ଜାଣେ ଯାହା ପଲକର ବାସବ ଗାରିମା ଅବା କୁବେର ଧନ ଭଣ୍ଡାର ଭିଖାରୀ ମୁଁ ସତ ବାକି ସେ ଧନ ଅଲୋତା ମୋର ସବୁ ତ ସେ ପଦତଳ ଚିର ସାଇତା ସମ୍ଭାର ଜୀବନର ଆଶ ଏକା ଥିବି ପଦେ ଦାସ ହୋଇ ।୨।

ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଗୁରୁଦେବ

ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଗୁରୁଦେବ ଶ୍ରୀନିଗମାନନ୍ଦ ଶିଖାଇଲ ତୁମେ ଜନେ ବିତରିଗଲ ଭକତେ ଅତୁଳ ଆନନ୍ଦ ଘରେ ବସି ଡାକଦେଲେ ମିଳିବେ ସେ ଦିନେ ।୩। ତୁମ ଉପଦେଶ ଯେତେ

ହେଉ ଜୀବନର ଚିର ସାଥୀ ଏ ମରତେ ।୧। ଆଖି ଆଗେ ସିନା ତୁମ ମର ଦେହ ନାହିଁ କଥା କହୁଅଛ ତୁମେ ପାଶେ ପାଶେ ଥାଇ ବିଧିବରେ ଭାଗ୍ୟବନ୍ତ ଜନନୀ ପିଅର ମନ ପୁରାଇ ତାକିଲେ ଆସି ଦେଖା ଚିଆ ନରେ ।୪।

ରଖିଲେ ନଳିନୀକାନ୍ତ ନାମଟି ତୁମର ଆଖି ପିଛୁଳାକେ ଆସି ଦେଖା ଦିଅ ଭଲେ ।୪। ତୁମେ ଧରାକୁ ଆସିଲ

ଭକତି କମଳ ଜନ ମନେ ଫୁଟାଇଲ ।୨। ଥାଅ ପଛେ ଦୂରେ ତୁମ ଉପଦେଶ ବାଣୀ ଶୁଭୁଥାଉ କାନେ କାନେ ଏତିକି ମାଗୁଣି

ଧନ୍ୟ ହୁଇଲ ଧରଣୀ ତୋମାର

ଧନ୍ୟ ହଇଲ ଧରଣୀ ତୋମାର ନିଗମାନନ୍ଦରୂପେତେ ଏବାର

ରାତୁଲ ଚରଣ ପରଶିୟା ପ୍ରକାଶିଲେ ଯଦି ଭୂତଲେ

ଦୀନ ହୀନ ଜନ ହଇଲ ଧନ୍ୟ ଅନାଥ କାଙ୍ଗଲ ମୋରା ଯାଚି

ଘୁଚାଓ ଧରାର ଦୂଃଖତାପରାଶି ନିଜ କୃପାଗୁଣେ କ୍ଷମିୟା

ଶୁଷ୍କ ହୃଦୟ ସିକ୍ତ କରଗୋ ଧନ୍ୟ କର ଗୋ ସ୍ୱିଗ୍ନ କରୁଣ

ନବ ବରଷର ପଥମ ପଭାତେ

ନବ ବରଷର ପ୍ରଥମ ପ୍ରଭାତେ **"** ଜ୍ଞାନର ଅଗ୍ନିରେ ପୋଡିଦେଇ କାଟ କରେ ତବ ପ୍ରଣିପାତ ସକଳ କରମ ଡୋର ହେ ମୋର ପାଣର ଆରାଧ୍ୟ ଦେବତା ପେମ-ପାବନରେ ଭସାଇ ଦିଅ ହେ

ତୁମରି କୃପାର ଆଲୋକ ବିତରି ସେ ମରୁ ହୃଦରେ ହେଉ ଜାଗରଣ ଅନ୍ଧକାର ନାଶିଦିଅ ପେମର ବୃହାବନ

'ଅହଂ ମମତା' ଘୁଆଇଣ ପୁଭୁ ନିତ୍ୟଲୋକର ଆଭାସ ଫୁଟୁ ହେ ତୁମରି କରିଣ ନିଅ । ମୋ ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ୟଣ ।

ଦେହର ଜତତା ମନର କାଳିମା ମଦନେ ମୋହିଣ ସାର୍ଥକ କର

ଘୁଞ୍ଚିଯାଉ ମୋର ଦୂରେ ମଦନମୋହନ ନାମ ଅନ୍ତର ପୁର ପୁରି ରହିଥାଉ ହୃଦରେ ସର୍ବଦା ଜାଗୁ ହେ ଠାକୁର

ଶୁଦ୍ଧ କର ହେ ବୃତ୍ତି ମୋହର ତୁମକୁ କେବଳ ଦେଖିବି ଠାକୁର

ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱେ ଚାଳିତ କର ସକଳ ହୃଦ ମଧ୍ୟରେ ତୁମରି ଅଭୟ- କର ପସାରିଣ ତୁମକୁ ଘେରିଣ ହେଉ ଜାଗରଣ

ଅଶୁଭ ସଂୟାରରାଶି ଦେଖିବାକୁ ଯେହେ ପାଇ ଅଞ୍ଜାନର ମୂଳ ବିର ଦିନ ପାଇଁ ତୁମରି ରୂପର ମାଧୁରିମା ମଧ୍ୟେ ଦିଅ ହେ ଠାକୁର ନାଶି । ନିଜକୁ ଯାଏ ହରାଇ ।

ତ୍ମରି ମଙ୍ଗଳ-ଇଛାର ଯେପରି ଦେଇପାରେ ସଦା ଜୟ ନିର୍ଭର କରିଣ ତୁମରି ଉପରେ ହୋଇ ପାରିବି ନିର୍ଭୟ । ଦିଅ ନିର୍ଭ୍ରତା ବିଶ୍ୱାସ ଦିଅ ଦିଅ ହେ ଭକତି-ଜ୍ଞାନ ଦିଅ ମନେ ବଳ ଦୂଢତା ଅଟଳ ଦିଅ ହେ ଅଦୀନ ପାଣ । ବାହୁରେ ଶ୍ରି ହଦୟରେ ଭବ୍ତି ଆସୁ ହେ ଦେବତା ଜାଗି ସୃଭାବ-ବିରୋଧୀ ରିପୁର ପଭାବ ନିମିଷକେ ଯାଉ ଲିଭି । ମାୟା-ଆବରଣ ନୟନ ମଧ୍ୟର୍ ଯାଉ ମୋର ତ୍ୱରା ଖୋଲି ଦର୍ଶନ କରି ବଶ୍ରପଙ୍କ ଲୋଟିବି ଚରଣେ ବୋଲି । ଜଗତକୁ ଯେହେ ତବ ରୂପ ଭାବି ପାଇବି ହେ ଅତି ଭଲ ପେମର କଣିକା ତୁମରି ଅସୀମ

ସସୀମ ହୃଦୟେ ଢାଳ ।

ଦିଅ ଜ୍ଞାନ ପେମ କର୍ମଶର୍ଦ୍ଧି ଦିଅ ସାଧିବି ତୁମରି କାର୍ଯ୍ୟ ସବୁ ଆବରଣ ହରି ନେଇ ପଭୁ ଦିଅ ହେ ସେବକ ସାଜ । ସବୁ ଅଭିମାନ ଚ୍ୟ କରିହେ ତୁମରି କରିଣ ନିଅ ସେବା ଅଧିକାର ତୁମରି ବିନ୍ଦୁ ଦିଅ ପଭୁ ମୋତେ ଦିଆ । ତୁମ୍ଭେ ମୋର ପଭୁ ମୁହିଁ ତବ ଦାସ ରହୁ ସଦା ଏହି ଜ୍ଞାନ ନିର୍ୟମ କରି ଚ୍ୟ କର ହେ ମୋର ଦମ୍ଭ ଅଭିମାନ । ତୁମରି ଅତୁଳ ରୂପ ଆଲୋକରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ମୋର ପାଣ ସେହର ପରଶ ଦେଇ ହେ ଠାକୁର ଅହ୍ମିକା କର ଚ୍ୟ । ତୁମରି ନାମର ଅମିୟ-ସାଗରେ ବୁଡାଇଣ ମୋତେ ଦିଅ ଚିର ଜୀବନର ଧୂବତାରା ହୋଇ ହୃଦୟ ଆକାଶେ ରୁହ ।

ନବ ସୁନ୍ଦର ମୋହନ କାନ୍ତି ଧର

ନବ ସୁନ୍ଦର ମୋହନ କାନ୍ତି ଧର ! ପଦ କଞ୍ଚଳେ ହେଉ ଠାବ ମୋର ।ଠା

ଚେତନେ, ଶୟନେ ସବୁ ମାୟା ଭୁଲି, ରଟୁ ଏ ରସନା ଗୁରୁନାମ ଖାଲି ରାଗ, ରୋଷମାନ ମାନସୁଁ ପାସୋର ଗୁରୁନାମ ସୁମରଣ ହେଉ ସାର । ୧।

ଆଜି ଅଛି ଯାହା ସେ ତ ଦି'ଦିନର ପଲକେ ସେ ଚାଲିଯିବ ଯମପୁର ଭାଇ, ବନ୍ଧୁ କରିଦେବେ ସାତପର

ମନରୁ ସବୁରି ଯିବି ମୁଁ ପାସୋର ।୨।

ଜୀବ ଛାଡିଗଲେ ଭୂତ ବୋଲି କହି ଶମସାନ ଭୂମିକୁ ତ ନେବେ ବହି ସ୍ନେହ ମାୟା ମମତା ପାସୋରି ଦେଇ ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବ ତୋ ସାଥୀ ପଲକର ।୩।

ଚରଣ ତଳେ ମାଗୁଛି ଠାବ ମୁହିଁ ଆଉ ମାନ ଗଉରବ ଆଶା ନାହିଁ ବାରଣ ନ କର ପଭୁ ଭାବଗହୀ ମୋର ବଳ ଦିଅ ତବ ନାମ ଭଜିବାର ।ଧା

ନ ଥିଲେ ଅପରାଧୀ ମୋହ ସରି

ନ ଥିଲେ ଅପରାଧୀ ମୋହ ସରି

କ୍ଷମା ମାଗିବ କିଏ ପାଦ ଧରି 101

ମନ-ଆଶା ମୋ ମନେ ଯିବ ମରି ଅଶେଷ ଅପରାଧୀ, ଜନେ ହେ ଦୟାନିଧି !

ମିଶିଛି ପରା, ମୁଁ କି ଯିବି ଫେରି ? । ୨।

ଷମା-ସାଗର ବୋଲି, ତିନି ଜଗତେ ହୁରି

ପଡ଼ୁଛି, ଶୁଣୁଛି ମୁଁ କାନ ଭରି

ମନରେ ହେଜିହେଜି, ସେହି ଘୋଷଣା ଆଜି ଆସିଛି, ପରଖିବି ଟାଣ କରି 191 ଷମା ନ ଦେଲେ ମୋତେ, କଳଙ୍କ ଏ ଜଗତେ ରଟିବ ସିନା, ଲାଜେ ଯିବି ସରି

ପିତା ମୋର ମହତ, ହୋଇ କି ବିପରୀତ

ଫଳ ଫଳିଲା ଭଲା କେଉଁପରି ?ା୩ା

ସତେ ସିଂହ-ଦୁଆର, କିଳିଦେବ ଠାକୁର !

ନ ମିଶିଲେ ବାରିବିନ୍ଦୁ କାହୁଁ ହେବ ସାଗର

ନ ମିଶିଲେ ବାରିବିନ୍ଦୁ କାହୁଁ ହେବ ସାଗର? ସୁରେ ସୂର ନ ମିଶିଲେ ବେସୁରା ବୀଣା ତାର ।ଠା ଯେ ଗୀତର ଛନ୍ଦେ ଭରା, ଗୁରୁ ନାମ ମନ୍ତର । ୨।

ମନର ମିଳନ ଯେବେ ମନ ତୁଲେ ନ ହେଲା ଏକ ସୁରେ କଞ ଯେବେ ମିଳନ ପାଶୋରିଲା ପରାଣର ମେଳ କାହୁଁ ହେବ ଥରେ ବିଚାର ।୧। କେହି ନୁହେଁ ପର କା'ର ଏଇ ଧୂଳି ଧରାରେ କହ କା'ଜନମ ନୁହେଁ ମାଟି ମାଆ କୋଳରେ ବାଉଳା ସେ, ଏ ମନ୍ତର ହୁଏ ଯା'ର ପାଶୋର ।୩।

ଘୁମାଇଁ ନ ରହ ଆଉ, ଯାଏ ଗଡି ବେଳ ତ ଏକ ତାନେ, ଏକ ସୁରେ ଗାଅ ଗାଅ ସେ ଗୀତ ଆସ, ଜାଗ, ନାମ ତାର ଗାଅ କ୍ୟ ମିଳାଇ ଜାଣନା କି ଜୀବନର ନାଉରୀ ଏକା ସେହି ସେଇ ଗୁରୁ, ସେଇ ବହୁ, ସେଇ ବିଷ୍ଣୁ ଶଙ୍କର ।ଧା

ନୟନ ଧାରେ ଧାରେ

ନୟନ ଧାରେ ଧାରେ ଅଞନ ଦିଅ ଗାରେ ନିରେଖିବି ତୁମ ରୂପ ସବୁରି ଭିତରେ ।ଠା ଅବଗାହିବି ମୁଁ ନିତି ଭାବ-ପାରାବାରେ ।୨।

ସୁନ୍ଦର ଶ୍ରୀମୁଖ ହେରି ନିଜକୁ ଦେବି ପାଶୋରି ପୁଲକିତ ହେବ ଚିଉ ତୁମ ଧିଆନରେ ।୧। କର ବାରେ କୃପାନିଧି ମୋ ଲାଗି ଏତିକି ବିଧି ଶୁଣାଇବି ତୁମ ସୂର ଜଗତ ଜନରେ ।୩ା

ପ୍ରୀତିରେ ମିଶିବ ପ୍ରୀତି ଗାଇ ତୁମ ଜ୍ଞାନ ଗୀତି ତୁମେ ମୋ ଆଚାଯ୍ୟ ଶ୍ରେଷ ମୁଁ ତୁମ ଦାସ କନିଷ ଶିର ପାତି ଥିବି ଚିର ଚାରୁ ଚରଣରେ ।୪।

ନୟନ-ରଞ୍ଚନ ନୟନେ ନୟନେ

ନୟନ-ରଞନ ନୟନେ ନୟନେ ଅଞନ ହୁଅ ହେ ମୋର ମନକୋଣେ ଲୁଚି ଖେଳ ଲୁଚକାଳି ହୋଇ ତୁମେ ଚିଉଚୋର ।୧। ହୃଦସିଂହାସନେ ହେ ଦେବତା ତୁମେ ହୋଇଥାଅ ଚିନ୍ତାମଣି ।୩ା

କଝତଟେ ନିଶିଦିନ ଝୁଲୁଥାଅ ହୋଇ କଝ-ରତୃହାର ସୁବାସ ଅଗୁରୁ ଚହନ ହୋଇ ମୋ ଲେପନ ହୁଅ ଅଙ୍ଗର ।୨। ନାସାପୁଟେ ହୋଇ ନିଃଶ୍ୱାସ ତୁମେ ଅନ୍ତରେ ମୋ ଖେଳାକର ବସନ ହୋଇ ମୋ ଅଙ୍ଗେ ଜତି ରହି ନିରତ ଲଜା ନିବାର ।ଧା

ମଥା ପରେ ମୋର ବିରାଜୁ ଥାଅ ହେ ହୋଇ ତମେ ଶିରୋମଣି ଶୟନେ ସପନେ ଘୁମେ ଜାଗରଣେ ସଙ୍ଗେ ଥାଅ ମୋର ପ୍ରିୟ ! ଗୁରୁଦାସ ପଣେ ଶ୍ରୀଚରଣ ତଳେ ସେବାର ନିଯୋଗ ଦିଅ ।୫।

ନୟନ ତୁମକୁ ପାରେ ନାହିଁ ଦେଖି

ନୟନ ତୁମକୁ ପାରେ ନାହିଁ ଦେଖି ରହିଛ ନୟନେ ନୟନେ ହୃଦୟ ତୁମକୁ ପାରେ ନାହିଁ ଜାଣି ହୃଦୟେ ରହିଛ ଗୋପନେ ।ଠା ତୁମ ସେହ ଅଛି ତୁମେ ଅଛ ତାର ନିରାଶୟ ଜନ ଗୃହ ନାହିଁ ଯାର ରଖ ତାକୁ ତୁମ ଭବନେ ।୨।

ବାସନା ବଶରୁ ଅବିରତ ମନ ଧାଏଁ ଦଶଦିଗେ ପାଗଳ ସମାନ ସାକ୍ଷୀ ରୂପେ ତୁମେ ସତତ ମରମେ ଜାଗିଛ ଶୟନେ ସ୍ୱପନେ ।୧। ତୁମ ବିନା ସାଥୀ କେହି ନାହିଁ ମୋର ସନ୍ଧୁଖେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ବିସ୍ତାର କାଳପାରାବାର କରୁଅଛ ପାର କେହି ନ ଜାଣଇଁ କେସନେ ।୩।

ତେଜିଛନ୍ତି ସର୍ବେ କେହି ନାହିଁ ଯାର

ତୁମେ ଅଛ ବୋଲି ମୁହିଁ ସିନା ଅଛି

ତୁମେ ପ୍ରାଣମୟ ତେଣୁ ମୁଁ ବଞ୍ଚିଛି ଯେତେ ପାଇଲେ ହେଁ ତୃତ୍ତି ନ ଆସୁଛି ଯେତେ ଜାଣିଲେ ବି ନ ଜାଣେ ।୪।

ତୁମକୁ ପାଇବି ଜାଣେ ନିରନ୍ତରେ ଲୋକ ଲୋକାନ୍ତରେ ଯୁଗ ଯୁଗାନ୍ତରେ ତୁମ ଆଉ ମୋହ ବିନା କେହି ନାହିଁ, ନାହିଁ କିଛି ବାଧା ମିଳନେ ।୫।

ନନ୍ଦନବନ ପାରିଜାତ ତୁମେ

ନନ୍ଦନବନ ପାରିଜାତ ତୁମେ, ବନ୍ଦନ ମୋର ଘେନ ଅନ୍ଧନ୍ୟନେ ରଞ୍ଜନ କର ଜ୍ଞାନର ଅଞ୍ଜନ ।ଠା ବିଶ୍ୱଜନତା ଅଭୟ ଲଭଇ, କରି 'ଜୟଗୁରୁ' ଗାନ ।୨।

ତୁମେ ସୁରଧୂନୀ ଧାର ଧୁଅ ମୋର ମାୟା ଘୋର କ&ରୁ ତବ 'ମା ଭୈ' 'ମା ଭୈ' ଶୁଣଇ ବ୍ୟଥିତ ଜନ ନିଖିଳ ନୟନ ଆବାହନ କରେ ତବ ଶୁଭ ଆଗମନ ।୧। ତୁମ ସଙ୍ଗତ ସୁର ମଙ୍ଗଳମୟ ଚିର ମୁର୍ଚ୍ଛନା ତା'ର ଚରାଚର ଛୁଇଁ, କଲ୍ୟାଣ କରେ ଦାନ ତାପିତ, ପୀଡିତ, ଦଳିତ ଜୀବନେ, ଶାନ୍ତିର ଆଲେପନ ।୩।

ସ୍ୱପ୍ନର ତୁମେ ସତ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ତୁମେ ତତ୍ତ୍ୱ ମୁକ୍ତିପିଆସୀ ହତାଶ ଜୀବନେ ଦୀପଶିଖା, ତେଜିଆନ ଯୁଗ ଧର୍ମର ରକ୍ଷୀ ନିତ୍ୟର ତୁମେ ସାକ୍ଷୀ ଅମର ବାଣୀରେ ଅମୀୟର ଧାର ବରଷ ଜଗଜୀବନ ! ନିଠୁର ନ ହୁଅ ଶରଣାଗତରେ, ଚରଣେ ଦିଅ ଶରଣ ।୪।

ନାହିଁ ନନ୍ଦନ ବନର ସୁମନ

ନାହିଁ ନନ୍ଦନ ବନର ସୁମନ ନାହିଁ ଚନ୍ଦନ ଚୂଆ ଭକତି ପୋଥିରେ ଡୋରବନ୍ଧା ମୋର ପ୍ଣତି ଶିଖୁଛି ନୂଆ ।ଠା ଦେଉଳ ଦୁଆରେ ଆସିଛି ଆଜି ମୁଁ ଶୁଣି ଏଇ ଲୋକ କୁହା ।୧।

କଳୁଷ ଜଳଧି ଉର୍ମିରେ ମୁହିଁ ଆସିଛି ପ୍ରିୟ ଗୋ ଆଜି ମଥା ଧୋଇ ଦିଅ ପରା ତୁମେ ଚରଣ-ପରଶ ନ ବାରି ଛୁଆଁ-ଅଛୁଆଁ ନ ଦେଲେ ନ ଦିଅ ଚରଣ ପରଶ କଳଙ୍କ ଲାଗିବ ହେବ ଅପଯଶ ଦୁରୁଁ ଘେନ ପ୍ରିୟ! ବନ୍ଦନ ତେବେ ମାନ ମୋର ସାନକୁହା ବନଫୁଲଟିଏ ଆଣିଛି, ଭେଟିବି ଭରା ଆଖି ପାଣି ଧୁଆ ।୨।

ନିଗମ ତାରକଂ

ନିଗମାନଦଂ ବହେ ଜଗତତାରକମ୍ ନିଗମାନଦଂ ଜ୍ଞାନାଲୋକପ୍ରକାଶକମ୍ ।ଠା ନିଗମାନନ୍ଦ ଦୀନ-ପତିତ-ପାବକମ୍ । ୨।

ନିଗମାନନ୍ଦଂ ଭବବନ୍ଧନ-ମୋଚକମ୍ ନିଗମାନନ୍ଦଂ ପରମାନନ୍ଦଦାୟକମ୍ ନିଗମାନନ୍ଦଂ ସୋମ୍ୟ-ମଧୂର-ଦର୍ଶନମ୍ ନିଗମାନନ୍ଦଂ ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦବିଗ୍ହମ୍ ।୧। ନିଗମାନନ୍ଦ ନିଗମତଷ୍ୱଭୂଷଣମ୍ ନିଗମାନନ୍ଦ ଶୃତିବେଦାନ୍ତଭାୟରମ୍ ନିଗମାନନ୍ଦ ସତ୍ୟ-ଶିବ-ସୁନ୍ଦରମ୍ ନିଗମାନନ୍ଦ ପେମ-କରୁଣା-ନିଳୟମ୍ ।୩।

ନିଗମାନଦଂ ବୃଦୁଞ୍ଜାନ-ବିକାଶକମ୍ ନିଗମାନଦଂ ଭଞ୍ଚୃଦୟ-ରଞ୍ଜମ୍ ନିଗମାନଦଂ ସାରସଂପଦଞ୍ଜାପକମ୍ ନିଗମାନଦଂ ଅଞ୍ଜ-ତାମସ-ନାଶକମ୍ ନିଗମାନଦଂ ଢୀବଦୁଃଖକାତରମ୍ ନିଗମାନଦଂ ବଦେ ଶ୍ରୀପଦଯୁଗଳମ୍ ନିଗମାନଦଂ ଚରଣେ ଗଛ ଶରଣମ୍ ।୪।

ନିଝୁମ ନିଦରେ ଶୋଇ ପଡିଥିଲି

ନିଝୁମ ନିଦରେ ଶୋଇ ପଡିଥିଲି

ଉଠାଇଲା ଯିଏ ବିଚାରିଲି, ତାକୁ ପତିଦନ ଦେବା ପାଇଁ

ଚେତା-ଚଇତନ ନାହିଁ ଚମକି ଉଠିଲି ଡକିଦେଲା ମୋତେ

ପୂରୁବେ ଅରୁଣ ବାରି ମୋର ମନ

ପର୍ଷୀ କି ଆଦର କଲି

ପରଭାତୀ ପକ୍ଷୀ ଗାଇ ।ଠା

ହସି, କଲା ମୋତେ ଟାହି ।୧।

ଦେଖିଲା ନୟନ ମୋର ନାହିଁ ଆଉ ଅନ୍ଧାର ଚେତାଇ ଦେଲା ସେ ବୋଲି

କହିଲା ସେ ମୋତେ, କଝେ ତା' ସୁର ଦେଇଛି କିଏ ଭରାଇ ଆଦେଶରେ ତାର ଗାଉଛି ସେ ଗୀତ ଆୟଉ ତାହାର ନାହିଁ ।୨।

ସଭିଏଁ କହିଲେ ଭାରି ଛଇଳ ସେ ସବୁ କରେ ଲୁଚି ରହି କେତେ ସୁଖ ପାଏ ମୋତେ ବୋଲି ଭାଳି ତା' ପଦେ ଜୁହାରେ ମୁହିଁ ।୩।

କିଏ ଚେତାଇଲା ସତେ

କିଏ ଶୁଣାଇଲା ମୋତେ

ନିରାଶ ନ କର ଆଢି

ନିରାଶ ନ କର ଆଜି ଦୟାଳୁ ଠାକୁର ହେ କରୁଣା କଣାଏ ମାଗେ ଯୋଡି ବେନି କର ହେ ।୦

ଶୟନରେ ସ୍ୱପନରେ ସେ ମୂରତି ନୟନରେ ହେରି ବେନି ଆଖି ମୋର ହେଉ ଶୁଦ୍ଧ ଚିର ହେ ।୨

ଯେ ଦାନ ଦେଇଛ ଭରି ମୁରୁଛିବି ମୁଁ ଜି କରି ପ୍ତିଦାନେ ପ୍ରେମବାରୀ ପଦେ ଘେନା କର ହେ ।୧ ସନ୍ତାନର ଦୋଷରାଶି କ୍ଷମାକର ଅବିନାଶୀ ଏତିକି ମାତର ପୁଭୁ ଆଶା ଏ ମନର ହେ ।୩

ନିଃଶ୍ୱାସକୁ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ ପଭୁ !

ନିଃଶ୍ୱାସକୁ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ ପ୍ରଭୁ ! ଏଇ ମାଟି ଘଟୁ ଦିନେ ଯିବ ପଳାଇ ପ୍ରଭୁ, ଦିଅ ତୁମ ପ୍ରେମ ଧନ ହୃଦେ ରଖିବି କରି ଯତନ ଗଲାବେଳେ ଯିବି ତାକୁ ସାଥୀରେ ନେଇ ।ଠା ଅଖିଳ ବ୍ରହ୍ମାଞ୍ଜ ସ୍ୱାମୀ ହେ ତୁମେ ପରା ଜନକ ମୋର ତୁମେ ଥାଉ ଥାଉ ତିନି ଭୁବନେ ମୋର କାହାକୁ ଡର କର ତୁମ ପ୍ରେମ ଧନେ ଧନୀ କେବେ ହେବି ନାହିଁ ଅଭିମାନୀ ଏତେ ସଉଭାଗ୍ୟ ସିନା ତୁମରି ପାଇଁ ।୨।

ହୃଦ-ସରସୀରେ ଫୁଟାଇ ଦିଅ ତୁମ ପଦ-କମଳ ମନ-କଳସୀରେ ପୂରାଇ ଦିଅ ତୁମ ପ୍ରେମ-ସଲିଳ ସେହି ପ୍ରେମ ଜଳେ ଅବଗାହି ତୁମ ପାଦପଦ୍ମ ଚିତ୍ତେ ଧ୍ୟାୟି ଜୀବନର ସେତେ କାଳ ଦେବି ବିତାଇ । ୧। ଏ ଭବ-ସାଗରେ ବୁହାଇ ଦିଅ ତୁମ ପ୍ରେମତରଙ୍ଗ ଆହେ ପ୍ରେମମୟ କର ହେ ପାରି ନାବେ ଧରିଣ ମଙ୍ଗ ମୋର ଏହିମାତ୍ର ଅଭିଳାଷ କର ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣ ଦାସ କରୁଥିବି ସେବା ତୁମ ନାମକୁ ଗାଇ ।୩।

ନେଇଗଲ ଯେବେ ଅଜଣା ରାଇଜେ

ନେଇଗଲ ଯେବେ ଅଜଣା ରାଇଜେ ତୁଟାଇ ସଂସାର ବନ୍ଧନ ମାୟା ଭେଳିକିରେ ଭୁଲାଇ କାହିଁକି ଲୁହରେ ଭରିଲ ନୟନ ।ଠା ବାସି ଫୁଲ ସେ ତ ଝରିଗଲା ହେଲେ ତୁମ ପାଦେ କର ବିଲୀନ ।୧।

କୃପା ବହି ଭବେ ଦେଲ ଜନମ (ବୃଥା) ମାୟା ପେମେ ବିତିଲା ଦିନ ଦେଖା ଦେଲ ଯେବେ ଏଇ ଜନମେ ହାତ ଧରି ନିଅ ମୁକତି ଧାମେ ଦୀପଶିଖା ସେ ତ ଲିଭିଗଲା ହେଲେ ତୁମ ସାଥେ ହେଉ ମିଳନ ।୨।

ପଦେ ଖାଲି ପଦରେ ଗୁହାରି

ମୋର) ପଦେ ଖାଲି ପଦରେ ଗୁହାରି ଆଉଁଷିଦେଇ ମୋ ଶିର ତାକିବ ଆଦର ଭରି ।୨।

ତୁମ ପଞ୍ଚୁରୀରେ ମୋତେ ରଖ କରି ପୋଷା ଶାରୀ ।ଠା

ଶିଖାଇବ ମୋତେ ପ୍ରିୟ ! ତୁମ ନାମ ପ୍ରେମମୟ ନିଶି-ଦିନ ରଟୁଥିବି ସେ ପଦଟି ନ ପାଶୋରି ।୩।

ପୀରତି-ଡୋରରେ ବାହି, ରଖ କରି ପାଦ ବନ୍ଦୀ, ପଳାଇଯିବାକୁ ଆଉ ରାହା ନ ଥିବ ମୋହରି ।୧।

> ତୁମ ଆଶା-ପଥ ଚାହିଁ ଖାଲି ସେଇ ଗୀତ ଗାଇ ଶୁଣାଇବି ତୁମ କାନେ ସାରାଟି ଜନମ ଧରି ।୪।

ଗୋଳି ତବ ପ୍ରେମ ନୀର ଖୁଆଇ ଦେବ ଆହାର

ପଚାରୁଛି ପଦେ କଥା

ପଚାରୁଛି ପଦେ କଥା ଶ୍ରୀଛାମୁରେ ଯୋଡି କର କ୍ଷମାକି ପାଶୋରି ଦେଲ ମୋହରି ପାଇଁ ଠାକୁର? ।ଠା

ଜାଣୁଛି ତୁମ ବିହୁନେ ତିଳେ ମୋର ଗତି ନାହିଁ ତେବେ ହେଲେ ତୁମକୁ ମୁଁ କେବେହେଲେ ଡାକୁ ନାହିଁ ପାଶୋରି ତୁମକୁ ସାର କରିଛି ହୀନ ମୁଁ କାର ।୩।

ତୁମ ବିହୁନରେ କାଳ ଗରାସୁଛି ମୋତେ ଆସି କୋଟି ଅପରାଧୁ ମୋର ଗଳେ ଝୁଲେ ମାୟା ଫାଶି ତ୍ରାହି ତ୍ରାହି ଆର୍ତ୍ତାଣ ରକ୍ଷାକର ରକ୍ଷାକର ଶରଣାଗତ ଦାସରେ କୃପାକର କୃପାକର । ୪।

ଜଳେ ଥଳେ ଆକାଶରେ ତୁମରି ସମାନ ଦୃଞ୍ଚି କିଏ ସେ ନ ଜାଣେ କହ ତୁମର ଏ ସାରା ସୃଞ୍ଚି ସବୁରି ପାଇଁ କି ପରା ତୁମର ସମ ବିଚାର ।୧।

ଅଧମ ହେଲେ ମୁଁ ପଛେ ନୁହେଁ କି ସୁତ ତୁମର? ପିତା ତୁମେ ମୋର ବୋଲି ନ ଦେବ କି ସିଉକାର କୁବୁର୍ଦ୍ଧି ଅଞ୍ଜାନୀ ସୁତେ ପିତା କି କରେ ଅନ୍ତର ।୨।

ପଝାରୀ ରେ! ଡର ନାହିଁ ଆଖି

ପଝାରୀ ରେ! ଡର ନାହିଁ ଆଖି ଆଗେ ହେରି ଭବ ନଦୀ ଧାର ପୁରୁ ନାମ କୁନ୍ତ ଧରି ପେଟ ଫୁଟାଅ ତାହାର ।୩।

ଅଛି ଜଣେ ନାଉରୀଆ କରିବ ପାର ଉତାର ।ଠା

ବଢି ନଈ ଗରଜନ ଶୁଣି ହେଉ ଛନ ଛନ କୂଳ ଲଘିଂ ଢେଉ ଦେଖି ଛାତି ତୋର ଥର ଥର ।୧।

ମନ ଖାଲି କରି ଟାଣ ତା ପଦେ କଲେ ଧିଆନ

ଚଢରେ ସତ୍ୟର ନାଆ କହରେ ଗୁରୁର ନାଆଁ ଅଦେଖାରେ ଅଜଣାରେ ଆସି ହେବ ଆପଣାର । ୫।

ଟିକି ନାଆ ହେଲେ ହେଉ ତିଳେ ଖାତର ନ କର ।୨। ବଳେ ଦିଶିବରେ ରାହାହୋଇବ ସେ ତୋର ସାହା

କାଳି ମେଘ ଘୋଟେ ଯେବେ ଆକାଶ କୋଣରେ ତେବେ ଝଡ ଝଞାକୁ ନ ଡରି ଗୁରୁ ନାମକୁ ସୁମର ।୬।

ପଦତଳ ମନୋହର ବିକଚ ଶତଦଳ

ପରିଶୁଭ୍ ବାସ ସୁବେଷନେ ତବ ସରସ କଟି ତଟ ସାଜଇ ନତ ଭକତଜନ ତବ ଚରଣ ଯୁଗଳେ ବହି ଆଶିଷ ଲୋତଇ କମ ରୁଚିର ପରିସର ବକ୍ଷ ପର ସଜ ସୁମନ ହାର ବିରାଜଇ ।୨। ଦିଅ ଗୁରୁ ନିଗମ ! ଚିର ପଦ ଶରଣ ଗୁରୁଦାସ ଭିୟୁକ ମାଗଇ ।୪।

ପଦ ବନ୍ଦେ ଗୁରୁଦେବ

ତେଜୋଦୀୟ ଅପଘନ ଦିଅଇ ଅଭୟ ହେ । ୨। ସୁରଙ୍ଗ ବେନି ପୟର ବହେ ବିଶ୍ୱ ବରାବର

ପଦେ ମୋ ଗୁହାରି ଘେନ

ପଦେ ମୋ ଗୁହାରି ଘେନ ମାଗୁ ନାହିଁ ଧନ ଜନ ।ଠା ଆପଣାରେ ଆପେ ଭଞ୍ଜେ ନ ହେଜେ ସେ ପଦ ଦଞ୍ଜେ

ତୁଣରେ ଦିଅ କୁହାଇ ଗୁରୁନାମ ଗୁଣ ଗାନ ।୨। ତୁମେ ବାଞ୍ଜାକଲ୍ତରୁ

ଭଲ ଭେଲ ଯେତେ ଯାହା ସବୁତ ତୁମରି ଦିଆ କରୁଣା କର ହେ ନାଥ ଏତିକି ବୁଝୁ ଏ ମନ ।୫।

ଜୀବନ ଦୀପ ମୋ ଧୀରେ ଯାଏ ମଉଳି ।ଧା

ଜେଣିକି ଦେବି ମୁଁ ଚାହିଁ ସେ ରୂପ ଦିଶିବା ପାଇଁ ନୟନ ପଟରେ ଦିଅ ଲଗାଇ ଜ୍ଞାନ ଅଞ୍ଜ ।ଧା

ପରମ ଆରାଧ୍ୟ ଦେବ ହେ ବିଶ୍ୱବିହାରୀ

ପରମ ଆରାଧ୍ୟ ଦେବ ହେ ବିଶ୍ୱବିହାରୀ ସବୁ ହୋଇଛି ସମୃବ ଚରଣେ ପ୍ରଣତି ଘେନ ଭବଦୁଃଖହାରୀ ସବୁଠାରେ ଖେଳେ ତବ ଶକ୍ତିର ବିଭବ ।୩।

ନରରପୀ ଭଗବାନ

ମଙ୍ଗଳ ଆଶିଷେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଏ ଜୀବନ ।୧। ପୁଳୟ କାଳରେ ବିଶ୍ୱ ହେଲେହେଁ ବିଲୟ ଏକମାତ୍ର ତୁମେ ସର୍ବ ଉର୍ଦ୍ଧେ ହୋଇ ଥୟ

ଚଳାଉଅଛ ଏ ସୃଷ୍ଟି , ଅଲକ୍ଷ୍ୟରେ ରହି । ୨। ସକଳ ସୁଖ ଦୁଃଖର ହୋଇଣ ଅତୀତ

ତୁମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ପଥେ ଚଳୁଥିବୁଁ ନିତ୍ୟ ସେହି ଶକ୍ତି ବଳେ ସର୍ବେ ହୋଇ ଆକର୍ଷିତ ଶୁଦ୍ଧା, ବୁଦ୍ଧି ସେହିପରି ମହତତ୍ତ୍ୱଠାରୁ ଜୀବ ଜଗତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦିଅ ଦେବ, ଶୀଚରଣେ ପାର୍ଥନା ଆମରି ।୫।

ପରାଣ ନାଥ ହେ ନିଅ ମୋତେ ହାତ ଧରି

ପରାଣ ନାଥ ହେ ନିଅ ମୋ ହାତ ଧରି ପୁବୃତ୍ତି ସୋତରେ ଭାସି ପାଣ ମୋର ଗଲା ଆସି ଭବ ଜଳ ଭଉଁରୀରେ ମରେ ମୁଁ ଘୁରି ।ଠା ଅବଶ ଏ ତନୁ ମନ ଆହତ ଭାରି ତଥାପି ଏ ମନ ଚାହେଁ ଯିବ ପହୁଁରି ।୩।

ଆସିଥିଲି ଏ ସଂସାରେ ତୁମ ମହାନ ଇଛାରେ କରିବାକୁ ବିଶ୍ୱହିତ କର୍ମ ତୁମରି ଯେତେକ ଦେଲ ବତାଇ ଚେତନା ମୋ ଫେରୁ ନାହିଁ ସେବକ ଜୀବନ ଧରି ସେବା ଆଚରି ।୧। ମୋହ ମଦ ନିଶା ମୋତେ ରଖିଛି ଘାରି

ଦୁନିଆର ରଙ୍ଗ ଦେଖି ମନ ମୋର ଗଲା ଲାଖି ମାୟା ମରିଚିକା ପଛେ ପାଗଳ ହେଲି ମରଣ ଦୁଆରେ ଆଜି ତୁମ କଥା ମନେ ହେଜି ତୁମ କଥା ଏ ମନରୁ ପାଶୋରି ଦେଲି ।୨। ଶରଣ ମାଗୁଛି ତୁମ ଚରଣ ଧରି ଅରଷ ଜନକୁ ରଖ ହେ ଦୁଃଖହାରୀ ।୫।

ପରାଣ ମଧୂପ ନ ରସିଲା ଯେବେ

ଅକଳନ ଧନ ଥାଇ ଅକାରଣ ନାହିଁ ତହିଁ ଲବେ ଲାଭ, ସତୀ ନାୟିକାର ପ୍ରେମ-ଅନୁରାଗେ କାଳିମା ସିନା ସମୃବ ସେ ଧନେ ଅନାଇ ପରମ ରତନେ ଯତନ ଯେବେ ନ ଥିବ ।୧। ତା'ପେମ-ହେମରେ ଯେବେ ତବ ପେମ-ମଣି ଝଳି ନ ଦିଶିବ ? ।୩।

ଅତି ଅଲିଅଳ କୋଳର ଦୁଲାଳ କମଳ ମୁଖ ବିଭବ ମୋହ ପରମାଦେ ତବ ପଦେ ଯେବେ ସଂଶୟ ତିଳେ ଘଟିବ ଥାଇ କିବା ଲାଭ, ଯେବେ ତହିଁ ତବ ଶିରୀମୁଖ ନ ଫୁଟିବ ? କୁଟ କାଳନାଗ ବିଷମ ଗରଳ ଦଂଶନରୁ ବଳିଯିବ ।ଧା

ପରାଣପତି ତୁ ଏକା ଅଗତିର ଗତି

ଏତିକି ମାତର କି ଦିବସ କିବା ରାତି ପିତା, ମାତା, ମୋର ବାନ୍ଧବ ସୋଦର

> ସଭିଏଁ ସୁଖର ସାଥୀ ।୧। ଧନ ଜନ ମାନ ସବୁ ଅକାରଣ ଦିନ ଜାଉ ତୋତେ ଚିନ୍ତି ।୩ା

ନାମ ଗୁଣ ଗାନେ ଭଜନେ ପୂଜନେ

> ଅଶକତ ଦିନ ରାତି ନ ଯାଉ ପାଶୋର, କ୍ଷଣେ ହେଲେ ମୋର

ଜାଣୁଛି କେବଳ ତୁ ଏକା ସମ୍କଳ ପଦରୁ ତୋର ଭକତି

ଭବ ଜଳ ନିଧି ତେବେକେ ଚଅଳ ମତି ।୨। ପାର ହେବା ପାଇଁ

ଭିଖ ମାଗେ ଶିର ପାତି ।୪ା

ମାଗୁଣି ମୋଜର ନିତି

ପାଦତଳେ ତୋର

ପରାଣରୁ ବଳି ପିୟତମ ତୁମେ

ଠେଲିଦିଅ ଅବା ଶୀଚରଣେ ଦଳି ପରାଣରୁ ବଳି ପିୟତମ ତୁମେ ତୁମରି ଶରଣ ନେଲି ଦେହ-ମନ-ପାଣ ସୁତ, ସୁତା, ଧନ ତବ ପଦେ ଅରପିଲି ।ଠା କେବେ ନ ଭୁଲିବି ସେ ରୂପ ମାଧୁରୀ, ଶୀଚରଣେ ଏଇ ଅଳି |എ|

ରଖ ବା ନ ରଖ ଶୁଣ ବା ନ ଶୁଣ ଅନାଥ ଜନର ତୁମେ ବନ୍ଧୁ ପରା ଦୁଃଖ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରେ ଯାଉ ଏ ଜୀବନ ନାଗରା ବାଜୁଛି ଏ ଜଗତ ସାରା ହୁଏ ବା ବଧିର ଅବା ହୁଏ ମୂକ ନ ଯାଏ ସେ ନାମ ଭୁଲି ।୧। ନ ଶୁଭୁଛି କିଂପା ଏ ଦୀନ ଡାକରା, କେଉଁ ଅପରାଧ କଲି ।୪।

ତୁମରୂପ ଛବି ସଦା ନିରେଖିବି ତୁମ ସେବା କରି ଦିନ ମୋର ଯାଉ ଦଦରା କଞ୍ଚେମୋ ନାମ ଗାଉଥିବି ଭକତ ସେବାରେ ପାଣ ମୋର ଥାଉ ଅନ୍ତରେ ତୁମରି ମହିମା ସୁମରି, ଜୀବ ମୋର ଯାଉ ଚାଲି । ୨। ଆଉ ଯାହା କିଛି ହେଉ ବା ନ ହେଉ ସବୁ ପଦେ ଅରପିଲାି ଖ

ଫୋପାଡି ଦିଅ ବା ନିଅ କୋଳେ ତୋଳି

ପାଶେ ଅଛିରେ ମୁଁ ତୋର କା'ରେ ଡର

ପାଶେ ଅଛିରେ ମୁଁ ତୋର କା'ରେ ଡର ? ଡେରି ବେନି କାନ ଶୁଣ ମୋ ବଚନ ମୁଦା ଆଖି ମେଲି ଚାହାଁ ତୁ ଏଥର ।ଠା ଦ୍ରେ ଘୁଞିଯିବ ମାୟା ଅନ୍ଧକାର । ୨ା

ସୁଖ ସଂପଦରେ, ଦୁଃଖ ବିପଦରେ ତୁରେ ମୋ ସନ୍ତାନ ଏ ତ ନୁହେଁ ଆନ ହୁସେ କାନ୍ଦେ ରଚି ନିତି ଖେଳ ଘର । ୧। ରଖ ବିଶ୍ୱାସ ମୁଁ ନେବି କରି କୋଳା୩

ପାଶେ ମୁଁ ତ ଅଛି ଭୟ ନାହିଁ କିଛି

ପାଶେ ମୁଁ ତ ଅଛି ଭୟ ନାହିଁ କିଛି କାନ ଶୁଣେ ବାର ବାର ମୋ ଜୀବନ ତରୀ ବୃଡିଗଲା ବେଳେ ମୁଁ ଜାଣିବା ଆଗୁ ତୁମେ ଜାଣି ଉଭା ମଙ୍ଗ ଧରି ମଙ୍ଗୁଆଳ ।୨। ଏ ଅଭୟବାଣୀ ତୁମର ସିନା ହେ ବାରୁଛି ଏ ମନ ମୋର ।ଠା

ଡାକିଲା ପରାୟେ ନ ଡାକିଲେ ବି ତ ମୋର ମୋର ମୋର କହି କହି ମୋତେ ତୁମେ ମୋର ହୁଅ ମାଗୁଣି ମୋ ଏତେ ଅକୁହା ମରମ କଥା ଶୁଣୁଛ ତ ଧାଇଁ ଧାଇଁ ପଛେ ସମ୍ଭାଳି ରଖୁଛ ଯେତେ ହେଲେ ମୁଁ ଗୁଆଁର । ୧। ନାହିଁ ନାହିଁ କହି ସବୁ ତୁଛ କରି ମନ ମୋ ହେବ ତୁମର ରାଜୀବ ପୟରେ ଲାଗି ରହିଥିବ ସୁଖେ ବାହୁଡିବି ଘର ।୩।

ସଂସାର ସାଗର ଅଥଳ ଜଳରେ

ପୂଲେ ଯଦି ଏତେ ସରାଗ ତୁମର

ପୁଲେ ଯଦି ଏତେ ସରାଗ ତୁମର ପୁଲ ହୋଇ ମୁଁ ଯେ ପୁଟୁଥିବି ଦୀପଶିଖା ହୋଇ ତୁମରି ମନ୍ଦିରେ ଆଲୋକ ମୁଁ ଯେ ପରଶୁଥିବି ।୧। ଚନ୍ଦନରେ ଯଦି ଚର୍ଚ୍ଚିତ ହୋଇବ ଚନ୍ଦନ ବନ ମୁଁ ହୋଇଥିବି 101

ସୁଖପାଅ ଯଦି ସୁଗନ୍ଧ ସଲୀଳ ତୀର୍ଥସଲୀଳରେ ମିଶିଥିବି ତୁମରି ସେବକ ବେନିକରେ ଯାଇ ତୁମରି ଚରଣ ଧୋଉଥିବି ।୨। ଧୂପ ଗନ୍ଧେ ଯେବେ ହୁଅ ହେ ବିଭୋର ଧୂପ ହୋଇ ମୁଁ ଯେ ଜଳୁଥିବି

ସୁଖପାଅ ଯଦି ଦରିଦ୍ଯକ୍ତଣା ଦାରିଦ୍ୟରେ ନିତି ସଢୁଥିବି ତୁମରି ଦୁଆରେ ଭିଖଝୁଲି ଧରି ତୁମ କ୍ପା ଭିଷା କରୁଥିବି ।୫।

ନୟନ ଲୋତକ ସୁଖପାଅ ସଦି ତୁମରୂପ ଝୁରି କାନ୍ଦୁଥିବି ଗୁରୁଦାସ ପଣେ ଶୀଚରଣ ତଳେ ଇହପରକାଳ ଖଟୁଥିବି ।୬।

ସୁଖପାଅ ଯଦି ପୂଜାଉପଚାର ସବୁ ଉପଚାରେ ରହିଥିବି ସଂଜ ସକାଳରେ ଆରତି ବେଳରେ ଅଙ୍ଗ ପରିକମା କରୁଥିବି।ଧା

ପୁଲ ହୋଇ ନିତି ପୁଟୁଥିବି

ସୁଖପାଅ ଯଦି ନୈବେଦ୍ୟ ସମ୍ଭାର ସୁପକୃ ପଂଳରେ ମିଶିଥିବି

ତୁମରି ତୁଞ୍ଜରେ ସୁଆଦ ପରଶି

ଫୁଲେ ଯେବେ ଏତେ ଆଦର ତୁମର

ପୂଲେ ଯେବେ ଏତେ ଆଦର ତୁମର ସୁଖ ପାଅ ଯଦି ନୈବେଦ୍ୟ ସମ୍ଭାର

ହୋଇଥିବି ନାନା ଜାତି ଫଳ

ଚନ୍ଦରରେ ଯଦି ଚର୍ଚ୍ଚିତ ହୋଇବ ତୁମରି ତୁଞ୍ଜରେ ସୁଆଦ ପରଷି

ଜୀବନ ସପଂଳ ମଣୁଥିବି ।୩ା

ମଳୟ ଚନ୍ଦନ ବନ ହେବି କରିବାକୁ ଜୀବନ ସଫଳ

ଏହି ଆଶା ମୋର ଆହେ ଜ୍ଞାନ ଘନ

ପୂରଣ କର ହେ ପ୍ରାଣେଶ୍ୱର ।୧। ଘେନା କର ଏହି ନିବେଦନ ।୪।

ଧୂପ ଗନ୍ଧେ ଯଦି ବିଭୋର ହୋଇବ ସୁଖ ପାଅ ଯଦି ପୂଜା ଉପଚାର

ଧୂପ ହୋଇ ସଦା ଜଳୁଥିବି ସବୁ ଉପଚାର ହୋଇଥିବି

ଦୀପଶିଖା ହୋଇ ତୁମରି ମନ୍ଦିର ସଞ୍ଜ ସକାଳରେ ଆରତି ବେଳରେ

ଆଲୋକ ଝଲକେ ହ୍ସାଇବି ଶୀଅଙ୍ଗ ପରଶ ଲଭୁଥିବି

ଏହି ନିବେଦନ ଆହେ ଗୁରୁଦେବ

ଗହଣ କର ହେ ଜୀବଧନ ।୨। ଦିଅ ମୋ ମନରେ ଏହି ଭାବ ।୫।

ସୁଖ ପାଅ ଯଦି ପୂତ ବାରିଧାରା ସୁଖ ପାଅ ଯଦି ଦୀନ ଦୁଃଖୀ ବେଶ

ତୀର୍ଥ ଜଳରେ ମିଶିବି ଯାଇ ଅଭାବରେ ନିତି ସଢୁଥିବି

ଲହରୀ କରରେ ତୁମ ଶୀଚରଣ ଭିକ୍ଷା ଝୁଲି ଧରି ତୁମରି ଦୁଆରେ

ଶୀତଳ ଜଳେ ଧୋଇବା ପାଇଁ ତୁମ କୂପା ଭିଷା କରୁଥିବି

ଆଶା ଏ ଦୀନର ଆହେ ଭାବଗ୍ରାହୀ

ଘେନ ନିତ୍ୟଲୋକ-ଅଧୀଶ୍ୱର ।୩। ଦିଅ ଶ୍ରୀଚରଣ ତଳ ଠାଇଁ ।୬

ଫୁଲ ଯେବେ ହୋଇଥାଆନ୍ତି

ହୋଇଥାନ୍ତି ଯେବେ କୋକିଳ ମୋର କୁହୁକୁ ତାନେ ଦେଇଛ ମାନବ ଜନମ ଦୁର୍ଲୁଭରୁ ଦୁର୍ଲୁଭ ଢାଳି ଦେଉଥାନ୍ତି ଅମୃତ ନିତି ତୁମରି କାନେ ।୨। ରିପୁଗଣ ଟାଣ ନ ସହେ ସ୍ୱଭାବରେ ଅଭାବ ।୫।

ତଟିନୀଟି ହୋଇଥିଲେ ମୁଁ କୁଳୁକୁଳୁ ସ୍ୱନରେ କରୁଅଛି ଅଳି ଚରଣେ ରାଜି ମୋର ଅନ୍ତରେ ପଖାଳନ୍ତି ତୁମ ପୟର ମୋର ଶୀତଳ ନୀରେ ।୩। ରାଜୀବ-ଚରଣ ! ଶରଣ ଦିଅ ଦୀନ ଦାସରେ ।୬।

ପ୍ଭୁ ! କେତେ ଯେ ସହିଛ ମୋ ଲାଗି

କଣ ପଥେ ଚାଲି ଝରିଅଛି

ବାର ବର୍ଷ ମାତର ।୩।

କେତେ ଯେ ରକତ ଧାର । ୨।

ଗୋପନରେ ରହି ନୀଳାଚଳେ ଧୋଇ ଦେଲ ମନ ପ୍ରେମଜଳେ ଭକତ ମେଳରେ ବିତାଇଛ ତୁମରି କରୁଣା ଧନ ସଞ୍ଚି ପ୍ରତିଦାନେ ଦେଇନାହିଁ କିଛି ତୁମରି ଜନମ ଦିବସରେ

(ଆଜି) ମାଗେ ସେବା ଅଧିକାର ।ଧା

ପଭୁ ତୁମ ପାଇଁ ଝରା ଶେଫାଳି ହୋଇ

ପ୍ରଭୁ ତୁମ ପାଇଁ ଝରା ଶେଫାଳି ହୋଇ ତୁମ ମନ ଲାଖି ସେବାରେ ମନକୁ ଲଗାଇ ତୋଷିବି ସଦା ପରାଣ ସାଇଁ, ମୁଁ ପରାଣ ସାଇଁ ।୯

ନିତି ସଞ୍ଜେ ଫୁଟି ସୁବାସ ସାଉଁଟି ରଖିଥାଏ ନାଥ ସଜାଡି ସାଇତି ମିଳନ ନିଶିରେ ତୁମ ପଦତଳେ ଆପଣାକୁ ଭେଟି ଦେଇ ଲୋଟିବା ପାଇଁ, ପଦେ ଲୋଟିବା ପାଇଁ । ୧।

ଶୁଣି ନାହିଁ କାନ ଭୁମର ଗୁଞ୍ଜ ପରଶିନି ତନୁ କେବେ କେହି ଆନ ପିୟ ଚଲାପଥେ ଝରି ପଡିଥାଏ, କୋମଳ ପଦ ପରଶେ

ପୂଭୁ ! ନନ୍ଦନ ବନ ଇନ୍ଦୁଭୁବନ

ଲୋଡା ନାହିଁ ମୋର ଲୋଡା ନାହିଁ

ପଦତଳେ ତବ ଶରଣ ମାଗୁଛି

ସେବକ ପଦରେ ଭାବଗାହୀ

ତିନି ଭୁବନର ନାଥ ତୁମେ ପରା

ଅନାଥର ନାଥ ନାମ ବହି

ଇହ ପରକାଳ ଜଗି ରହିଥାଅ

ସନ୍ତାନ ବସ୍ଳ ତୁମେ ସାଇଁ

ଏ ସାରା ସଂସାରେ ତୁମ ପରି ମୋର

ଆପଣାର ହୋଇ କେହି ନାହିଁ

ହ୍ଜିବା ପାଇଁ, ସେ ହ୍ଜିବା ପାଇଁ ।୨ା

ଲୁଟିଛି ତା ତନୁ ପ୍ରିୟ ଅଙ୍ଗରାଗ ପ୍ରିଛି ପରାଣ ପାଇ ପିୟ ସଙ୍ଗ

ନିଶି ଶେଷେ ପାଣଧନ ବିଚ୍ଛେଦ ବେଦନା ଭାଳି, ଅବୁଝା ମନ

ବୁଝଇ ନାହିଁ, ତା'ର ବୁଝଇ ନାହିଁ

ଅଝରା ଲୁହର ପସରା ସାଇତି ଆଜୁଳ ପରାଣେ କରୁଛି ମିନତି

ଝରା ଶେଫାଳିର ପୀରତି ପଦୁଅଁ ତୁମ ପଦେ ଯେହେ ପ୍ରିୟ

ଦିଏ ଲୋଟାଇ, ମୁଁ ଦିଏ ଲୋଟାଇ

ପଭୁ ! ନନ୍ଦନ ବନ ଇନ୍ଦଭୁବନ

ସୁଖର ଦୂଃଖର ଚିର ସହଚର

ତୁମ ସମ ଅଛି କେ ଗୋସାଇଁ ? । ୨।

181

181

ଭାସି ଯାଉଥିଲେ ଭବ-ସାଗରରେ

lol କୂଳରେ ଲଗାଅ ତୁମେ ନେଇ

ବାଟ ହୁଡି କେବେ ଅବାଟରେ ଗଲେ

ବାଟ ଯେ ଦେଖାଅ ତୁମେ ରହି ।୩।

ତୁମେ ପରା ପଭୁ କୃପା-ପାରାବାର

।୧। ବାଟ ହୁଡିଯାଏ ସଦା ମୁହିଁ

ଦେହ ମନ ଧନ ଯାହା ତ ଦେଇଛ

ଶୀପଦେ ସଂପୁଛି ପାଣସାଇଁ

ପଭୁ ତୁମରି ଚରଣ ତଳେ

ପ୍ରକୃ ତୁମର ଟରଣ ତଳେ ପଣତି ଢାଳି ହେ ପାଣର ଠାକୁର ତୁମରି କରୁଣା ବଳେ ।ଠା

ତୁମେ ଜାଣ ପ୍ରଭୁ ମୁଁ ପତିତ ଜନ ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେତ ପତିତପାବନ ପାର୍ଥନା ମୋହର ପସାରିତ କର ଜୀବନର ସଞ ବେଳେ ।୧।

ତୁମେ ଜାଣ ମୁଁ ଯେ ସଦା ଅପରାଧି ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେ ତ କ୍ଷମାର ବାରିଧି ଅପରାଧ ମୋର ଧୋଇ ଦିଅ ପ୍ରଭୁ ତୁମ କରୁଣା ସଲିଳେ ।୨।

ତୁମେ ଜାଣ ମୁଁ ଜେ ଭକତି ବିହିନ $\,$ ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେ ତ ମୋର ଭଗବାନ ମୋ ହୁଦେ ଭକତି ଦିଅ ପାଣପତି $\,$ ଅରପିବି ଶଦ୍ଧା ଭରି ।୩। ତୁମେ ଜାଣ ମୋର କଳୁଷଯେ ଭରି ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେ ତ କଳୁଷ ପ୍ରହାରୀ ମୋତେ ନିଷ୍ଟଳୁଷ କରହେ ପାଣେଶ (ତୁମ) ଶାସନ ଅଙ୍କୁଶ ବଳେ ।ଧା

ତୁମେ ଜାଣ ପୁଭୁ ମୁଁ ଯେ ନରାଧମ ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେ ତ ପୁରୁଷ ଉତ୍ତମ ଅହମିକା ମୋର କରିଦିଅ ଦୂର ତୁମ ପେମର ଜୁଆରେ ।୫।

ତୁମେ ଜାଣ ମୁଁ ତ ନୁହେଁ ସେବାକାରୀ ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେ ତ ସେବ୍ୟ ମୋହରି ଦିଅ ହେ ଶକତି ସେବିବାକୁ ନିତି ଶିବ ଜ୍ଞାନେ ଜୀବ କୂଳେ । ୬।

ହେ ଅନ୍ତଯ୍ୟାମୀ ଜାଣ ମୋ କାମନା ଅନ୍ତିମ ଦିବସେ କରିବ ତା ଘେନା ଗାଇ ଜୟଗୁରୁ କାଳ ମୋର ପୁରୁ ମିଶିଯାଏ ଶ୍ରୀପୟରେ ।୭।

ପଭୁ ହେ ଏତିକି ଗୁହାରି ଶିରିପଦରେ

ପ୍ରଭୁ ହେ ଏତିକି ଗୁହାରି ଶିରିପଦରେ ଆହେ କରୁଣା ସାଗର କେବେ ହେବି ମୁଁ ତୁମର ବନ୍ଧାଥିବି ତୁମ ପ୍ରେମ ଦୁଆରେ ।ଠା

ତୁମ ସେବା କରୁଥିବି ଜୀବନ ଦେଇ ସକଳ କରମ ହେବ ତୁମକୁ ନେଇ ସାଥେ ଥିବ ମୋ ସଂସାର ତହିଁକି ନ ଥିବ ଡର ଗାଉଥିବି ତୁମ ନାମ ଅଧିରେ ।୧। ସଂସାର ଚାପରେ କେବେ ନ ଯିବି ଥକି ତୁମ ଡାକରାକୁ ସଦା ଥିବି ମୁଁ ତାକି ପ୍ରାଣଭରା ଶତାଘାତ ନ କରୁ ମୋତେ ବଞିତ ଦାସପଣେ ଥିବି ତୁମ ପାଶରେ ।୨।

କାଟି ଯିବ କେବେ ଯେବେ ଏ ମାଟି ଘଟ ଧରିଥିବି ଶିରିପଦ ହେ ପାଣନାଥ ସ୍ୱର୍ଗେ ବା ନରକେ ନିଅ ପାଶେ ଥିବ ପାଣପ୍ରିୟ ଅଳିକରେ ଆଜି ଆଖି ଲୁହରେ ।୩।

ପ୍ଭୁ ହେ, ମୁକତି ମୁଁ ଚାହୁଁ ନାହିଁ

ପଭୁ ହେ. ମୁକତି ମୁଁ ଚାହୁଁ ନାହିଁ ପଡିଲେ ବିପଦେ ତୁମରି ଶ୍ରୀପଦେ ଭକତି ମୋଁ ଥାଉ ରହି ।ଠା

ଆସିବି ଯିବି ମୁଁ ଥରକୁ ଥର ତୁମ ପଦସେବା କାମନା ମୋର ତରିବାକୁ ଏହି ସଂସାର-ସାଗର ଦେଉଥିବ ତୁମେ ପଥ ମଣାଇ । ୧। ନ ଲୋଡେ ମୁଁ ଧନ, ଜନ, ସମ୍ମନ ଭକତି ତୋରରେ ବାନ୍ଧ ମୋ ମନ ହୃଦ-ବୃନ୍ଦାବନେ ସତତ ବିହରି ସେବା ଅଧିକାର ଦିଅ ଗୋସାଇଁ । ୨।

ଯମୁନା ପୁଲିନେ ରାସମଞ୍ଜଳ

ଜନ୍ନେ ଜନ୍ନେ ଥିବି ସେବକ ପଣରେ ଧନ୍ୟ ହେବ ନେତ୍ ଦୋଳି ଖେଳାଇ ।୩ା

ପ୍ଣତି ଘେନ

ପ୍ରଣତି ଘେନ, ହେ ଦେବ ନିଗମାନନ୍ତ !

ଦାସରେ ହୁଅ ପ୍ସନ୍ନ ।ଠା

ଦିଅ ଆଶୀଷ ଚନ୍ଦନ । ୨ା

ବୁଡି ମାୟା ଅନ୍ଧକାରେ

ନିଶିଦିବସ ମୋ ସରେ

ଞ୍ଜାନବତୀ ଜାଳି **କର**

କର ହେ ଆଲୋକ ଦାନ ।୧।

ସୁପଥେ ଘେନ ଠାକୁର

ପେମ ସୁଧା ଦାନ କର

ନିରାଶ ହୃଦୟେ ବୋଳି

ଜଗାଇ ନବ ଚେତନ

ଧନ୍ୟ କର ଏ ଜୀବନ

ନିରତ୍ତର ଗୁରୁନାମ

କ& ମୋର କରୁ ଗାନ ।୩ା

ରାସବିହାରୀ ହେ ଦେଖିଲେ ଥରେ

ମୁକତି ମୁଁ ମାଗୁନାହିଁ

ସରଗ ମୁଁ ନ ଲୋଡଇ

ଚରଣ ତଳରେ ତବ

ଜନମ ଜନମ ଧରି

ତବ ପଦ ସେବା କରି

ସାର୍ଥକ ହେଉ ଜୀବନ

ବାଞ୍ଛା ମୋ କର ପୂରଣ ।୫ା

ପିୟଠାରୁ ବଳି ପିୟ ତୁମେ ମୋର

ପ୍ରିୟଠାରୁ ବଳି ପ୍ରିୟ ତୁମେ ମୋର ଆହେ ପ୍ରାଣ ପ୍ରିୟତମ ତୁମରି ଅମିୟ ପ୍ରୀତି ମଧୁ ଆଶେ ଆକୁଳ ସଦା ଏ ମନ ।ଠା

କୃପାସିନ୍ଧୁ ପ୍ରେମବିନ୍ଦୁ ବିତରଣେ ନ କରିବ କୁୟା ଅଳି ଶ୍ରୀଚରଣେ ତିତାପ ଦଗଧ ଅବିଦ୍ୟାରେ ଅନ୍ଧ କର ଶାକ୍ତିବାରି ଦାନ ।୧। ଶ୍ରୀପଦେ ମୋ ଭିଷା ବିଶ୍ୱାସ ଭକତି ୟିର ନିର୍ଭରତା ସତ୍ୟ ଅନୁରକ୍ତି ବୀତରାଗ ଭୟ କୋଧ ଚିଉଷେତେ ଫୁଟାଅ ସ୍ୱରୂପଜ୍ଞାନ ।୨।

ନିତ୍ୟାଶ୍ୟ ହେଉ ସେ କଞ୍ଚରଣ ଦିବ୍ୟାନନ୍ଦ ୟୂର୍ତ୍ତି ହେଉ ଅନୁକ୍ଷଣ କାନ୍ତ କମନୀୟ ପାଣାକାଶେ ରାଜ ବିଶ୍ୱ ଦେବ ପାଣାରାମ ।୩।

ପେମମୟ ଜୟ ନିଗମାନନ୍ଦ

ପ୍ରେମମୟ ଜୟ ନିଗମାନନ୍ଦ, କାନ୍ତି କୀର୍ତ୍ତି ମୂର୍ତ୍ତିମାନ୍ କୂପାମୟ ଦେବ ନିଗମ ଗୌରବ, ଶୌଧ୍ୟଗରିମା ଦୀୟିମାନ୍ । ୧।

ଜନ୍ମ-ମୃତ୍ୟୁଚ୍ଛେଦ ଶଙ୍କାବିହୀନ ହୋଇଛୁଁ ସକଳେ ବୀଯ୍ୟବାନ ।୩।

ସିଦ୍ଧ ସଦ୍ଗୁରୁ, ଭକ୍ତ କଲ୍ତତରୁ, ଅଭୟମୂରତି, ଜ୍ଞାନବାନ୍ ନେଇଛୁଁ ଶରଣ ଜିଣିବୁଁ ମରଣ ତ୍ରିଜଗତେ ଆମେ ଶକ୍ତିମାନ୍ ।୨। ତୁମରି ସାଧନା ଦେଇଛି ପ୍ରେରଣା, ବିଶ୍ୱହିତେ ଆମେ ତେଜିବୁ ପ୍ରାଣ କରମସାଧନେ ଶରୀରପତନେ ଶ୍ରୀଚରଣତଳେ ଲଭିବୁଁ ୟାନ ।୪।

ନିର୍ଭର କରି ନିର୍ଭୀକ ଆମେ ସଂଗାମଜୟୀ ଆର୍ଯ୍ୟସନ୍ତାନ

ଜନହିତକର କରମ ତୁମର ସାଧନେ କରିବୁ ଜୀବନ ଦାନ ତବ କୀର୍ତ୍ତିରକ୍ଷା ଜୀବନର ଦୀକ୍ଷା 'ଜୟଗୁରୁ' ଆମ ସଂଗାମଗାନ ।୫।

ପେମମୟ ତୁମ ଚରଣ ତଳେ

ପେମମୟ ତୁମ ଚରଣ ତଳେ

ଗୀତା ଭାଗବତ ଗୁମର କଥା

କୋଟିଏ ମାଣିକ ଦୀପାଳି ଜାଳେ

ତୁମରି ପାଣର ଅମର ଗାଥା

ନିଖିଳ ଭୁବନ ନହିତ କରେ

ତୁମରି ଭାବନା ଭାବର ସାଧନା

ବନ୍ଦନା ତୁମ ଉଛୁଳି ପଡେ ।ଠା

ଥଳ ଦିଏ ଭବ ସାଗର ତଳେ ।୨।

ତୁମ ପଥ ଚାହିଁ ଜଗତ ଧନ୍ୟ

ଚିଉ ଜାଗେ ତୁମ ଚେତନା ପାଇ

ତୁମ ପଦପୂଜା ପରମ ପୂଣ୍ୟ

ଅଭୟ ଆଶୀଷ ମଥାରେ ନେଇ

ତୁମ ଆରତିର ମଙ୍ଗଳ ମହୁରୀ

ନିଦ ଭାଙ୍ଗିଦିଏ ବାଉଳା ବଇଁଶୀ

ମର ଜୀବନରେ ପୂଲକ ଢାଳେ ।୧।

ବଜାଇଲେ ତୁମେ କଦମୁ ମୂଳେ ା୩ା

ପେମ ବିନେ ସେ ଧନ ମିଳେ ନାହିଁ ରେ

ପ୍ରେମ ବିନେ ସେ ଧନ ମିଳେ ନାହିଁ ରେ ମନ ତଇଳ ବିନେ ଦୀପ ଜଳେ ନାହିଁ ରେ ମନ ।ଠା ଶିଳାଖୟ ତରଳେ ତାହାରି ପ୍ରେମ ବଳେ ଜୀବନ ମରଣର ସାଥି ସେହି ରେ ମନ ପ୍ରେମେ ଚଳେ ଜଗତ ସକଳେ ଆତଯାତ

ଞ୍ଜାନ ଆଲୋକ ଯେବେ ଲୋଡୁ ବାଇଆ ତେବେ ଅନ୍ଧାରେ ବୁଲୁ କିଂପା ବାଇ ହୋଇ ରେ ମନ ପରମ ନିଧି ସେ ତ ରହି ଅଛି ସୁପତ ପେମ ବନ୍ଧନେ ତାକୁ ବାନ୍ଧ ଯାଇ ରେ ମନ । ୧। ଭେଟ ତା ପଦେ ପୂତ ପ୍ରେମ ନେଇ ରେ ମନ । ୨। ପାଣ ପଛେ ଛାଡୁ ତୁହି ପ୍ରେମକୁ ତେଜିବୁ ନାହିଁ ପାଗଳ ହୁଅ ତା'ର ଗୁଣ ଗାଇ ରେ ମନ ପ୍ରେମର ବଶ ହରି ନ ଦିଅ ତୁ ପାଶୋରି ବାହି ରଖ ତୁ ପେମ ତୋରି ଦେଇ ରେ ମନ । ୩।

ବନ୍ଦଇ ଗୁରୁ ଚରଣ

ବନ୍ଦଇ ଗୁରୁ ଚରଣ କମଳ ଯୁଗଳ ଯୋଗୀଜନ ଧ୍ୟାନେ ଯାର ମଗୃ ଅବିରଳ । ଭବ ପାରାବାର ସେତୁ ବିନ୍ଦୁନାଦ କଳାତୀତ ଗୁରୁ ବ୍ୟୋମାତୀତ ।୩।

ଭବ ପାରାବାର ସେତୁ ସକଳ କଳୁଷହାରୀ ଭୁତ୍ତିମୁଦ୍ତି ହେତୁ ।୧। ଗୁରୁ ହିଁ ସକଳ ମକ୍ ଗୁରୁ ସର୍ବ ଯକ୍ ଗୁରୁ ହିଁ ସକଳ ତୀଥି ଗୁରୁ ସର୍ବ ବୃତ । ଗୁରୁ ଇଷ୍ଟ ଗୁରୁ ବୃହୁ ଗୁରୁ ବିରହିତ କମି ସୃଭାବେ ଅକମି ।୪ା

ଗୁର୍ବହ୍ଲା ଗୁର୍ବିଷ୍ଟୁ ଗୁରୁମହେଶ୍ୱର ଗୁରୁସର୍ବ ତତ୍ତ୍ୱମୟ ଗୁରୁପରାତ୍ପର । ଗୁରୁ ସର୍ବ ଦେବମୟ ଜଳୟଳ ଅନ୍ତରୀଷ ବିଶ୍ୱ ଗୁରୁମୟ ।୨।

ଅଜ୍ଞାନ ନାଶକ ଗୁରୁ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରାପକ ଭାବନିୟାମକ ଗୁରୁ ଅଭାବ ନାଶକ । ଗୁରୁ ପ୍ରାରବ୍ଧ ରୋଧକ ଅଗତି ଗତି ଦାୟକ ଶାନ୍ତି ବିଧାୟକ ।୫।

ଧ୍ୟାନାତୀତ ଭାବାତୀତ ନିତ୍ୟ ନିରଞ୍ଜନ ଗୁଣାତୀତ ଦ୍ୱନ୍ଦାତୀତ ସତ୍ୟ ସନାତନ । ଗୁରୁ ସଦା ସାକ୍ଷୀଭୃତ

ଗୁରୁ ସମୟର ଆଦି ଅନାଦି ହିଁ ଗୁରୁ

କୁୟଳିନୀ ଜାଗରଣ ତାଙ୍କରି କୂପାରୁ । ହୃଦଗଛୀ ଭେଦକାରୀ ତର୍ଜ୍ୟସି ମୂର୍ତ୍ତିମନ୍ତ ରିପୁନାଶ କାରୀ ।୬।

ଶମନ ଭୟ ବାରଣ ପତିତପାବନ ଆମା ରାମ ଅଭିମାନ ପଭାବ ଦହନ ଅନୁକୂଳ ପତିକୂଳ

କୂପାବଳେ ନିୟାରନ୍ତି ବଦ୍ଧ ଜୀବକୂଳ ।୭।

ପେମପାରାବାର ଗୁରୁ କରୁଣାସାଗର ନିର୍ଗୁଣ ପରମବହୁ ପୂର୍ଣ ନିର୍ବିକାର । ଗୁରୁ ପରମ କାରଣ ଧନ୍ୟ ହୁଏ ଶୀଚରଣେ କରି ସମର୍ପଣ ।୮।

ବନ୍ଦନ ଘେନ, ହେ ଜଗତବନ୍ଦ୍ୟ

ବନ୍ଦନ ଘେନ, ହେ ଜଗତବନ୍ଧ୍ୟ ! ବନ୍ଦନ ଘେନ ମୋର

ଝରେ ନୟନରୁ ନୀର । ୨।

ତବ କୃପା ବାରି ପାଇ ଏ ଜୀବନ

କୁସୁମିତ ହେଉ ମୋର । ଠା

ଅନ୍ତରଯ୍ୟାମୀ ହେ, ଅନ୍ତର ବେଦନା କିଏ ସେ ବୃଝିବ କୁହ ତୁମ ବିନା ? ଅପରାଧୀ ମୁଁ ଯେ, ଅପରାଧ ମୋର

ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧାରେ ଘୂରି ମୁଁ ବୁଲିଛି ତୁମ ସମ ବନ୍ଧୁ ଜାହିଁ ନ ପାଇଛି

ନିଜ ଗୁଣେ କ୍ଷମା କର ।୩।

ବେଦନା ବିଧୁର ଅନ୍ତର ମୋହର

ଝୁରେ ତୁମ ପୀତି ଚିର । ୧।

ପାଇଛି ତୁମକୁ ଜୀବନେ ଠାକୁର

ପାଦତଳୁ କେବେ କରିବନି ଦୂର

ଭୁଲିଛି ପିୟ ମୁଁ ସକଳ ଭରସା

ଏତିକି ମିନତି ଶୀରଙ୍ଗ ଚରଣେ

ତୁମେ ଏକା ମୋର ଜୀବନର ଆଶା ଲିଭି ଲିଭି ଆସେ ଜୀବନ ପଦୀପ

ତୁମେ ମୋର ମୁଁ ତୁମର 181

ବନ୍ଦନା ଘେନା କର

ଦେବ, ବନ୍ଦନା ଘେନା କର

ଆହା ସତେ କି ମଧୁର !।୨।

ଆଜି ଏହି ଶୁଭ ମିଳନ ବାସରେ

ପଣତି ଘେନ ଦାସର ।ଠା

ମୁନି ଋଷି ବନ୍ୟ ସେ ପଦ-କମଳ କେତେ ସୁକୋମଳ କାନ୍ତି ସୁମଞ୍ଚଳ

ଦେବତା ଗନ୍ଧର୍ବେ ସର୍ବେ ଆଜି ଠୁଳ ବହିବାକୁ ସେ ପୟର । ୧।

ହୃଦୟ ପଦ୍ମେ ଶତଦଳ ପରେ ପୂଟି ଉଠିଅଛି ଜ୍ୟୋତି ପାରାବାରେ

ଧନ୍ୟ ହେଲା ଆଖି ହେରି ତବ ରୂପ

ବନ୍ଦଇ ଆଜି ନିଖିଳ ଭୁବନ ଶୁଭେ ବନ୍ଦନାର ସୁମଧୁର ତାନ ଅପର୍ପ ସାଜେ ସାଜିଛି ଧରଣୀ

ଘେନ ବନ୍ଦନ ତା'ର ।୩।

ବାଜି ଉଠୁଅଛି ମଙ୍ଗଳ ମହୁରୀ ଶଙ୍ଖ ଦୂଳଦୂଳି ପଡ଼ୁଛି ଉଛୁଳି 'ଜୟଗୁରୁ' ନାମେ ଦିଗ ନିନାଦିତ

ନୁଆଁଉଛୁ ପଦେ ଶିର ।୪ା

ବନ୍ଦେ ବନ୍ଦେ

ବନ୍ଦେ ବନ୍ଦେ ଶୀଗୁରୁ ପଦ ଅରବିନ୍ଦେ ।ଠା

କରୁଣାମୟ ଦେବ ନରଦେହଧାରୀ

ଶରଣାଗତ ତବ ପେମ ଭିଖାରୀ ଅମୀୟଧାର ଝରା ପଦଯୁଗ ଯାର ମନର ଭକତି ପୀତିଅଞଳି ଢାଳି

ବସେ ଶୋଭେ ଚନ୍ଦନ ଫୁଲ ହାର ମିନତି କରେ ପଦ ଦ୍ୱନ୍ଦେ । ୨। ମନ୍ଦମଧୂର ହାସ ମୁଖ ଶିରୀ ସାର

ଜୟଗୁରୁ ନିଗମାନନ୍ଦେ । ୧।

ବନ୍ଦେ ବନ୍ଦେ ଶୀନିଗମାନନ୍ଦମ୍

ବିଶୃବିମୋହନ ବଦେ ବଦେ ବଦେ ଶୀନିଗମାନଦମ୍ ଭ୍ୟ-ପାଣଧନ ସୁର-ମୁନି-ସେବିତ ପଦ-ଅରବିନ୍ଦମ୍ ।ଠା ଯାବକ ମଧୁରାଧରୁ ଝରେ ମକରନ୍ଦ୍ । ୧।

ମାଣିକ ନନ୍ଦନ ଜଗଜନ ବନ୍ଦନ ଯୋଗୀଜନବନ୍ଦ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ ଅନିଦ୍ୟ ଭବରୋଗ-ବୈଦ୍ୟ ତିତାପ ଅଭେଦ୍ୟ ବାସୂଲ୍ୟ ମମତାନୀଳ ବହେ ମନ୍ଦମନ୍ଦ୍ ।୨। ପ୍ରୀତିସୁଧା ମୟୁଖ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାୟକ ଧୃତି ବିଲକ୍ଷକ ଭବସିନ୍ଧୁ-ତାରକ ଶରଣ ପଦ-ପଙ୍କଜେ ତାହି ଗୋବିନ୍ଦମ୍ ।୩।

ବଦେ ଶ୍ରୀଗୁରୁଦେବ

ବନ୍ଦେ ଶ୍ରୀଗୁରୁଦେବ ଅଭୟ ପଦ ରାଜୀବ ଅନ୍ତର୍ଯାମୀ କରୁଣା ସାଗର ଜ୍ଞାନବୁର୍ତ୍ତି ଅଗୋଚର ବନ୍ଦନୀୟ ପରାତ୍ପର ଚରଣେ ପଣତୀ ଘେନା କର ।ଠା

ଅନ୍ତର ମଝିରେ ତୁମେ ରଚ ହେ ଆସନ ଶୟନେ ସ୍ୱପନେ ଦେବ ଦିଅ ଦରଶନ ମାୟାମୋହ ଅନ୍ଧକାର ଜୀବନ ଆକାଶୁ ହର ଅହଂଜ୍ଞାନ ମନୁ ଦୂର କର ।୧। ଜଗତ ଦୁର୍ଗତି ରାଶି ଦ୍ରକର ଗୁରୁ ପାରକର ଦୀନ ଜନେ ଭବପାରାବାରୁ ଖଳ ଦୁରୁଜନ ଚିଉ ଶୁଭ ଚିନ୍ତି ହେଉ ଶାନ୍ତ ତୁମରି ଚିନ୍ତନ ହେଉ ସାର ।୨।

ଜୀବନ ମନନ ଧନ କରି ଅରପଣ ତବ ଶ୍ରୀପଦ ଚିନ୍ତନ ହେଉ ମୂଳଧନ ହେ ପ୍ରଭୁ କୃପା ନିଧାନ ପଦେ ନିବେଦନ ଘେନ ଚଞ୍ଚଳ ମତି ହେଉ ଛିର ।୩।

ବଦେ ଶୀଗୁରୁ

ବନ୍ଦେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ପ୍ରେମ କଲ୍ତତରୁ ଚିଦାନନ୍ଦ ନିତ୍ୟ ବୃହୁ ସନାତନ (ସେ ଯେ) ପତିତପାବନ ଅନାଥଶରଣ ଅଞ୍ଜାନତାମସ ନାଶନ ।ଠା

ଗୁରୁ ବହ୍ଲା, ବିଷ୍ଟୁ ଗୁରୁ ମହେଶ୍ୱର ସର୍ବତିଷ୍ଟମୟ ଗୁରୁ ପରାତ୍ପର ଗୁରୁ ପରଂବହ୍ଲୁ ଜ୍ଞାନଭାୟର ଭବ-ସାଗର-ତାରଣ ।୧।

ୟାବର ଜଙ୍ଗମ ବିଶ୍ୱଚରାଚର ସର୍ବବ୍ୟାଓ ସେ ଯେ ଛନ୍ତି ନିରନ୍ତର ଚିନ୍ନୁୟ ସ୍ୱରୂପ ନାହିଁ ନାମ ରୂପ ଧ୍ୟାନାତୀତ ନିତ୍ୟ ନିର୍ଞନ ।୨।

ବେଦାନ୍ତଭାୟର ସର୍ବଶ୍ରୁତିସାର ବିତରେ ଅମୃତ କରୁଣା ଅପାର ଚୈତନ୍ୟ ଶାଶୃତ ଜଗତର ନାଥ ସୁରରେ ହୁଦ୍ୟରଞ୍ଜ ।୩। ହୃଦୟକହରେ ସେ ଯେ ଦିବାକର ମଙ୍ଗଳ ଦାୟକ ସର୍ବମୂଳାଧାର ଶୁଦ୍ଧ ଜ୍ଞାନମୟ ଆନନ୍ଦ ନିଳୟ ତନ୍ତ୍ୱମସି ସେ ଯେ ମୂର୍ତ୍ତିମାନ୍ ।ଧା

ଭାବର ଅତୀତ ତିଗୁଣ ରହିତ ସଦା ସାକ୍ଷୀଭୂତ ଦୃହ୍ବିରହିତ ମାୟାର ଅତୀତ ପରମ ସୁଖଦ ଶମନଭୟ ବାରଣ ।୫।

ଆମ୍ବଳି ଦିଅ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରଣେ ତେବେ ତୁ ପାଇବୁ ସେ ପରମଧନେ ଅଞ୍ଜାନ ଘୁଞିବ ଞ୍ଜାନର ଆଲୋକେ ଭାତିବ ଏ ତୋର ପାଣମନ ।୬।

ସେହି ଗୁରୁପଦେ ନେବାକୁ ଶରଣ ଯଦିରେ ଯୋଗେନ୍ଦ୍ର ଅଛି ତୋର ମନ ଅହଂତ୍ୱ ବିନାଶି ଗୁରୁପଦେ ମିଶି ବ୍ରହ୍ମାନନ୍ଦ ରସେ ହୁଅରେ ମଗନ ।୭।

ବନ୍ଧୁ! ଜୀବନ ସଖ୍ୟଳି ତୁମେ ମୋର

ବିଷ୍ଟା ଜୀବନ ସଖୀଳି ତୁମେ ମୋର ତୁମ ବିନେ କିଏ ଆଉ ଅଛି ଆପଣାର ? ।ଠା

ତନୁ ମନ ପ୍ରାଣ ଧନ ସବୁ ତ ଦେଇଛ ଅନ୍ତର ଦେବତା ହୋଇ ଅନ୍ତରେ ରହିଛ ତୁମ ହାତ ଲେଖା ରେଖା ମୋ କପାଳ ଗାର ।୧।

ପ୍ରେମରେ ଭରିଛ ଭାବ ମଧୁରୁ ମଧୁର ନାମକୁ କରିଛ ନିତ୍ୟ ଅମୃତର ଧାର ୁ ଝୁରେ ମନ ନିତି ତୁମ କାନ୍ତି ମନୋହର ।୨।

ପୁଲକି ଉଠେ ପରାଣ ତୁମ ଗୁଣ ଗାଇ ତୁମ ସମ ଦୟାମୟ ପ୍ରଭୁ ଆଉ ନାହିଁ ହସି ହସି ନେଇଛ ମୋ ଜୀବନର ଭାର ।୩।

ତୁମ ପ୍ରୀତି ଗୀତି ସୁରେ ପରାଣ ରସାଇ ସକଳ କଳୁଷ ମୋର ଦେଇଛ ଭସାଇ ମର ଜୀବନର ତୁମେ ସୁଧା ରସ ସାର ।୪।

ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ମୋର ପରାଣର ପିୟ

ବନ୍ଧୁ! ତୁମେ ମୋର ପରାଣର ପିୟ

ତୁମ ବିନେ କିପରି ମୁଁ ଧରିବି ଏ ଦେହ ? ।ଠା

ଅବଗାହି ନିତି ତୁମ ପ୍ରେମ-ଜଳଧିରେ ସନ୍ତରିବି ମୀନ ପରି ସେ ଅଥଳ ନୀରେ ଭସାଇ ନେବ ଏ ଜୀବ ପେମ-ନଦୀ ସୁଅ ।୧।

ସାଇତି ରଖିବି ବୁକେ ଆଦର ସୋହାଗେ ଚୁମିବି ଚରଣ ତଳ ମନ-ଅନୁରାଗେ ପୂଲକି ଉଠିବ ତନୁ ଥରେ ଯେବେ ଚାହଁ ।୨। ତୁମ ନାମ ସୁଧା-ରସ ପିଇ ହେବି ଭୋଳ ଝୁଲାଇବି ପ୍ରିୟ ମୋର ନିତି କରି କୋଳ ହେରିବି ନୟନେ ଞ୍ଜାନ-ଚନ୍ଦମା ଉଦୟ ।୩।

ଆପଣାରେ ଭୁଲି କେବେ ହେବି ମୁଁ ତୁମର ? ଏ ମର ତନୁରେ ତୁମେ ବାନ୍ଧିବ ହେ ଘର ପଖାଳିବ ସେ ପୟରେ ଏ ମୋ ଆଖି ଲୁହ ।ଧା

ବନ୍ଧୁ ହେ! ତୁମେ ଏକା ମୋ ଜୀବନ ଧନ

ବନ୍ଧୁ ହେ!

ତୁମେ ଏକା ମୋ ଜୀବନ ଧନ ବାଇ ପରି ଖୋଜୁଛି ମୁଁ ତବ ଦରଶନ ହେ ।ଠା

ମନେ ମନେ ଭଲ ବୋଲି ଯାହା ମୋ ବିଚାର ଏକା ତୁମ ଦୟା ବିନେ ସବୁ ସେ ଅସାର ତେଣେ ପରା ଟାଣୁଛନ୍ତି ଭଗାରୀ ଛଜଣ ।୧।

ଦୁନିଆଁ ବଢିନଈରେ ଭାସୁଛି ମୋ ନାଆ କୂଳରେ ଲଗାଇ ଦେବ ତୁମେ ନାଉରିଆ ଭରସା ମୋହର ତୁମ ବିନୁ ନାହିଁ ଆନ ।୨। ସୁଖ ଲାଗି ଖୋଜି ବୁଲେଁ ଦୁଆର ଦୁଆର କିଏ ଦେବ ସଭିଏଁ ତ ସୁଖେ ଆପଣାର ସଙ୍ଗ ନାହିଁ ସାଥୀ ନାହିଁ ହୀନ ମୋ ଜୀବନ ।୩।

ଯାହା ଖାଇ ପିଇ ହେବ ଭୋକ ଶୋଷ ଦୂର ଖୋଜି ଖୋଜି ନ ପାଇଲା କାହିଁ ହାତ ମୋର ଶେଷରେ ଭରସା ଏକା ତୁମ ଦୟା ଦାନ

ତୂନା କରିଦିଅ ମୋର ମନରୁ 'ମୁଁ କାର ଜୀବନ-ବନ୍ଧୁ ! ମାଗୁଛି ପଦେ ଯୋଡି କର ମାର ଅବା ତାର ତୁମେ ଯାହା ତୁମ ମନ ହେ ।୫।

ବତାଇ ଦିଅ କାହାରେ ମୁଁ ଡାକିବି ଆଉ

ବତାଇ ଦିଅ କାହାରେ ମୁଁ ଡାକିବି ଆଉ ତୁମବିନେ ତିଭୁବନେ କରତା କେ ମହାବାହୁ ।ଠା

ତୁମେ ତ ଜଗତପତି ତୁମେ ଅଗତିର ଗତି ଶମନ ଗରଗଞନେ ତୁମେ ପଭୁ ଏକା ରାହୁ ।୧।

ତୁମକୁ ଦେଇ ପାଶୋରି ରହିବି କହ କିପରି ? ତୁମରି ଛବି ତ ପୁଟେ ଚଉଦିଗେ ଯହିଁ ଚାହୁଁ ।୨। ସରବେ ତୁମ ସନ୍ତାନ ନାହିଁ ଭେଦାଭେଦ ଞ୍ଜାନ ଶରଣ ଦେବ କେ ଆନ ତୁମପରା ପିତା ଥାଉଁ ?ା୩ା

ଦିଅ ହେ ଚରଣତରୀ ଭବଜଳୁ କର ପାରି ସହିତ ନୁହଇ ଘୋର ସଂସାର ବିଷମ ଦାଉ ।୪।

ତୁମେ କରୁଣା ନିଧାନ ଦୟାମୟ ଭଗବାନ ଅସାର ଭୀବନ ଯାଉ ତୁମ ନାମ ଗାଉ ଗାଉ ।୫।

ବଇଁଶୀ ତୃମର ପଭୁ ଯାହା ପାଇଁ ବାଜେ

ବଇଁଶୀ ତୁମର ପୁଭୁ ଯାହା ପାଇଁ ବାଜେ ସେ ସୁରର ଭାବ ସିନା ସେହି ଏକା ବୁଝେ ।ଠା

ଗୋପୀମାନେ ଯେଉଁ ଭାବେ କରିଥିଲେ ବଶ ମଥୁରା ନାରୀଙ୍କ ଠାରେ ଥିଲା କି ତା ଲେଶ ? ରାଧାଭାବ ମିଳିବ କି ଚନ୍ଦାବଳୀ କୁଞ୍ଜେ ? ।୧

ଯଶୋଦା ମାଆଙ୍କ ଭଳି ବାସ୍ଲ୍ୟ ମମତା ଦେଇ ପାରିଲେ କି କହ ସେ ଦେବକୀ ମାତା ନନ୍ଦର ଆନନ୍ଦ କେବେ ବସୁଦେବ ବୁଝେ ? । ୨।

କଦମ୍ବ ପାଦପ କି ହେ ନାହିଁ ଠାବେ ଠାବେ କେଳି କଦମ୍ବ ସାଥୀରେ ସେ କି ଗଣା ହେବେ ବୃହାବନ ଶୋଭା କାହିଁ ଆନ ବନେ ସାଜେ ? ।୩।

ଧବଳୀ ଶ୍ୟାମଳୀ ସମ ଆନ ଧେନୁ କାହିଁ ? ତୁମ ବେଶୁ ସ୍ୱନ ଶୁଣି ଆସିବେ ଗୋଡାଇ ଗୋପର ସର ଲବଣୀ ମନ ତୁମ ଖୋଜେ ।ଧା

ବହୁଦିନେ ପାଇଛି ହେ ନୀଳମଣି

ବହୁଦିନେ ପାଇଛି ହେ ନୀଳମଣି ହୃଦଚନ୍ଦନ ମୋହନ ଚିନ୍ତାମଣି । ଭୁଜ ପାଶରେ ନିବିଡେ ବାଛିଥିବି ପାଣବନ୍ଧୁ ହେ ନିମିଷେ ନ ଛାଡିବି । ଚିତ୍ତଚୋର ହେ ନାଗର ଡୁମେ ମୋର ଘେନ ଉପହାର ଏହି ଫୁଲହାର ।

ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି

ଭୁଲିଯିବ ନାହିଁ ବନ୍ଧୁ ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି । (ଧୀର) ଶ୍ରୀତରଣେ ଦାସୀ ଏତେ ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି । (ଧୀର) ଅଭାଗିନୀ ଦାସୀ ଏତେ ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି । (ଧୀର) ଭୁଲିଯିବ ନାହିଁ ବନ୍ଧୁ ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି । (ଶୀଘ୍ର) ଶ୍ରୀତରଣେ ଦାସୀ ଏତେ ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି । (ଶୀଘ୍ର) ଅଭାଗିନୀ ଦାସୀ ଏତେ ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି । (ଶୀଘ୍ର) ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ।

ବରଣ କରି ଶଙ୍କର

ବରଣ କରି ଶଙ୍କର ସେ ପଦେ ଲୋଟୁ ମୋ ଶିର ।୨।

ଚରଣ ତଳେ ଶରଣ ମାଗେ ଜିଙ୍କର ।ଠା

ବରଜି ଆନ ମନ, ଅରଜି ଏକ ଧ୍ୟାନ ମରଜି କର ଟଣ ଗରଜି ଗୁଣ-ଗଣ ଗାଇ, ଯାଉ ପରାଣ ।୧।

ଯା'ର ଶିର ଶୁଭଚନ୍ଦ୍ର ରଞ୍ଜ ମାର ଦାହନ ଗରବ ଗଞ୍ଜନ ଧାର ଜାହୁବୀ ଯା' ଜଟା ଭରେ ହାର କ୍ୟରେ ଯା, ଅହିବରେ ଛାର କରି ସଂସାର, ବାର କମି ଅସାର ଗାର ନାମ ତାହାର, ହାର ହୃଦୟ ସାର ହେଉ ନିଶି ବାସର

ଅମଳ ଶୁଡିତଟେ ନାଗ କୁଞଳ ଅନଳ ଧକଧକ ନେତ୍ର ମଞ୍ଜଳ ଚରମ ବ୍ୟାଘ୍ର ଅଙ୍ଗ ମଞ୍ଜନ ଚରଣ ରଜ ଭବ-ତାପ ଖଞ୍ଜନ

ହର ହେ ! ତିତାପ ହର । ୨।

ବାଇମନରେ

ବାଇମନରେ ଫୁଟର ତ ଫୁଲ ଅସୁମାରି ଗାଆ ଗାଆ ତାର ନାମ କିବା ନିଶିଦିନ ।ଠା ଝରିଯାଏ ସୁବାସ ବିତରି ସେହିମତି, କରିଯାଅ ଗନ୍ଧ ବିତରଣ ।୨।

ଗାଏ ବିହଙ୍ଖମ ବନେ ବନେ କିଏ ଶୁଣେ ଅବା କେ ନ ଶୁଣେ ଯାର ବିରହେ ଲୋତକ ଝରେ ବୁଝୁ ଅବା ନ ବୁଝୁରେ କେହି ଭେଟିଲେ ତୁ ଭେଟି ପାରୁ ତାରେ ତୁହି ଗାଉ ଥାଅ ଅବିରାମ ।୧। ଶେଷ ହେବାଯାଏ କଣେ ସୃର

କରୁ ଥାଅ ତାର ଗୁଣଗାନ ।୩ା

ଥରେ ହେଜ ତୁ ଚିତ୍ରେ ବିଚାରି

ବାଛି ବାଛି କେ ଦେଇଛି

ବାଛି ବାଛି କେ ଦେଇଛି ତୁମ ନାମ ଭକ୍ତ-ଗଳାହାର ମେର ମନପାଣ ନେଲା କିଣି ପହିଲି ଦର୍ଶନୁ ଲାଗୁଅଛ ମୋତେ ଭାରି ନିଜର ନିଜର ।ଠା ସେନେହ ମମତା କରୁଣାରେ ଭରା ବେନି ନେତ ଢଳ ଢଳ ।୨।

ଭ୍ରତ୍କ ଲାଗି ଛାଡି ନିତ୍ୟଧାମ ଭୂରୁଦ୍ୟ ମଧ୍ୟେ ଶୁଭ୍ବିନ୍ଦ ଧୂଳିଧରାରେ ହେଲ ଜନମ ସତେ ଲାଗୁଛି ପୂର୍ଣିମା ଇନ୍ଦ୍ର ଆଦରି ନେଇଛ ଭକତଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଧାର ଦାରୁଣ ଭାର ।୧। ମୋହନ ମୂରତି ସୁନ୍ଦରିଆ ଅତି ହେରୁଥିବି ନିରନ୍ତର ।୩।

ତୁମ ଅମିୟ ମଧୁର ବାଣୀ ଛତୁ କଇଁ କନ୍ମୂଳ ଖାଇ

ବହୁଦିନ ଦେଇଛ ବିତାଇ ଭକ୍ତ ପାଇଁ ବ୍ୟଥା କେତେ ଯେ ସହିଛ ନାହିଁ ତା'ର ପଟାନ୍ତରାଧା

ତୁମେ ସାଧନ-ସମୁଦ୍ର ମଛି ଦେଲ ଭବ୍ତଙ୍କୁ ଅମୃତ ବାଞ୍ଚି ଏତେ ଦରଦିଆ ଭକତ ବସୂଳ ନାହିଁ କେ ତିନି ଲୋକର ।୫। ତୁମ ସେବାରେ ସରଗସୁଖ ନିତି ପାଉଛି ହେ ପଦ୍ମମୁଖ ! କୃତଞ୍ଜତା ଦିନେ ଜଣାଇନାହିଁ ମୁଁ କେତେ ହୀନବୁର୍ଦ୍ଧି ମୋର ତଥାପି ଦେଇଛ ଚରଣେ ଆଶୟ ଦୀନ ଦୟାଳୁ ଠାକୁର ।୬।

ବାଞ୍ଛାକଳ୍ପତରୁ ଦେବ

ବାଞ୍ଛାକଲ୍ତରୁ ଦେବ ! ହେ ଜଗଦାଧାର ଶ୍ରୀପଦକମଳେ ନାଥ ଘେନ ନମୟାର ଏବେ ଦିବା ଅବସାନେ କରିଛି ଯେତେକ ତୃଟି ଜଣାଏଁ ଚରଣେ ।୧।

ତୃଟିଶୂନ୍ୟ ହେବାପାଇଁ କଲେ ହେଁ ପ୍ରୟାସ ତଥାପି ପାରିଲି ନାହିଁ ହୋଇ ନିଷ୍ଟଳୁଷ ମୋହ ବାତାବର୍ତ୍ତେ ପଡି ବହୁବାର ନାଥ ମୁହଁ ଗଲି ପଥ ହୁଡି । ୨।

ତବ ନାମ ଧୃବତାରା ଦେଖାଇଲା ପଥ ନିରାଶ ପରାଣେ କଲା ଆଶାର ସଞାତ ଦେବ ! ତବ ଜୟଗାନ ଅକୂଳ ସାଗରେ ଦେଲା କୂଳର ସନ୍ଧାନ ।୩ା

ଆଶି ନ ଥାଞି ଯେବେ ମୁଁ ତବ ଶ୍ରୀଚରଣ କର୍ମର କୁଟୀଳାବର୍ତ୍ତେ ଯାଇଥାଞା ପାଣ ଦେବ ! ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସର୍ବବାଧା ଲଙ୍ଘିବାକୁ ଦିଅ ଶକ୍ତିଦାନ ।୪ା

ହୋଇଛି ଆଜି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯେଉଁ ତୃଟିମାନ ଭବିଷ୍ୟତେ ନୋହୁ ତାର ପୂନରାବର୍ତ୍ତନ କର୍ମ ଶେଷେ ଏ ପାର୍ଥନା ଚରଣ କମଳେ ନାଥ ! ହେଉ ବାରେ ଘେନା ।୫।

ବାଞ୍ଚାକଲ୍ଡରୁ ଦେବ ବିଶ୍ୱନାଟ୍ୟକାର

ବାଞ୍ଛାକକ୍ଷତରୁ ଦେବ ବିଶ୍ୱନାଟ୍ୟକାର ଶ୍ରୀପଦକମଳେ ନାଥ ଘେନ ନମୟାର ଁ ଏବେ ସଭା ଅବସାନେ କରିଛୁ ଯେତେକ ତୃତି ଜଣାଉଁ ଚରଣେ ।୧।

ଅଭିନୟ ଜଣାନାହିଁ, ନ ଜାଣୁ ସଙ୍ଗତ ବାଦ୍ୟନୃତ୍ୟ ଛନ୍ଦତାଳ ଏ ସବୁ ଅଞ୍ଜାତ ବୃଥା କରିଛୁ ପ୍ରୟାସ ତ୍ଟିପାଇଁ ଶୀଚରଣେ ଷମାଦିଅ ନାଥ ଦେଇଛ ଯେତେ ପେରଣା ଇଶାରା ଇଙ୍ଗିତେ ଶିଖାଇଛ ହାତ ଧରି ରହିଣ ନୈପଥ୍ୟେ ଶେଷେ ଆନନ୍ଦ ସଭାରେ ଜଣାଉଁ ପ୍ରଣତି ଦେବ ତବ ଶ୍ରୀଚରଣେ

ଲଭିଛୁ ଯେତେ ଆନନ୍ଦ ଏ ଶୁଭଲଗନେ ଅଶୁଝରି ଆସେ ଏବେ ପରଦା ପତନେ ଦେବ ନେଉଛୁଁ ବିଦାୟ ଆସନ୍ତା ବରଷ ପାଇଁ ଲଭିଣ ପାଥେୟ

ବାପ ତ ଆମର ଜଣେ

ବାପ ତ ଆମର ଜଣେ, ଆମେ ସବୁ ପୁଅ ଝିଅ ପରା ତାର, ଆସରେ ସଭିଏଁ ଆମବଳି ଦେବା ଦୁନିଆଁର ନାରୀ ନର ।ଠା

191

ଆମେ ପରା ଏକ ପିତାର ସନ୍ତାନ ଆସ ଭୁଲିଯାଅ ସବୁ ଭେଦଜ୍ଞାନ ମିଛ ଅହଙ୍କାର ଦଳାଦଳି ଯେତେ ମନରୁ ଯାଉ ପାସୋର ।୧।

ସବୁ ସରଜନା, ସବୁ କଳପନା ଏକା ତ ତାହାରି - ନୁହଇ ଅଜଣା କରମ ସାଧନେ କାହିଁପାଇଁ ତେବେ ଚିଉରେ କିନ୍ତୁ ବିଚାର ।୨। ଆଦରର ସୃଷ୍ଟି ତାର ତ ଜଗତ ସରବେ ତାହାରି ବଳେ ଆତଜାତ ହୀନବଳ ସରି କାହିଁକିରେ ତେବେ ତଳକୁ ମଥା ଆମର ?ା୩ା

181

ଏ ଜଗତେ ନର-ନାରୀ ଯିଏ ଯହିଁ ଲାଗରେ ସରବେ ସେବା-ଧର୍ମ ଧ୍ୟାଯି ଧଇଯ୍ୟେ ଅଟଳ, କ୍ଷମାରେ ଧରଣୀ, ବିନୟରେ ତୃଣ ଛାର ।୪।

କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ଦୃଢ ହୁଅ ବଜ୍ୱସରି କରୁଣା ତୁଲରେ ଫୁଲ ଯାଉ ହାରି ସକଳ କରମେ ସେହି ଭଗବାନ ସାହାଟି ଏକା ଆମର ।୫।

ବାର ବାର ହାତ ଖସିବ ତୋହର

ବାର ବାର ମନ ଭୁଲାଇ ରଖିବ ଉପଦେଶ ଶୁଣୁଥିବୁ ବାର ବାର ଦୁଃଖ ବେଦନା ଆସିବ ନାମ କେବେ ନ ଭୁଲିବୁ । ୨।

କର ଏହିପରି ଆସିବ ସେଦିନ ଯେଦିନ ସକଳ ଭୁଲି ତାଙ୍କ ପାଶେ ରହି ତା' ପରଶ ପାଇ ଆନହେ ହସିବୁଖାଲି ।୩ା

ବାର ବାର ହାତେ କଞ୍ଜା ପୁଟୁଥିବ ତଥାପି ତୋଳିବୁ ପୁଲ ବାର ବାର ମାଳ ଛିଣ୍ଡି ଯାଉଥିବ ଗୁଛିବୁ ମାନି ତା ବୋଲ । ୧।

ବାର ବାର ହାତ ଖସିବ ତୋହର ତାଙ୍କ ପଦ ଧରିଥିବୁ

ବାର ବାର ଆଖିମୁଦି ହେଉଥିବ ଶୀରିମୁଖ ଅନାଇବୁ ।ଠା

ବାସନା ମୋହର ନାଥ

ବାସନା ମୋହର ନାଥ କର ହେ ପୁରଣ ତୁମେ ମୋର ଧନ ମାନ ତୁମେ ଗଉରବ ଜ୍ଞାନ କାୟା ସଙ୍ଗେ ଛାୟା ସମ ରହିଥିବି ନିଶିଦିନ ।୩। ଅନାଥର ନାଥ ତୁମେ ଅଧମ ତାରଣ ।ଠା

ତ୍ରମେ ପାଣ ମୁହିଁ ପାଣୀ ତୁମେ ମୋ ହୃଦୟ ସ୍ୱାମୀ ଯେଉଁ ଦିଗେ ଯିବ ଆଖି ସେ ଦିଗେ ତୁମକୁ ଦେଖି ସାର୍ଥକ କରିବି ମୋର ଜନମ ଜୀବନ । ୧। ତୁମ ଜ୍ଞାନେ ମୁହିଁ ଜ୍ଞାନୀ ନାହିଁ ଜିଛି ଆଉ ଜ୍ଞାନ ।୪।

ଚାହିଁ ନାହିଁ ଧନ ସୁଖ ଲୋଡା ତୁମ ପେମ ମୁଖ ତୁମେ ସର୍ବ ସୁଖାଧାର ଶାନ୍ତିପଦ ତୁମ ଗୀର ପାଇ ତ ଭୁଲିବି ଦଃଖ ଆନନ୍ଦେ ହେବି ମଗନ । ୨। ତୁମ ଅଭୟ ଚରଣ କମଳେ ଦିଅ ହେ ଛାନ ।୫।

ବାହୁଡି ସବୁ ଦୁଆରୁ ହେ ଦୟାନିଧି

ମାଗୁଛି ଦୟା ଦୁଆରେ । ୨।

ଅପରାଧୀ ହୀନ ଗୁହାରିଆ ହୋଇ ପଡି ରହିଛି ଦୁଆରେ ଇଛା ହେଲେ ଦେବ ଶରଣ ଦୀନରେ (ଅବା) ଠେଲି ଦେବ ଶୀପୟରେ ।୩।

ପଦଧୂଳି କେବେ ଲାଗିବ ମୋ ମାଥେ ଏହି ଆଶା ଜୀବନର ପରାଣ ଦେବତା ଅଶୁ ଅର୍ଘ୍ୟ ଡାଳି ଜଣାଏ ଅତି କାତରେ ।୪

ତୁମକୁ ମୂଳରେ ରଖି କରମ କରିବି ତୁମରି ସଂସାରେ ରହି ସଂସାର କରିବି ।୬।

ଦ୍ୱନିଆର ଝଞା। ଯେବେ ଆସିବ ଘନାଇ ନ ଛାଡିବି ତୁମ ପାଦ ଜୟଗୁରୁ ଗାଇ ।୭।

ବିଷୟ ବିଷକୁ ଯେବେ ଏ ମନ ଧାଇଁବ ତୁମେ ଦେଖୁଅଛ ବୋଲି ପରାଣ ବାରିବ ।୮।

ତୁମ ପାଶେ ଆସିବାକୁ ଗଣୁଥିବି ଦିନ ତୁମ ଡାକରାକୁ ସଜ ହୋଇଥିବ ମନ ।୯।

ସକଳ ତୃଟି ମୋହର କରି ମାରଜନ ଦୀନନାଥ ତୁମ ପେମେ କର ନିମଗନ ।୧୦।

ବାହୁଡି ସବୁ ଦୁଆରୁ ହେ ଦୟାନିଧି ! ଆସିଛି ତୁମ ଦୁଆରେ ।ଠା

ସବୁରି ସେନେହ-ବିମୁଖ ହୋଇ ମୁଁ ସୁଖ ପାଇଛି ତୁମରେ କଣ୍ଟା ଖୁଣ୍ଟା କେତେ ଫୁଟି ଦେହେ ସତେ ଯାଇଛି କାଳ ଦୁଃଖରେ । ୧।

ସହି ମୁଁ ଲାଞ୍ଚନା ସକଳ ବେଦନା ଚାହିଁଛି ତୁମ ପଥରେ ତୁମରି ଶରଣ କରୁଛି ବରଣ

ବିଦାୟ ବେଳାରେ

ବିଦାୟ ବେଳାରେ ଆଜି ପିୟ ପଦ ତଳେ ବେଦନା ବିଧୁର ପାଣେ ପଣତି ମୋ ଢାଳେ । ୧।

ପୀରତି ପରଶ ପାଇଥିଲି ଏତେ କ୍ଷଣ ପାଶୋରି ଥିଲି ମନରୁ ତିତାପ ଦହନ ।୨।

ଏ ପେମ ମିଳନ ପିଠ ଛାଡି ଯିବାପାଇଁ ସଂସାର ଡାକଇ ଏବେ ତୃହାଇ ତୃହାଇ ।୩ା

ଏତେ ପେମ ଏତେ ସୁଖ ଛାଡି ମୁଁ କିପରି ବିଷୟ ସଂସାରେ ଯିବି ତୁମ ସ୍କୃତି ଧରି । ୪।

ଯେବେ ଯିବି ସେ ସଂସାରେ କରେ ପଦେ ଅଳି ଲାଖି ରହୁ ମୋ ଆଖିରେ ତୁମ ରୂପ ଶିରୀ । ୫।

ବିବେକ ଆଖି ତୁ ଖୋଲରେ ମନୁଆଁ

ବିବେକ ଆଖି ତୁ ଖୋଲ ସରାଗ, ସେନେହ୍, ପୀରତି, ଭକତି

ଭକତିର ବତୀ ଜାଳରେ ।ଠା ଏ କଥା ମନୁ ନ ଭୁଲ ।୨।

କମଳ-ଆସନେ ନିରେଖ, ବିଜୟ ଡାକିଲା ପରି ତୁ ଡାକି ପାରିଲେ ରେ

ଦୀନ-ଦୟାଳୁ ଠାକୁର ମନ ଥୟ କରି ତୋର

ଦୀନବର୍ଷୁ ବୋଲି ଜଗତ-ଜନରେ ଟଳି ଯିବ ତାର କମଳ ଆସନ

ବାନା ଉଡ଼ୁଅଛି ଯା'ର, ସେ କି କରିପାରେ ପର ? ତୁଟିବ ତୋର ଜଞାଳ ।୧। ସବୁରି ସେ ଆପଣାର ବୋଲ ଜୟଗୁରୁ ବୋଲା୩ା

ସବୁ ମାୟା, ସବୁ ମୋହ ପାଶୋରି ତୁ

ଭକତି ଭିଖାରି ଯେହୁ ନାଥ ତବ ଚରଣେ

ବରଜି ସଂସାର ଆଶା ମୋହ ମାୟାର ପିପାଶା ବିବେକ ବୈରାଗ୍ୟ ଧ୍ୟାୟୀ ତବ ଚରଣେ ଆଶ୍ରଇ ଶାନ୍ତି ସତ୍ୟେ ମଜି ରହେ ତେଜି ଭବ ଭରମେ ।୧। ସାହା ହୁଅ ତୁମେ ପଭୁ ତାର ବାଞ୍ଛା ପୂରଣେ ।୪।

ଭକତିରେ ଧରିଥାଅ ଗୁରୁ ପାଦପଦ୍ମ

ସକଳ ତୀର୍ଥରେ ସାର ଶ୍ରୀଗୁରୁ ପଦ୍କ ପୟର ବହୁ । ବିଞ୍କୁ ମହେଶ୍ୱର ସ୍ୱରଧୁନୀ ଧୋଉଅଛି ଯା'ର ଶିରୀପଦ ହେ ॥୨ ରାଜନ୍ତି ଗୁରୁ ଶରୀର 'ସର୍ବୋଦେବମୟ ଗୁରୁ' ଭଣିଛନ୍ତି ବେଦ ହେ ॥ ୫

ଭକ୍ତବାଞ୍ଛା କଲ୍ତରୁ

ଭକ୍ତବାଞ୍ଜା କଲ୍ତରୁ ! ବିଶ୍ୱଗୁରୁ ଶ୍ରୀପୟର ଠାକୁର ମୋ କଲ୍ତରୁ ଠାକୁର ହେ ତୂମେ ନାହିଁ ଯାଅ ଆନେ ବନ ଉପବନ ଗଗନ ପବନ ମୋ ନୟନ ପଲକରୁ । ୧। ନିନାଦିତ ଜୟଗୁରୁ । ଠା ନୟନ ପଲକେ ଶ୍ରୀମୁଖ ଝଲକ ପୁଲକିତ ପାଣ ଆକୁଳ ନୟନ ଅପରୂପ ମନୁ ହର ପେମ ଅଶ୍ରୁ ଝରଝର ସୁଠାମ ସୁନ୍ଦର ରାଜ ରାଜେଶ୍ୱର ମନ ଉନ୍ମତ ଢାଳି ପଣିପାତ ଅନୁପମ ଯୋଗେଶ୍ୱର ପଭାମୟ କାନ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ପତାନ୍ତି କୂପାବର କୂପା କର ପାଣପିୟ ଜୟଗୁରୁ ଜନମ ସାର୍ଥକ ଶୀପଦ ସେବାରେ ଭକ୍ତ ମନ ପାଣ ପୁଲକିତ ଚିଉ ସୁମରଣ ଜୟଗୁରୁ 181

ପାଶେ ପାଶେ ବିଶ୍ୱପତି ସଂସାର ବିଭବ ସଂସାରେ ରହିବ ତରୁଣ ଅରୁଣ ଶୋଭା ପରକାଶ ମୋ ପାଇଁ ଅସାର ହୋଇ ସବୁରି ହୁଦେ ଶୀପତି ବନ୍ଧା ମୋର ମନ ଛନ୍ଦା ଚରଣରେ ଜୟଗୁରୁ ଡାକ ଯିବ ମୋ ସାଥିରେ ପାଦପଦ୍କେ ଚିତ୍ର ଥାଇ ସଦ୍ଗୁରୁ ଜଗତଗୁରୁ ।୩। ଆକୁଳ ମାଗୁଣି ମୁକତି ଆଶୀଷ ପେମ ସୁଧା ନିଧି କରୁଣା ବାରିଧି ଭକ୍ତବନ୍ଧୁ ପରାପୂର ଝରୁ ତବ ଶୀପୟରୁ । ୫। କୃପାଦାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଅଭିଳାଷ

ଭଲ ପାଇବାକୁ ଶିଖାଇ ଦିଅ ହେ

ଯେଉଁ ନାମ ଧରି ଡାକିଥିଲେ ଦିନେ ଭଲ ପାଇବାକୁ ଶିଖାଇ ଦିଅ ହେ ବିଶ୍ ପେମିକ ମୋର ସୁଦାମ, ମଧୁମଙ୍ଗଳ ସବୁ ମୁଁ ବରଜି ଯଦି ଭଲପାଏ କାନେ କହି ଦିଅ କିପରି ସେ ନାମ କରିବନି ମୋତେ ପର ।ଠା ଗଡି ଯାଉଅଛି ବେଳ । ୨।

କହିଦିଅ ମୋତେ ପାରିବିକି ନାହିଁ ନିତି ଦେଖି ଦେଖି ମାୟା ହରିଣୀକୁ ପୀରତି ଡୋରିରେ ବାନ୍ଧି ତୁମକୁ ତ ଭୁଲେ ମୁହିଁ ପୋଷା ଶାରୀ ପରି ରଖି ପାରିବି କି ନ ଭୁଲିବି କେବେ ବତାଇ ଦିଅ ହେ ମନ ପିଞ୍ରରାରେ ବାହି ଅଭୁଲା ମନ୍ତର କହି ଭୁଲିଯିବ ନାହିଁ ଦରଦୀ-ବନ୍ଧୁ ମୋ ଏତିକି ମାଗୁଣି କରୁଛି ମୁଁ ଅଳି କରି ମୋତେ ସାତପରା ୧ା ହ୍ଦୟନିଧି ଠାକୁର ମରଣ ଦୁଆରେ ଆସିବ ହୋଇଣ

କେଉଁ ନାମ ଧରି ଡାକିଲେ ଆସିବ ପରାଣ-ବନ୍ଧୁଆ ମୋର ।୩ା ଖେଳିବ ମୋ ସାଥେ ଖେଳ

ଭଙ୍ଗୁର ସଂସାରେ ତୋର

ଭଙ୍ଗୁର ସଂସାରେ ତୋର ଭଙ୍ଗ ଏ କୁଡିଆ ଘର ବେଳ ଥାଉଁ ବାଉଳା ରେ ମୁଖେ ଗୁରୁ ନାମ ଧର । ୨। କେତେ ଦିନକୁ ରେ ମନ ଏ କଥା ବିଚାର କରାଠା

'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ ଗୀତ ସେହି ଦୂର ଅୟାଚଳେ ପ୍ଲକିତ କରେ ଚିଉ ବେଳ ବୃଡି ଗଲା ବେଳେ ସେହି ମହାମନ୍ତ ଗାଇ ସିଦ୍ଧର ସାଧନା କର ।୩।

ଅଷର ସେ ନାମବହୁ କାଳ ତ ନ ବୁଝେ କିଛି ଜପୁଥିଲେ ଅବିରାମ

ପାଣ ନିଏ ବାଛି ବାଛି ଅନାହତ ତାରେ ଦିନେ ଶୁଣିବୁ ମଧୁ ଝଙ୍କାର ।ଧା

ଭବ ପାରାବାରେ ତୁମେ ନାଉରୀ

ଭବ ପାରାବାରେ ତୁମେ ନାଉରୀ ମୋର ମନ ଦଉଡିଟା ଗଲାଣି ଛିଡି ଦେହ ତରୀରେ ବସିଛି ହେବାକୁ ପାରି ।ଠା

ମୁଁ ଯେ ଦିଗହରା ସବୁ ଗଲାଣି ବୃତି

ମୋର ସୁଖର ଦୁଃଖର ତରଙ୍ଗ ମାଳା ମୋର ଆଗୁଆ ପବନ ହୁଏ ଭଗାରୀ । ୨। ଆଜି ଦୋହଲାଇ ଦିଏ ବୃଡିବ ଭେଳା

ମୋର ଭକତିର ପାଲ ଗଲାଣି ଛିଡି ।୧। ମୋର ଅପରାଧ ଖୁଞ୍ଚେ ତରି ମୋ ବନ୍ଧା

କହି କି ପାରିବୁ ସତେ ସାଥୀ କିଏ ହେବ ତୋର ? । ୧।

ମୋତେ ପାରି କଲେ କର ନ କର ନାହିଁ ସତ କହୁଛି ଠାକୁର ଶ୍ରୀପଦ ଛୁଇଁ ଆଜି ବୃତିଯିବି ତୁମ ନାମକୁ ଗାଇଁ ।ଧା

ତାକୁ ଖୋଲିବାକୁ ରିପୁ ଦିଅନ୍ତି ବାଧା ତାଙ୍କ ଦାଉରେ ଆଜି ମୁଁ ଯାଉଛି ହାରି ।୩।

ଭୟ ବିପଦ ଜଳନିଧି

ଭୟ ବିପଦ ଜଳନିଧି ହେବାକୁ ପାରି ରେ ସାହା ଏକା ତୋ ଗୁରୁ ଦେଉ ପାଶୋରି ।ଠା

ମିଛ ମାୟା ସଂସାରେ ଭୁଲି ରହିଛୁ ତୁରେ ଆପଣାର ବୋଲୁ ଯାରେ ସେ ତ ଭଗାରୀ ।୧।

ଏ ତୋର ଧନଜନ ଚିର ନୁହଁଇ ମନ ଉଭାଇ ଯିବ ପାଣି ଫୋଟକା ପରି ।୨। କିବା ରଜନୀ ଦିନ ସାର କର ଭଜନ ସେ ଏକା ଭବାର୍ଣ୍ଣବ ତାରଣ ତରୀ ।୩।

ଶ୍ରୀଗୁରୁ ନାମ ତୋର ଗଳାରେ ମାଳ କର ହୃଦୟର ଆସନ ସଜାଡି କରି ।ଧା

ଯମଦୂତେ ଆସିବେ କେଶ ତୋ ଓଟାରିବେ ସେତେବେଳେ କେ ସାହା ହେବ ତୋହରି ।୫।

ଭାବ ବିନୋଦିଆ ଭକ୍ତବସୂଳ ଘେନ

ଭାବ ବିନୋଦିଆ ଭକ୍ତବସୂଳ ଘେନ ଭକତର ପ୍ରୀତିପ୍ରଣତି ତୁମେ ଭକତର ଚିର ଆରାଧ୍ୟ ତୁମେ ଭକତର ଗତି ମୁକତି ।ଠା

କି ଦେଇ ତୋଷିବି କେଉଁ ଧନ ଦେଇ

ଯାହା ଦେଖେ ସବୁ ତୁମରି ଗୋସାଇଁ

ଆଖି ନୀର ମୋର ଏକାନ୍ତ ସମ୍ବଳ ମନ-ସୁମନରେ ଶୀପଦଯୁଗଳ

ମୟିଦେଇ ତୋଷିବି ମୁଁ ତୁମକୁ

ନାହିଁ ମୋର ଆନ ଧନ-ସଂପତ୍ତି । ୧।

ଭଲପାଅ ପୁଭୁ ଶବରୀ ଅଇଁଠା

ଆବର ଦାସିଆ ବାଡି ନଡିଆ

ଭକତ ବିଦୁର ଶାଗଭଜା ଖାଇ

ଶୀମୁଖେ କହିଛ ଭାରି ବଢିଆ

ତୁମେ ଭଜତ ଭିଖାରୀ ନିରତ

ଆଖିନୀର ଦେଖି ହୁଏ ତୂପତି । ୨ା

ଭଲପାଅ ବୋଲି ନୟନେ ଲୋତକ ସଖା ସୁଦାମାକୁ କନ୍ଦାଅ ନିତି ଦୁଇ ମୁଠା ଖୁଦ ବଦଳେ ଦେଇଛ ଅକଳନ ରଚ୍-ଧନ-ସଂପତ୍ତି ତୁମ ଲୀଳା ସିଏ ସିନା ବୁଝିବ ଯା'ରେ ଦେଇଛ ଅସୀମ ଶକତି ।୩।

ଭକ୍ତ ସୁରଦାସ ଅନ୍ଧଟିଏ ବୋଲି

ହାତ ଧରି ନେଲ ପାଦେ ଚାଲି ଚାଲି

ହାତ ଛାଡି ପୁଣି ଲୁଚି ଯାଅ କାହିଁ

ପଥହରା ସେ ଯେ ବିକଳେ କାନ୍ଦଇ

ଭକ୍ତ ଆଖ଼ରୁ ଝରିଲେ ଲୋତକା

ପୁଣି ଯୋଡିଦିଅ ଭାବ ପୀରତି ।ଧା

ପୁରୀରୁ ତିପୁରା ସହସଯୋଜନ

ଶୈଳବାଳା ଡାକ ବାଜିଲା ପାଣେ

ଏତେ ବିପଦରୁ ଉଦ୍ଧାରିଛ ପଭୁ

ଚକିତ କରିଛ ଜଗତଜନେ

ମୋର ପାଶେ ରହି ପାଣ-ଠାକୁର !

ଦିଅ ହୃଦୟେ ବିଶାସ ଭକତି । ୫ା

ଭାସିଗଲି ଭବଜଳେ ଠାବ ଦିଅ ପାଦତଳେ

ଭାସିଗଲି ଭବଜଳେ, ଠାବ ଦିଅ ପାଦ ତଳେ ଭରସା ନ କରି, ଦିନ ଗଲା ସରି

ଡାକୁଛି ଆଜି ଆକୁଳେ ।ଠା

କେତେ ମାନ ଅପମାନ ସହିଛି ଏହି ଜୀବନ ସୁଖ ସପନରେ ମାତି କେତେ କାଳ ଗଲା ବିତି ଦମ୍ଭ ଗଲା ଭାଜି ବୁଝିଲି ମୁଁ ଆଜି ତୁମରି କରୁଣା ବଳେ ।୧।

କଳଙ୍କ କାଳିମା ଗାର ପୋଛିଦିଅ ଅଙ୍ଗୁ ମୋର ପଙ୍କିଳ ଜୀବନ ପଥ କରିଦିଅ କୁସୁମିତ ଏ ତିନି ଭୁବନେ ନାହିଁ କେହି ଜଣେ ସାହା ହେବ ଏତେ ବେଳେ ।୨।

ମରଣ ଦୁଆରେ ଦେଖା ଦେଇ ବାରେ ତୋଳି ନିଅ ତୁମ କୋଳେ ।୩।

ଭାସି ଚାଲ ମନ ମହାକାଳର ତରଙ୍ଗେ

ଭାସି ଚାଲ ମନ ! ମହାକାଳର ତରଙ୍ଗେ ସ୍ୱର ତାଳ ଲୟ ସଙ୍ଗେ । ୨ା

ଭଲିଯାଅ ମନୁ ଦୁନିଆର ନବରଙ୍ଗେଠା

ଡରାଇବ ପଥେ ଝଞା ପଳୟ

ଛାର ମରଣରେ କିବା ତାର ତର ? ଅଭୟ ଚରଣେ ଲୟ ରଖି, ମାଖ

ଚାଲ ତୁ ଭକତି-ଡୋରେ ପାଲ ଟାଣି ଅଭୟ ବିଭୁତି ଅଙ୍ଗେ ।୩ା

ଜୀବନ ନାଆର ମଙ୍ଗେ । ୧।

ବରଷା, ବାଦଲ, ଘୋର ଅମାରାତି

ଯାତାପଥରେ ନାହିଁ ଭୟ, ଭୀତି ପଲକେ ଲୁଚିବ ଯେବେ ଦିବ୍ୟ ଜ୍ୟୋତିଃ

ମେଲିଦିଅ ନାଆ ଟାଣକରି ଛାତି ଅନନ୍ତ ଗଗନ ସୀମା ପରଶିବ

ଅନନ୍ତ ଗୀତି ଗାଇ ଆନନ୍ଦରେ ରସିବୁ ତା' ପର ସଙ୍ଗେ ।ଧା

ଭିଜାରୀ ନୁହେଁ ମୁଁ ମାଗିବିନି ଜେବେ

ଭିକାରୀ ନୁହେଁ ମୁଁ ମାଗିବିନି କେବେ ଟାଳି ନ ପାରିବି ହୁତାଶନ ତାତି

ଦୃଢ ଥିବି ତୁମ ମହିମା ଗାଇ ।୩।

ଜାଣେ ମୁଁ ଅନ୍ତରେ ତୁମ ବିନା ପଭୁ

ଜଗତ କରତା ଆଉ କେ ନାହିଁ ।ଠା ବାସନା ଯଦି ବା ନ ହୁଏ ପୂରଣ

ନ ମଣିବ ମୋର ପୂଜା ଅକାରଣ

ବିଶାଦ ପଛରେ ରହିଛି ହରଷ ନ ଗାଇବି କେବେ ବିଦୋହର ଗାନ

ଅନ୍ଧକାର ପରେ ଆସଇ ଦିବସ କେବେ ହେବି ନାହିଁ ମୁଁ ଆଶାହୀନାଧା

ତୁମରି ଭିଆଣ ଅଟେ ବର୍ଷ ମାସ

ହସଇ ଚନ୍ଦ୍ରମା ଯା ଗୁଣ ଗାଇ । ୧ା ତୁମେ ଯେ ମଙ୍ଗଳ ମଙ୍ଗଳ କରତା

ଚିର ଶାନ୍ତିପଦ ସର୍ବ ସୁଖ ଦାତା

କ୍ୟା ଥାଉ ପଛେ ତୁମ ଛଡା ଫୁଲ ନ ଭୁଲିବ କେବେ ତୁମରି ମମତା

ଲିଭାଇ ନ ଦେବି ହୋମର ଅନଳ

ଥାଏ ବା ସଉଧେ କ୍ୟକିତ ବନେ

ଆସୁ ଯେତେ ଝଡ ମୁଞ ଦେବି ପାତି ଚିନ୍ତା ନାହିଁ ପଭୁ କିଛି ତୁମ ବିନେ

ପ୍ରକୟ ହୁଙ୍କାରେ ପତାଇବି ଛାତି ମରେ ଯେହ୍ନେ ତୁମ କରୁଣା ପାଇା୬।

ଭିଖ ଦିଅ, ଭିଖ ଦିଅ

ଭିଖାରୀରେ ଭିଖ ଦିଅ, ଦୀନଜନ ବନ୍ଧୁ ବୋଲି ପରା ତୁମେ ଡାକିଲା ପରି ମୁଁ ଡାକି ନାହିଁ ବୋଲି ବୋଲାଇ ହେଉଛ ଭବେ,

ବିମୁଖ ତୁମେ ନ ହୁଅ ।ଠା କାହିଁକି ମାନିବି ମୋ ପରିଅଧମେ

ତାରି ନ ପାରିଲ ଯେବେ

ପତିତ ବୋଲି ମୁଁ 'ପତିତ-ପାବନ' ଭକତି କାହାକୁ କହ୍ନି, ସେ କଥା ନାମଟି ସିନା ତୁମର ଶିଖି ନାହିଁ କାଣିଚାଏ,

ନାମଟି ସିନା ତୁମର ଶିଖି ନାହିଁ କାଣିଚାଏ, ମିଛ କି ଏ କଥା ଦିଅଁ ? ।୧। ଜାଣିବାରେ ମୋର ଯାଇ ନାହିଁ ଦିନେ

ଯେତେ ଦୂରେ ଯହିଁ ଥାଅ । ଧା

ଦେଉଳ ଦୁଆର ଯାଏ ସେ ରାହା ମୋତେ ବତାଅ । ୩

କି ବୋଲି ଡାକିବି

ପଥର ଭିଖାରୀ ଏତିକି ମାଗୁଛି

ପଡିଦାତା ଜନାର୍ଦ୍ଦନ,

କି ବୋଇଲେ ତୁମେ ଶୁଣ ଭକତି ରସରେ ଜଠର ପୂରାଅ

ଯେବେ ମୁଁ ଡାକିବି ଘୁମେ ଜାଗରଣେ ନ ହୁଅ ଆଉ କୃପଣ ମୃଦି ଦେବ ନାହିଁ କାନ । ଦାତା-ପତାକା ଉଡାଅ । ୫।

କିଭଳି ଡାକିବି

ଭିଜା ଆଖି ଲୁହ ଝରି ପଡ଼ୁଥିଲା

ଭିଜା ଆଖି ଲୁହ ଝରି ପଡୁଥିଲା ଏ ଚରଣୁ ଝରେ କୋଟି କଇବଲ୍ୟ

ପୀରତି ପଣତି ବାରି ଏ ଚରଣୁ ଝରେ ଆଶିଷ ବିପୂଳ

କମଳ ଚରଣ ବଢାଇ ଦେଲ ହେ ଦରଶେ ପରଶେ ଝରି ଆସେ ଯେତେ

> ସବୁ ସୁଖ ଗଲା ପୂରି ।ଠା ସୁଖ ସଉଭାଗ୍ୟ ଶିରୀ ।୩ା

ଭୁଲିଗଲି ପିୟ ନିଜକୁ ସେକାଳେ ଶେଷ ରଜନୀରେ ଗାଉଥିଲା ପିକ ଗୁରୁ ଗଉରବ ବିଭବ ସକଳେ ମହୀରେ ସୂର୍ଯ ବୂଣିଲା ଆଲୋକ ସେ ଆଲୋକ ଧାରେ କୁଆଁରୀ ତାରାଟା ଜୀବନ ଫୁଲ ମୋ ଏଇ ପାଦତଳେ

> ଦେଉଛି ଅଞଳି ଭରି ।ଧା ନାଚୁଥିଲା ମନ ଭରି ।୧।

ଛାତି ଛନକାରେ ଚାହିଁ ଦେଲି ଦୂରେ ତୁମେ ମୋ ଭରସା, ତୁମ ପୀତି ଭାଷା ଉଦାସ ମନରେ ପୀତି ଭାଷା ଭରେ ଜୀବନ ପଥରେ ମୋର ଚିର ଆଶା ବନ୍ଦନା କରେ ସେ କମଳ ଚରଣ ଏ ପୂଜା ବେଦୀରେ ତୁମ ପେମ ରେଣୁ

> କୋଟି ଦଣ୍ଠବତ କରି । ୨। ମୋ ମଥାରେ ପଡୁ ଝରି । ୫।

> > ଭୁଲି ମୁଁ ପାରୁନି ପିୟ

ଭୁଲି ମୁଁ ପାରୁନି ପିୟ ତୁମ ସ୍ନେହ ଅସୁମାରୀ ଦରଶନ ଦେଇ ହୃଦୟ ଦୁଆର ଖୋଲି ଆଖି ତଳୁ ପୋଛି ଦେଇ ତପତ ବେଦନା ବାରି ॥୦ ଆଶିଷ ଚନ୍ଦନ ମଥାରେ ମୋ ଦେଲ ବୋଳି

ଏ ସଂସାର ମରୁପଥେ ଚଲାଇଛ ହାତଧରି ॥୨

ବୃତି ଯାଉଥିଲି କଳୁଷ-ପଙ୍କିଳ ଜଳେ ଆଶୟ ଦେଇଛ ତୁମରି ମମତା କୋଳେ ଏତିକି ଗୁହାରି ଅଭୟ ଚରଣ ତଳେ ପେମ-ପାଶେ ବାହିଦେଇ କାଚକୁ କାଞ୍ଚନ କରି ॥ ୧ ଦରଶନ ଦେବ ଜୀବନର ସଂଜ ବେଳେ ତୁମ ଜୟ ଗାଉଥିବି ସେ ଦିନକୁ ଆଶା କରି ॥୩

ମଉଳା ଜୀବନ ବେଳେ

ମଉଳା ଜୀବନ ବେଳେ ମନଟି ଯାହାର ଅନୁଭବେ ତବ ଛାୟା, ବୁଝୁଛି କାହିଁକି ଜଳି ପୋଡି ମଲି ଦୁଃଖର ଦାବାନଳେ କଷଣ କି ସତେ ଛୁଇଁପାରେ ତା'ର କାୟା ?

191 ସାର କଲି ମନେ ପଡି ରହିଥିବି ତୁମରି ଚରଣ ତଳେ ପାଦଯୁଗ ତବ ଧରି ନ ପାରିଲି ହୂଦେ ସାରାଟି ଜୀବନ ସରିଗଲା ପରମାଦେ ଚୁମି ନ ପାରିଲେ ସେ ବେନି ପଦ-ରାଜୀବ

ସେ ପଦ ଯେ ଧରେ, ପାୟାପ ତା'ରେ, ପରଶି ପାରେ କି ତିଳେ । ୧। ବିଫଳ ସିନା ଏ ଜୀବନର ବଇଭବ

ପୋଡା ପାଉଁଶରେ ଘୂତର ଆହୁତି ଢାଳିବାର ଫଳେ ଫଳେ ।୩।

ମଧୂର ମଧୂର ବଂଶୀ ବାଜେ

ଏଇତ ସେଇ ରାସ ରସିକ ଏଇ ସେଇ ଘନଶ୍ୟାମ । ୧। ମଧୁର ମଧୁର ବଂଶୀ ବାଜେ ଏଇ ସେଇ ବୃନ୍ଦାବନ ଏଇତ ସେଇ ବରଜବିଧୁ ଏଇ ସେଇ ଘନଶ୍ୟାମ ।ଠା

ଏଇ ଶୁଭୁଛି ବଂଶୀ ସ୍ୱନ ରାଧା ରାଧା ନାମ ଏଇତ ସେଇ ଯମୁନା କୂଳ ଏଇ ସେଇ କୁଞ୍ଚବନ ଯମୁନା କୂଳ ଉଛୁଳି ଉଠେ ଶୁଣି ସେଇ ମଧୁ ତାନ

ଏଇତ ସେଇ ଶିଖିଚୁଳିଆ ରାଧିକାର ପାଣଧନ କଳାକାହ୍ଲୁର ନୂପୁର ଧ୍ନି ଶୁଭୁଅଛି ଅବିରାମ ।୨। କେଳି କଦମ୍ ମୂଳରେ ଦେଖ ସେ ମନମୋହନ ଅଧରେ ଶୋଭେ ମୋହନ ବଂଶୀ କରଇ ଉଚ୍ଚାଟନ

ମଧୁରେ ମଧୁରେ ମୃରଲୀ ବାଜିଲା

ମଧୁରେ ମଧୁରେ ମୂରଲୀ ବାଜିଲା

ଅପ୍ରବ ଲଗନ ଉଠିଲା ବିକଶି

ପଞ୍ଚମ ରାଗିଣୀ ତାନେ କୋକିଳ ଗାଇଲା ।ଠା

କୁଞ୍ଜେ କୁଞ୍ଜେ ତରୁଡାଳେ ବିହ୍ଗର କୃଜନ ବାସଫୁଲ ମହକରେ ମଧୁପର ଗୁଞ୍ଜନ ଶୀତଳ ସମୀର ବହେ ଧୀର ଧୀର ଗୋବିନ୍ଦ ପଦ ବନ୍ଦନା କଲେ ବଜବାଳା । ୧।

କୃଷ୍ଟଙ୍କୁ ସୁବେଶ କରି ଗୋପବାଳୀ ଚରଣ ପ୍ରିଲେ ଦେଇ ହୁଳହୁଳି ଧୂପଦୀପ ଗନ୍ଧ ଅରପିଲେ ନୈବେଦ୍ୟ ବନମାଳୀ ଗଳେ ଦେଲେ ବନ ଫୁଲମାଳା । ୨।

ଶୀଅଙ୍ଗେ ଲେପିଲେ ଭକତି ତିଳକ ଯା ଯୋଗେ ସୀମନ୍ତ ଦିଶେ ଜକ ଜକ ଗୋପାଙ୍ଗନା ପାଣେ ଭରିଲା ପୁଲକ ପେମ ମନ୍ଦାକିନୀ ଧାର ପଖର ହୋଇଲା ।୩।

ତାରାଗଣ ମଧ୍ୟେ ଯେହେ ଶଶଧର ଗୋପୀଙ୍କ ଗହଣେ ଶ୍ୟାମ ନଟବର ଅପରୂପ ଶୋଭା ମୁନିଜନ ଲୋଭା ମଦନ ମୋହନ ରୂପ ଜଗତ ମୋହିଲା ।୪।

ମନ କଥା କହୁଛି ଶ୍ୟାମା

ମନ କଥା କହୁଛି ଶ୍ୟାମା

ଶୁଣ ଅବା ନ ଶୁଣ ତୁ ପସରା ନାହିଁ ମୋ ଜମା ।ଠା

କୋଳ ଛଡା କଲୁ ମୋତେ ଭୋଗାଇଲୁ ଦୁଃଖ ଯେତେ ଏବେ ହେଲେ ଆହା ବୋଲି ସାହା ତ ନ ହେଲୁ ତୁ ମା ।୧।

କର ପଛେ ସାତ ପର ନ ନିଅ ମୁଖରୁ 'ମୋର' ମାଆ ଡାକ ହରି ଉମା! ।୨।

ଦୟା ନ କଲେ ନ କର

ପଥର ରାଜାର ଝିଅ ପଥରେ ଗଢା ତୋ ଦେହ

୍ତୁ କାହୁଁ ପାରିବୁ କରି ସନ୍ତାନର ଦୋଷ କ୍ଷମା ।୩।

ନ ଧର କୋଳରେ ତୋର ଏତିକି ମାତର କର

କାନି ପଣତ ଛାଇରୁ ଦୂରେ ତୁ ତଡି ଦିଅନା ।୪।

ମନ କଥା ଶୁଣ ମୋର ମା

ମନ କଥା ଶୁଣ ମୋର ମା'

ହୁସିବି ଆନ୍ଦଭରେ ନାଚିବି କୋଳେ ତୋର ମା'ାଠା

> ତୁ ତ ମାଆ ଅନୃପୂର୍ଣ୍ଣ ଗଉରୀ, ଚଣ୍ଡୀ, ଅପର୍ଣ୍ଣ

ମହିଷାମଦିଁନୀ ଦୃଗାଁ କାଳୀ କରାଳୀ ଘୋର ମା'ା ୧ା

> ତୁ ପୁରୁଷ କିବା ନାରୀ ନ ପାରେ ଜେ ତୋତେ ବାରି

ଅଧା କାହୁ, ଅଧା ରାଇ କେବେ କେଉଁ ରୂପର ମା' । ୨।

କଇଳାସପୁରେ ଉମା ବଇକୁ&େ ତୁହି ରମା ସୂଝି, ସ୍ଥିତି, ଲୟ କାଳେ ବହୁା, ବିଷ୍ଟୁ, ଶଙ୍କର ମା'ା୩

ଜଗତର ମାତା ତୁହି ଚୈତନ୍ୟରୂପିଣୀ ତୁହି

ଶ୍ରି ସୃର୍ପିଣୀ ତୁ ମା' ଅଜ୍ଞାନ ମୋର ହର ମା' ।ଧା

ଅନୁଗତ ଯେ ମା' ତୋର ସେ ତୋହର ତୃହି ତାର

ସଂପଦେ ବିପଦେ ସାହା କରୁଣା ଏକା ତୋର ମା' । ୫।

ମାୟା, ମୋହ ଭୁଲି ହେଳେ ବସି ତୋ ଚରଣତଳେ

ଗୁରୁ-ଦାସ ଅନ୍ତକାଳେ ମା'ଡାକୁ ବାର ବାର ମା'ା୬ା

ମନ ଚାଲ ନିଜ ନିଜେତନେ

ମନ ଚାଲ ନିଜ ନିକେତନେ ସଂସାର ବିଦେଶେ ବିଦେଶୀର ବେଶେ ଭମ କିବା ଅକାରଣେ ।ଠା

ଲୋଭ ମୋହ ଆଦି ପଥେ ଦସ୍ୟୁ ଗଣ ପାଛର କରନ୍ତି ସର୍ବ ସୋହରଣ ପରମ ଯତନେ ଲଗାଅ ପହରି ଶମ ଦମ ବେନି ଜନେ ।୩।

ବିଷୟ ପଞ୍ଚକ ପୁଣି ଭୂତ ଗଣ ପଞ୍ଚଦିଗେ ତୋତେ କରେ ଆକର୍ଷଣ ଇନ୍ଦିୟର ଫାନ୍ଦେ ପଡି ଅଚେତନ ଭୁଲିଲୁ ଆପଣା ଜନେ ।୧।

ସାଧୁସଙ୍ଗ ନାମେ ଅଛି ପାଛଧାମ ଶ୍ରାନ୍ତ ହେଲେ ତହିଁ କରିବୁ ବିଶ୍ରାମ ପଥଭାନ୍ତ ହେଲେ ଦେଖାଇବେ ପଥ ସେ ପାଛନିବାସି ଗଣେ ।ଧା

ସତ୍ୟପଥେ ମନ କର ଆରୋହଣ ଜ୍ଞାନାଲୋକ ଜାଳି ଚାଲ ଅନୁକ୍ଷଣ ସଙ୍ଗରେ ସମୁଳ ରଖ ପୃଣ୍ୟ ଧନ ଗୋପନେ ଅତି ଯତନେ । ୨।

ଯଦି ଦେଖୁ ପଥେ ବିଭିଷିକା ଘୋର ପ୍ରାଣ ପଣେ ଦିଅ ଦୁହାଇ ପ୍ରଭୁର ସେ ପଥେ ତାଙ୍କର ପବଳ ପତାପ, ଯମ ଡରେ ଯା ଶାସନେ ।୫।

ମନଚାରୀ ରେ ! ଅଳପେ ଅନାଅଁ ଥରେ ଫେରି

ମନଚାରୀ ରେ । ଅଳପେ ଅନାଅଁ ଥରେ ଫେରି ରେ

ମାଟି ମୁଁ ତ ତୁ'ଯେ ପାରଖା କୁମ୍ବାର ଗଢ ତୂ ତୋ ମନ ପରି ରେ

191

|എ|

କଥା ନ କହି ତୁ ମଥା ହଲାଇ ଦେ, କଟାଳ ଆଉ ମୁଁ ନ କରିବି ପଦେ

ତୁ ତ ପଠାଇଲୁ ଏ ଜଗତେ ସାଇଁ ତୋ କରମ ସିନା ସାଧିବାର ପାଇଁ

ଅରଜ ମୋର ତୁ ଘେନ ଦୟାନିଧି । ଦେବି ଲାଅ ଆଖିବାରି ରେ

କିଏ ଦେବ ତେବେ ଏ ଦେହେ, ଏ ମନେ ବଳବପୁ ମୋର ଭରି ରେ ।୧।

ମାଗୁନାହିଁ ଧନ, ମାଗୁନାହିଁ ଜନ ମାଗୁନାହିଁ ମାନ, ବସନ-ଭୂଷଣ

ରାତିପରେ ଦିନ ତୋର ସରଜନା ଦୁଃଖକୁ ସୁଖକୁ ତେବେ କି ଶୋଚନା

ଗୁରୁଦାସ ପଣେ ତୋ ଦୁଆରେ ଖାଲି ମାଗୁଛି ମୁଁ ନଉକରି ରେ ।ଧା

ମନ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ବୋଲ

ମନ, ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ବୋଲ ରେ ମନ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ବୋଲ ତୋର ହୁଦୟ ଦୁଆର ଖୋଲ ଖୋଲ ରେ ।ଠା ଗୁରୁ ଅଙ୍ଗେ ବିରାଜିତ ବହୁ ସନାତନ ଘେନାଇଁ ଦେବେ ନୟନେ ଜ୍ଞାନର ଅଞନ ହେରିବୁ ତୁ ଜ୍ୟୋତିର୍ପ ପରମ ସୁନ୍ଦର ।୩।

ସଂସାର ମାୟା ବନ୍ଧନ କଠୋର କଠିନ ଫିଟାଇ ଦେବାକୁ ସେତ ଦେବେରେ ସନ୍ଧାନ ସଂପଦେ ବିପଦେ ଗୁରୁନାମ କର ସାର ।୧।

ପାହୁଞ ମାତର ଗଲେ ତାଙ୍କ ପାଶେ ଧାଇଁ ସହସ ଯୋଜନୁଁ ଆସି ନେବେ ସେ କୋଳାଇ ଗୁରୁ ବିନେ ନାହିଁ ତୋର କେହି ଆପଣାର ।୪।

କି ଛାର ମରଣ ତର ଘେନରେ ଶରଣ ଗୁରୁ ଗଢିଦେବେ ହେଲେ ଅମୃତ ସୋପାନ ମୁକତି ପଥର ସେ ଯେ କମକାରିଗର । ୨।

ପତିତପାବନ ସେ ଯେ ଅଧମ ତାରଣ ଅଗତିର ଗତି ଗୁରୁ ନାମର ସୁରଣ ଦୟାଳୁ ପଣରେ ନାହିଁ କେହି ସମତୁଲ ।୫।

ମନ ଜାଣୁ ଜାଣୁ ସିନା ତୁ ହେଉଛୁ ବାଇ

ମନ, ଜାଣୁ ଜାଣୁ ସିନା ତୁ ହେଉଛୁ ବାଇ ଅଦ୍ଧ ପରାଏ ବୁଲୁ ବାଡି ହଜାଇ

ତାରିଲେ ତାରିବ ସେ ମାରିଲେ ମାରିବ ସେ

ଶୋତା ସେ, ବକତା ସେ, ଆନ କେ ନାହିଁ । ୨ା

ହାରି ଗୁହାରି ତୋର ସବୁ ତାକୁ ଗୋଚର

କଟାଳ କାଳ ହସି ପେମେ ତାର ବିଳସି

ବୋଝ ବାହି ତୁ, ମିଛେ ମରୁ କି ପାଇଁ ? । ୧।

ମଥାରେ କରୁଣା ସେ ସଦା ଢାଳଇ ।୩ା

ଶରଣ ତୋର ଘେନ କର ତୁ ମନ ଟାଣ ତା' ପାଦ ତଳେ ଦିଅ ଶିର ଲୁଟାଇ ।ଧା ଯାହା କରିବେ ସାଇଁ କାହାରି ହାତ ନାହିଁ ନିରତ ଏତିକି ତୁ ଘୋଷ ନିଠାଇ

ମନନ ଧିଆନ ଜ୍ଞାନ

ମନନ ଧିଆନ ଜ୍ଞାନ ତୁମେ ଏକା ରଙ୍କନିଧି ଦୁନିଆର ସୁଖ ଦଃଖ ସବୁ ତ ତୁମରି ବିଧି ।ଠା

ଶୁଣିବାକୁ ମୋର କାନ ନ ଚାହୁଁ ଛି କଣ ଚାହେଁ ଖାଲି ତୁମ ଗୀତ ଗାଇ ପାଗଳ ହେବାକୁ ଗଳା ସାଧି ସାଧି ।୨।

ତୁମ ପାଶ ଛାଡି କାହିଁ ଯିବା ପାଇଁ କେବେ ହେଲେ ମୋର ପାଦ ନ ଚଳଇ କର ଚାହେଁ ମୋର ଧରିବାକୁ ଲୋଭେ ତୁମରି କମଳ ପଦ ନିରବଧି ।୧।

ହୃଦୟ ମୋ ଲୋଡେ ତୁମ ଆଲିଙ୍ଗନ ଶିର ମୋର ଚାହେଁ ତୁମରି ଚୁମ୍ବନ ଆଖି ଚାହେଁ ନିତି ତୁମରି ମୂରତୀ ହେରୁଥିବ ତୁମ ଶୀଚରଣ ବହି ।୩।

ତ୍ମ ନାମ ବିନେ କେବେ ଆଉ କିଛି

181

ମନର ଗୁହାରି ଶୁଣ ଜଗତଜୀବନ

(ମୋର) ମନର ଗୁହାରି ଶୁଣ ଜଗତଜୀବନ ! ଚରଣ ତଳରେ ମିଶାଅ ଛାର ପରାଣ ।ଠା

ପାଷାଣ ହିଆ ମୋ ଯାଉ ହେ ତରଳି ସେହି ନୀରେ ଦେବି ଚରଣ ପଖାଳି ଅନ୍ଧ ନୟନ ନିରେଖିବ ତାହା

ଜୀବନେ ମରଣେ ଜନମେ ଜନମେ

ଘେନାଅଁ ଜ୍ଞାନ ଅଞ୍ଚନ । ୧।

ତୁମେ ତ ପରାଣ ଧନ ।୩ା

ଧନ, ଜନ ତୁଛ ଗରବ, ସରବ ନାମ ତଳେ ତବ ପାଉ ପରାଭବ

ମାୟା କୁହୁକରେ ଯାଦୁକର

ଏତିକି ମୋ ନିବେଦନ ।ଧା

ପାଶୋରା ବୁକୁରେ ପାଷାଣର ଗାରେ

ଦି' ଦିନିଆ ସାଥୀ ବନ୍ଧୁ ପରିଜନ

ବୁଝି, ବୁଝୁ ନାହିଁ ଛାର ଏ ବଛନ

ଘେରା ସପନ କର ଭଞ୍ଜ । ୨।

ମନର ଠାକୁର ଆଜି

ମନର ଠାକୁର ଆଜି ମନ କଥା ଘେନା କର ନବଘନ କମ ଠାମ ନିରେଖୁ ଥିବି ମାତର ।୨।

କହିବି କହିବି ବୋଲି ଅକୁହା ରହିଛି ମୋର ।ଠା

ମୂକ ଥିବ ମୁଖ ମୋର କଣରେ ନ ଥିବ ସୁର

ଆୟୁ ଧନ ମାନ ଜନ ମାଗୁ ନାହିଁ ଜୀବଧନ

ଏ ରସନା ରଟୁଥିବ ତୁମରି ନାମ କେବଳ ।୩

ଭିକାରିରେ ଦୟାନିଧି ଚରଣ ଛଡା ନ କର ।୧।

ତନୁ ହରାଇ ଚେତନ କରୁଥିବ ଆଲିଙ୍ଗନ

ଶୁଣ ହେ ମନମୋହନ ମୁଦା ଥିବ ଏ ନୟନ

ଅରୂପ ସ୍ୱରୂପ ତବ ପେମେ ହୋଇ ଜରଜର । ୪।

ମନର ବେଦନା କହିବି ବୋଲି ମୁଁ

ମନର ବେଦନା କହିବି ବୋଲି ମୁଁ ଚରଣ ତଳରେ ଶରଣ ମାଗୁଛି

ପକାଇ ପଣତ କାନି ।୧।

ଯାହା ଭାବିଥିଲି, ଯାହା ଚିନ୍ତି ଥିଲି

ମୋ ଜୀବନ ପଥ ଆଲୋକିତ କଲ ଅଭାବ ଯା ଥିଲା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଲ

ସବୁ ତ ପାଶୋରି ଦେଲି ।ଠା

ତୁମ ପାଶେ ଆସିଥଲି

ଅଭାବ ଯା ଥଲା ପୃଷ୍ଣ କରଦେଲ ମୋ ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ସବୁ ଦେଇଅଛ

ତୁମେ ଅଟ ମୋର ରଙ୍କୁଶୀର ଥାଳ ତୁମ ଆଶା ବିନା ନାହିଁ ଥଳ କୂଳ

ପାରିବି କି ତାହା ଭୁଲି । ୨ା

ସଦା ଭଜୁଥିବି, 'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ

ଦେଖୁଥିବି ରୂପ ଖାଲି

ଦୋଷ ତ୍ରୁଟି ମୋର ନ ଘେନ ଠାକୁର ନିଜ ଜନ ବୋଲି ନ କରିବ ପର କର ଯୋଡି ମୁହିଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି

ଷମା କରି ଦେବ ବୋଲି ।୫ା

କି ସେବା କରିବ ଏ ଅଧମ ଛାର ?

|ബ

ମନରେ ଗୁରୁତତ୍ତ୍ୱକୁ

ଗୁରୁଦତ୍ତ ତତ୍ତ୍ୱ ଉପଦେଶାମୂତ ପାନ କର ଯେତେ ଶରଣାଗତ

କରମେ ଲଗାଅ ଅନବରତ ।ଠା ଗଙ୍ଗ, ଗୟା, କାଶୀ, ପୂରୀ, ବାରାଣସୀ

ଗୁରୁ ପଦେ ଠୁଳ ସକଳ ତୀର୍ଥ ।୩।

181

ଗୁରୁ ସେବା ବିନେ ଚଉଦ ଭୁବନେ

ଚାଲି ଯାଉ ପଛେ ସରବସ୍ତ ମୋର

ସେଥିଲାଗି ମୋର ନ ଥିବ ଖାତର

ତୁମ କରମରେ ତୁମ ସେବା ଲାଗି

ଯା' ସେବା ନିମିତ୍ତ ଦେବତା ବ୍ୟାକୂଳ

ଜୀବନ ମୋ ଯାଉ ଚାଲି

କହ କେ ସାଧକ ଲଭିଛି ସତ୍ୟ ଶୀଗୁରୁ ସେବାକୁ କର୍ମ ମନେ କଲେ

ଗୁରୁ ସେବା ଫଳେ ବିକଶିବ ଜ୍ଞାନ ସେବା ଭାବ ତୋର ହୋଇବ ବ୍ୟର୍ଥ

ଅନ୍ତର ଚିଉ ତୋ ହେବ ସଂଯତ ।୧। ଦେବଙ୍କୁ ଦୁର୍ଲଭ ଭବ୍ଙଙ୍କୁ ସୁଲଭ

୍ଲ ସଦ୍ଗୁରୁ ସେବକ ଜୀବନମୁକ୍ତ ।ଧା

ଗୁରୁନାମ ରନ ମୁକତି ପସରା

ଅକ୍ଷର ନ ମଣ ବିବେଳୀ ଚାଟ ଗୁରୁଗତ ପାଣ ଭକତ ଜନଙ୍କୁ

ଅଷର ନୁହଁଇ ଅଷୟ ବୀଜ ସେ ସାଧାରଣ ଭାବ ନୁହେଁ ଉଚିତ

ନର ଦେହେ ନାରାୟଣ ସାକ୍ଷାତ ।୫।

ମନରେ ବନ୍ଦନ କର ତୁ ଅବିରତ

ମନରେ ବନ୍ଦନ କର ତୁ ଅବିରତ କର ସଂକେତ ମାତର ଲଭି କରୁଣାରେ ଯା'ର ମାଗ ଶ୍ରୀନିଗମାନନେ ଶରଣ ପସାରି ହାତ ।ଠା ଭବ ସାଗର ଦୁୟର ପାଲଟେ ଗୋୟଦ ଛାର

ତରିବାକୁ ଆଶକରି ଭକତ ଲୋଡେ ନିରତ ।୨।

ସରଗ ବିହାରୀ ସେହି ତୁଳନା ଯା ଭବେ ନାହିଁ ପରମାନନ୍ଦେ ମଗନ ହୋଇ କର ତା ପୂଜନ ସେବ ଶ୍ରୀନିଗମାନନ୍ଦ ଶ୍ରୀଚରଣ ଅରବିନ୍ଦ ଆଦ୍ୟ ବନ୍ଦନ ଯେ ସେହି ହୁଅ ତୁ ତାଙ୍କ ଭକତ ।୧। ଭବ-ଶୋକ-ତାପ-ମାୟା ପରଶିବ ନାହିଁ କାୟା

ସେହି ନାମ ସୁମରଣେ ଦିଅ ନିଶିଦିନ ଚିଉ ।୩।

ମନ ହାତୀ ଆନେ ମାତି

ସଂସାର ଧନ ସଂପତ୍ତି ମିଛ ମାୟା ଛଳନାରେ ।ଠା ସେ ଏକା ପାରିବେ ରଖି କର ନାହିଁ ଭାବନାରେ ।୨।

ମନ ବାସନା ଭରି ହୁରି ନାମ ଗାଅ

ମନ ବାସନା ଭରି ହରି ନାମ ଗାଅ ଚାଖି ହରିନାମ ସୁଧାରସରେ ଆସ ନାରୀ ନର ବୁଲି ଘର ଘର ହରିନାମ ବାଞ୍ଜିଦିଅ ।ଠା ନ କରି ବିଚାର ପର ଆପଣାର ସମାନ ଦୃଞ୍ଜିରେ ଚାହଁ ।୧।

ମାତି ହରିନାମ ପେମବଶରେ ସୁଗର୍ଭି କନକ କମଳ ସମ

ସେ ଏକା ଜଗତେ ଅତି ମହତ ହରି-ପେମ-ସୂତ। ଭକତିରେ ଗୁଛା ମାଳ କଝରେ ପିନ୍ଧାଅ । ୨। ନାମ ଗୁଣ ଗାଇ ବେଦନା ଘୁଆଇ ନାମ-ପାରାବାରେ ବୁଡି ତୁ ରହ । ୩।

ସଦ୍ଗୁରୁ ସେବକ ହୁଅ ନିରତ

ମନେ ମୋର ଚିର ଜାଗେ ହେ ଠାକୁର

ମନେ ମୋର ଚିର ଜାଗେ ହେ ଠାକୁର, ଦିବସ ରଜନୀ ନିଶ୍ଚାସେ ପଶ୍ଚାସେ

> ତୁମେ ମୋର, ମୁଁ ତୁମର ଖେଳ ତୁମେ ନିରନ୍ତର । ୨ା

ପରାଣର ତୁମେ ପରାଣ, ସକଳ

ଜାଣି ତୁମେ ବ୍ୟଥା ହର ।ଠା କିଏ ସତେ ଆଉ ପିଛୁଳା ପାସୋରା -

ଆଖିରେ ମୋ ଆଡେ ଚାହିଁ ରହେ ଭଲା?

ତୁମ ସରି ମୋର କିଏ ଅଛି ଆଉ ଚିରଜାଗତ ପହରୀ ସମାନ

କିଏ ସେ ସହିବ ଜୀବନର ଦାଉ ? କିଏ ଭଲା ଜଗୁଆଳ ା୩ା

ସେଥିଲାଗି ସିନା ସବୁ ଅଧିକାର

ତୁମରିପରେ ମୋହର । ୧। ତୁମ ପେମଭାର ସତେ ଅତୁଳନ

ସହିବି କିପରି ଭାବୃଛି ଏ ମନ

ମାଗୁଛି ଏତିକି ତୁମ ଦିଆ ପେମ ପରାଣର ତୁମେ ପରାଣ ଦେବତା

ମଥାରେ ତୋଳିବା ବଳ ।ଧା ଲୁଚି ରହି କାହିଁ, ନ କହୁଛ କଥା

ମନୁଁଆ ସେ ଦିନକୁ ମନେ ପକା

ମନୁଁଆ ସେ ଦିନକୁ ମନେ ପକା (ତିଳେ) ନକର କାହାକୁ ଶଙ୍କା ॥୨॥

ଯେଉଁ ଦିନ ଯିବୁ ଏ ସଂସାର ଛାଡି

ସେ ଦେଶୁଁ ଆସିଲେ ଡକା ॥ଠା। ଜନମ କାଳରେ କାନ୍ଦୁଥିଲୁ ତୃହି

ହସାଇ ବନ୍ଧୁ ସୋଦର

ଚିର ସହଚର ଭାବିଛୁ ଯାହାଙ୍କୁ ଏମିତି କରମ କରତୋ ପାଇଁକି

> କାନ୍ଦିବେ ସାରା ସଂସାର ସେ ତ ଅଢେଇ ଦିନିଆ (ତୁହି) ହସି ହସି ଯିବୁ ଏକା ॥୩॥

ଦାରା ସୂତ ଧନ ବାନ୍ଧବ ସୃଜନ

ମିଛ ସବୁ ଦିଆ ନିଆ ବିପଦେ ନଦେବେ ଦେଖା ॥ ୧॥ ପଥ ହରାଇ ତୁ ବିପଥରେ ଗଲେ

ହାତ ଧରି ନେବେ ଟାଣି

ଏ ସବୁ ବରଜି ଗୁରୁ ନାମ ଭଜି ମୁକତି ଟିକଟ କାଖେ ଧରି ଆ&

ମଜି ରହ ଭୁଲା ମନ ଗୁରୁ ନାମ ହୁଅ ଗୁଣି

ଅଥଳ ସଂସାର ସାଗର ନାଆରେ (ଦେଖି) ଶମନ ହେବ ତାଟକା ॥୪॥ ନାଉରିଆ ଗୁରୁ ଜାଣ

ମଣିମା ଶୁଣିମା ହେଉ ଦୀନ ଗୁହାରି

ପାରିବି କି ଦୟାମୟ ! ସେ ଆଶା କରି ? । ୨। ମଣିମା ଶୁଣିମା ହେଉ ଦୀନ ଗୁହାରି

(ମୁଁ ଯେ) ଆଶରା ମାଗୁଛି ତୁମ ଶୀପଦ ଧରି ।ଠା

ଦେଖୁଅଛି ନେତଭରି ସଂସାରେ କେଉଁ ପରି ସ୍ୱାର୍ଥରେ କଳହ କରି ବିଷ ଦିଅନ୍ତି ଭରି ଜନମ ଜନମ ଧରି ଆସିଛି ମୁଁ କେତେ ଘୁରି

ତୁମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ପଥ ନେବି ମୁଁ ବରି ।୩। ସ୍ୱରୂପ ଦେଇ ପାଶୋରିତୁମକୁ ଗଲି ବିସୋରି ପାରିବି କି ଶେୟ ପଥେ ତୁମକୁ ଧରି ? ।୧।

ଲୋଭ ମୋହ କୋଧ ଇଷୀ ଏ ସକଳ କରି ଆଶା

ଏ ଜୀବନେ ଯେତେ ଜ୍ଲେଶ ନାହିଁ ନାହିଁ ତାର ଶେଷ ପବୃତ୍ତିରେ ବଳେ ତୂଷା ଉଡଇ ପରାଣୁ ହଂସା ଅପାସୋରା ସ୍ନେହ ତୁମ ହେଉଛି ଝୁରି । ଧା ଲଭିଲେ ତୁମ ଆଶିଷ ପରାଣୁ ଘୁଞିବ ତାସ

ତୁମ ଚରଣରେ ଠୁଳ ସର୍ବ ସିଦ୍ଧି ପୁଣ୍ୟ ଫଳ ରଖ ମୋତେ ତୁମ ଭାବେ ବିଭୋର କରି ।୫।

ତୁମେ ମୋର ସର୍ବ ବଳ ତୁମେ ହିଁ ମୋର ସମ୍ବଳ

ମଣିମା ହେ ! ମୁଁ ଯେ ଶତ ବାସନାର ଦାସ

ମଣିମା ହେ ! ଶ୍ରୀଚରଣେ ପୂଜା ପାଇଁ ମୁଁ ଯେ ଶତ ବାସନାର ଦାସ ମୋର ବୋଲି କିଛି ନାହିଁ କମଳ ଚରଣ ଅରଚନ ପାଇଁ ମରତ ମାଟିରେ ଜନମ ଦେଇଛ କରିଛି ମନରେ ଆଶ ।ଠା ମୋ ଫୁଲରେ ନାହିଁ ବାସ ।୨।

ଏଇ ଧରା, ଏଇ ଭାତି କହ କେଉଁ ଦିନ ସତେ ଏଇ ଚାନ୍ଦ, ଏଇ ରାତି ହସି ଅନାଇବ ମୋତେ ସୁର ଭରା ଗୀତି, ଅଭିମାନ, ପ୍ରୀତି ପରାଣ ମନର ପିଆସା ମେଞ୍ଜିବ ତହିଁରେ ମୋ ମନ ବଶ ।୧। ପ୍ରମ ଜଳେ ଦେବି ଝାସ ।୩।

ମରମ ମଝିରେ ଅଲିଭା ଦୀପାଳୀ ଜାଳି

ମରମ ମଝିରେ ଅଲିଭା ଦୀପାଳୀ ଜାଳି ପରସନ ହୁଅ ଜଞାଳ ଦୂର ହେଉ ମନ ଉପବନୁ ସୁବାସ କୁସୁମ ତୋଳି ଏବେ ବନ୍ଧନହୀନ କରି ବନ୍ଦନ ଘେନ ହେ ପରାଣପ୍ରିୟ ! ଚରଣ ସୁମରି ସଜାଇ ବରଣ ଡାଲା ମୋତେ ଆପଣାର କରି ନିଅ ।୨। କେତେ ଦିବାନିଶି ଉଜାଗରେ ବିତିଗଲା ଏବେ ମନ୍ଦ ଅନୀଳ ଛନ୍ଦରେ ତୁମ ଗନ୍ଧ ବାରିଲି ପ୍ରିୟ କଅଁଳ ସକାଳ ଅରୁଣ କିରଣ ରାଗେ

ମୋତେ ଚରଣେ ଶରଣ ଦିଅ । ୧। ଅଞଳି ପାତି ଭକତି ପୀରତି ମାଗେ ଅଳପ ନୁହେଁ ତ କଳପ ଗଲାଣି ବିତି ଅନ୍ଧ ମୁଁ ବୋଲି ଛନ୍ଦ କରିବ ନାହିଁ ସଂକଳପ ମୋର ଅସରା ପୂନେଇଁ ରାତି ବନ୍ଧା ଆଖି ମୋ ଖୋଲି ଦିଅ ଅଳି ସାଇଁ ଏବେ ମଧୁ-ଆନନ୍ଦ-ଲଳିତ ଛନ୍ଦେ ଗାଇବି ମୁଁ ତୁମ ଜୟ ମୋ ଶେଷ ସନ୍ଧ୍ୟା ବନ୍ଧ୍ୟା ନ କର ଆଉ ମୋତେ ମଧୁମୟ କରି ଦିଅ

ମରମ ବେଦନା କହିବି କା' ଆଗେ

ମନର ମଣିଷ ପାଇଛି ତୁମକୁ ସାରା ଦୂନିଆରେ ଜଣେ ।ଠା କରମ ଜଞାଳ ଖେଳୁଥିଲା ଖେଳ

ମିଳନ ପଥରେ ହେଉଥିଲା କାଳ

|എ|

181

ତୁମେ ପାଶେ ଥରେ ବସିବାକୁ ଆସି ବନ୍ଧୁ ପରିଜନ ପାଶୋରି ଆସିଛି

ଗଣୁଥିଲି ଦିନ ଘରେ ବସି ବସି ଆଦରି ନିଅ ହେ କୋଳେ ।୩।

ଆସିଛି ସେ ଦିନ ହସୁଛି ମୋ ମନ ଚାହିଁ ବାରେ ନେତ କୋଣେ । ୧। ଏ ସଂସାରେ ସିନା ତୁମେ ଏକା ସାଥୀ

> ତୁମ ପାଶେ ଥାଇ ଦିନ ଯାଉ ବିତି କିପରି କହିବି ଅନ୍ତରର ବ୍ୟଥା

କି କରିବି ପ୍ରିୟ ବିରହ ବେଦନା କିପରି କହିବି ଅନ୍ତରର ବ୍ୟଥା ସହିଛି ଯାହା ମୁଁ ପାଇଛି ଯାତନା ନିତି ନିତି ଯାହା ଭାଳେ

ମରମର ବ୍ୟଥା ପରାଣର କଥା

ମରମର ବ୍ୟଥା ପରାଣର କଥା

ସଦା ମାନସ ମନ୍ଦିରେ ପୂଜିବି ଏକା ତାହାରେ ଅରପି ମନର ଚିର ଭ୍କତି ।୩ା

ନିଶି କି ଅବା ବାସର ସେ ଯେ ପାଣବନ୍ଧୁ ମୋର ତା' ବିହୁନେ ଦଃଖହାରୀ କାହାନ୍ତି ।୨।

ମହାବାହୁ ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର

ମହାବାହୁ ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର କୃପା ବହି ଦିଅ କରି ଦୟାମୟ ଏ ମୋର କାନ ବଧିର ହେ ।ଠା ଦୁନିଆଁ ଅନ୍ଧାରେ ନ ବୁଲିବି ଘୂରି ଦିଅ ଦିଅ ମୋତେ ତୁମେ ପଙ୍ଗୁ କରି ଦୁଆରେ ତୁମରି ପଡି ରହିଥିବି ପୂରାଅ ବାଞ୍ଛା ମନର ହେ ।୨।

ଆଉ କିଛି ବେନି କାନ ନ ଶୁଣିବ କେବଳ ତୁମରି ମୁରଲୀ ଶୁଭିବ ତୁମ ବାଣୀ ଖାଲି ବାଜୁଥିବ କାନ ତୁମରି ନାମ ମଧୁର ହେ ।୧।

ଜଗତରେ ଯେବେ ସକଳେ ଭୁଲିବେ ସୁଖରେ ଦଃଖରେ କେହି ନ ଚାହିଁବେ ସେତିକି ବେଳରେ ତୁମ ପାଦତଳେ ରଖ, ଏ ମିନତି ମୋର ହେ ।୩।

ମହାବାହୁ, ଏତିକି କରୁଣା ହେଉ

ମହାବାହୁ, ଏତିକି କରୁଣା ହେଉ ତୁମରି ସେବାରେ ତୁମରି ପୂଜାରେ ଦିନକାଳ ବିତି ଯାଉ ।ଠା

ତୁମେ ଯେଉଁ ପରି ହୋଇବ ସନ୍ତୋଷ ସେହିପରି କମେଁ ବଳୁ ମୋ ମାନସ ତୁମେ ସଦଗୁରୁ ବାଞ୍ଛାକ୍ଷତରୁ ଏ ବିଶ୍ୱାସ ହୁଦେ ରହୁ ।୧। କାମିନୀ କାଞ୍ଚନ ଧନ ଜନ ବିଭ ସଂସାର ମାୟାରେ ନ ହୁଏ ଆସକ୍ତ ତୁମରି ଭଜନ ଜୟଗୁରୁ ନାମ ମୁଖ ସଦା ରଟୁଥାଉ ।୩।

ତୁମେ ମୁକ୍ତି ଦାତା ସର୍ବମୟ କର୍ତ୍ତା ତୁମେ ଥିଲେ ପାଶେ କାହିଁ ମୋର ଚିନ୍ତା ତୁମରି ମୂରତି ଚୟୁ ଦିନରାତି ଦେଖି ଶାନ୍ତି ପାଉଥାଉ ।୨। ତୁମେ ପୁଭୁ ମୁହିଁ ଦାସ ଶ୍ରୀଚରଣେ ଏଇ ଭାବ ସଦା ଜାଗୁ ମୋର ମନେ ଶୟନେ ସ୍ୱପନେ ଅବା ଜାଗରଣେ ନାମ ଜପା ମାଳା ହେଉ ।ଧା

ମାଧବ ହେ ଦୀନବାନ୍ଧବ ମୋର

ମାଧବ ହେ ଦୀନବାନ୍ଧବ ମୋର ଆରତ ମନର ମିନତି ଏହି ଜୀବନେ ଯାହାରେ ଆଦର କରିଛ ମରଣରେ ତାକୁ ଭୁଲିବ ନାହିଁ ।ଠା ତୁମ ପଦ ତଳେ କୋଟି ପୁଣ୍ୟ ଫଳେ ଅମୃତ ଜୀବନ ଲଭନ୍ତି ସକଳେ ସେଇ ପଦ ମୋର ଶିରେ ଥାପି ଦେଲେ ରହି କି ପାରିବି ପାତକୀ ହୋଇ ? ।୨।

ଗଙ୍ଗ ତରଙ୍ଗରେ ବୃଡ ଦେଲି ଯେତେ ଘୁଞ୍ଜିଲା ନାହିଁ ତ କାଳିମା କିଞିତେ ତାରିବା ଆଗରୁ ଏ ଭବ-ସାଗରୁ ଦିଅ ଦିଅ ମୋର କଳଙ୍କ ଧୋଇ । ୧। ମର-ଜୀବନର ହସ କାନ୍ଦ ସବୁ ସାଇତି ରଖିଛି ତୁମ ପାଇଁ ପୁଭୁ ସଞ୍ଜ ବେଳେ ତୁମ ଦେଉଳ ଦୁଆର ମେଲା ରଖିଥିବ ମୋହରି ପାଇଁ ।୩।

ମାଗୁନାହିଁ ଧନଜନ ମାଗୁଛି ମୁଁ ଶରଣ

ମାଗୁନାହିଁ ଧନଜନ ମାଗୁଛି ମୁଁ ଶରଣ ଜାଣି ମୁହିଁ ଜାଣୁନାହିଁ ତୁମେ ଜୀବ କାରଣ ।୧। ଚିଉରେ ଚିନ୍ତିବି ବୋଲି ଦଞ୍ଚେ ଯେବେ ବିଚାରିଲି ଚଞ୍ଚଳ ଏ ଚିଉ ଥାଇ କରେ ସଦା ବାରଣ ।୩।

ନାହିଁନାହିଁ କେହି ମୋର ଏ ସଂସାର ମାୟାଘୋର ହରବର କରୁଛନ୍ତି ଭଗାରୀ ଛଅଜଣ । ୨। ଏତିକି କରୁଣା କର କ&େ ମୋର ସୁର ଭର ସବୁ ଭୁଲି ତୁମ ନାମ କରୁଥିବି ଗାୟନ ।୪।

ଘର କରି ଜଗତରେ ଥିବି ତୁମରି ଦୁଆରେ ଗୁରୁଦାସ ପଣେ ସେବୁଥିବି ତୁମ ଚରଣ ।୬।

ଅଧମ ଜନର ସାହା ତୁମେ ଏକା ଚଉବାହା ବିଜେକର ପାତି ଅଛି ତୁମଲାଗି ଆସନ ।୫।

ମାଗେ ଭବମାନବ ଆଶୀଷ ମଧୁ ଧାର

ଜିତ ବର ବରନ ସିତ ସରସଦଳ କମଳ ଢଳଢଳ ଅମଳ ପଦତଳ ମୋ ମନ ମଧୁକର ଚୁମ୍ବନ ଲୋଡେ ତା'ର ।୧। ନୟନ ନୀଳମଣି ଭୂବନର ରଞ୍ଜନ ଚାହାଣୀ ମନୋହର ପରାଣ ନନ୍ଦନ ନିଖିଳ ଭ୍ବନର ଆନନ୍ଦ ପାରାବାର ।୨।

ଲଳିତ ଲାବଣ୍ୟ କାନ୍ତି କୋମଳ ଝରଇ ଝରଝର ବଦନୁ ଅବିରଳ ଦରଶେ ଅପସରେ ଦାରୁଣ ଦୁଃଖଭାର ।୩ା

ମାନସେ ମନାସେ ନାଥ ଚିର ଶରଣ

ମାନସେ ମନାସେ ନାଥ ଚିର ଶରଣ

ଇଚ୍ଛାମୟ ତୁମେ ଯହିଁ ତହିଁ ଥାଅ

ଅଗତିର ଗତିଦାତା ଗୁରୁ ପରମ ।ଠା

ସବୁ ଜାଣୁ ଜାଣୁ ମୁଁ ଯେ ଅଜଣା ।ଠା

ସହାୟ ସମ୍ବଳ ଯେବେ ନ ଥିଲା ମୋର ଆହା କହି ସାହା ହେଲ ପସାରି କର ଏଭଳି ସେନେହ କାହିଁ ଏ ଜଗତ ଦେଇନାହିଁ ତଥାପି ଧାଏଁ ତା ପଛେ ଧୂକ ଏ ଜୀବନ ।୧।

ଠା କାହିଁ କେଉଁ ବନାନୀର ଅଫୁଟା କଳି ଅଣଦେଖା ହୋଇ ଲତା ଆଦରି ଥିଲି ସରସ ପରଶ ଦେଲ ପରାଣେ ବାସ ଭରିଲ ଆବେଗେ ଚରଣେ ସଂପି ଦେଲି ପରାଣ ହେ ଦୟିତ ! ହେ ଦୟାଳୁ ! କର ଗୁହଣ । ୨।

ମିଛେ ମିଛେ ଘୁରି ମରେଁ ମୁଁ ସିନା

କୋଟି ଅପରାଧ ମୋର ନ ଧର ଗୋସାଇଁ ଷମା କର ହସି ହସି କୋଳରେ ବସାଇ ସେ ଆଦର କେ କରିବ କଳନା । ୨।

ଚଉକତି ଖୋଜିବୁଲେ ଦରଶନ ପାଇଁ ତୁମେ ମୋତେ ଦେଖ ରଖ ବାରି ବାରେ ନାହିଁ ଅତ୍ଳନ ସତେ ତୁମ କର୍ଣା ।୧।

ମିଛେ ମିଛେ ଘୁରି ମରେଁ ମୁଁ ସିନା

ମଥା ପାତି ନେବି ଯେତେ ଦିଅ ଦୁଃଖ ଭାର କେବେ ହେଲେ ନ ଛାଡିବି ସେ ବେନି ପୟର ଆହା ବୋଲି ସାହା ହେବ ତ ଜଣା ।୩।

ମୂଢରେ ଦୃଢ କରିଥା

ତୁଟିବ ଏ ବିଶ୍ୱ ବିଭବ ଶିରୀ କଂପିବ ଧରଣୀ ଖୁଂପିବ କାଳ ସଂପି ମନ କର ନାମ ସମ୍ବଳ ଗୁରୁ ନାମ ଧନ କର ଅରଜନ ଜୀବ ପରମରେ ଯିବରେ ମିଶି ।୨।

ଗୁରୁ ବିନେ ନାହିଁ ତୋର ମୁକତି ଜନମେ ମରଣେ ସେ ଚିର ସାଥୀ ଏ ଭବ ସାଗରୁ ଉଛାର ପାଇଁ ନିଜକୁ ନାମରେ ଦିଅ ହଜାଇ ଏ ଭବ ବନ୍ଧନ ହେବରେ ଖଞ୍ଜନ କାଳ ନ ପାରିବ ପାଖରେ ପଶି ।୩।

ମୂଢରେ ଦୃଢ କରିଥା ଗୁରୁ ନାମକୁ ଘୋଷି କରିଲେ ତୁ ହେଳା, ବୁଡିଯିବ ଭେଳା କାଳ ଯମ ଦେବ ଗଳାରେ ଫାଶି ।ଠା

ଅକାଳ ଚଡକ ଦେବରେ ଦେଖା ବିଫଳ ହୋଇବ ସଫଳ ଲେଖା ପ୍ରଳୟ ଜୁଆର ଆସିବ ମାଡି କାଳ ଭଇରବ ଛାଡିବ ରଡି ବେଳ ଥାଉଁ କର, ଗୁରୁନାମ ସାର ଭବ ପାରାବାର ନାବରେ ବସି ।୧।

ଗାମ ଭୂଇଁ ହେବ ମଶାଣି ସରି

ମୁଁ ଦେଇ ଜି ଧନ ତୋଷିବି ମନ

ମୁଁ ଦେଇ କି ଧନ ତୋଷିବି ମନ ।ଠା

ଲହରୀ ତାଳେ ଜଣାଏ

କରିବାକୁ ଅରପଣ ସୁବାସ ଚୁଆ ଚନ୍ଦନ କୁସୁମ କାନନେ ବୁଲି ବାସ ଫୁଲ ମୁଁ ବାଛିଲି ଭାଳିଲା ମୋର ଏ ମନ କରିଗଲି ଆହରଣ ସବୁଥିରେ ବାରିଲି ମୁଁ ତୁମ କାରିଗରି ପଣ ।୩। ସରାଗେ ପରାଗ ବୋଳି ଅଛି ସେ ପାଖୁଡା ମେଲି ଭମର କହିଲା କାନେ ଏ ପରା ତୁମରି ଦାନା୧ା ଯାହା ଦେଖୁଛି ନୟନ ସବୃତ ତୁମରି ଦାନ ପଖାଳିବି ପାଦ ବେନି ଭାଳି ଗଲି ଜଳ ଆଣି କି ଘେନି ମୁଁ ଅରଚନ କରିବି ଭଲା ଚରଣ ନାହିଁ ନାହିଁ ଜିଛି ଆନ ଜୁହାରୁଛି ନିଃଶରଣ ।ଧା ଶୁଣିଲି ସେ କୁଳୁଭଣି ଗୀତ ଗାଇ ନାଚେ ପୁଣି

ତୁମେ ତାର ଜୀବଧନା ୨ା

ମୁଁ ଗୁହାରି କରେ ମୋ ଆଖିର ଲୁହରେ

ଉଢ଼ୁତି ଯାଉ ମୋ ସଂସାର ପଛେ ଝଞା ଆସୁ ମାଡି ବେଗରେ ପରାଣ ନାଥ ହେ ତୁମରି ନିଶା ଘାରୁ ମୋର ତନୁ ମନରେ ପାଦ ଧରିଥିବି ନାମ ଗାଉଥିବି ନ ହେବି କାତର ବ୍ୟଥାରେ ।୩। ବାଭଳା ହେବି ମୁଁ ତୁମରି ପେମରେ ଝୁରିହେବି ନିଶି ବାସରେ ।୧।

ଜୀବନ ସାଥି ହେ ମରଣର ସାଥି ରଖ ମୋତେ ଦାସ ପଣରେ ହରିନିଅ ପଭୁ ଯାଆ ଅଛି ମୋର ନିଃସ୍ୱ କରିଦିଅ ବିଶ୍ୱରେ ସେବା କରୁଥିବି ଜୀବନେ ମରଣେ ଆଜ୍ଞା ମାନି ନତ ଶିରରେ ।୪।

ମୁଁ ଯେ ଏକ ବାସହୀନ କାଗଜ ଫୁଲ

ମୁଁ ଯେ ଏକ ବାସହୀନ କାଗଜ ଫୁଲ ତୋଳି ନେଲି କୋଳେ ସହି କଞ୍ଜର ଆଘାତ କାହିଁକି ବା ଏତେ ମୋତେ ପାଇଛ ଭଲ ।ଠା ବରଷି କରୁଣା ବାରି ପାପ ତାପ ନେଲ ହରି ଏ ମନକୁ ତୁମ ପାଦ ତଳେ ବାହି ଦେଲ ।୨।

ନାହିଁ ମୋର ସୁରଭିତ ସୁନ୍ଦର ପାଖୁଡା କେଉଁ ଗୁଣ ପାଇଁ ଅବା ହେବି ତୁମ ଲୋଡା ଅମଉଳା ହୋଇ ତୁମ ପାଦେ ପଡିଥିବି ତନୁରେ ଭରିଛି ମୋର କେତେ ଯେ କାଳିମା ଗାର ତୁମରି ଭକତ ସଙ୍ଗ ସଦା ଲଭୁଥିବି ପ୍ରତିଦାନେ କେମିତି ବା ଦେବି ମୁଁ ମୂଲ । ୧। 'ନାମ ଗାଇ ଜୀବ ଯାଉ' ଏତିକି କରୁଣା ହେଉ ଏ ଜନମେ ଯେବେ ଏତେ ଭଲ ପାଇଥିଲ । ୩।

କେତେ ଭଲ ପାଇ ତୁମେ ଧରି ନେଲ ହାତ

ମୁଁ ଯେ କରୁଣାକଣା ଭିଖାରୀ

ମୁଁ ଯେ କରୁଣାକଣା ଭିଖାରୀ କି ଯଶ ହେବ ତୁମରି । ୨। କରୁଣା ଆଖିରେ ଚାହିଁ ଦେଲେ ଥରେ କରୁଣାସାଗର ବୋଲି ତିଭୁବନେ ଥାଳ ମୋର ଯିବ ଭରି ।ଠା ନାଗରା ବାଜଇ ଶୁଣିଛି ମୁଁ କାନେ କରୁଣା-ସାଗରୁ କଣିକାଏ ଦେଲେ ଦାରୁଣ ବେଦନା କରୁଣ କାନ୍ଦଣା ସହି ସହି ମୋର ତନୁ ହେଲା ଚୁନା ଏ ଜୀବନ ଯିବ ପୂରି ।୩। ବିଷୟ ସୁଖରେ ଲାଗୁ ନାହିଁ ମନ ସବୁରି ଲାଞ୍ଚନା ଦେଲା ପତାରଣା ଶୁଣିବା ହେଉ ଗୁହାରି ।୧। କରିଦିଅ ପ୍ଭୁ ତୁମ ପଦେ ଲୀନ ତ୍ମ ନାମାବଳୀ କରି ଜପାମାଳି ଅସାର ସଂସାରେ ସୁଖର ଆଶାରେ ମାୟା ମରୀଚିକା ପଛେ ଧାଇଁ ମରେ ଜୀବ ମୋ ଯାଉ ବାହାରି । ଧା ଶରଣ-ବାଞ୍ଚିତ ହୋଇଲେ ଲାଞ୍ଚିତ

ମୁଁ ଯେ ତୁମରି ସନ୍ତାନ

ମୁଁ ଯେ ତୁମରି ସନ୍ତାନ ଏପରି କରୁଣା କାନେ ନାହିଁ ଶୁଣା

ତୁମ ପାଇଁ ଏ ଜୀବନ ବୁଝି ବୁଝେ ନାହିଁ ମନ । ୨।

ତୁମେ ମୋର ପିତା ତୁମେ ମୋର ମାତା ଆଶାର ଆଲୋକ ଜାଳିଛ ଅନ୍ତରେ ଦେଇଛ ପଦେ ଶରଣ ।ଠା ସ୍ନେହର ପୀତିର ମଧୂର ରାଗରେ

ଥିଲେ ଯେତେ ଦୂରେ ପାଖେ ପାଖେ ବାରେ

ଶୁଭେ ସେ ମୂରଲୀ ତାନ ।୩।

ଝୁଞ୍ଜି ପଡୁଥାଏ ତୁହାଇ ତୁହାଇ ଆଉ କିଛି ଦିଅ ବୋଲି ଚାହେଁ ନାହିଁ ହାତ ଧରି ମୋତେ ନେଇ ଯାଅ ପଥେ ହୃଦୟ-ଆସନେ ତୁମକୁ ବସାଇ ତୁମେ ମୋର ଜୀବଧନା ୧ା ସେ କଞ ଚରଣ ଶୋଭା ଦରଶନ

ଶତ ଅପରାଧ କ୍ଷମିଛ ଠାକୁର କରି ବିତିଯାଉ ଦିନ । ଧା

ତୁମ ପରି ଆଉ କିଏ ହେବ ମୋର

ଅନ୍ଧାରରେ ଯେବେ ଚାଲିଯାଏ ମୁହିଁ

ମୁଁ ଯେ ତୁମରି ଏକା ହେ ସୁନ୍ଦର

ମୁଁ ଯେ ତୁମରି ଏକା ହେ ସୁନ୍ଦର । ମାୟା-ଜାଲ-ଘେରା ଭରା ଅହଙ୍କାର ତୁମରି ପାଣର ଆବେଗ ସଞାରି, ମୂରତି ଗଢିଛ ମୋହର ।ଠା ସବୁଥିରେ ଖାଲି 'ମୁଁ-କାର', 'ମୁଁ-କାର'

ଦିନର ସପନେ ଭୁଲା-ମନ ମୋର, ଜାଣି ଜାଣି ଯାଏ ପାଶୋର ।୩ା

ଖୋଜିବାକୁ ନିଜ-ଜନ ବୋଲି କାହିଁ ତୁମ ବିନେ ଏ ଜଗତେ କେହି ନାହିଁ କହ ଆଉ କେତେ ଦିନ ବନ୍ଧୁ ! ମୋର ଏ ମୋ ତନୁ, ମନ ସବୁ ତୁମ ଦାନ, ବନ୍ଧା ମୁଁ ଚିର ତୁମର ।୧। ଦୂରେ ଦୂରେ ଥାଇ କରିବ ଅନ୍ତର

ଚେତାଇ ଦିଅ ଏ ପରାଣେ ଏଥର 'ତୁମେ ମୋର, ମୁଁ ତୁମର' ।ଧା ତୁମ ବିନେ ନାହିଁ କେହି ସ୍ୱତନ୍ତ

ମୁଁ ଯେ ତୁମରି ବାଉଳା ବଇଁଶୀ

ମୁଁ ଯେ ତୁମରି ବାଉଳା ବଇଁଶୀ ଯମୁନା ପୁଳିନେ ଯେ ସୁର ବଜାଇ

ମୋତେ ମୋତେ ଭାବରେ ବଜାଅ ଦେଇଥିଲ ରାଈ ପରାଣ ଭିଜାଇ

ବେସୁରା ହେଲାଣି ସକଳ ସାଧନା ଶୂନ୍ୟ ହୃଦୟର ସବୁ ଅପୂର୍ୟତା

ତୁମ ସୁର ଦେଇ ସଜାଅ ।ଠା ସେଇ ସୁରେ ସୁରେ ହଜାଅ ।୨।

ଯିବି ତୁମ ନାମ ଗାଇ ାା ୧ାା

ଚଉଦ ଭୁବନ ମଜାଅ ।୧। ମୋତେ ଛାଡି ଦୂରେ ନ ଯାଅ ।୩।

ମୋ ଆଖିରେ ଲୁହ ଭରିଦିଅ ପଭୁ

ମୋ ଆଖିରେ ଲୁହ ଭରିଦିଅ ପଭୁ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଦିଅ ଝରୁ ଥାଉଁ ତୁମ ପାଇଁ 'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ ଘୋଷୁଥାଉ ମନ

ତୁମ ଦରଶନ ଲୋଡୁ ଏ ନୟନ ଦେହରେ ଶକତି ହୁଦୟେ ଭକତି ଆଖିରେ ମୋ ଜ୍ୟୋତି ଦିଅ

ନ ପାଏ ନିଜର କେହି ତୁମ ଛବି ମନେ ଭଙ୍କିମାରେ ସଦା ତୁମେ ମୋ ଜୀବନ ସାଇଁ ॥୪॥

କାନ୍ଦୁଥାଉ ପ୍ରାଣ ସଦା ତୁମ ପାଇଁ ଅନ୍ତରେ ଭରି କୋହ ॥୩॥

ଆପଣାର ବୋଲି ଖୋଜି ହେଲେ ଯେତେ

ମୋ ବିଧୁର ପାଣେ

ମୋ ବିଧୁର ପ୍ରାଣେ ମଧୁର ତାନର ମନ୍ଦ୍ର ଝଙ୍କାର ତୋଳି ମୋ ଦୀନ କୁଟୀରେ ରଙ୍ଗା ପଦ ତୁମ ଦେଇଛ କି ମନେ ଭାଳି ।ଠା

ଜୀବନର ଏଇ ବନ୍ଧୁର ପଥରେ ଚାଲୁଥାଏ ମୁହିଁ ତୁମରି ସାଥିରେ ମୋ ପରାଣପିୟ ହାତଧରା ସାଥି ନେଇଛ ହେ କୋଳେ ତୋଳି ।୧। ତୁମରି ମୋହନ ବାଉଳା ବଇଁଶି ବାଢୁଥାଉ ସଦା ମୋ ମରମେ ପଶି ହେରୁଥାଉ ଚିତ୍ତ ତୁମରି ସୁରୁପ ତୁମେ ମୋର ଗଳାମାଳି । ୨।

ଜୀବନ ଦୀପାଳି ଜାଳେ ତୁମ ପାଇଁ ଲିଭିଲେ ମିଶିବି ତୁମ ପଦେ ଯାଇ ତୁମରି ସେବାରେ ଜନମେ ଜନମେ ରଖ ମୋ ଏତିକି ଅଳି ।୩।

ମୋ ପ୍ରଭୁ ଆଶିଷମୟ

ମୋ ପୁଭୁ ଆଶିଷମୟ ଜୀବନର ଚିରପ୍ରିୟ ଭାବଭୋଳା ଲାଗି ଦୋଳା ସାଜେ ନିତି ମୋର ମୁକୁଳାହୁଦ୍ୟ ।ଠା

> ସେ ଯେ ନିରିଜନେ ମୋ ମନ ଗହନେ ବଜାଇ ମୁରଲୀ ମଜାଇ ଧିଆନେ କେବେ କୃଷ୍ଣ କେବେ ରାମ ଅଭିରାମ ସାଜନ୍ତି ହୋଇ ସଦୟ ।୧।

ସେ ରସେ ହରସେ ଆପଣା ପାଶୋରି

ହେବି ଫୁଲ ପରି ଅଳି ମନୋହରି

ସେ ମୃଦୁଗୁଞନେ ନିବାରିବି ସତେ ତିନି ତାପ ପର ଦାହ ।୨।

ଚହଲି ଗଲେ ମୋ ମନ କେବେ ହୁଡି ଅଭୟ କୋଳେ ସେ ନିଅନ୍ତି ଆଦରି ଆହାକି କରୁଣା ପୁରୁଛି ମୋ ପାଇଁ ସଦା ସେ ମୋତେ ସହାୟ ।୩ା

ମୋ ମନ ଫୁଲବନେ ରସିକ ଭମର ତୁମେ

ମୋ ମନ ଫୁଲବନେ ରସିକ ଭ୍ମର ତୁମେ ପିଇଯାଅ ପୀତିମଧୁ ଗୁଂଜରଣ କରି କାନେ ।ଠା

ଅଳିକ ମହକ ମୋର ପାନକର ପ୍ରିୟବର ଗାଇ ମୋ ମନବୀଣାର ପଞ୍ଚମ ରାଗିଣୀ ତାନୋହା ଅସାର ଜୀବନ ମୋର ନ କରିବ କେବେ ପର

ଲେଖିଦିଅ ପାଖୁଡାରେ ତବ ପାଦପଦ୍କ ଚିହ୍ନେ ।୨।

ଆଖି ତୁମ ରୂପ ଚାହୁଁ ମୁଖ ତୁମ କଥା କହୁ ଚାହିଁ ରହିଥାଭ ଆଖି ସଦା ତୁମ ଦରଶନେ ।୩।

ମୋହ ଲାଗି ଏକା ଆସିଛ ବନ୍ଧୁ ହେ

ମୋହ ଲାଗି ଏକା ଆସିଛ ବନ୍ଧୁ ହେ

ମରତରେ ଅବତରି

କେତେ ସୁଖ ପାଅ ଦୟାନିଧି! ସତେ

ହୃଦୟରେ ଅଛ ଧରି ।ଠା ତୁମ ବିନେ ମୋର ନାହିଁ କେହି ଆନ

ତୁମେ ଏକା ମୋର ସାଥୀ ବଛୁଜନ ଅତି ଦୀନ ହୀନ ଅତି ମୂଢ ମୁହିଁ

ତେବେ ହେଲେ ମୁଁ ତୁମରି ।୧।

ତୁମେ ମାତା, ପିତା, ହରତା, କରତା

ଦୁଃଖ ଦୁରୁଦିନେ ଅଭୟ ବିଧାତା ଜୀବନ ଅନ୍ଧାରୀ ଆକାଶ ମଝିରେ

ତୁମେ ଧୁବତାରା ସରି ।୨।

ପଥଭୁଲା ମୁହିଁ ପଥୁକୀ ଅଧମ ତୁମେ ହେ କଢାଅ ବାଟ ଭଗବାନ ! ସବୁ ଅପରାଧ କ୍ଷମା କରି ହର

ଜୀବନ ତାପ ମୋହରି ।୩।

ମୋତେ ତୁମରି ଦୁଆରେ ଭିଖାରି କରିଛ

ମୋତେ ତୁମରି ଦୁଆରେ ଭିଖାରି କରିଛ ଜୀବନ କରିଛ ଧନ୍ୟ । ତୁମରି ଅମର ପ୍ରେମରେ ମୋହର ହୃଦୟ କରିଛ ପୂର୍ଣ୍ଡ ।ଠା ପାଇବାକୁ ଥରେ ସତ୍ୟର ସନ୍ଧାନ ଆକୁଳ ଅନ୍ତରେ କରିଥିଲି ମନ କହିଥିଲ ମୋତେ ପ୍ରତୀକ୍ଷାରେ ରହ ଲଭିବୁ ଯେବେରେ ପୃଣ୍ୟ ।୧।

ଅଭାବ ଜୀବନେ ଢାଳିଦେଲ ଭାବ ଅକ୍ଳରୁ ନେଇ କୂଳେ ଦେଲ ଠାବ ତୁମେ ଏକା ସିନା ଦୟାମୟ ବୋଲି ଦେଲ ଏ ମହତ ଦାନ । ୩

ଆଜି ମଧୁମୟ ମୂରତୀରେ ତୁମ ଭରିଅଛ ମୋର ବିଧିର ମରମ ଯେତେ ମାନ ଯେତେ ଅଭିମାନ ମୋର ସବୁ ତ କରିଛ ଚୂର୍ଣ ।୨।

ମୋର ବୋଲି ଯା'ରେ ଆଦର କରିବି

ମୋର ବୋଲି ଯା'ରେ ଆଦର କରିବି

ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ

ଦିନ ରାତି ଯେଉଁ ଗୀତ ମୁଁ ଗାଇବି

ସୁର ତାର ଏକା ତୁମେ ।ଠା

ମନ ଦେଉଳେ ଯା ମୂରତି ଥାପିବି

ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ

ସଞ୍ଜ ସକାଳେ ଯା ଆରତି କରିବି

ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ ।୧।

ଦୁଃଖ ମୋର ଯାର କାନେ ଶୁଣାଉବି

ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ

ଶରଣ ଯାହାର ମାଗିବି ଜୀବନେ

ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ ।୨।

ସବୁରି ଭିତରେ ଦେଖିବି ଯାହାକୁ

ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ

ହସିବି ରସିବି ତୋଷିବି ଯାହାକୁ

ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ ।୩।

ମୋର ବୋଲି ମୋତେ କହିବାକୁ ସତେ

ମୋର ବୋଲି ମୋତେ କହିବାକୁ ସତେ

କିଏ ଅଛି ଏ ସଂସାରେ ?

କାତ ଧରି ଆଉ ଖରସୁଆ ନଈ

କିଏ ସେ ନେବ ସେପାରେ । ।

ଯେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଅନ୍ତରରେ ପାଏ

ଅମା ଅନ୍ଧକାର ଆଲୋକିତ ହୁଏ

ପଲକ ମାତରେ ଦୁଃଖ ଶୋକ ତାପ

ମନରୁ ମୋର ପାସୋରେ । ୧।

କ୍ୟ ଭରି ତୁମ ନାମ ଗାଉଥିବି

ଗୁରୁଦାସ ପଣେ କାଳ ବିତାଇବି

ମନର ମୋହର କାମନା ବାସନା

ଆଉ ଜଣାଇବି କା'ରେ ? ।୨।

ତୁମ ବିନେ ମୋର କେହି ନାହିଁ ନାହିଁ

ପଡ଼ୁଛି ତୁମରି ପାଦତଳେ ଶୋଇ

ମାରିଲେ ମାରିବ ତାରିଲେ ତାରିବ

ମିନତି ଘେନ ମୋ ବାରେ ।୩।

ମୋର ମଥା ନତ କରି

(ମୋର) ମଥା ନତ କରି ଦିଅ ହେ ତୁମରି

ଶୀଚରଣ ଧୂଳି ତଳେ

ସବୁ ଅଭିମାନ ଅହଂକାର ମୋର

ଭସାଅ ନୟନ ଜଳେ ।ଠା

ତୁମ କର୍ମ ଛଳେ ମୋହରି ପଚାର ନ କରିବି ଯେହେ, ଦିଅ ସେ ବିଚାର ତୁମ ଇଛା ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଏ ଜୀବନେ

ନାହିଁ ଆନ ଆଶା ତିଳେ

ନିଜେ କରି ନିଜ ଗଉରବ ଗାନ ନିଜକୁ ମୁଁ ଖାଲି କରେ ଅପମାନ ନିଜ ଚଉପାଶେ ଘେରି ଘେରି ମୁଁ ଯେ

ଘରି ମରେ ପଳେ ପଳେ । ୧।

ମାଗେ ମୁଁ ତୁମରି ଚରଣେ ଶାନ୍ତି ପରାଣେ ତୁମର ପରମ କାନ୍ତି ସକଳ କାଳିମା ହରି ନେଇ ରାଜ

ହୃଦୟ-କମଳ-ଦଳେ

|၅)|

191

ମୋଷ ମୋହର ଲକ୍ଷ୍ୟ ନୁହଁଇ ଗୁରୁ

ମୋଷ ମୋହର ଲକ୍ଷ୍ୟ ନୃହଁଇ ଗୁରୁ !

ଦ୍ର ନ କର ହେ ତୁମରି ପାଦ ତଳରୁ ।ଠା

ଆସିବ ଯେ', ଦିନେ ଯିବ ସେ ମୁକର ଅଢେଇ ଦିନର ସବୁ ଖେଳ ଘର ସତ୍ୟ ନିରାଟ ମର ଦୁନିଆଁରେ ନାହିଁ କିଛି ମରଣରୁ,

ମୁକୁଳି ଯାଏ ମୁଁ ତବ ପଦେ ନମି ଏଇ ଭବ-ବନ୍ଦନରୁ ।୧।

ମୁଖ ନୁହେଁ , ମନ ରଟୁ ତବ ନାମ କଳପନା ଦେଖୁ ଛବି ଅବିରାମ ମୁଦିଲେ ନୟନ ପଲକ ଉହାଡେ

ସେ ମୂରତି ରୂପ ଧରୁ,

ଯହିଁକି ଯା ସାଜେ ଭଲ

ଯହିଁକି ଯା ସାଜେ ଭଲ ସବୁ ତୁମେ ସଜାଡିଛ ଦୁନିଆଁରେ ସବୁଥିରେ ତୁମ ନାମଟି ଛାପିଛ ।ଠା ସୁବାସେ ଆନନ୍ଦମୟ ନାମ ତୁମେ ବୋଲାଉଛ । ୨।

ମେଘର ଚାନ୍ଦ୍ରଆ ଟଣା ଏହି ପୃଥିବୀ ଉପରେ ତୁମର ସଜଡା କୋଟି ତାରା ଝିଲିମିଲି କରେ ମଝିରେ ବସାଇ ଚାନ୍ଦ ହସ ତା ମୁଖେ ଭରିଛ ।୧।

ଜଗତ ଜୀବନ ତୁମେ ଜଳେ ତୁମ ନାମ ଲେଖା କମଳ ଆନନେ ସାଜେ ତୁମରି ଚରଣ ରେଖା ଲେଖା ରେଖା ଭଳି ଦେଖା କାହିଁ ପାଇଁ ନ ଦେଉଛ ।୩।

ସଜାଡି ଖଞିଛ ଲତା ତରୁରେ ଫୁଲ ଫୁଟାଇ ପାଖୁଡାରେ ପାଖୁଡାରେ ତୁମରି ହସ ଫୁଟଇ

ସବୁରି ଭିତରେ ତୁମେ ରହିଛ ଅଦେଖା ହୋଇ ଯେତେ ମୁଁ ଡାକିଲେ ଦୂରେ ଦୂରେ ଯାଉଛ ପଳାଇ ଜୀବନ ମଝିରେ ଛପି ପାଣ ବନ୍ଧୁ ବୋଲାଉଛ ।୪।

ଯାହାଦେବ ଗୁରୁଦେବ ସେ ମୋ କୋଟି ବଇଭବ

ଯାହାଦେବ ଗୁରୁଦେବ ସେ ମୋ କୋଟି ବଇଭବ ମଥା ପାତି ନେବି ହସି ବିଚାରି କରୁଣା ତବ ।ଠା

ନୟନେ ନୟନେ ମୋର ନାଚୁ ସେ ରୂପ ସୁନ୍ଦର ଯେଣିକି ଚାହିଁଲେ ତେଣେ ହସମୁଖ ଦିଶୁଥିବ ।୨।

ଜାଗରେ ଅବା ସ୍ୱପନେ ରଖିଥିବି ସଦା ମନେ ମଇଳମୟ ସୁରଣେ ଅମଙ୍ଗଳ କାହୁଁ ହେବ ।୧।

ତବ ପେମ ଜଳେ ଭାସି ସନ୍ତରିବି ଦିବନିଶି ଗାଉ ଗାଉ ତବ ନାମ ଅଧମ ଜୀବନ ଯିବ ୩

ରତନ ଆସନେ ବସେ ଗୌରୀ ଶଙ୍କର

ରତନ-ଆସନେ ବସେ ଗୌରୀ ଶଙ୍କର ହେର ସହସ୍ରାରେ ରଜତ-ଭୂଧରେ ଯେନ ଉଦିତ ଶଶଧର ।ଠା ଇଶାନ ବିଷାଣ କରେ

ଅପରେର କର୍ଣ୍ଣଶୋଭା ଜନକ-କୁଣ୍ଡଳ ପଲକେ ପଳୟ କରେ ଜୀବେ ଅନୁଦାନ କରେ ଅଭୟାର୍ ଉଭୟ କର।୨।

ଶିବେର ଶିରୋପରେ କରେ ଗଙ୍ଗା କଲ–କଲ ବାସନ୍ତୀ ବସେଛେ ବାମେ ଏଲାୟେ କୃନ୍ତଳ

କିବା ଶୋଭା ଏକ ଭାଲେ

ଧ୍କ-ଧ୍କ ବହି ଜ୍ଲେ ଆର୍ଭାଲେ ଶୋଭେ ଅର୍ଘ-ସୁଧାଂଶୁ ସୁନ୍ର । ୧।

କଞ୍ଚଲି ପରେଛେ ଉମା ଜ୍ଜଲିଛେ ମଣି-ମାଣିଜ୍ୟ ବାଘାମ୍ବରେର୍ ବାଘଛାଲ କଟି-ସନେ ନାଁଇ ଐକ୍ୟ ପଦଶୋଭା ଭିନ୍ନ ନୟ ଦୀନ ନଳନୀ କୟ

ଯେ ପଦ ଭାବନା କେନ ଛୋବେ ନା ଯମ-କିଙ୍କର । ୩।

ଏକେର କର୍ଣ୍ଣେତେ ଦୋଳେ ଜ୍ଷ-ଧୂତୁରାର ଦଳ

ରସନା, ଗୁରୁ ବିନେ ଆନେ ରସନା

ରସନା, ଗୁରୁ ବିନେ ଆନେ ରସନା ଗୁରୁ ନାମରସ ପାନେ ବଳାଅ ବାସନା ରେ ।ଠା

ପାନ କର ସଦା ଗୁରୁନାମାମୃତ ଧାର ଗୁରୁ ନାମ ସାର, ଆନ ସକଳ ଅସାର ଭବଜଳଧିର ଛଳ ନାବରେ ଭାସନା ରେ ।୨।

କ୍ଷ ତଟେ ତୋର ଗୁରୁନାମ କର ହାର ଗୁରୁ ହରି, ଗୁରୁ ପାଣ-ଆରାମ ତୋହର ସେପଦ ଶରଣ ଭବଭୟ କରେ ଚୁନା ରେ । ୧।

ଆଖିରେ ଆଖିରେ ଗୁରୁ ମୂରତି ଟି ଦେଖ ଅଲିଭା ଗାରରେ ଗୁରୁ ଛବି ଲେଖି ରଖ ଗତି ମୁକତି ମନ୍ତର ଗୁରୁ ନାମ ସିନା ରେ ।୩।

ରନ୍ ସିଂହାସନେ ଉଭା ଲାବଣ୍ୟ ଠାଣିରେ

ରନ୍ ସିଂହାସନେ ଉଭା ଲାବଣ୍ୟ ଠାଣିରେ କୋଟି ସୂର୍ଯ୍ୟ ଜିଣି ପଭା ଦିବ୍ୟ ମୂରତିରେ ବାଞ୍ଛା-କଲ୍ପତରୁ ସାଜି ବସିଛ ଠାକୁରେ ଭକତଙ୍କ ଦୁଃଖ ହରି ନେବ ଅବହେଳେ ।୧।

ମୁଁ ଦୀନ ଭକତ ଜଣେ ତୁମରି ଦୁଆରେ ହାତ ପାତିଅଛି ମୋର ଡାକ ଶୁଣ ଥରେ କରୁଣା କଣାଏ ଦେବ ବରଷି ମୋ ଶିରେ । ୨ା

କେତେ କେତେ ଭକତଙ୍କଡାକ ଶୁଣିଅଛ

ରାହା ଦେଖାଅ ମୋତେ ଦୟାସାଗର

ରାହା ଦେଖାଅ ମୋତେ ଦୟାସାଗର ପାସୋରି ରହିଥିଲି ଠାକୁର ।ଠା ପିତା ଅବା ମାତା, ଭାଇ, ବନ୍ଧୁ, ସୋଦର ବତାଇ ଦିଅ ଠାକୁର ! କିଏ ବା ମୋର କେସନେ ରହିବି କି ତୁମ ରୂପ ନ ଦେଖି ତୁମ ବିନୁ କେ ସାହା- ନାହିଁ, କରିବ ଆହା ଭରିଛି ଚଉଦିଗେ ଅନ୍ଧାର ।୧।

ଅନିତ୍ୟ ଏଇ ସଂସାରେ ତୁମକୁ ଭୁଲି ମୋହ ପାରାବାରେ ମୁହିଁ ବୁଡି ତ ଥିଲି ଏବେ ବାରୁଛି ମୃହିଁ ମୋର ତ କେହି ନାହିଁ

> କିଏ ବୋଲିବ ମୋର ସଭିଏଁ ସାତପର ପାରିକର ଏ ଭବ ସାଗର ।୨।

ତୁମ ସରି ପାଣବନ୍ଧୁ ନାହାନ୍ତି ଆଉ ? ଇହ ଅବା ପରକାଳେ ପାଇବି କାହୁଁ ? ମାଗେ ଅଧମ ଦାସ ଚରଣ ତଳେ ବାସ ନ କର ହେ ନିରାଶ ପୂରାଅ ମନ-ଆଶ ଜଣା କରୁଛି ଧରି ପୟର ।୩।

କରୁଣାସାଗର ବୋଲି ଉଡେ ପତାକା ନିଠୁର ହେଲ କି ମୋହ ବେଳକୁ ଏକା ? ଜଗତେ ପାପୀଜନ ଲଭି ତୁମ ଶରଣ ଗାଇ ତୁମର ନାମ ହେଲେ ସରବେ ଧନ୍ୟ ମୁଁ ହେଲି ଭଗାରି କି ତୁମର ? ।୪।

ରୂପ ତାର କି ମନୋହର କେତେ ରୁଚିର

ରୂପ ତାର କି ମନୋହର କେଡେ ରୁଚିର ନାମର ନାହିଁ ତୁଳନା ମଧୁ ଠାରୁ ମଧୁର 101

ଆଖି ମୁଦିଲେ ଅନ୍ତରେ ଜାଗରଣେ ଚଉଠାରେ ଯେଣେ ଚାହିଁଲେ ଦେଖିବି କମଠାଣି ମଞ୍ଳ ା୧ା ପକ୍ଷୀର ମୃଦୁ କୁଜନେ ଭମରର ଗୁଞ୍ଚରଣେ ପିଞେ ବହୁ। ଞେ ଶୁଣିବି ତା ନାମର ଝଙ୍କାର । ୨।

ସତେ ମୋ ଆଶା ମେଞ୍ଜିବ ନାମରୂପ ସାର ହେବ ନାମ ଗାଇ ରୂପ ଧ୍ୟାଇ ହେବି ମୁହିଁ ପାଗଳ ା୩ା

ଶରଣ ଦେବ ଠାକୁର ଚରଣ ତଳେ

ଶରଣ ଦେବ ଠାକୁର ଚରଣ ତଳେ (ମୋର) ମରଣ କାଳେ ଚରଣ ଆଶିତ ଜନ ଡାକେ ଆକୁଳେ ।ଠା

ପରବଳ ରିପୁଦଳ କବଳେ ପଡି କଳୁଷ ପଙ୍କରେ ପଭୁ ଗଲି ମୁଁ ବୃତି (ଏବେ) ଅନୁତାପ ଅନଳରେ ପରାଣ ଜଳେ ।୧।

ବେଳୁ ବେଳ ସରି ସରି ଆସେ ଆୟୁଷ କାଳ ଆସି କେତେବେଳେ ଟାଣିବ କେଶ ନିଶ୍ୱାସକୁ ବିଶ୍ୱାସ ମୋ ନାହିଁଟି ତିଳେ । ୨।

ଭାଇବନ୍ଧୁ ଦାରାସୁତ ମାୟା ମୂରତୀ ମୋର କାୟା ସଙ୍ଗେ ଅଟେ ତାଙ୍କ ପିରତି ଜୀବ ଗଲେ ଜାଳିଦେବେ ମଶାଣି ତଳେ ।୩।

ଜୀବନେ ଯେପରି ସାହା ଅଛ ଠାକୁର ମରଣ ଦୁଆରେ ମୋର ଧରିବ କର ପିତା ଧରିଥିଲେ ପୁତ୍ ନିଭିୟେ ଚଳେ ।୪।

ଆସିଥିଲି ଏକା ଏବେ ଯିବି ମୁଁ ଏକା 'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ ହେଉ ମୋ ପଥେ ସଖା ଶମନ ଧକ୍କାକୁ ଦକା ନାହିଁ ମୋ ତିଳେ ।୫।

191

ଶୀ ଗୁରୁଦେବ ତୁମକୁ ମୁଁ ପଣାମ କରେ

ଶୀ ଗୁରୁଦେବ ତୁମକୁ ମୁଁ ପଣାମ କରେ ତୁମ ବିନା ଜିଏ ଅଛି ମୋର ସଂସାରେ 101

191

ତୁମେ ମୋର ଭଗବାନ ତୁମେ ମୋ ପାଣ ମୋ ଜୀବନେ ଯାହା କିଛି ତୁମରି ଦାନ ତୁମେ ପରିବ୍ୟାୟ ମୋର ସର୍ବ ଶରୀରେ

ତୁମେ ମୋର ଭାଗବତ ତୁମେ ମୋ ଗୀତା ତୁମେ ମୋର ଧର୍ମଶାୟ ବହୁ ସଂହିତା

ତୁମ ବାଣୀ ଅନ୍ତରରେ ଆନନ୍ଦ ଭରେ

ତୁମେ ମୋର ପିତା ମାତା ତୁମେ ମୋ ବନ୍ଧୁ

ଦିଅ ମୋର ହୃଦୟରେ ଅସୀମ ଶକ୍ତି ଦିଅ ମୋର ମନ ପାଣେ ତୁମରି ଭକ୍ତି ତୁମକୁ ପାଇ ମୁଁ ଧନ୍ୟ ଏ ଜୀବନରେ

ତୁମେ ମୋ ପଥର ସାଥୀ କରୁଣା ସିନ୍ଧୁ ତୁମକୁ ମୁଁ ଅନୁଭବେ ପତି ଶ୍ୱାସରୋ୩ା

ଶୀଗୁରୁ ନାମ ତୁ ସୁମରଣ କର

ସଉରଭେ ତୋର ପୁଲକିବ ଚିଉ ଶୀଗୁରୁ ନାମ ତୁ ସୁମରଣ କର, କର ଭୁଲା ମନ ପାପ ନାଶନ ସେ, ହେବ ରେ ସଫଳ ଏ ଜୀବନ ।ଠା କାମନା, ବାସନା ସହବାସେ ତା'ର

> ପ୍ରବିନ, ଘୂଞିବ ଦୂରୁଦିନ 191

181

ପରକାଶ ହେଲେ ସେ ରବି ଛବିଟି ମୋହ ଅନ୍ଧକାର ଦ୍ରେ ଯିବ ହଟି ହୃଦୟ ସରସୀ-ପେମେ ନୀରେ ତୋର କମଳ ଫୁଟିବ ଅନୁଦିନ ।୧।

ଭେଟି ଭକତରି ସୁମନ-ଅଞଳି ଚରଣରେ ତାର ହୁଅ ନିଉଛାଳି ଦୁଖଃ, ଶୋକ, ତାପ ଲେଶ ନ ରହିବ , କର ମନ ! ଜୟଗୁରୁ ଗାନ ।୩।

ସଞ୍ଚରିବ ମନ୍ଦ ମଳୟ ନିରତ

ଶୀଛାମୁରେ ଆଜି ଅଞଳି ପାତିଛି

ଶୀଛାମୁରେ ଆଜି ଅଞଳି ପାତିଛି ନିଃସହାୟ ହୋଇ ଘୁରି ବୁଲୁଥିଲି

> କରୁଣା କଣାଏ ପାଇଁ କେଉଁ ଭାଗ୍ୟବଳେ ତୁମକୁ ଭେଟିଲି

ଭକତି ସୂତାରେ ଗୁଛା ମନଫୁଲ ମଥାରେ ମୋହର ଥିଲେ ତୁମ କର

> ଚରଣେ ଭେଟୁଛି ସାଇଁ ।ଠା ଯିବି ମୁହିଁ ଧନ୍ୟ ହୋଇ 191

ତୁମେ ତ ଠାକୁର ପତିତପାବନ ଏ ସାରା ସଂସାର ମିଛ ମରୀଚିକା

> ମୁଁ ପତିତ ଜନ ମାଗୁଛି ଶରଣ ତୁମେ ଏକା ସତ ପିତାମାତା ସଖା

କଟାକ୍ଷରେ ଥରେ ଚାହିଁ ଦିଅ ବାରେ ଅଭୟ ଦିଅ ହେ କରୁଣା ସାଗର

> ସବୁ ପାପ ଯିବ ଧୋଇ । ୧। ଶୀଚରଣେ ଠାବ ଦେଇ

> > ଶ୍ୟାମା ଚରଣ ତଳେ ଶରଣ ଦେ ମା

ନିଶିଦିନ ଆଚରିଛି ଜୀବନେ ଯେତେ ଅନୀତି ଶ୍ୟାମା ଚରଣ ତଳେ ଶରଣ ଦେ ମା

ଶିବେ ସବାର୍ଥ ସାଧିକେ ସକଳ ମଙ୍ଗଳମୟୀ ଜନନୀ ଗୋନ ଦେବୁ କି କ୍ଷମା । ୨।

କରୁଣାକର ଜନନୀ ତୀଜଗତ ଶକ୍ତିମୟୀ

ମିନତୀ ଶୁଣ ଗୋ ହରବାମା ।୧। କୁସନ୍ତାନ ଭରା ଭବ କୁମାତା ଯେ ଅସମୃବ

ଜନନୀ ଅଙ୍କରେ ଜିଗୋ କୃପୁତର ନାହିଁ ଠାବ

ନ ଜାଣେ ଭକତି ମାଗୋ ନ ଜାଣେ ପୂଜନ ରୀତି ଗୁରୁଦାସ ମା ହରା କି ମା ।୩

ସକଳ ବନ୍ଧନ ତୂଟାଇ ଦେଇଛ

ସକଳ ବନ୍ଧନ ତୁଟାଇ ଦେଇଛ ପିଟାଇ ଦେଇଛ ନୟନ ମଳିନ ମନକୁ ବତାଇ ଦେଇଛ ଅମୂତ ଦେଶର ସହାନ ।୨।

କେମିତି କହିବି ଦେଇନାହଁ କିଛି ପାଇନାହିଁ ବୋଲି ଶରଣ ।ଠା

ଅନ୍ଧ ଜୀବନର ବନ୍ଧୁର ପଥରେ ବୁଝିନ ଥିଲି ଯା ଦେଇଛ ବୁଝାଇ ସାଥୀ ତୁମେ ମୋର ଅନ୍ଧାର ରାତିରେ

ଏ ସାରା ଜଗତେ କିଏ ହେବ ସତେ ବନ୍ଧୁ ପଣେ ତୁମ ସମାନ ।୩। ପରମ ପେମରେ ମରମ ଭିଜାଇ ଶିଖାଇ ଦେଇଛ ଭଜିବାକୁ ନାମ ଖୋଜିବାକୁ ନୂଆ ଜୀବନ ।୧।

> ଷୁଦ ଫୁଲଟିଏ ସେଦିନ ସକାଳେ ପୂଟିଥିଲି କେଉଁ ବନ ବୀଥିତଳେ ମର ହୃଦୟରେ ଅମର ଚେତନା

> ଖୋଜିଆଣି ୟାନ ଦେଇଛ ଚରଣେ କରିଛ ପରାଣ ନନ୍ଦନ ।ଧା ଏଇ ପରା ପଭୁ ତୁମରି ରଚନା

ସଜଳ ନୟନେ କୁସୁମ ଅଞଳି ମୋର

ଧୋଇ ତୁମକୁ ବସାଇ

ସେବା କରୁଥିବି ଜଗତ ବିସୋରି

ସ୍ନିଗ୍ଧ ସୁନ୍ଦର ସେ ରୂପ ମଧୁର ଆନନ୍ଦେ ହୋଇ ବିଭୋର ॥୨॥

ହେରୁଥାଉ ମନ ମୋର

ଘେନା କର ପିୟବର ।।ଠା।

ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତରେ ହୃଦ୍ୟ ମନ୍ଦିରେ ଅସର୍ଚ୍ଚି ତୁମ ଆଶିଷ ଠାକୁର

ନିରେଖୁ ସେ ରୂପ ଚିର ଦେଇଛ ଜୀବନେ ଭରି

ସ୍ରୂପ ତୁମରି ସଦା ମୁଁ ସୁମରି ଲୋଡିଅଛ ଯାହା ପାରିନି ମୁଁ ଦେଇ

ଭରା ଅନୁରାଗେ ଢାଳୁଛି ପଣତି

ସଢନୀ ଗୋ ! ପରାଣୁ

ସଜନୀ ଗୋ ! ପରାଣୁ ସେ ଆପଣାର ଅସରା ଦୁଃଖର ପଶରା ଧରି ମୁଁ ପାଇଛି ସେ ଚିଉ ଚୋର ।ଠା ପରାଣ ବନ୍ଧୁଆ ପଥ ଅନୁସରି

ସହିଛି ଯେତେକ ଦୁଃଖ ଅଭିଅବି କେତେ ଇତ୍ୟୁ କ୍ରମ୍ବର ପର୍ମ ସୋ ।

ଝରିଅଛି କେତେ ଲୁହ ଏ ନୟନୁ । ତାକୁ ଯେବେ ଦୁଃଖ କହିବି ସହି ଗୋ !

ପ୍ରିୟ ପଥ ଚାହିଁ ଚାହିଁ କାହାକୁ ମଣିବି ସୁଖ ? ବିରହର କେତେ ଦୃଃସହ ରଜନୀ ସକଳ ଯାତନା ଆଦରି ନେଇ ମୁଁ, କରିଛି ଗଳାର ହାର ।୩।

ଜାଗରେ ଯାଇଛି ପାହି

ମଭଳି ଯାଇଛି କେତେ ଫୁଲ ଶେଯ ପୀରତିର ଉପଚାର ।୧। ସେ ପରା ମୋହର ଚିର ପ୍ରିୟତମ ଅଭୁଲା ପରାଣ-ପତି

କେତେ ନିନ୍ଦା କେତେ ଅପବାଦ ଦୁଆ ସେ ପରା ମୋହର ନୟନର ତାରା

ରକତ ମାଉଁସ ଗଢା ଏ ଦେହକୁ କିପରି ବଞିବି କହ ପାଣ-ମିତ ! ନୟନୁ ସେ ହେଲେ ଦୂର ।ଧା

ଦେଇଛି ପଥର କରି

ସେ ଭଗାରି-ହସା ହସ-ମୁଖ ହେ୍ରି, ଯାଇଛି ସବୁ ପାଶୋର ।୨।

ସତ କହ ଲୀଳାମୟ କେଉଁ ଲୀଳା କରୁଛ

ସତ କହ ଲୀଳାମୟ କେଉଁ ଲୀଳା କରୁଛ ? ପାଶେ ଘେନିଯିବ ବୋଲି ଏତେ ବୋଝ ଦେଉଛ । ୨ା

ମୋ ଆଖିରେ ଲୁହ ଭରି ଆଢୁଆଳେ ହସୁଛ ।ଠା

ସକଳ ବେଦନା ମୋର ତୁମ ଆଗେ କହିବି ଫୁଟି ଉଠ ମୋ ଅନ୍ତରେ ଭଲ ଯେବେ ପାଉଛ ।୩।

ପରୀକ୍ଷାରେ ହାରିଯିବି ସବୁ ତୁମେ ଜାଣିଛ । ୧। ପଥହରା ହେବି କାଳେ ଶଙ୍କ ଆସେ ମନରେ

ବୁଝି ତ ନ ପାରେ ମୋର ଏ ମୂରୁଖ ମନଟା ଭିଲିଯିବ ନାହିଁ ବନ୍ଧୁ ଏ ଅଭାଗା ଜନରେ ବରିଛି ପୂରୁବେ ଯାହା ଭୋଗୁଅଛି ସେ ବ୍ୟଥା ସଉଭାଗ୍ୟ ସିନା ମୋର, ପଦେ ଠାବ ଦେଇଛ ।୪।

ସହଜ ଭାବ ମୋତେ ଦିଅ ହେ ପେମମୟ

ଲଭି ତୁମ ଶରଣ ଆନହେ ଭରା ପାଣ କଳନା ନାହିଁ ସୁଖ ଏତେ ଦେଇଛ ପିୟ ।ଧା

ବାତ୍ସଲ୍ୟ ଭାବେ ବନ୍ଧା ଯେହେ ନନ୍ଦ ଯଶୋଦା ସେ ଭାବେ ମୋତେ ଗଢିନିଅ ରାହା ଦେଖାଅ ।୩।

କେ ଅଛି ଶୂନ୍ୟ ହୋଇ ?

ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଛ ଜୀବନ ଦେଇ ବରାଭୟ ।୨।

ଭବ ବନ୍ଧନ ମୋର ଖଞିବ ପାଣେଶ୍ୱର ମଞିବ ମୋ ହୁଦ୍ୟ ସଦା ହୋଇ ସଦୟ ।୫।

ସେ ଯେ ଭାବ ବିନୋଦିଆ ହରି ହେ

ସେ ଯେ ଭାବ-ବିନୋଦିଆ ହରି ହେ ।ଠା କୋଟି ବହାଞ୍ଚର ନାଥ ପରା ସେହି

ଭକତ ଆଖିର ଲୁହ ଦି' ଟୋପାକୁ ଆଦର ତାହାର ଭରି ହେ ।୨।

ଭାବ ପାଇଁ ତା'ର ଦୁଆର ମୁକୁଳା ଅଭାବ ପାଇଁକି ଦୁଆରଟି କିଳା ଧନ, ଜନ, ମାନ କିଛି ଲୋଡେ ନାହିଁ ଖାଲି ପ୍ରେମ-ଭକତି-ଭିଖାରୀ ହେ ।୧।

ତା'ର ପାଶେ ଛାର ହେମ ସିଂହାସନ ସେ ଯେ ଖୋଢୁଥାଇ ମନ-ବୃଦାବନ ଭକତି, ପୀରତି ଗଢା ଆସନରେ ହସେ, ଖେଳେ ମନ ଭରି ହେ ।୩।

କେ ତୋଷିବ ତାକୁ କିବା ଧନ ଦେଇ

ସଂପି ଦେଉଛି ପଦତଳେ ଜୀବନ

ସଂପି ଦେଉଛି ପଦତଳେ ଜୀବନ କଲି ଯାହାରେ ମାଳି ସେବକ ବୋଲି ଘେନ ନ ଘେନ ।ଠା ନିଜ ପାଇଁ ସେ ଖାଲି

ଆଖିରେ ଦେଲା ବାଲି

ସଂସାର ସୁଖ ବୋଲି ଦୟାନିଧି ! ଜାଣିଲି ମୋର ଏକା ଆପଣ । ୨।

ଖେଳିଲି କେତେ ଭୁଲି ଏବେ ସିନା ବାରିଲି ମାୟା ସପନ ବୋଲି

ଦୟାନିଧି ! ଏଥର ଦିଅ ଭଲା ଶରଣ ।୧।

ଅତି ଆରତେ ମୁହିଁ ସିଂହ୍-ଦୂଆରେ ଥାଇ କର ଯୋଡି ଜଣାଇଁ ତାକ ଛାଡେ ଗୋସାଇଁ ।

ଦୟାନିଧି ! ଲୁଚି ନ ରହ କଞ୍ଚଦନ ।୩।

ଆପଣା ଜନ ଭାଳି

ସଂସାର ସାଗରେ ଭାସୁଅଛି ମୁହିଁ

ସଂସାର ସାଗରେ ଭାସୁଅଛି ମୁହିଁ ଅପସରି ଗଲା ଦୁଃଖ ଅବସାଦ ଥଳ କୂଳ ପାଉନାହିଁ ଅଭିମାନ ଗଲା ଭାଜି ॥୩॥

ତୁମରି ଶ୍ରୀପଦ ଆଶ୍ରୟ ମୋହର

ଘେନା କର ଶୀଚରଣେ

ଦେଖି ତୁମ ରୂପ ଭୁଲିଲି ନିଜକୁ ଜନମେ ଜନମେ ଶୀପଦ ସେବା ରେ ମାୟା ସପନ କୁ ତେଜି ଦାସ ପଣେ ଥିବି ରହି ॥୫॥

ସିଂହ ଦୁଆର ପାଶେ

ସିଂହ ଦୁଆର ପାଶେ କରଯୋଡି ନିରାଶେ ହେ କୃପାମୟ !

ଜଣାଏଁ ଦୀନ ଜନ ଆସି କେ କି ଲାଅ ଦେଇଛି କହ କ୍ପା-ସରିତପତି ଅଗତି ଜନଗତି ଧନ ଜନ-ଜୀବନ ମନ ଧିଆନ ଜ୍ଞାନ

ହେ ଦୟାନିଧୀ ବିଧିରେ ଏ କିସ ଅବିଧି ଅପରାଧ ମୋ କେତେ ଗଣିବା ପାଇଁ ସତେ

ମୋହଲାଗି କେବଳ ଷମା-ସରିତ ଜଳ ସାଗର ବାଲି ହେବ ଉଣା ଶୃଖିଗଲା କି ନିରବଧି ? ।୧। ତୁମ ବିନେ ମଣିମା ! କେ' କଳିବ ତା ସୀମା

ଭାବି ଭାବି ମୋ ବୃଦ୍ଧି ବଣା ନାହାନ୍ତି କେତେ କେତେ ପାପୀ, ତାପୀ ଜଗତେ ହେ ମହାବାହୁ ! ଶୁଣିତ' ଅଛି କାନେ ମୁହିଁ ମାଗୁଣି ନାହିଁ କିଛି ଆଉ

କେବଳ ନାମ ଶରି ଯାଇ ଅଛନ୍ତି ତରି ଷମା ନ ଦେଲେ ନାହିଁ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଦାସ ହୋଇ ଦୁଆର ବାସନ୍ଦ ମୋ ପାଇଁ ନାମ ଗାଇ ଏ ଜୀବ ଯାଉ ୩

ସାଗରେ ଭୂଧରେ ନଭେ ପାତାଳରେ

ସାଗରେ ଭୂଧରେ ନଭେ ପାତାଳରେ ସବୁ ମାୟା ମୋହ ମନୁ ବରଜରେ ।୨।

ଯହିଁ ଦେଖ ତହିଁ ଅଛି ଅଛି ମୁଁ ରେ ।ଠା

ରଜନୀ ଦିବସ କର ସୁମରଣ କେବେ ରୂପ ମୋର ହୁଅଇ ପ୍ରକଟ ଦୂରେ ପଳାଇବେ ଷଡ ରିପୁଗଣ କେବେ ପୁଣି ମୁହିଁ ଥାଏ ଅପ୍ରକଟ ମଥାରେ ତୋହର ରହିଛି ମୋ କର କେବେ ମୁହିଁ ଦୂରେ ଅଛି ନିକଟରେ ଚିତ୍ରେ ନ ବିଚାର କେବେ ଅଛି ଦୂରେ ।୩।

ଆସିବି ପାଶରେ ତାକ ଦେଲେ ତୁ'ରେ ।୧। ରହିବି ତୋହର ମନ ଘରେ ମୁହିଁ ଚିରଦିନ ମୁହିଁ ଭାବର ଭିଖାରୀ ରଖ ମନେ ମୋତେ ପାଶୋରି ନ ଦେଇ

ମନଭାବ ମୁଁ ଯେ ଖୋଜଇ ତୋହରି କରି ମୁଁ ବିନାଶ ମନର ପରାଶ ମୋର ନାମ ଜୟ ଗାଇ ତୁ ଅଭୟ ମୁଖରେ ଫୁଟାଇ ସୁହାସ ମଧୂରେ ।୪।

ସାଧୁସଙ୍ଗ ମୋତେ ଦିଅ

ସାଧୁସଙ୍ଗ ମୋତେ ଦିଅ ହେ ଚିର ମଙ୍ଗଳମୟ ତାଙ୍କ ପାଦ ଧୁଳି ଶିରେ ମୋର ବୋଳି ଖଟେ ମୁଁ କିଙ୍କର ପ୍ରାୟ ତୁମରି ଭକତି ଦୁର୍ଲଭ ସଂପତ୍ତି ମାଗେ ହୀନ ଅସହାୟାଠା ।୨।

ସଦା ତୁମ ନାମ ଲୀଳା ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ଭକତ ହୃଦୟେ ତୁମ ସିଂହାସନ ଭୋଳ ହୋଇ ଶୁଣୁ ଥାଉ ମୋ ଶ୍ରବଣ ବିରାଜ ବିଶ୍ୱାସେ ହେ ବିଶ୍ୱମୋହନ ଅନ୍ତର ଶୁଛି ପାଇଁ ଦୟାନିଧି ଅନ୍ତରେ ହୁଅଁ ସଦୟ ।୧। ମୁଁ ଯେ ଭାଗ୍ୟହୀନ ମୋ ଚିଉ ମଳିନ ଚଞ୍ଚଳ ମନ ଅଥୟ ।୩।

ସବୁ କରି ତୁଛ ତୁମ ଭାବେ ମଜି ଭାବ ବିନୋଦିଆ ଭାବକୁ ନିକଟ ଯେ ନିଜ ଭିତରେ ଯାଉଛନ୍ତି ହଜି ସତ୍ୟରୂପେ ତୁମେ ସଂସାରେ ପ୍ରକଟ ସତ୍ୟଶୁଷ ଜ୍ଞାନ କରି ପଭୁ ଦାନ ଭକତିର ହେଉ ଜୟ ।୪ା

ସାରା ବଗିଚାଟା ପୂଲଭରା ଦେଖି

ସାରା ବଗିଚାଟା ଫୁଲଭରା ଦେଖି ମାଳ ସେ ହୋଇବ କାହିଁ ? ।ଠା ।ଠା

ରହିଲେ ଖାଲି ତୁ ଚାହିଁ

ନ ତୋଳିବୁ ଯେବେ, ନ ଗୁଛିବୁ ଯେବେ ଦୂର ଗଗନରେ ଚାନ୍ଦଶିରୀ ହେରି

ଫଳ ଆଶା କାହିଁଥାଇ ? ା୩ା

ହାତ ତୁ ଦେଲେ ବଢାଇ

ଖସି ପଡିବ କି ତୋ' ହାତରେ ଶଶୀ

ବାଉଳା ନ ହୁଅ ତୃହି । ୧ା ଲଙ୍ଗର ପକାଇ ନାଆମଙ୍ଗରେ ତୁ

ଆହୁଲା ଦେଲେ ଚଳାଇ

ଅଳସ ଡାକରେ ଡାକି ଥକିଗଲେ

ସେ କି ଆସିବରେ ଧାଇଁ

ଭାଳିଲ୍ଲ ମନରେ, ଯେତେ ମନ କଲେ

ନାଆକି ତିଳେ ଘୁଅଇ ? ।୪ା

ଆପଣା କରମେ ଅବଶ ହେଲେ ତା

ଆସନ ଟଳିବ ନାହିଁ ।୨।

ନାଆମଙ୍ଗେ ପାଲ ଟାଣିଦେଇ ଯେବେ ଖୁଞ୍ଜରୁ ଦେବୁ ଖସାଇ

ଦିଗ ନ ହୁଡିଲେ କୂଳେ ଲଗାଇବ,

ଅଛି ସେ ତରାଇ ଭାଇ।୫ା

ହଳମୁଠା ଧରି ନ ଚଷିବୁ ଯେବେ

କର-ଚରଣ ମେଲାଇ

ଯେତେ ବରଷିଲେ ବରଷା ଜଳରେ

ସୁଆଦ ତା'ର କେ' ବାରିପାରେ

(ତେବେ) କାହିଁକି କେଜାଣି ତା'ସଙ୍ଗ ଝୁରେ ।୨। ସୁଆଦ ତା'ର କେ' ବାରିପାରେ

ନ ବୃଡିଲେ ଶ୍ୟାମ-ପେମ-ସାଗରୋଠା

ଅତି ବିଚିତ ସେ କାହୁ ପୀରତି ରତି ବଢାଇ କରତଇ ଛାତି

ଆଖି ଆଢୁଆଳେ ହେଲେ ସେ ଥରେ । ୧।

ପଲକ ମାତକେ ବିରହ ତା'ର ଦହି ଦିଏ ତନୁ ମନ ମୁକର

ପାଶୋରି ନିଜରେ ଏକାନ୍ତେ ବସି

ବିରହୀ ତା' ନାମ ହୁଅଇ ଘୋଷି (ପୁଣି) ଶୁଣିଲେ ତା' ନାମ ହୃଦୟ ଥରେ

ସମରପି ମନ, ମାନ, ମହତ ହୁଅଇ ଯେ ତା'ର ଶରଣାଗତ ଠାବ ଲଭେ ରଙ୍ଗ-ଚରଣ ତଳେ

181

ସୁନ୍ଦର ଫୁଲହାର

ସୁନ୍ଦର ଫୁଲହାର - ଶୀଚରଣେ ଉପହାର ଗୁଛି ନାହିଁ ଦେବ, ଅରପିବି ତବ ଶୀଚରଣେ ଉପହାର ବ୍ୟର୍ଥ ଜୀବନର ସାର୍ଥକ ଅଞଳି, ଅବ୍ୟକ୍ତ ବେଦନାଭାର ।ଠା

> ଦେଇଥିଲ ହାତେ ଦୁର୍ଲଭ ଜୀବନ ଖେଳିଲି ଏହାକୁ ଧରି ଅନୁଷଣ ବେଳ ନାହିଁ ଆଉ କରୁଛି ଅପିଣ ତୁମ ଠାରେ ତୁମ ଭାର । ୧।

ଯେଉଁ ଭାବେ ଇଛା ବଜାଅ ଜୀବନ ନାହିଁ ମୋ ଶୋଚନା ହେଲେ ଛନ୍ଦହୀନ ଛନ୍ଦଠାରୁ ତାର ପାର୍ଥକ ଦର୍ଶନ-ପାଇଁ ଜର ବ୍ୟବହାର । ୨।

ପାତି-ଆଶା ସଙ୍ଗେ ଅପତି ନିରାଶା ରଚେ ହାର ଗୁଛ ହସ କାନ୍ଦ ଭାଷା ରଖିଛି ଅଶୁର ଅଶୁତ ପିପାସା ବିରହର ତଓ ଧାର ।୩

ଥୋଇଛ ସମ୍ମୁଖେ ଷୀଣ ଯବନିକା ନ ଦେଖି ତୁମକୁ ମନ ହୁଏ ଫିକା ବିଫଳ ବାସନା ବୋଲି କିହେ ଦେବି ବ୍ୟର୍ଥତାର ହାହାକାର ।ଧା

ହୋଇଥିବି ସଦା ଅଭାବର ଦାସ ତବ ସୁତି ପାଇଁ ମୋର ଅବକାଶ ରହିଛି ଜାଗତ କୃତକମ-ପାଶ ଗୁଛିଦେବି ତହିଁ ହାର । ଞା

ସାଥୀହୀନ ଦୀର୍ଘ ଯାତାପଥଶେଷେ ଚିର ସାଥୀ ଅଛ ଆଲିଙ୍ଗନ ଆଶେ ଭେଟିପାଇଁ କାଣି କଉଡିଏ ନାହିଁ ଶୂନ୍ୟ ଭିଷାପାତ ସାର ।୬।

ସକଳ ଜଣାରେ ତୁମେ ତ ଅଜଣା ସକଳ ଚିହାରେ ତୁମେ ହିଁ ଅଚିହା ଅନାହତ ତବ ଅପୂର୍ବ ବାଜଣା ବଜାଅ ଜୀବନ-ତାର ।୭ା

ସେ ଚରଣ ତଳେ ଆଜି

ସେ ଚରଣ ତଳେ ଆଜି ମାଗେ ଶରଣ ଅକଳନ କରୁଣା ମୁଁ କରି ଚିନ୍ତନ । ୨।

ଦୟାମୟ ଅଗତିର ଗତିକାରଣ ।ଠା

ନୟନରୁ ପ୍ରେମ ବାରି ପଡୁଥିବ ଝରିଝରି ଦିଅ ଦୁଃଖ ଦିଅ ଶୋକନାହିଁ ମୋର ଚିନ୍ତାଦକ ସରାଗେ ମୁଁ ଧୋଇଦେବି ରଙ୍ଗ ଚରଣ ।୩ା

ଦିଅ ଦୁଃଖ ଦିଅ ଶୋକନାହିଁ ମୋର ଚିନ୍ତାଦକ ପାଶୋରିବି ସବୁ ହେରି ଚନ୍ଦବଦନ ।୧।

ଆଜିରେ ଶପଥ ନେଲି ଏ ଜୀବନ ସଂପି ଦେଲି

ସୁଖ ଶାନ୍ତି ଦେବ ଯେବେ ଆନନ୍ଦେ ମାତିବି ତେବେ ଅଧମ ଜନରେ ଦିଅ ନବ ଜୀବନ ।ଧା

ସେ ଦିନ ହୋଇବ କେବେ ଅଛି ଅନାଇଁ

ସେ ଦିନ ହୋଇବ କେବେ ଅଛି ଅନାଇଁ କି ନାମ ତୁ ବୋଲୁ ଅଛୁ ଗାଇ ଗାଇ ।୩।

ପାଗଳ ହୋଇବି ଗୁରୁ ନାମକୁ ଗାଇ ।ଠା

ତିନି ଭଙ୍ଗିଆ କାଳିଆ ମନ ବାସନା ମୋହର ବନ କୁସୁମ ମାଳିଆ ଢାଳି ଦେଇ ପଦେ ତା'ର କଦମୁ ମୂଳରେ କା'ରେ ଥାଏ ଚାହିଁ ।୪।

ବିତରିବି ସେ ନାମକୁ ଗାଇ ଗାଇ ।୧।

କେବେ ଧୂଳି ଧରା ପରେ ଗୁରୁ ନାମକୁ ସୁମରି ଦୀନ କାଙ୍ଗାଳ ବେଶରେ ଦିବସ ନିଶି ବିସୋରି ମାଗିବି ଭିଖ ଶୀ ଗୁରୁ ନାମ ଗାଇ ।୫।

ଭାଳିବି ମୁଁ ସୁଖ ଦଃଖ କିଛି ନାହିଁ ।୨।

ମନ ମନ୍ଦିର ଆସନେ ବିଜୟ ତାର ।ଠା

ସେ ନାମେ କି ଯାଦୁ ଅଛି କହକହ ରେ ସଖୀ

ସେ ନାମେ କି ଯାଦୁ ଅଛି କହ କହ ରେ ସଖୀ ପୁଲକ ଆଗେ ସେ ମନ କାହିଁ ହୋଇଲା ମଗନ ଶୁଣି ପଲକ ପାଶୋରି ବସିଲା ଆଖି ଜାଣି ନପାରିଲି ଚେତା ନାହିଁ ଅଛିକି ।୩

ସେ ନାମେ କି ଯାଦୁ ଅଛି କହ କହ ରେ ସଖୀ।ଠା ଆଜନମ କେତେ ନାମ ଶୁଣି ନଥିଲା ଏ କାନ

ଏସନ ରୀତିକା ନାମେ ନଥିଲି ଚାଖି ଅଦିନ ବରଷା ସରି ଝରିଲା ନୟନବାରି ଅପୂର୍ବ ସେ ନାମ ରସ ଯେ ଜାଣେ ସେ ହୁଏ ବଶ

ପୁଣି ଶୁଣିବାକୁ କାନ ରହିଲା ଟାକି ।୨ା ବିକି ହୋଇଯିବୁ ଥରେ ପଡିଲେ ଆଖି ।୬।

181

ସେ ମନ ମୋହନ ମୂରତି

ସେ ମନ ମୋହନ ମୂରତି କି ମନୋହର ପ୍ରେମିକ ବଇରାଗିର ଗଳାର ହାର ।୨।

ଅପର୍ପ ରୂପଧର

ଧିଆନୀ ହୃଦୟ ଧନ ବାଞ୍ଛିତ ଚିର ଚିତ୍ତର ଜ୍ଞାନୀର ଜୀବ ଜୀବନ ଅମଳ କମଳ ନିହି ତାର ପୟର ।୩ ପରାଣର ପରାଣ ସେ କରୁଣା କର ।୧।

ଅପାର କରୁଣାମୟ ସେ ଯେ ଶାନ୍ତି ନିକେତନ ନାମ ହରେ ଭବଭୟ ଅଗତି ଗତି କାରଣ ସୁମରଣେ ମାୟା ମୋହ ହୁଅଇ ଦୂର ।୪।

ଚରଣ ଚିର ସେବିବି

ସେଇ ଜରଳ ଘେନାଇ ଦିଅ

ସେଇ କଜଳ ଘେନାଇ ଦିଅ ନୟନେ ମୋର ଠାକୁର ! ହେରିବି ଏଇ ବିଶ୍ୱସାରା ସୁନ୍ଦର ହେ ! ସୁନ୍ଦର ।ଠା

ଦୂର ନୀଳ ଘନକୋଳେ ହସି ସରସେ ଶଶୀଟି ଖେଳେ କାଳିବାଦଲ ଲପନେ ଘେରି ନ ସାରୁ ତାର ଆତୁର ନିରେଖୁଥିବି ନିତିକି ନିତି ସୁନ୍ଦର ହେ ! ସୁନ୍ଦର ।୧। ଅଝୁରା ତଟ-ତଟିନୀ-ନୀରେ ଭସାଇ ତରୀ ମନ ଅଧିରେ ପଞ୍ଜିମର ରଙ୍ଗଛବି ନଚାଉଥିବ ଅନ୍ତର ଶୁଣୁଥିବି ମୁଁ ଦୂର ବଇଁଶୀ ସୁନ୍ଦର ହେ ! ସୁନ୍ଦର ।୨।

ସବୁରି ଦେହେ ତୁମରି ଛାଇ ମଧୁର ଶିରୀ ରହିବି ଚାହିଁ ଉଛୁଳୁଥିବ କଖେ ତୁମ ବହନାର ଝଙ୍କାର ନିଶିଦିବସ ହସ ବିରସ ମୋ ଲାଗି ହେବ ସୁହର ।୩।

ସେଇ ଜଣକର ଚରଣତଳରେ

ସେଇ ଜଣକର ଚରଣତଳରେ ସମରପି ଦେଇ ପରାଣ ମନ ଭଲ ମନ୍ଦ ସବୁ ତାଙ୍କ ପଦେ ଥାପି ଆମେ ସବୁ ଚାଲୁ ତାଙ୍କରି ଧାମ ।ଠା

> ତାଙ୍କରି ଆଦେଶେ ଫୁଲ ଫୁଟି ବାସେ ମାଳା ଗୁଛୁ ଆମେ ତାଙ୍କ ନିରିଦେଶେ ତାଙ୍କରି ପ୍ରେମରେ ମତି ଆକୁଳିତ ଆମ କଣ ଗାଏ ତାଙ୍କରି ଗୁଣ ।୧।

ତାଙ୍କ ରସ ଗୀତି ଶୁଣୁ ସିନା ଆମେ

ଖେଳିଉଠେ ଯାହା ଗଗନେ ପବନେ ନିଶି ଅବା ଦିନ ଶୟନେ ଚେତନେ ସେହି ସୁର ଧାରା ଭରେ ଏ କାନ । ୨।

ଧରମ କରମ ସବୁ ତାଙ୍କ ପଦେ ଅରପି ଜୀବନ ବିତାଉ ଆନନ୍ଦେ ସୁଖ ଦଃଖ ସବୁ ତାଙ୍କରି ଆଶିଷ ସେହି ପିତାମାତା ଆପଣା ଜନ ।୩।

ସେବକ ବ୍ତ ତୁ ଦିଅ ଗୋ ମାଆ

ସେବକ ବୃତ ତୁ ଦିଅ ଗୋ ମାଆ ସେହି ବରତ ମୁଁ ପାଳି ନିରତ୍ତର

ସେବୁଥିବି ତୋର ପାଆ ।ଠା

ଯେଉଁ ରୂପେ ଯେବେ ଧରି ଅଭାସିବୁ ଅବତରି ଇଙ୍ଗିତ ତୋହର ପାଇ ସମାଦରେ

ପାଳୁଥିବି ମୁହିଁ ତାହା ।୧।

ଯେବେ ଦେବୁ ଯେଉଁ ଦୀକ୍ଷା

ମଣିବି ସେ ତୋର ଶିକ୍ଷା ମାନି ସେ ଆଦେଶ ନିଶିଦିବସ ମୁଁ

ଅନୁସରିବି ସେ ରାହା ।୨।

ଯେ ଚରିତ୍ରେ ଭଲ ଯାହା ଆଦରି ଘେନିବି ତାହା

ଇଛା ତୋର ହେଉ ମୋର ଇଛା ମାଆ

ଜୀବନର ଚିର ସାହା ।୩

ସ୍ନେହ-ପ୍ରୀତି-ଭକ୍ତି ଭରା

ସ୍ନେହ୍-ପ୍ରୀତି-ଭକ୍ତି ଭରା, ମୋଦେର ଗୁରୁ ଜଗତ୍ଜୋଡା ତାହାର ମାଝେ ଆଛେ ଏକ ଜନ ସକଲ ଗୁରୁର୍ ସେରା (ଓ ସେ) ଜ୍ଞାନ ଦିୟେ ତୈରୀ ସେ ଯେ ପ୍ରେମ ଦିୟେ ଘେରା । ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି ଆମାର ପ୍ରାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ୱାମୀ । ୧।

ଅତୁଲନ ସେ ରୂପେ ଗୁଣେ, ତାର ତୁଲନା ନାଇଁ ଭୁବନେ କେବା ଏମନ ସଦାଇ ଫିରେ କାଙ୍ଗଲ ଯଥାୟ ଦେଖେ (ଓ ତାର) ସ୍ନେହେର ତାକେ ମୁକ୍ତ ହଇ ଗୋ ସକଲ ଜ୍ୱାଲା ଥେକେ । ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି ଆମାର ପାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୁଦ୍ୟ ସ୍ୱାମୀ ।୨।

କାର ପର୍ଗେ ଶୀତଲତା, କେବା ଏମନ ଶାନ୍ତିଦାତା

ବାଞ୍ଛାକଲ୍ତରୁ କେବା ଭକ୍ତେର ଭାବଟି ବୁଝେ ତ୍ରିତାପଜ୍ୱାଲା ଦୂର ହୟରେ କାର ପାୟ ମାଥା ଗୁଁଜେ । ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି ଆମାର ପ୍ରାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ୱାମୀ ।୩।

ଭତ୍ତେର ବ୍ୟଥାୟ ସେ ଯେ ବ୍ୟଥୀ, ଭତ୍ତେର ସଦା ସାଥେର ସାଥୀ ଭତ୍ତେର ଭାଲ ସଦାଇ କରେ ପ୍ରେମେର ଚୋଖେ ଚେୟେ ଭତ୍ତେର ମାନ ସଦାଇ ରାଖେ ଆପନ ମାନଟି ଖେୟେ । ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି ଆମାର ପ୍ରାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ୱାମୀ ।୪।

> ଜୀବେର ଦଃଖ ସଇତେ ନାରି, ବୃହ୍ଲାନନ୍ଦ ପରିହରି କେବା ଏମନ ଜୀବେର ଲାଗି ଦ୍ୱାରେ ଦ୍ୱାରେ ଘରି

ଆମାର ପାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ୱାମୀ ।୭।

ପରେର ବୋଝ ଆପନ ମାଥେ, ତୁଲେ ନିୟେ ଆପନ ହାତେ କେବା ଏମନ ବଦ୍ଧଜୀବେ ଦେୟ ଗୋ ମୁକ୍ତ କରେ ହାସିମୁଖେ ଲୟ ଗୋ ଜ୍ୱାଲା ତାରି କୁଶଲ ତରେ । ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି ଆମାର ପାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ୱାମୀ ।୮।

ଗୁରୁଶିଷ୍ୟେ ଏମନ ସ୍ୱେହ, କୋଥାଏ ଖୁଁଜେ ପାବେ କେହ ଏସ ଆମାର ହିୟାର ମାଣିକ ହୃଦେ ତୋମାୟ ଧରି ତୋମାର କର୍ମେଇ ଜୀବନ ଆମାର (ଯେନ) ତୋମାୟ ଦେଖେଇ ମରି । ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି ଆମାର ପାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ୱାମୀ ।୯।

ସେ ଯେ ଭତ୍ତେର ଲାଗି ଜୀବନ ଧରେ ଭତ୍ତେର କୁଶଲ ସ୍ଥୁରି । ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି ଆମାର ପାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ୱାମୀ । ୫।

ସଦାଇ ଶିଷ୍ୟେର ପାଛେ ପାଛେ, କେବା ଏମନ ଫିରିତେଛେ ଶିଷ୍ୟେର ଦଃଖ ଦେଖେ କେବା ଏମନ ଯତନ କରେ ଭକ୍ତେର ବ୍ୟଥା ବୁଝେ ଯେ ତାର ସଦାଇ ଆଁଖିଝୁରେ । ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି ଆମାର ପାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ୱାମୀ ।୬।

ଦୃଷ୍ଟି ଏମନ କରୁଣ କାହାର, କେବା ଏମନ ଦୟାର ଆଧାର କେବା ଏମନ ହାସିମୁଖେ ଲୟ ଗୋ ଆପନ କରେ ଆଁଖି ହତେ କୂପାର କଣା କାର ବା ଏମନ ଝରେ । ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି

ଲେଖିଦିଅ ତୁମ ନାମ ଥରେ

ପଭୁ ମୋର ଚିତ୍ର ଫଳକରେ

ନ ଭୁଲିବି କେବେ ଜୀବନରେ ।।ଠା।

ଆସୁ ଯେତେ ଝଡି ପଡୁ ଦୁଃଖ ମାଡି

ଲେଖିଦିଅ ତୁମ ନାମ ଥରେ

କେବେ ଯେବେ ପଡିଯିବି ମାୟା ମୋହରେ ଲିଭି ନ ଯାଉ ସେ ନାମ ଆଖି ଲୁହରେ ଭକତି ଥାଳି ରେ ପୀତି ଦୀପାଳି ରେ ଅର୍ଘ୍ୟ ଢାଳୁଥିବି ଶୀପୟରେ ॥ ୨॥ ଯେବେ ସେ ପାରିକୁ ମୋତେ ଯିବାକୁ ହେବ ସେ ନାମ କୁ ଜପି ଜପି ଜୀବନ ଯିବ

ଏହି ଅଳି ମୋର ରଖିବ ଠାକୁର

କ୍ପା କରି ତୁମ ପେମ ରଙ୍ଗ ତୁଳୀରେ ଆଙ୍କିଦିଅ ତୁମ ଛବି ନାମ ପାଖରେ ନାମ ଗାଉଥିବି ରୂପ ଧ୍ୟାଉଥିବି ସଦା ନୀର ଭିଜା ନୟନ ରେ ॥ ୧॥

ଲୋଡୁ ତୁ ଯେବେ ଗୁରୁ-ଆଶିଷରେ

ବେତନେ ଅବେତନେ ଶୟନେ ବା ସପନେ

ରହିଥିବ ତୁମେ ପାଶ ରେ ॥୩॥

ଗୁରୁନାମ ଧିଆନେ ହୁଅ ତୋଷ ।୩।

ଶୁଣି ଗୁରୁ ପସଙ୍ଗ କରରେ ସାଧୁସଙ୍ଗ ଗୁରୁ-ପେମନୀର ତରଙ୍ଗେ ଭାସ ।ଧା

କରିବେ ଭବ ପାରି ସେହି ହୋଇ ନାଉରୀ ସେବ ପୟର ଯୁଗ ହୋଇ ଦାସ । ୫।

ଲୋଡୁ ତୁ ଯେବେ ଗୁରୁ-ଆଶିଷରେ ପରାଣ ଭରି ଗୁରୁ ନାମ ଘୋଷ ।ଠା

ଯେ କରେ ଆରାଧନ ସେ ଏକା ଭାଗ୍ୟବାନ ପିଇ ଯେ ପାରେ ଗୁରୁ ନାମ ରସ । ୧।

ଜଣାଅ ଯୋଡି କର 'ଗୁରୁ କରୁଣା କର' ଧନ-ଜନ-ମାନରେ ତୁ ନ ରସ । ୨।

ହସରେ ହସରେ ମୂଳୃତା ଝରେ

ଜ୍ୟୋତିରାଶି ଝଲସଇ ଶୀମୁଖ ସୁଷମା ନାହିଁ ତା' ଉପମା ପଲକ ନ ପଡେ ଚାହିଁ ପୁଲଠୁଁ କୋମଳ ଯା' ଚରଣୁ ସଦା ଝରେ ଅମୃତ ସେ ଅମୃତ ପାନେ ଭକତ ମାନସ ହୁଏ ତୃପତ

ସେହି ମୋର ତାତ

ହସରେ ହସରେ ମୁକୁତା ଝରେ ଯା' ରଙ୍ଗ ଅଧରୁ ଆଶିଷର ଧାରା ବରଷି ଯାଏ ଯା' ଶୀରିକରରୁ ସେହି ମୋର ଗୁରୁ ସେହି ମୋ ଠାକୁର ସେହି ମୋ ନିଗମ-କଳପତରୁ

ନୟନ ଯୁଗଳ ସବିତା ଶଶାଙ୍କ

ସେହି ମୋ ମାତ

ସେହି ମୋ ପ୍ରଜନ ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ।୧।

ବୀଣା ଜିଣା ସ୍ୱର ଶୁଭେ ବାର ବାର ପରାଣେ ପୁଲକ ଜାଗଇ ସେ ମଧୁର ବାଣୀ ମନ ନିଏ କିଣି ଜନମ ମରଣ ଭୁଲଇ ଚରଣ ଯାହାର ବିରଞ୍ଚି ବାଞ୍ଚିତ ନିଗମ-ସୁଧା ତାପିତ ହୃଦୟେ ସୁଶୀତଳ ବାରି ସିଞ୍ଚେ ବସୁଧା ସେହି ମୋର ପ୍ରିୟ ସେହି ମୋ ହୃଦୟ ସେହି ମୋ ପରମ ଆରାଧ୍ୟ ଗୁରୁ ।୨।

ହେ ଆନନ୍ଦ ! ଭୁବନାନନ୍ଦ

ହେ ଆନନ୍ଦ ! ଭୁବନାନନ୍ଦ ଚିନ୍କୁୟ ଚିର ସୁନ୍ଦର, ବନ୍ଦଇ ଆଜି ଚରଣ ତୁମର ବିଶ୍ୱ-ମାନସ-କନ୍ଦର ।ଠା

ତୁମେ ହେ ଶାନ୍ତ କାନ୍ତ ମଧୁର ତୁମେ ଅନନ୍ତ ଅମୃତ ଧାର ତୁମରି ମହିମା ରଞନ କରେ ସକଳ ହୁଦୟ-ମହିର ।୧।

> ସବୁରି ସଦନେ ତୁମରି ଭଜନ ସବୁରି ବଦନେ ତୁମ ଜୟଗାନ

ଏ ସାରା ଜଗତ ବିନ୍ଦୁ ମାତର ତୁମରି ପରାଣ-ସିନ୍ଦୁର ।୨।

ପ୍ରଣବର ତୁମେ ଅନାହତ ପାଣ ନିଖିଳ ସୃଷ୍ଟିର ସୃଷ୍ଟା ମହାନ ପ୍ଳୟର ଘନ ମନ୍ଦ୍ର ନିନାଦ ଝଙ୍କାର ବେଦ ଛନ୍ଦର ।୩।

ତୁମରି ପୀରତି ତୁମରି ଦୟାରେ ରାଜୁ ତୁମ ଜ୍ୟୋତି ଅନ୍ତରେ ବାହାରେ ଆଲୋକିତ କର ଭବ–ଜୀବନର ଚଲାପଥ ଘୋର ଅନ୍ଧାର ।୪।

ହେ ଗୁରୁଦେବ ପରମାରାଧ୍ୟ

ହେ ଗୁରୁଦେବ ପରମାରାଧ୍ୟ ହେ ପ୍ରିୟତମ ତିନିଲୋକ ବନ୍ଧ୍ୟ ତୁମେ ତେଜ ଅଧିଷାତ୍ରୁ ଦେବତା ତୁମେ ତିଜଗତ ଆଲେକ ଦାତା ତୁମେ ଧୃବତାରା ଦେଖାଅ ପଥ ଆମେ ପଥହରା ।ଠା

ଆମ ପରମବନ୍ଧୁ ଭଗବାନ ଲଭି ତାହାଙ୍କ ସ୍ୱରୁପ ମହାନ ସେବିବୁ ହୋଇ ତବ ନିତ୍ୟଦାସ ତବ ପଦାରବିନ୍ଦେ କରି ଆଶ କର ସେ ବ୍ୟବୟା ହେ ନିତ୍ୟମଞ୍ଜଳ ନିତ୍ୟ ଦେବତା ।୧।

ଚାଳିତ କରି ସଦା ଶୁଭ ପଥେ କର ଆକର୍ଷଣ ନିତ୍ୟ ଜଗତେ କୁବୃଭି ଗଣ ଶୁଭପଥେ ଆସି ଦିଅନ୍ତି ବାଧା ଧରନ୍ତି ଆକର୍ଷି ଦେବ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମି କର ହେ ବୃତ୍ତି ପଥ ଅନୁଗାମୀ ।୨।

ତବ ଚିନ୍ନୟ ରୂପ ବିମୋହନ କେତେ କାଳୁ କରି ନାହୁଁ ଦର୍ଶନ ସେବି ନାହୁଁ ତବ ପଦ ସରୋଜ ସେବକ ସାଜ ଦିଅ ହୃଦ ରାଜ ଏତିକି ମାତର ମିନତି ପଦେ ନମୁ ବାରମ୍ବାର ।୩।

ପୁଣି ଶ୍ରୀପଦେ ଏତିକି ପ୍ରାର୍ଥନା ହେ କୃପା ଅକୁପାର କର ଘେନା ତବ ଅମଳ କମଳ ଚରଣେ ଅଚଳା ଭକ୍ତି ଜୀବନେ ମରଣେ ନ ହୋଇବ ଉଣା, ଏତିକି ମାତ କର ହେ କରୁଣା ।ଧା

ହେ ଜଗତଗୁରୁ ହେ ମହିମାମେରୁ

ହେ ଜଗତଗୁରୁ ହେ ମହିମାମେରୁ ତୁମେ ବିଶ୍ ଗୁରୁବର ହେ ତୁମରି ଅମୀୟ ଅଭୟ ବାଣୀ କୁ ମରମେ କରିଣ ସାର ହେ ଘେନି ତୁମରି ଆଶିଷ ବିତୁ ଆମରି ନିଶି ଦିବସ ହେ ॥୧॥

ତୁମ ଶ୍ରୀପୟରେ ଆଶ୍ରା ଦେଇ ପୁଭୁ କର ବରାଭୟ ଦାନ ହେ କରି ତୁମ କାମ ରଖୁ ତୁମ ନାମ ଧନ୍ୟ ହେଉ ଦେଶ ମାନ ହେ ସନାତନ ଧର୍ମଧାରା ହେଉ ପ୍ରଚାରିତ ବିଶ୍ୱସାରା ହେ ॥୨॥

ସତ୍ଶିଷା ବିୟାର ଜୀବସେବା ସାର ବୃତ ହେଉ ଜୀବନର ହେ ଆଦର୍ଶ ଗୃହୁଞ୍ଚ ହୋଇ ସଂଘଶ୍ୱି ଦୃଢ କରୁ ବାର ବାର ହେ

ଭାବ ବିନିମୟ କରି ରଖିବାକୁ ହେଉଥାବୃ ଏକ ହେ 11811 ବିଶ୍ୱେ ଭାତୂଭାବ ଦେଇ ଭରି ହେ

ଦେବ ଦେବୀ ଗଣ ଆଶିଷ ବର୍ଷଣେ କରି ପାଳନେ ସରବେ ହେ ଏ ଦେଶ ର ନାରୀ ସତୀ ସୁଚତୁରୀ ହୋଇ ପତି ସେବା ବତ ହେ ଆଚରିଣ ସର୍ବେ ଯଞ୍ଜ ଦାନ ବତ ସନ୍ତାନ ପାଳନ କରି ଗୁରୁଜନ ପୂଜୁଥାନ୍ତୁ ଗୁରୁଦେବ ହେ ସେବୁଥାବୃ ଦେଇ ମତି ହେ ସଦାଦେହ ମନ ପାଣେ

||၅||

ଏ ଦେଶ ର ଯୁବ ଗଣ ହେ ଶାନ୍ତି ଲଭୁଥାବୃ ଅନୁଷଣେ ହେ ।।୬।। ହୋଇଥାନ୍ତୁ ତ୍ୟାଗୀ ସତ୍ୟବାନ ହେ

ଯଥାକାଳେ ବାରି ବରଷୁଣ ଥାଉ ସ୍ଥଧର୍ମ ପାଳନେ ଏ ଦେଶର ଜନେ ଧରାହେଉ ଫଳଭରାହେ ଅନୃଜଳ ବସ୍ତ ଶୟ ଅବା ଶାୟ ସଦା ଦେଇଥାନ୍ତୁ ମନ ହେ କର୍ମ ମଧ୍ୟେ ଯୋଗ ତ୍ୟାଗ ମଧ୍ୟେ ଭୋଗ ଜ୍ଞାନ ରେ ପରାଏ ପଜା ହେ କରୁଥାରୁ ଅନୁଦିନ ହେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ ଜୀବନ ଦେଶବାସୀ ଦେଶ ଟେକ ଲଭି ଶାନ୍ତି ସୁଧା ଚିର ଦିନ ହେ 11911

ହେ ଦୟାଳୁ! ହେ ଦରଦୀ!

ହେ ଚିର ସୁନର ! ହେ ଦୟାଳୁ! ହେ ଦରଦୀ! ତୁମେ ସନ୍ଧ୍ୟା ଗଗନେ ତାରା ତୁମେ ପଣୟର ପୀତି ଧାରା ତୁମେ ପାହାନ୍ତି ଆକାଶେ ଜହୁ ତୁମେ କୋଇଲିର କୁହୁ ତାନ ତୁମେ ସତ୍ୟ, ତୁମେ ନିତ୍ୟ ତୁମେ ସାଥୀ ମୋ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମର ।ଠା ତୁମେ ଶଭି, ତୁମେ ମୁଭି ତୁମେ ଗୁଞ୍ଜନ ମଧୁପର

ତୁମେ ମଧୁର ରାଗିଣୀ ଛନ୍ଦ ତୁମେ ଫୁଟନ୍ତା କୁସୁମ ଗନ୍ଧ ତୁମେ ଭଜତର ଭଗବାନ ତୁମେ ଜୀବନର ପିୟତମ ତୁମେ ନବୀନ ଅରୂଣ ରଙ୍ଗ ତୁମେ ସାଗରେ ନୀଳ ତରଙ୍ଗ ତୁମେ ସାନ୍ତ, ତୁମେ ଅନନ୍ତ ତୁମେ ସୃପୁ ମୋ କାମନାର । ୧। ତୁମେ ଭକତ ଜନ ଆରାଧ୍ୟ କ୍ଷମ ଯେତେ ମୋର ଅପରାଧ ତୁମେ ପିତା, ତୁମେ ମାତା ତୁମେ ବନ୍ଧୁ, ସଖା ସହୋଦର ।୩।

ହେ ଦୁଃଖ ହାରୀ

ତୁମ ନିହା ସହିବି କିପରି । ୨। ହେ ଦୁଃଖ ହାରୀ

ପଣାମ କରିବି କେଉଁ ପରି ତୁମ ପଦ ଧରି ।ଠା

ବୃଡିଲେ ବୃଡିବି ପଛେ ଅସରା ଲୁହରେ ଆସିଛି ଗାଧୋଇ ଭବ ନ ଲାଗୁ ମୋ କଳା ତୁମ ପଙ୍କିଳ ଜଳେ ଚନ୍ଦମା ଦେହରେ ପଣମିବା ବେଳେ ନ ଦେଲେ ନ ଦିଅ ସୁଖ ଶିରୀ । ୩ ଛୁଇଁ ଦେଲେ ତୁମ ପଦ

ଶିରୀ ଅଙ୍ଗେ ଲାଗି ଯିବ କାଳି । ୧।

ଏତିକି ଆଶିଷ ଦିଅ ଦୟାଳୁ ଠାକୁର ବାଜିବ ନାଗରା ଜଗତରେ ତୁମ ନାମେ ଜଣାଇବି ହୃଦୟର ଭକତି ଜୁହାର ମୋ ଲାଗି ବହିଲ ବୋଲି ଦୂରେ ଥାଇ ପାଶେ ଥିଲା ପରି ।୪। ଜଳଙ୍କ ପସରା

ହେ ଦୁଃଖହାରୀ, ହେ ଦୁଃଖହାରୀ!

ନିମିଷକେ ଦିଅ ଦୂର କରି 191 ହେ ଦୁଃଖହାରୀ, ହେ ଦୁଃଖହାରୀ!

ତୁମ ଆଶିଷରେ ଦୂଢ ବିଶ୍ୱାସରେ ଶିଶିରେ ଜି ଚୃତ ପଲବିବ କହ

ଗାଇବି ଜୟ ଜୟ ତୁମରି, ତୁମ ପଦ ଧରି ବସନ୍ତର ଆଗମନ ବିନା

ଭକତ ହୃଦୟେ ଭକତି କମଳ

ବାହୁରେ ଶକତି ହୃଦୟେ ଭକତି ପୁଟଇ ତୁମ ଆଶିଷେ ସିନା

ସେହିମତି ମୋର ମରମ ମନ୍ଦିରେ ଭରି ଦିଅ ପଭୁ ଭରି ଦିଅ

କାମନା ବାସନା ବୃଥା କଳପନା ରାଜ ରାଜେଶ୍ୱର କୂପା କରି 191

ଆଉ କାହା ପାଶେ ଜଣାଇବି ମୋର ହରି ନିଅ ପଭୁ ହରି ନିଅ

କୋଟି ଜନମର ଅଶୁଭ ସଂୟାର ମନର ବ୍ୟଥା ବେଦନା ଯେତେ

ଶ୍ରୀଚରଣେ ଘେନ କୃତଞ୍ଜତା ଭରା ଲୁହ୍ଭିଜା ଫୁଲ-ଅଞଳି

|എ|

181

ହେ ନିଗମାନନ୍ଦ ମୋର ପରାଣ ଠାକୁର

ଅପରୂପ ରୂପ ଶିରୀ ଦେଖଇ ଆନନ୍ଦ ଭରି ଘେନ ପ୍ରଣତି ମୋହର ସକଳ ସନ୍ତାପ ହର ସେହି ଛବି ଚିତ୍ତାକାଶେ ଭାସଇ ମୋହର ।୧। ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ କଣ ଗାଉ ମୋର ।୩।

ହେ ପରମାରାଧ୍ୟ ତ୍ରିଜଗତବନ୍ଧ୍ୟ

ହେ ପରମାରାଧ୍ୟ ତ୍ରିଜଗତବନ୍ଧ୍ୟ ସାରଥୀ ସାଜିଶ ଏହି ଦେହ ରଥେ ଘେନ ପଦେ କୋଟି ପ୍ରଶିପାତ ଲକ୍ଷୟକେ କର ଉପଗତ । ୨ ।

ଯେତେ ଶୁଣିଲେ ହେଁ ତବ ସୁଧାବାଣୀ

ଶାନ୍ତି ଅଶାନ୍ତିର ଆବର୍ତ୍ତରେ ପତି କର ସେ ବ୍ୟବୟା ତୁଟୁ ଭବ ବାଧା ଭାସିଯାଉଅଛୁ ସତ୍ୟପଥ ହୁଡି ହେଉ ସଦା ପ୍ରାଣ ପୁଲକିତ ।୩।

ଅନ୍ଧ କରି ଦିଏ ମାୟାର କୁହୁଡି ହୋଇଯାଏ ଲକ୍ଷ୍ୟ ବିଚଳିତ ।୧।

ହୋଇଯାଏ ଲକ୍ଷ୍ୟ ବିଚଳିତ ।୧। ଅମୃତ ସତ୍ତାନ ଆମେ ଏ ମରତେ ଏ ଦୃଢବିଶ୍ୱାସ ଜାଗୁ ଅବିରତେ

ଚାଳିତ କର ହେ ସଦା ଶୁଭପଥେ ସେଥିପାଇଁ ସଦା ଆମ ହୃଦପଥ ଆମ ବୃଦ୍ଧି ତବ ନିଜ ଇଛାମତେ ପ୍ରଞ୍ଜାଲୋକେ କର ଆଲୋକିତ ।୪।

ହେ ପାଣ ଠାକୁର ! ପରମ ଈଶ୍ୱର

ହେ ପାଣ ଠାକୁର ! ପରମ ଈଶୃର ! କାହିଁ ସେ ଦରବ ସରଗ-ନୈବେଦ୍ୟ

ଆସିଛ ଏ ଦୀନେ କୃପା ବହି କି ଦେଇ ତୋଷିବୁ ପାଣ-ସାଇଁ ? ।୨।

ଭବ ସାଗରୁ ତାରିବା ପାଇଁ ।ଠା ଜହୁଠାରେ ମନି ବାମନ ଅବଧି

କାହିଁ କେତେକାଳୁ ରହିଥିଲୁ ଚାହିଁ କୃପାକରି ଦିଅ ଚରଣ ବଢାଇ

ସୁଧା-ଝରା ପଦ ଦରଶନ ପାଇଁ ଧନ୍ୟ ହେବୁ ଆଖି ନୀରେ ଧୋଇ ା୩ା

କି ଦେଇ ପୂଜିବୁ କାହିଁ ବସାଇବୁ କରିଛୁ ଭରସା ସେ ରଙ୍ଗ ପୟର

ବହୁ-ବନ୍ଦ୍ୟ-ଯୋଗ୍ୟ ଥାନ କାହିଁ? ।୧। ଲାଗି ହେବୁ ନିତ୍ୟ-ସେବା ସୁମଧୁର

ନନ୍ଦରକ ସୂର୍ବାସ ସୁମନ ଆନନ୍ଦ ସାଗରେ ବୃତି ରହିଥିବୁ

କୟୁରୀ ଗନ୍ଧ ସିତ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ଅପାର ମହିମା ଗାଇ ଗାଇ

ହେ ପ୍ରାଣ ଠାକୁର ପ୍ରଣତି ଆମର

ହେ ପ୍ରାଣ ଠାକୁର ପ୍ରଣତି ଆମର ମନେ ହେଜି ବିଶ୍ୱହିତ ଚିର ।୧।

ଶୀଚରଣ ତଳେ ଘେନା କର

ତୁମ ବିଶ୍ୱରୂପଁ ଅଦ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ ଆମେ ଦୀନ ଭକ୍ତ ଆଶିତ ସେବକ ଏହି ଜ୍ଞାନ ମନେ ରହୁ ଥିର ।ଠା ଅନ୍ତର ମନ୍ଦିରେ ସେ ମୋହନ ରୂପ

ହେରିବୁ ସର୍ବଦା ଠେଲି ସର୍ବ ବାଧା

ତର୍ଦ୍ଦର୍ଶୀ ମୁନି ଜ୍ଞାନୀ ଭକ୍ତଗଣ । ୨।

ସେ ଅଦ୍ୟ ତର୍ଭ କରି ନିରୂପଣ

 ଅପାର ଆନନ୍ଦ ସାଗରରେ ବୃତି ହୋଇ ଯାଉ ଆମେ ଏକାକାର

ତୁମ ସେବା କରି ତୁମ ନାମ ଗାଇ ଜୀବନ ଯାପିବୁ ହେ ପରାଣସାଇଁ

ଯେ ବୃତ୍ତି ସକଳ ତୁମ ସେବା ପଥେ କର ଆଶୀର୍ବାଦ ହେ ପରମାରାଧ୍ୟ ବାଧା ଦେଇ ସଦା ଚଳାନ୍ତି ବିପଥେ ପାର୍ଥନା ଆମର ଘେନା କର ।୫।

ଦିଅ ମନେ ବଳ ସେ ରିପୁ ସକଳ

ହେ ଭାବନିଧି! ଭାବରେ ରଖ

ହେ ଭାବନିଧି ! ଚରଣେ କର ଚିର ବନ୍ଦୀ ॥୨॥

ଭାବରେ ରଖ ମୋତେ ବାହି

ଭବ ବଇଭବ ଚିନ୍ତି ଗାଇବି ନାମ ନିରବଧି ॥୩॥ ପଙ୍କିଳ ହେଲାଣି ମତି

ହାରି ଦେଲିଣି ଜ୍ଞାନ ବୁର୍ଦ୍ଧି ॥୧॥ ଶିରୀମୁଖ ଚାହିଁ ଚାହିଁ ପୁଲକିତ ହେବ ଦେହୀ

ସକଳ କାମ କାମନା କର ମୋ ଲାଗି ଏହି ବିଧି ॥୪॥ ହେଉପଛେ ମୋତେ ମନା

ହେବ କି ସେ ଏ ଜନମେ

ହେବ କି ସେ ଏ ଜନମେ ମନର ପାଶୋରା ସତେ ଝଟକି ଉଠୁଛି କିବା ଅଂଗେ ଅରୁଣର କାନ୍ତି

ହେବ କି ପାଶୋରା ସବୁରି ଲାଗି ଆଦର ନୟନ ଯୁଗଳେ ବୋଳା । ୨।

ଆଖି ଆଗେ ନାଚେ ପାଦ ପଦ୍ମ ରଂଗ ଭରା ସତେ

ହେବ କି ପାଶୋରା ।ଠା ଭକତ ଡାକରା ପାଇ ଆସିଛ ମରତେ ସାଇଁ

ମନହୁଏ ଏ ଜଗତେ ତୁମର କେ ପର ନାହିଁ

ନଅର ଅଧର ଯୁଗେ ଦରହାସ କରେ ଖେଳା

ବଚନ ଉପମା ନାହିଁ ମଧୁରୁ ବଳି ମଧୁର ।୧। ବିଷାଦ କାଳିମା ହରେ ତୁମରି ଅଭୟ ବାଣୀ

ଅଗାଧ ଅସୀମ ସ୍ନେହ ପାରିବ କେ ପରିମାଣି

ଭାଷାରେ ବୋଳା ଅଛି କି ପ୍ରେମ ଅନୁରାଗ ଶାନ୍ତି ଆଶୀଷ ବରଷ ଦେବ ଘେନ ନତି ଭକ୍ତି ଭରା ।ଧା

ହେ ମହାମହୀମ ଭୂବନମୋହନ ନନ୍ଦନ

ହେ ମହାମହୀମ ଭୂବନମୋହନ ନନ୍ଦନ ଶରଣାଗତ ଭକତ ହୃଦ ତଟ ଚନ୍ଦନ ॥୨

ବନ୍ଦନ ତୁମ ପଦକଞେ ପୁଣତି ଘେନ ମମ ॥୦

ର୍କତରଙ୍ଗେ ରଞ୍ଚିତ ଶୋଭା ତୁମ ଚରଣ ଭକତର ପ୍ରାଣେ ଦିଅ ଜ୍ଞାନଦୀପ ଜଳାଇ କଟି ତଟେ ବିମ୍ୟତିତ ଶ୍ୱେତ କୁଞ୍ଚବସନ ହୃଦ-ସରସୀରେ ଦିଅ ଶତଦଳ ଫୁଟାଇ କପାଳେ ଶୋଭଇ ଗନ୍ଧ ଚନ୍ଦନ

ତୁମେ ଭବ-ବନ୍ଧନ ବିମୋଚନ ନିଟିଳ ଅଳକାବଳୀ କରେ ଗଣ୍ଡ ମଣ୍ଡନ ॥ ୩ ଏ ବିଶ୍ୱ ପଣତି ଢାଳେ ଆହେ ବିଶ୍-ବନ୍ଦନ ॥୧

କରୁଣା କର ହେ କୃପା ନିଧାନ ଆତ୍ମଦ୍ଧାନ କର ଦାନ ଧନ୍ୟ ହେଉ ଢୀବନ ॥ ୪

ହେ ମୋର ଜୀବନବନ୍ଧୁ

ହେ ମୋର ଜୀବନବନ୍ଧୁ

ନିଖିଳ ସୂଞ୍ଜିର ଅମୃତମୟୀ

ଚେତନାର ଆଦି ବିନ୍ଦୁ ।ଠା

ସତ୍ୟଲୋକ ପାରେ ନିତ୍ୟ ଜଗତରେ ବିରାଜିତ ତୁମେ ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ପୁରେ

ତ୍ମେ ହେ କରୁଣାସିନ୍ଧୁ । ୧।

ଭାବ ରାଇଜର ଭାବର ଠାକୁର ଭବ ଜୀବନକୁ ଭାବମୟ କର

ମାଗେ ତବ ପୀତି ମଧୁ । ୨।

ନିଗମର ସିନା ତୁମେ ନିରାକାର ମୋ ଲାଗି ତୁମେ ତ ସଗୁଣ ସାକାର

ତୁମେ ମୋ ପୂର୍ଣିମା ଇନ୍ଦୁ ।୩।

ତୁମ ଶୁଭ ଶଙ୍ଖ ଶୁଣିବି ଯେ ଦିନ ଜାଣିବି ସେହି ମୋ ମୁକତି ଲଗନ

ହସିବି ମୁଁ ଦୀନବଛୁ ।ଧା

ହେ ସତ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ଦେବ ପରାପ୍ତର

ହେ ସତ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ଦେବ ପରାପୂର

ଏ ସାରା ଜଗତ ସ୍ୱରୂପ ତୁମର

ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ଦେବ ରାଜ ମୋ ଅନ୍ତରେ

ପୁଲକି ଉଠୁ ଏ ପରାଣ ମୋର ।ଠା

ଯୁଗ ଯୁଗାନ୍ତର ବିଶୃ ଚରାଚର ବିପୂଳ ବିଭବ ପକଟ ତୁମର

ନିଖିଳ ଜଗତ ବିଲୟ ଉଦ୍ଭବ

ଇଙ୍ଗିତରେ ତୁମ ହେଉଅଛି ଛିର । ୧।

ହଦ ସିଂହାସନେ ରାଜ ଅଧିରାଜ ପାଉ ନବରୂପ ମାନବ ସମାଜ

ଗହ ଉପଗହ ଉପୂରି ବିଲୟ

ସବୁ ହୁଏ ତୁମ ଇଛାରେ ମାତର ।୨।

ରବି ଶଶୀ ପୂଣି ଗହ ତାରା ଗଣ ତୁମ ଜ୍ୟୋତିର୍ବଳେ ସର୍ବେ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଠାନ

ଅମୃର ସାଗର ବିଶୃ ଚରାଚର

ମହିମା ଜ୍ଞାନରେ ମଗୃ ନିରନ୍ତର ।୩।

ଅନ୍ତର ମୋହର ପୁରୁ ସେହି ଗାନେ ନାଚୁ ସେହି ରୂପ ସତତ ନୟନେ ବିଲୋକ ପୁଲକ ପାଇ ସେ ଆଲୋକ

ଜୟଗାନ ତବ କରୁ ନିରନ୍ତର ।୪।

ହୃଦୟର କଥା ହୃଦୟର ଭାବ

ହୃଦୟର କଥା ହୃଦୟର ଭାବ

କାହାକୁ କହିବି କୁହ

ତୁମେ ନ ଶୁଣିଲେ କିଏ ସେ ପୋଛିବ

ଆଖିର ଅବୁଝା ଲୁହ ।ଠା

ତୁମ ପାଶେ ବସି ଗୋପନେ ଠାକୁର କହିବାକୁ ଅଛି କେତେ କଥା ମୋର ଆଜ୍ଞା ପଦେ ମୋତେ ମିଳିବ କି ନାହିଁ

ଆଜି ବାରେ କହି ଦିଆ । ୧।

ସେଦିନ ସେଦିନ କେତେ ଦିନ କୃହ

ଝରିବନି ଆଉ ବିରହର ଲୁହ ଶୁଭି ଯାଉଥିବ ମିଳନ ବଇଁଶୀ

ବହିବ ଆନନ୍ଦ ସୁଅ

ଏ ସଂସାରେ ଆଉ ନାହିଁ ମୋର ମନ ଫେରାଇ ନିଅ ହେ ତୁମ ନିତ୍ୟଧାମ ଚରଣ ଧରି ମୁଁ ମାଗୁଛି ଠାକୁର

ତ୍ମ ପଦ ସେବା ଦିଆ ।୩ା

ଷମାନିଧି ! ଷମା ଜମା ମାଗୁନାହିଁ

ଷମାନିଧି ! ଷମା ଜମା ମାଗୁନାହିଁ କହି ଦିଅ ଖାଲି ଅବୋଲର କରି

ଜନମ ଦେଲ କି ପାଇଁ ।ଠା

ପିତାବୋଲି ମୋର, ମନା କରିବାକୁ

ଅଛି କି ତୁମର ବଳ

ସେ ଗଛବିହନ ସେହି ଡାଳର ମୁଁ

ନୁହେଁ କି ସତରେ ଫଳ ?

କହ ମୋର ମଥା ଛୁଇଁ। ୧ା

ମାଗି ଆସିଛି ମୁଁ ଦୁଆରେ ତୁମର

ଷମା ନୁହେଁ, ତୁମ ରୋଷ

ଅଯୋଗା ବୋଲି ମୁଁ ଠେଲିଦିଅ ପଦେ

ସେତିକିରେ ହେବି ତୋଷ ପଦ ଧୂଳି ମନାସଇଁ ।୨ା